Nicolae Niță

Presa Legionară

- din exil si din țară -

Editura "Libertatea", Jacksonville, 2017

PUBLICAȚII LEGIONARE

- un succint index alfabetic al ziarelor si revistelor legionare apărute în Exil si în Țară de-a lungul timpului -

de Nicolae NIȚĂ

Acest index al publicațiilor legionare sau de factură legionară, fără pretenția de a fi un studiu complet, exhaustiv, prezintă în cadru orientativ doar o parte din marele număr de ziare şi reviste care au apărut de-a lungul anilor, atât în țară cât şi în exil. Aria largă unde aceste publicații au văzut lumina tiparului (în exil incluzând țări de pe mai multe continente), cum şi inaccesibilitatea de a putea fi studiate în totalitate în arhivele româneşti pentru o lungă perioadă de timp, nu ne-au permis o fundamentare ştiințifică. El este un studiu general de prezentare, cu scopul de a aduce în lumină celor interesați un aspect specific de care Mişcarea Legionară a făcut uz pentru a se face cunoscută, sau prin care intelectualii au încercat să exprime în scrisul lor ideile acesteia.

Cele mai multe dintre publicațiile prezente, nu au fost organe *oficiale* ale Mişcării Legionare, cu toate acestea, în ele au fost expuse principiile morale de conduită, de trăire spirituală şi de afirmare legionară. Într'un climat de cenzură continuă, un mare număr au fost interzise cu desăvârşire, altele, în schimb, au reuşit să supraviețuiască în limitele impuse de această cenzură, suportând masacrarea articolelor referente la Mişcarea Legionară sau la naționalismul românesc.

Ca sens de raportare la subiectul complex al presei legionare, chiar în limitele reduse de prezentare pe care le-am amintit mai sus, nădăjduim totuşi că lucrarea de față va fi utilă în cunoaşterea acestei laturi de manifestare a Legiunii, cu speranța că în viitor, în limita timpului disponibil, studiul va putea fi adâncit şi extins spre o cât mai dreaptă înțelegere.

Autorul

A)

◆ **"ACȚIUNEA BUZĂULUI"** *(ziar de informație).* Director - proprietar: George Gh. Pâslaru*). Anul I, Nr. 1, 1 Septembrie 1934, Buzău. Săptămânal. Prim-redactori (de la 1 Sept. 1935): Pompiliu Ionescu şi George Homoriceanu. Tot de la această dată, cu apariție zilnică până la 30 Octombrie 1935. După 3 Nov. 1935, revine la frecvența originală. Dintre colaboratori: Petre Popescu, Clement Munteanu, Iorgu C. Sisman, N. Alexandrescu-Toscani, Stelian Diaconescu, Lorin Cedru, Pr. D. Palade, George Ion Popescu, Ion Nițulescu, ş.a. Dispare pentru totdeauna în anul 1941 (a se vedea spre consultare cele două studii tematice ale lui Ion Costea despre *"Presa legionară a Buzăului",* Ed. Vega, Buzău, 2007 şi *"Presa naționalistă şi prolegionară în județul Buzău 1933-1941"*, Ed. Editgraph, Buzău, 2008).

Tipografia şi legătoria de cărți Dumitru Bălănescu; Tip. "A.B.C"; Tip. I. Oprescu; Tip. Ioan Călinescu; Tip. "Mracek" şi Tip. ziarului "Acțiunea Buzăului", Buzău.

*)_____

- Născut la 30 Martie 1913, la Pârscov, George Gh. Pâslaru face clasele primare în localitatea natală, liceale la Mizil după strămutarea familiei în această aşezare (Liceul "Tase Dumitrescu"), urmate de studii superioare la Academia Comercială din Bucureşti. Preşedinte al Asociației Studenților Buzoieni "Al. Marghiloman", a editat şi condus împreună cu Ioan Chivulescu revista studențească **"Albatros"** între anii 1933 - 1934. Alături de numeroasele preocupări gazetăreşti întreprinse, în 1936 îi apare volumul intitulat *"Cărticica legionarului valah"* (inspirat din lucrarea lui C. Z. Codreanu, *"Cărticica Sefului de Cuib"*), iar mai târziu, în 1940, publică studiul social *"1918-1940. România asa cum a fost"*, triste realități şi constatări pe marginea societății româneşti în această perioadă, singurele victime fiind, în concluzia finală a autorului, românii *"înşelați pe ogorul politic şi spoliați în domeniul economic"* de clasa conducătoare veroasă şi discreționară. Voluntar în timpul cruciadei anticomuniste din răsărit, participă ca reporter de front ataşat Diviziei 5 Infanterie Buzău la luptele de dezrobire a teritoriilor Basarabiei şi la cele de cucerire a Odesei, însemnările şi reportajele sale din această glorioasă epopeie văzând lumina tiparului într'un volum semnificativ cu titlul *"Drumuri de Sânge. De la Prut la Odesa"*, volum apărut la Tipografia "Acțiunea Buzăului" în Decembrie 1941, revăzut şi adăugit într'o ediție ulterioară scoasă la Bucureşti. Consilier tehnic pe lângă Ministerul Propagandei, însărcinat cu probleme de presă, dirijează la Odesa publicațiile ***"Bugul"*** – "*Primul cotidian românesc din Transnistria"* şi ***"Odessa"***, cotidian bilingv, tipărit în limbile română şi rusă, ca organe ale serviciului de propagandă. Condamnat la închisoare după invazia sovietică de asa zisul *Tribunal al Poporului*, în lotul ziariştilor acuzați ca *"trădători ai intereselor populare şi de stat"*, se va dedica după aceea muzicii şi compozițiilor, domeniu inspirat şi fiicei sale, binecunoscuta şi renumita solistă de mai târziu, Margareta Pâslaru. Se stinge din viață la Bucureşti, la 15 Iulie 1961 (vezi în acest sens şi prezentarea mai amplă pe care o face Viorel Frâncu sub titlul ***"George Pâslaru, reporter de război pe Frontul de Est"*** apărută în numărul 7 din Mai, 2010 al revistei militare buzoiane **"Străjer în calea furtunilor"**, la rubrica de istorie şi cultură).

◆ **"ACȚIUNEA LITERARĂ"** (supliment literar al ziarului **"Acțiunea Buzăului"**). Director: George Gh. Pâslaru. Anul I, Nr. 1, 10 Octombrie 1939, Buzău. Colaborează: Dem. Iliescu, N. Niculescu, N. N. Manolescu, Stelian Diaconescu, prof. Bucur Țincu, M. Ghimbăşanu, St. G. Dumitrescu, Aron Cotruş, Vasile Voiculescu, Al. Lungu, C. Salcia, Iorgu Sisman, Ioan Georgescu, Alex. Lungu, ş.a. *"După două luni şi jumătate şi cinci numere ale Acțiunii literare, suplimentul își înceta apariția"* (apud Ion Costea). Reapare în toamna anului 1940, la 1 Octombrie (Anul II, Nr. 6). Își întrerupe existența după numărul 8 (II), acelaşi an...

Acțiunea literară
Eminescu, cântăreț al dragostei

Tipografia "M. Mracek", Buzău.

◆ **"ACȚIUNEA ROMÂNĂ"** *(publicație de luptă pentru liberarea națională)*. Anul I, Nr. 1, (serie nouă), August 1955, Paris (sub conducerea Pr. Vasile Boldeanu şi Jean Miloae). Merită cercetate luările de poziție ale Pr. Vasile Boldeanu în fața aşa zisei *neorânduieli bisericeşti* a exilului românesc (exprimate în câteva serii de articole[*]), asupra formării unui sinod ortodox în exil avându-l în frunte pe Mitropolitul Visarion Puiu împreună cu episcopii Valerian Trifa, Andrei Moldovan şi Teofil Ionescu.

*)_____

- Vezi: „Contribuţie la stabilirea ordinei în Biserica ortodoxă română din afara hotarelor", ***Acţiunea Română***, Anul I (serie nouă), Nr. 1, August 1955 şi Nr. 2, Septembrie 1955.

◆ **"ADSUM"** (din latină: *Sunt de față!* sau *Prezent!*, invocație recognoscibilă - în spiritualitatea legionară - adusă celor căzuți). Redactor unic: Constantin Noica. Apare la Sinaia, la 8 August 1940[1]. *"Nu sunt valabile* – scria Noica în acest unic exemplar al revistei - *decât acele revoluţii spirituale care, iniţiind la moarte, îşi găsesc, înăuntrul lor, profitul a cărui viaţă şi moarte să poată deveni exemplare"*. Se remarcă, în special, articolul manifest cu titlul: ***"Sunt de față!"***[2], preambul la evenimentele ulterioare din 3-6 Septembrie 1940 când izbucneşte revoluția legionară care are menirea de a doborî criminala dictatură instaurată de regele Carol al II-lea, alungându-l cu această ocazie de la putere. Celelalte articole publicate în această ediție, sunt şi ele conjugate la mesajul definitoriu pe care autorul ține să îl imprime cu tot curajul: ***"Spiritualitate şi moarte"***[3], ***"Veac al omului viu"*** *("Idealul oricărei elite conştiente nu este să **facă** altă lume, e să **fie** altă lume")*, ***"Veac de colectivități, aşadar de elite"***[4], ***"Istoria românească şi România vie"***, ***"Laudă umbrelor"***, ş. a. Este interzis de cenzură articolul ***"Crede"***[5] (prin care se argumenta şi capacita ideia de dominanță şi de strălucire românească în spirit legionar), articol ce va vedea totuşi lumina tiparului în primul număr al ziarului **"Buna Vestire"** reapărut la 8 Septembrie 1940 în serie nouă.

1)_____

- Din înştiințarea privind necesitatea publicației: *"Revista "Adsum" apare într'un singur număr. Redacția*

ei a crezut-o necesară pentru ceilalți, dar mai ales pentru sine. Dacă s'a înşelat, nu se va înşela si a doua oară. Un singur număr ajunge. Ajunge spre a ***mărturisi****… Revista "Adsum" apare din acest sentiment al unei contemporaneității care nu înțelege, care nu mai înțelege să se ascundă".*

2)______
- Fragment: *„Vă iubesc aşa cum sunteţi, cu tot ce e viu şi tot ce e, prin moarte, încă mai viu în rosturile voastre. Voi sunteţi partea mea de istorie, sunteţi partea mea de eternitate. Dacă nu v'aş iubi aşa cum sunteţi, ce aş face din dragostea mea? Dacă n'aş înţelege, vedea şi nădăjdui în voi, în ce altceva aş nădăjdui şi înţelege? Voi mă trimiteţi dincolo... adică atât de adânc în inima voastră, încât regăsesc toate izvoarele pe care o nebunie arzătoare le secase la suprafaţă. Vă înţeleg, chiar când nu ştiu să vă tălmăcesc sensurile, vă iubesc, chiar dacă îmi duşmăniţi idealurile… Simţiţi că vă stau aproape. Că sunt de faţă."* - ***"Sunt de față"***, pag. 1)

3______

- Fragment: *"În ordine absolută, orice inițiere spirituală tinde, deci, să fie o inițiere la moarte. Dacă nu faci pe modelul acesta o inițiere spirituală ai sorți să rămâi la periferia vieții adevărate… Patriotismul de rând îți cere jertfa prin dragoste. Revoluția spirituală cea mai înaltă nu-ți va cere altceva. Si tocmai de aceea e o revoluție spirituală: pentru că, prin inițiere la jertfă, te inițiază la viață"* – ***"Spiritualitate şi moarte",*** pag. 2).

4)______
- Fragment: *"Creştinismul… e o religie de mase. În orice masă există câţiva inşi buni şi o sumedenie de răi. Cine trebuie să sufere, de vreme ce Iisus aduce pe lume suferinţe? Cei răi? Fireşte, şi ei. Dar suferinţa lor nu mântuie lumea, nu rupe echilibrul de aci; cel mult l-ar restabili. Pentru ca echilibrul să se rupă în direcţia mântuirii, a răscumpărării tuturor, e nevoie ca acei buni să sufere. Suferinţa e pentru nevinovaţi, mai mult decât pentru vinovaţi. Ei singuri pot purta păcatul comunităţii din care fac parte. Ei, mai ales, cei buni, trebuie să ţintească a fi mai mai buni, înfricoşător de buni. Numai prin dăruirea lor se împlineşte rostul spiritual al comunităţii…"* – ***"Veac de colectivități, aşadar veac de elite"***.

5)______
- Fragment: *"Nu ți-e îngăduit să te îndoieşti. Crede în învierea României legendare. Crede din toată tinerețea ta, din tot ce nu s'a împlinit împrejurul țării. Alte vremuri pot fi împăcate şi resemnate. Alte neamuri pot vorbi, pentru întâia oară, despre destin… Neamul tău are de făcut altceva… Nu-i un destin să rămâi la problemele reîntregirii teritoriale, nu-i un destin să rămâi la geografie în loc să treci la spirit. Nu-i un destin, ci cu o vorbă potrivită: inerție… Fiecare generație învață la şcoala ei, fiecare inimă se spovedeşte şi se îndreaptă după cuvântul preotului ei. Si unii şi alții dorim, poate, țării noastre aceeaşi negrăită fericire. Dar noi, aceştia, tinerii, n'o vedem în istorie. O vedem în legendă. Crede în învierea României legendare"* - **"Buna Vestire"**, Seria II, Anul IV, Nr. 1, 8 Septembrie 1940, art. ***"Crede"***.

◆ **"ALARMA"** (1) Director: Petrică Niculescu (în cadrul gazetei a mai semnat şi cu pseudonimul Pierre N.). *Organ al "Gărzii de Fier" - Oltenia*. Turnu Severin. Anul I, Nr. 1, 15 Noembrie 1932. De la 1 Dec. 1932, *"sub direcția unui comitet"*.

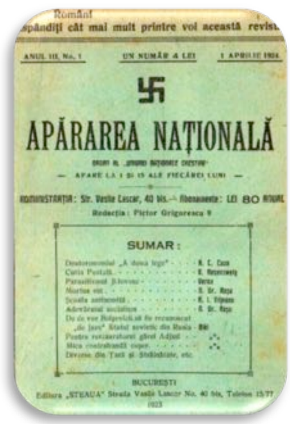
Girant: Ion Constantinescu. Apariție: de două ori pe lună. *"Olteni! Curaj!... Reînviați momentele de glorie şi nu lăsați cocleala sclaviei să vi se strecoare în simțiri… Cu noi este curajul şi biruința! Cu noi e Providența!"* – se spune în articolul de introducere al primului număr semnat de redacția **"Alarmei"**.

Tipografia si Legătoria "Iancu G. Bejan", Turnu Severin.

◆ **"ALARMA"** (2) Director: Crisu Axente. *Organul Gărzii de Fier din Oltenia*. A apărut între anii 1936-1938 la Turnu Severin.

◆ **"ANTENA"** *(foaie pentru comentarii politice, culturale si teologice).* Redactor: Gheorghe Racoveanu, Germania.

◆ **"APĂRAREA NAȚIONALĂ"** Apariție bilunară, *"sub conducerea unui comitet".* Anul I, Nr. 1, 1 Aprilie 1922, Bucureşti. Dir. A. C. Cuza si Nicolae Paulescu. *"Oricine îşi poate da seama ce a însemnat pentru noi, în mijlocul gândurilor şi frământărilor noastre, apariția acestei reviste. În ea găseam tot ce ne trebuia pentru o perfectă lămurire şi înarmare a noastră. Articolele profesorilor Cuza şi Paulescu erau citite cu religiozitate de tot tineretul şi aveau pretutindeni în rândurile studenților, şi la Bucuresti şi la Cluj, un mare răsunet*" (Corneliu Codreanu – **Pentru Legionari**).

"Administrația şi grija redacției, tipărirea, şi deci răspândirea, nu s'ar fi făcut fără sufletul lui Fănică Anastasescu. Dela No. 13, cu data de 1 Octombrie 1922, revista îşi strămută redacția… în casele lui Ion Stănescu. Mult timp cele două odăițe, gospodărite de Fănică Anastasescu, care nu era numai redactorul si administratorul revistei, dar cu deosebire promotorul miscărilor studențeşti în Capitală, au slujit ca loc de întâlnire pentru Corneliu Codreanu şi prietenii din Bucuresti…" - **"Cuvântul"** (serie nouă), Anul XVII, Nr. 27 din data de 9 Noembrie 1940.

Studii documentate despre problema evreiască în România, articole de doctrină şi de interes general semnează: Scipione Titu, Arhibald, Nicolae Roşu, Alexandru Naum, Atanasie Nițeanu, s.a.

◆ **"ARC" – Buletinul Asociației Române din Canada.** Anul I, Nr. 1, 1954, Montreal. Contribuții de seamă: Vasile Posteucă, Ion Țăranu, Petre Sultana, D. Nimigeanu, Petrache Boldur, S. D. Cernovițeanul, Nichita Tomescu, ş.a. În limba română şi franceză…

◆ **"ARGONAUT"** Directori: Mircea Streinul si E. Ar. Zaharia (pseudonimul literar al lui Zaharia Macovei). Anul I, Nr. 1, 1 Octombrie 1934, Cernăuți. Mai puțin cunoscută, informații prețioase despre condițiile apariției acestei reviste găsim totuşi într'o succintă lucrare[1)] întocmită de E. Ar. Zaharia, care ne mărturiseşte în introducerea sub titlul ***"Puncte de reper",*** atmosfera şi

efervescența creatoare în care erau cufundați tinerii scriitori bucovineni din acel timp, dornici de afirmare[2)]: *"…În 1934, după ce renunțasem la revista "Mărțisor" pe care o avea gata Theodor Constantin cu subsemnatul, în timpul verii, în urma lungilor si pasionatelor consfătuiri tot cu Theodor Constantin dela Brăila, a rămas hotărît să scoatem o revistă mare, serioasă, de multiple preocupări literare, filosofice si chiar sociale, "Argonaut", pentru care adunasem si clisee si interesant material beletristic. Mărturisind d-lui Mircea Streinul intenția si hotărîrea gata luată, pe cale de realizare, el este de părere să apară* numaidecât *cât mai mare posibil si repede, repede de tot. Pentru aceasta, M. Streinul livrează câteva tone de manuscrise, personale si de ale altora, iar admirabilul Theodor Constantin cedează manuscrisul d-lui Petru Manoliu, "Conduceri", si o poezie a lui Aurel Marin, care trebuia să apară în revista "Mărțisor", despre care s'a scris în ziarul "Credința". Mircea Streinul vine în mod excepțional la Rădăuți pentru o consfătuire. Revista "Argonaut" apare la 1 Octomvrie 1934 cu un superb sumar, după ce se culesese de pe la 10 August un Ceahlău de material literar si care se caracteriza net printr'o atitudine antibucuresteană manifestată de M. Streinul, antisemită, ba chiar violent de dreapta…"* Colaborează printre alții (alături de M. Streinul şi E. Ar. Zaharia): Teofil Lianu, Ghedeon Coca, George Putneanu, pentru a aminti doar o parte dintre ei.

1)______

- **"Antologie Rădăuțeană"**, *"Colecția Societății Scriitorilor Bucovineni"*, Editura "Mitropolitul Silvestru", Cernăuți, 1943. Plănuită inițial încă din 1934 (împreună cu Eugen Drăguțescu), publicarea lucrării este programată să apară abia în cursul anului 1938 (după cum ne mărturiseste autorul în introducerea amintită care poartă data întocmirii la 10 August 1938), dar vede lumina tiparului abia după cinci ani, cu regretul exprimat că *"desi expus asa de fugitiv si numai din sapte în sapte pasi, lăsând multe pe dinafară",* – desigur, toate acestea datorate condițiilor politice speciale – "*capitolul literar al Rădăuților este considerabil"*. Cu acelasi regret încheie autorul lucrarea sa în 1943, prin ultimele ***"Cuvinte de rămas bun"***, mai mult decât explicative prin înțelesul lor: *"Prefața pe care as fi scris-o acestei Antologii ar fi fost mai mult critică si interpretativă decât istorică si enumerativă"*.

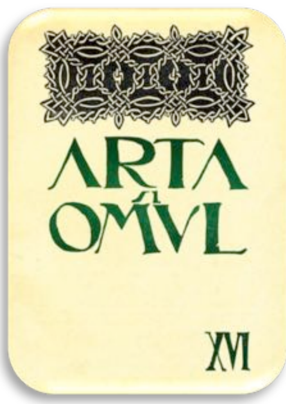
2)______

- În acelasi cadru de cunoastere, vezi si cele două volume memorialistice ale lui Traian Chelariu cu titlul **"Zilele si umbra mea"**, în special corespondența purtată de autor cu Mircea Streinul (editura "Ideea Europeană", Bucuresti, 2012), cum si antologia publicată de Mircea Streinul despre **"Poeții tineri bucovineni"** apărută la "Fundația pentru Literatură si Artă" din Bucuresti în 1938.

ARMATOLII
1 Decembrie 1918
1 Decembrie 1933
SPIRITUL NOU
Fanariotul

◆ **"ARMATOLII"** Anul I, Nr. 1, 1 Noembrie 1933 (sub conducerea unui comitet de redacție, 3 apariții lunare). Semnează: Ion Caranica, Const. Papanace, Nusi Tulliu, George D. Piscu, Nicolae Caranica, I. Cotroci, Niculae Barbu, C. I. Selyanu, Ion Foti, Ion Goschin, Ionel St. Nacu, Dragos Protopopescu, "Tongillius", s.a. Redacția si administrația: Bucuresti. Făcându-se

ecoul apariției acestei noi publicații, **"Calendarul"** din data de 3 Noembrie 1933 spunea printre altele: *"Ziarul e scris cu vitejească energie, atacând în față betesugurile ce rod la baza constituției noastre de neam... Frumosul lui nume vine dela "legionarii Aromâni care în decurgerea veacurilor au apărat cu arma în mână onoarea, libertatea si demnitatea Românilor din Pind"*. Fortuit să își suspende apariția, ziarul reapare în toamna anului 1940 (VII, Nr. 1) având subtitlul de *"foaie săptămânală de luptă armânească"* cu motto-ul eminescian *"Cine-au îndrăgit străinii / Mânca-i-ar inima câinii"*. Redactor responsabil: Ion Zeană. În fruntariul semnat de C-tin Papanace sub titlul ***"Reapar Armatolii"***, se spune: *"Destinul pune pe umerii generației noastre minuni covârsitoare. Le primim fără teamă pentru că stim că le vom plini. 'Armatolii' flamburā ridicată în vremuri de crâncenă prigoană si încredințată astăzi celor mai tineri, va indica direcția si obiectivele viitoarelor lupte. Iar când această flamburā va fâlfâi si pe acele creste de munte unde si-au dăruit sângele vechii Armatoli, mulțumirea celor ce s'au jertfit va fi deplină"*. Remarcăm din noua serie, în nr. 8, dedicat celor căzuți în prigoană: Ion Zeană – ***"Scrisoare către camarazii morți pentru biruința legionară"***, medalionul despre nicadorul Ion Caranica, ***"Un luptător de rasă"***, ***"Manifestul lui Iancu Caranica din 1930"***, frumoasa evocare a lui Sterie Duliu privindu-l pe ***"Iancu Caranica, un erou al noii generații"*** si cea semnată de G. Pindeanu despre ***"Mircea Goga"***.

Tipografia I. N. Copuzeanu, Bucuresti.

◆ **"ARTA SI OMUL"** *(Revistă lunară pentru răspândirea frumosului).* Publicație de Artă. Anul I, Nr. 1, Bucuresti 1933. Director: Augustin Clonda. Dintre colaboratori: Geo Zlotescu, Horia Stamatu (care s'a îngrijit de cronica plastică sub pseudonimul *Logion*), Ion Victor Vojen, Al. Basarab, Anisoara Odeanu, Maria Droc, Mircea Vulcănescu, Mircea Eliade, compozitorul Nicu Buicliu, s.a. (vezi si amintirile semnate de C. L. Popovici sub titlul ***"Corabia cu ratați"*** din paginile revistei ***"Exil"***, Rio de Janeiro, Brazilia (seria 2, Anul I, Nr. 2, Ian.-Martie 1953).

✤ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1933 – Anul IV, Nr. 19, Ianuarie 1936.

◆ **"AXA"** *(Publicație bilunară, Politică, Artistică si Literară).* Direcția si administrația: H. Guguianu. Redactori: Mihail Polihroniade si Ioan-Victor Vojen. Apare la 20 Octombrie 1932, Bucuresti. *"Concepem un stat nou etnic românesc clădit pe tradiții, pe credința străbună, pe primatul familiei si al culturii românesti, pe sacrificiul nostru al tuturor celor care ne-am descătusat de egoismul individualist… Vom arăta… că izbânda comunistă ar însemna izbânda elementelor anarhice, anticrestine, distrugătoare de ordine si asezare trainică, a singurului izvor de pace, bunătate si înălțare… Celor care sapă temelia caselor noastre si a credinței noastre ne vom împotrivi…"* – se arată într'un articol de fond al primului număr sub semnătura lui Ioan Victor Vojen, exprimând clar direcția de urmat a publicației (***Predoslovie***, I, 1). Printre fondatorii

prestigioasei reviste s'au numărat: Ion I. Moța, Vasile Marin, Mihail Polihroniade. Colaboratori: Alexandru Constant, Vasile Christescu, Nichifor Crainic, Ion V. Vojen, Nicolae Rosu, Ion I. Cantacuzino, Vladimir Dumitrescu (Zyrax, Z.), Stefan C. Ionescu, A. Vântu (Andrei C. Ionescu), Arsavir Acterian, Virgil Ionescu, C-tin Noica, Paul Sterian, Mircea Eliade, Octav Suluțiu, Radu Gyr, G. Zlotescu, Al. Bassarab, s.a. Suspendată la 7 Decembrie 1933, **"Axa"** este mai apoi interzisă de serviciul de cenzură, ultimul număr (II, 24) din această primă serie apărând la 23 Decembrie 1933. Înfățisând câteva opinii despre proaspăta dizolvare a Gărzii de Fier si prigoana antilegionară dezlănțuită de guvernarea Duca, sunt consemnate în acest număr răspunsurile mai multor intelectuali în frunte cu Nichifor Crainic, care ține să accentueze: *"Liberalii, ultimii mastodonți ai unei ere defuncte pentru Europa, au crezut că Garda de Fier e un partid politic si au* dizolvat-o*… Dar Garda de Fier e o credință si o formidabilă disciplină morală în tiparele căreia clocoteste lava acestei credințe"*. Cu mare parte din grupul redacțional arestat, revista anunță cititorilor: *"Astăzi, când toate publicațiile îmbracă vesmânt festiv, noi apărem sărac. Explicația e simplă – colaboratorii 'Axei' se află în cazematele Jilavei si alte închisori; drept mărturie stau: Mihail Polihroniade, Ioan Victor Vojen, Ion I. Moța, Vasile Marin, ing. Virgil Ionescu, Vasile Cristescu, Alexandru Cantacuzino, pr. N. Georgescu-Edineți, Virgil Rădulescu, Const. Popov si A. Vântu. Sub acelas steag, gând si credință, rămânem deplin încrezători în marea victorie de mâine"*. Într'un amplu articol descriptiv cu titlul ***"Momente din Istoria presei Legionare"***, ziarul **"Cuvântul"** (XVII, Nr. 27) din data de 9 Noembrie 1940, scria*: "Revista **Axa** a fost prezentă în toate manifestările Miscării Legionare, ea a întrunit cele mai alese condee din presa naționalistă si a lăsat o urmă de mare înălțare sufletească… Cel mai productiv redactor al revistei **Axa** a fost Mihail Polihroniade. Articolele lui*[1]* de mari dimensiuni, izvorîte dintr'o convingere nezdruncinată, documentate întotdeauna, scrise cu un condei sprinten, sunt pietrele unghiulare ale presei legionare"* (ibidem).

AXA
Morala eroică
O îndoită imposibilitate

"Axa". (I). Nr. 11. 1933

Reapare la 2 Decembrie 1940 (IX, Nr. 25) cu subtitlul *"ziar de luptă politică, doctrină legionară, informație si reportaj"*. Cotidian de seară. Ctitor: Mihail Polihroniade. Director: Pavel Costin Deleanu; Prim-redactor: Crisu Axente.[2] Numărul 32 (IX) apărut la 11 Decembrie 1940, omagiază semnificația zilei de 10 Decembrie 1922, *"baza de plecare a unei întregi generații pentru crâncena luptă a biruinței legionare"*, raportată la 10 Decembrie 1940 ca *"început de veac nou, gama suferinței unei întregi generații si treptele Golgothei acestei generații…, primul popas pe acest nou drum orientat de brațele miilor de cruci ale martirilor nostrii"*, cu certitudinea că: *"Studețimea de astăzi ca si cea de mâine va înțelege sensul adânc al acestei sfinte orientări!"* (C-tin Papanace – ***"10 Decemvrie 1922"***). Tot asa se pronunță si I. G. Dimitriu, care arată că *"Miscarea Legionară proclamă ziua de 10 Decemvrie ca ziua suferinței legionare. A tuturor*

suferințelor îndurate si a celor pe care le vom îndura", iar *"în amintirea acestor chinuri, toți cei ce-am suferit atunci, să facem din ziua de 10 Decemvrie O ZI DE POST SI RUGĂCIUNE, Ziua suferinței pentru credința în Țara noastră, pentru credința în viitorul ei"* (art. ***"10 Decemvrie 1922-1940"***). *"La 10 Decembrie 1922, zarurile au fost aruncate* – scrie Ion Zeana, Pres. Stud. Macedo-Români – *'Duhul marilor rupturi' a erupt atunci vulcanic la suprafață. Si s'a revărsat clocotitor, ca o lavă, peste întreaga Țară. Din volbura vremii, sub un cer brăzdat de fulgerele furtunilor ce aveau să vină, sbucni din străfunduri milenare de Istorie si Neam, figura de cremene si vulture a unui flăcău înalt cât o culme de veac nou: Căpitanul. El a creat mitul. A polarizat energiile, dându-le unitate, direcție si convergență"*, si prin aceasta, *"studențimea si-a descoperit Zeul"*, pornind *"să propovăduiască, mistică si fanatizată, adevărul mare, unic, organic, rumânesc al religiei celei noui: "Patria! Patria! Patria!"* (art. ***"10 Decemvrie"***). Tot pe fondul omagial al acestui număr cu privire la istorica dată din trecutul studențimii, semnează: Pavel Costin Deleanu – ***"10 Decemvrie 1940"***; Crisu Axente – ***"Un vechiu si un nou 10 Decemvrie"***; Teodor Iliuț - ***"Studenții"***; Florea Florescu – ***"Cartea si studentul"***, fiind reproduse cu această ocazie câteva articole apărute în publicațiile timpului, însoțite de mai multe facsimile ale ziarelor **"Cuvântul Studențesc"** si **"Axa"**. Sub titlul: ***"Ziua de 10 Decemvrie a fost sărbătorită cu deosebită măreție"***, este prezentat reportajul de ultimă oră al ziarului în care sunt relatate festivitățile ce au avut loc în Bucuresti, începând cu serviciul divin de la biserica Sf. Anton ("Biserica Studenților") *"oficiat de un sobor în frunte cu preoții Georgescu-Edineț, duhovnicul studențimii si Ilie Imbrescu, vajnicul luptător al credinței legionare"*, si culminând cu festivitatea dela Casa Studențească si cuvântările participanților la acest important eveniment: Viorel Trifa (pres. U.N.S.C.R. – Uniunea Națională a Studenților Crestini din România), D-tru Grozea (cond. Corpului Muncitoresc Legionar) si Horia Sima, Comandantul Miscării Legionare. Reținem din discursul final al acestuia: *"Studențimea a format, permanent, osatura miscării legionare, iar în decursul marei prigoane, studenții au dus greul… Contribuția de jertfă a studențimii a fost decisivă pentru biruința miscării legionare"*, exprimându-si credința că *"idealul studențimii este mult mai larg"* si că ea va trebui *"să lupte până la biruința finală"*. Tot din cuprinsul bogat al acestui număr, atrage atenția conferința Prof. Traian Brăileanu (ministrul Educației Naționale, Cultelor si Artelor) cu titlul: ***"Miscarea legionară, miscarea tinereții"***, conferință în care vorbeste despre scopul educației si al disciplinei în sânul comunității, pentru a cărei existență si dăinuire *"trebue să fie în primul rând o strânsă legătură sufletească, între elită si mulțime"*, cu o explicație finală privind cadrul *"fenomenului legionar"* în structura actualului stat. Numărul special de Crăciun din 25 Decembrie 1940 al ziarului **"Axa"** cuprinde 26 de pagini (IX, Nr. 43, 25

"Axa". (IX). Nr. 32. 1940

Dec. 1940), având pe frontispiciu reprezentarea Nasterii Domnului de Gheorghe Vânătoru (în frumoase culori), cu valoroasele contribuții semnate de: D. Barbilian (Ion Barbu) - ***"Umanismul cel nou"*** (patentat cu o expresivă gravură de Cristea Grossu), în care autorul se întreabă si răspunde cu privire la *"Ce poziție ocupă tânăra noastră cultură legionară față de umanismul clasic"* si *"neo-umanismul stiințific"*, unde, desvoltând, afirmă curajos: *"Vremurile noastre legionare sunt omoloage cu vremurile primilor părinți ai Bisericii"*, cultivarea umanismului clasic neajutătoare si *"stearpă"*, ea trebuind a fi *"delăsată"*: *"Nu stiu care confrate* – scrie autorul - *punea de curând în principiu imitarea respectuoasă a maestrilor, ca normă a culturii românesti.* ***Nimic mai departe de autenticitatea legionară, decât această abdicare a spiritului dela întrepiditatea sa****… În veacul legionar, singurul umanism nesubversiv care, prin ideile ce le agită nu pune în primejdie temeliile acelei Biserici arătată de Căpitan ca* ***marginea de sus a mersului asimptotic al Legiunii*** *si care poate trezi si interesul oamenilor de acțiune prin puterea aplicativă a creațiilor sale, - efect al unei misterioase armonii prestabilite, între spirit si lume, - e* ***umanismul cel nou*** *al stiinței*"; Anton Balotă - ***"Ortodoxia noastră"***, ce este, în definiția clară a autorului, *"aceea a vieții populare, care, unind peste hotare sufletul neamului, a perpetuat din generație în generație specificul etnic…, crucea fără de care românul nu începe nimic, fapta bună, singura mândrie a omului pe plaiurile noastre; a fost lupta pentru apărarea pământului pe care ne-a asezat Domnul, luptă după care Stefan zidea câte o biserică si postea patruzeci de zile; a fost munca ce înfrățea odinioară ca si lupta, pe rumân cu slujitorul Domnului, în toate zilele muncitor si el, în caz de atac dusman luptător si el, niciodată funcționar al Statului ca azi, au fost mormintele ce străjuind locasul Domnului aminteau crestinului credința lumei celei adevărate, ce va să vie, credință mai veche pe aceste pământuri decât crestinismul…"*; Pr. Alex. Popescu – ***"Cartea neamului lui Iisus Hristos"***; Pavel Costin Deleanu – ***"S'a întrupat!"***; Alexandru Randa – ***"Mostenirea jertfelor"***; George Cumpănasu – ***"Cum am aflat la Jilava vestea asasinării Căpitanului"***; Mircea I. Goruneanu – ***"Neam Nou"***; Ion Botas – ***"Cultul noilor născuți"***; Jose Maria Peman – ***"Romanța celor căzuți pe câmpul de luptă"*** (versuri dedicate luptătorilor naționalisti din Spania în lupta contra comunismului traduse de Olga Caba); Dan Botta – ***"Colinde…"***; Ilarion Cocisiu – ***"Crăciunul nostru"***; Gh. Rațiu – ***"Crăciunul în Timoc"*** (comuna Țâbru); Liviu Bratoloveanu – ***"Vicleimul"***; Ilie Anesia – ***"Plugusorul Legionar"***; Constantin Răutu – ***"Nicolae Bălcescu, vizionarul vremurilor de azi"*** (cu o frumoasă gravură realizată de Al. Bassarab); Horia Stamatu – ***"Pan"*** (versuri – fragment, cu o gravură de Anatol Vulpe). Sub titlul ***"Crăciunul prigoniților"***, publicația *"evocă zilele întunecate ale sărbătorilor Crăciunului petrecute în prigoană"*, gânduri si amintiri descrise de Corneliu Georgescu – ***"La Vaslui, în***

"Axa", număr special de Crăciun, (IX), Nr. 43, 1940

prigoană”, C-tin Papanace – ***“Noaptea Mos Ajunului”***, dr. Serban Milcoveanu – ***“Crăciunul în cetatea torturii dela Râmnicu-Sărat”*** si Dumitru Groza – ***“În cazematele Chisinăului”***, crâmpeie emoționante *“din viața de sbucium si chin”* a acestor legionari. Alte contribuții de relevanță din acest număr de excepție: Miorița Musat – ***“Crăciunul copiilor”***; Niculae Tatu – ***“Un uitat: Aurel C. Popovici – Ce ne desparte, si ce ne apropie de el”***; Ion Pupeza – ***“Temeiurile politicei sociale în Statul Legionar”*** cum si multe altele, semnate ori nesemnate, prea numeroase pentru a le aminti în totalitate, alături de frumoase colinde culese din diferite puncte ale țării ce se împletesc în paginile publicației. Cu numărul 47 (IX), ziarul păseste în Noul An 1941, înfățisând în prima pagină un interesant fotomontaj având în partea stângă chipul regelui Burebista (făuritorul întâiului Stat Dac) si o reproducere de pe Columna lui Traian privind luptele de apărare ale strămosilor nostri daci - simbolizând eroismul si sacrificiul lor în luptele purtate cu armatele romane invadatoare -, apoi, în partea centrală, o imagine reprezentându-l pe Horia în fruntea iobagilor răsculați din Transilvania împotriva asupririi nobilimii maghiare, urmată de portretul voevodului Mihai Viteazul (unificatorul celor trei țări românesti), cel al gloriosului voevod crestin Stefan cel Mare si Sfânt, iar în dreapta, reproducerea steagului ostăsesc al Măritului Domn (originalul aflat atunci în colecția “Muzeului Militar”), toate suprapuse pe harta teritoriului românesc cuprins de la Tisa si până la Nistru. În ultima parte a fotomontajului, jos, sunt expuse portretele celor doi conducători ai Miscării Legionare, Corneliu Codreanu (“Căpitanul”) si Horia Sima (“Comandantul”), înconjurați de numerosi legionari surprinsi în diverse ipostaze si îndemnul *codrean*: *“Înainte, dragi legionari! Fiți mândri de tot ce-a fost în anul acesta si priviți cu o nesfârsită încredere în anul care vine!”* – urare si îndemn în acelasi timp. Cea de-a doua pagină a ziarului (reprezentând central un fragment de frescă din Ion Botezătorul realizat de Andrei (Andronic) Cantacuzino, parte a expoziției grupului plastic LUCHIAN deschisă în sala Dalles, unde *“Prințul Alexandru Cantacuzino apare în această compozițiune ca unul din cei chemați la predica depe munte”* cum se exprimă publicația), conține mai multe articole semnate de Alexandru Bassarab, L. Popovici si Anton Balotă, un “calendar legionar” pentru ziua de 31 Decembrie si 1 Ianuarie, versuri din folclor culese de Florea Florescu si Ilarion Cocisiu, ultimul cu un plugusor cules în 1932 dela Aurel Barbu de 13 ani din Cornetu-Ilfov: *“Seara Sfântului Vasile / Fie-vă boeri, de bine. / De multisor a’serat / Si noi n’am mai colindat / Ais boul dinainte / Cu coarnele poleite; / Ais boul din mijloc / Cu cornițele de foc; / Ais boul dela roată / Cu cornițele de piatră”*. ***“Anul plastic 1940”*** se intitulează articolul semnat de Alexandru Bassarab, în care autorul face o analiză retrospectivă asupra principalelor expuneri din Capitală în decursul anului, oprindu-se în special asupra valorosului grup de tineri artisti plastici reprezentat de Gh. Zlotescu, Valentin Hoeflich, Gh.

AXA

CAPITANUL

“Axa”, (IX), Nr. 47, 1 Ianuarie 1941

Vânătoru, Al. Bassarab, dar si ai celorlalte arte de sculptură si arhitectură, cum ar fi: Cristea Grossu (sculptor), D-tru Anastase (sculptor), Nicolae Goga (arhitect), Const. Joja (arhitect), - toți participanți la marea expoziție din Sala Dalles dela finele anului, ca membri ai grupurilor "Ideia Românească" si "Luchian". Despre ***"Datină si tradiție"*** ne vorbeste Anton Balotă în aceiasi pagină a ziarului: *"Datinile în înțelesul lor folkloric reprezintă materializarea aspirațiilor către frumos ale sufletului românesc, sublimarea întru estetic a concepțiilor sale etice si spirituale… Tradiția este garanția creațiunii în spirit etnic si prin aceasta isvorul tuturor contribuțiilor naționale… Întoarcerea la tradiție, nu înseamnă deci, asa cum lasă să se înțeleagă dusmanii vieții etnice, întoarcerea la forme de viață trecută, ci numai ținerea în seamă în orânduirea traiului nostru a tot ceeace din trecut prin datini este încă viu, cu adevărat viu în sufletul omenesc"*.[3)] Pavel Costin Deleanu, ***"Din pragul lui 1941"***, face o incursiune cu privire la semnificația zilei de 6 Septembrie, înfățisând preludiile politice ale ultimilor doi ani si jumătate în cadrul european si românesc, dezastrele politicii nefaste a fostului regim carlist, prăbusirea lui în oprobiu si victoria Legiunii dela 6 Septembrie, *"ziua Libertății de când începe acțiunea desăvârsirii istorice a biruinței legionare, a biruinții Neamului prin Legiune"*, cu adăugarea că *"îi rămâne sarcina istorică de a reface si Patria si Neamul".* Despre ***"Râmnicul Sărat – cetatea reculegerii si a tăriilor legionare"*** (loc de ultimă suferință al conducătorilor legionari, porniți în lanțuri de aici în miezul nopții si strangulați în furgoane, ori secerați de mitralierele ucigase în curtea înconjurată de ziduri groase a închisorii), Costin I. Murgescu ne împărtăseste câteva însemnări ale unui pelerinaj de natură dramatică, descriindu-ne - zguduit parcă de emoțiile triste ale pasilor porniți în căutarea smerită a reculegerii -, impresiile apăsătoare la vizitarea cimitirului si celulelor închisorii ale celor *plecați* de-acum la ceruri, *martirii* Legiunii: *"…Au rătăcit prin frig, au fost loviți cu patul pustii de jandarmi, au dormit pe-o scândură asezată pe ciment, au flămânzit ca animalele prin păduri. Si toate acestea pentru a trezi Neamul, pentru a salva pe cei ce petreceau linistiți si mulțumiți – în timp ce duba 'sfinților' se sguduia pe ulițele Râmnicului... Pe aici a fost ultimul 'lor' drum. Drumul morții… Acolo* – mai spune autorul rândurilor - *sunt oasele de temelie pe care ne miscăm noi, toți cei rămasi în viață…"* Despre ***"Frăția de cruce în trecutul românesc"***, originea si semnificația ei istorică, ne vorbeste Stelian Semedrescu care scrie: *"Când vremurile grele apăsau chinuita viață a bietului român, el lua calea codrului si se haiducea pentru a lupta împotriva prigonitorului. Primul act pe care-l făceau, cei apucați pe calea codrului, atunci, era înfrățirea, deveneau* fârtați, frățiori, frați de cruce, frați din dragoste*, în desisul, de-atâtea ori prietenos, al pădurii… Această înfrățire era legământul solemn încheiat în fața lui Dumnezeu că-si vor fi cu credință unul altuia, că nici o sovăire nu-i îngăduită vreunuia din cei înfrățiți astfel, când celălalt s'ar afla în vreo primejdie"*, un obicei străvechi de altfel, repus ca normă organizatorică de bază la însăsi temelia organizației legionare. ***"Viața de jertfă, opera si moartea profesorului Vasile Christescu"*** se intitulează genericul din pg. 7 a ziarului, omagiu colectiv adus istoricului în preajma împlinirii a doi ani dela miseleasca lui asasinare în Ianuarie 1939, semnăturile de evocare purtând numele ilustrilor

Prof. Traian Brăileanu, Prof. P. P. Panaitescu, Corneliu Georgescu, Serban Milcoveanu si Traian Herseni, încadrate de amintirile semnate de Manole Rădulescu: *“Până la înrolarea în rândurile Legiunii, viața comandantului Christescu s'a confundat cu pasiunea cărții. Fiu de judecător, crescut în spiritual dreptății, Vasile Christescu a fost cel mai eminent elev al liceului “Cantemir Vodă” si al Facultății de litere din Bucuresti, unde si-a luat licența cu “magna cum laudae”, tratând în 1923 – subiectul: “Elemente orientale în Tracia”. Elev al lui Vasile Pârvan – magistrul – cum îi ziceau emulii, Vasile Christescu, are din nou ocazia – în 1924 - să se remarce: obține la examenul de capacitate, premiul întâiu, - pe țară... În 1929, îsi ia doctoratul cu aceiasi mare distincție: “magna cum laudae”...* (articolul ***“Amintiri”***). *“Vasile Christescu a iubit cu pasiune scoala, pentrucă iubea tinerețea, iubea cresterea tumultoasă a vieții si se simțea în stare să o strunească si s'o modeleze după principiile frumuseții omenesti”* – scrie Traian Herseni în articolul său evocativ purtând titlul celui omagiat, iar P.P. Panaitescu în ***“Vasile Christescu ca istoric”***, completează: *“Vasile Christescu a înnoit în chip fundamental cunostințele istorice asupra Daciei Romane, asa cum magistrul său, Vasile Pârvan le înnoise pe cele privitoare la la Dacia dinainte de Traian. El rămâne cu o operă de netăgăduită valoare în stiința noastră istorică, fără de care nu se înțelege nimic din istoria noastră antică. Nimeni înainte sau după dânsul n'a mai dat nici o operă de sinteză asupra acestei epoci”*. Un valoros studiu sociologic semnează Ion Ionică despre ***“Puterea de rod”***, subiect sintetizat în subtitlurile ce le cuprinde: *“Cununa sau buzduganul, o ceremonie agrară în Țara Oltului”, “Cântecul ritual al cununei”, “Obiceiuri în legătură cu munca în Țara Românească”, “Formele primare ale ritului agrar”, “Natura puterii de rod” si “Viziunea magică”...* Alte articole de importanță în cuprinsul numărului: A.B. (Alexandru Bassarab) – ***“Ultimul An Nou al Căpitanului la Predeal”***; Florea Florescu – ***“Obiceiurile de Anul Nou în Ardeal”***; Stefan Ion Gheorghe - ***“Balada III-a lui Horia”*** (versuri); ***“Icoane, evocări si mărturii din Ardealul românesc”***; ***“O pagină din istoria Ardealului – Miscarea memorandistă”*** (ambele nesemnate); Mihail B. – ***“Revizuirea procesului Căpitanului, singurul fapt important din Anul judiciar 1940”***; Grigore Vlădoianu – ***“Penitenciarul special Doftana si celula Căpitanului”***; Vasile Dova – ***“Economia Țării în regimul legionar”*** si multe altele si de interes, prea numeroase pentru a le putea însira pe fiecare în parte în acest spațiu. Revenind la evoluția ziarului **“Axa”** din perioada acestei serii apărute, nu putem încheia înainte de a sublinia un alt număr de valoare extremă prin profunzimea conținutului său, număr apărut la 14 Ianuarie 1941 (X, Nr. 56) la aniversarea tristă a patru ani dela sacrificiul crestin al eroilor căzuți în Spania la Majadahonda, Ion I. Moța si Vasile Marin. Semnează în această ediție: Pavel Costin Deleanu – ***“Pentru Hristos”***; Andrei Vasile – ***“Ion I. Moța, tăria credinței noastre”***; Octav Iosif – ***“Vasile Marin”***; I. G. Dimitriu – ***“Jertfa lui Moța si Marin pentru Hristos si Neam”***; Louis Beneyto – ***“Cei ce nu mor”***; Ion Ionică

AXA
Ionel Moța Vasile Marin
Cuvintele rostite
Îndreptarul Corpului Moța-Marin

“Axa”, (X), Nr. 56, 14 Ianuarie 1941

– ***“Moța înaintemergătorul”***; Crisu Axente – ***“Cu legionarii din Spania în Franța”***; Alexandru Bassarab – ***“Cum i-am cunoscut”***; Mircea Goruneanu – ***“Majadahonda”***; Gheorghe Năstase – ***“Jertfa manolică”***; Ion Botas – ***“Testamentul lui Ion Moța”***; Alexandru Randa – ***“Ion Moța”***; Vera Totu – ***“13 Ianuarie 1937”***. Sub titlul ***“Moartea lui Moța si Marin povestită de camarazii lor de luptă”***, sunt transcrise fragmente din amintirile supraviețuitorilor echipei din Spania cuprinse în lucrările publicate de acestia: Nicolae Totu *(“Însemnări de pe front”*), Bănică Dobre *(“Crucificații”*), Alexandru Cantacuzino (art. ***“Mărturisesc”*** si ***“Povestea unei nopți”***), Ing. Gh. Clime sau alții, fiind reproduse cu această ocazie si un număr însemnat de articole apărute în presa naționalistă sau legionară scrise de cei doi Comandanți omagiați, între ele, ca adevărate fruntarii de vesnicie, ***“Măsura crestinătății noastre”*** aparținând lui Ion I. Moța sau ***“Morții nostri”***, sub semnătura lui Vasile Marin. Își încheie forțat activitatea la 23 Ianuarie 1941 (X, Nr. 64), cu noua prigoană dezlănțuită împotriva Miscării Legionare, în corpul ziarului fiind exprimate apeluri de încetare a samavolniciilor comise asupra legionarilor, îndemnuri la fraternitate între Legiune si Armată sau imagini ale celor asasinați miseleste pe străzile capitalei din ordinul criminal al gen. Antonescu.

Ultima ediție (serie) a **"AXEI"** (trei numere), a avut loc la Rostock, în 1942, sub conducerea lui Pavel Costin Deleanu, numărând printre colaboratori pe: Horia Stamatu, Nicolae Petrascu, Eugen Teodorescu, Corneliu Georgescu, Toader Ioras[4)] si alții.

Tipografiile “Lupta” N. Stroilă, “Corvin” si "Universul", Bucuresti (1932-’33). Imprimeriile “Curentul” (1940-‘41).

1)_____

- Vezi, în special, articolele distinctive privind ***“Dreapta Românească”*** (I, Nr. 2); ***“O anumită stângă dar si o anumită dreaptă”*** (I, Nr. 4); ***“Pentru o politică externă românească”*** (I, Nr. 10); ***“Garda de Fier si statul democrat”*** (I, Nr. 13); ***“Sensul revoluției naționale”*** (I, Nr. 14); ***“Garda de fier la postul de onoare”*** (I, Nr. 23), ***“Naționalism si cuzism”*** (II, Nr. 5), s.a.

2)_____

- Doctor în Drept dela Paris, trăgându-se din istorica familie a tribunului Axente care a jucat un mare rol sub conducerea lui Avram Iancu în luptele cu ungurii din anii 1848-1849. Tatăl lui a descălecat din Ardeal si s'a asezat la Turnu Severin unde a profesat avocatura. Aici s'a născut, la 8 Noembrie 1910, Crisu Axente (fost Prefect al județului Mehedinți în perioada 1940-41). Aderă la idealurile Miscării Legionare în anul 1936, trece prin lagărele dela Miercurea Ciuc si Vaslui în timpul teroarei carliste, iar după lovitura de stat din Ianuarie 1941, se refugiază în Germania, fiind internat în lagărele dela Rostock si Buchenwald împreună cu ceilalți legionari. Crainic la postul de radio din Viena în timpul Guvernului Național constituit aici după trădarea dela 23 August 1944, la finele războiului își îndreaptă pasii către vestul Europei, ca în final să ajungă la Madrid. Absolvă Scoala de ziaristi si se înscrie la Academia diplomatică condusă de Exc. Sa Juan de Cardenas unde, timp de doi ani, trece cu brio toate examenele. Nu a reusit să-si termine teza pe care si-a propus-o cu titlul *“Criminalii de pace”* (si la care a lucrat până în ultimele

sale zile de viață), fiind răpus de o boală necruțătoare la începutul anului 1953 (vezi si **“Libertatea”**, Madrid, Nr. 21-22, 1953).

3)_____

- Inițial apărut în revista **“Decembrie”** (Dir. Nicolae Rosu), Anul I, Nr. 4, 14 Ianuarie 1938. Vezi si studiul referent al autorului: *“Satul, izvor de viață românească”*, Editura “Cugetarea”, 1941.

4)_____

- Seria de articole publicate de Toader Ioras în această ediție a **“Axei”**, sunt întregite mai apoi într’un volum sub titlul **“Nicadorii”** apărut în colecția “Omul Nou” din Salzburg, 1952.

◆ **"AZI SPRE MÂINE"** *(foaie de luptă românească pentru ziua de azi si de mâine)*. Redactor responsabil: Mihai Fotin Enescu. Anul I, Nr. 1, 1982, Freiburg, Germania.

AZI SPRE MÂINE

B)

◆ **“BIHORUL”** *(organ liber de luptă si doctrină naționalistă).* Anul I, Nr. 1, 1 Decembrie 1940, Beius. Director: Virgil G. Cosma (seful “serviciului presei si propagandei” pentru județul Bihor al Miscării Legionare). Redactor responsabil: N. Herlea. Colaboratori: Dr. N. Flueras, pr. Grațian Chisiu, prof. C. Sava, prof. T. Rosu si alții. Apariție săptămânală.

Tipografia “Doina”, Beius.

◆ **"BIRUINȚA"** (1) Redactor responsabil: av. Aurel H. Ibrăileanu. Bilunar. Apare la 17 Oct. 1930 în Galați drept *"Organ al Legiunei Arhanghelul Mihail - Covurlui".* După o mică întrerupere, tipărirea publicației este reluată în vara anului următor, de această dată cu antetul de *"organ al grupării Corneliu Zelea Codreanu – Secția Covurlui”*, în această serie fiind publicate două numere, primul la 15 Iunie 1931, iar cel de-al doilea la 1 Septembrie 1931 (Anul II), Galați. Își reia activitatea la 6 Martie 1932, în cursul acestui an apărând sapte numere (de la 27 Nov. 1932 cu subtitlul *“organul Gărzei de Fer al Dunărei de Jos”*, avându-l ca secretar de redacție pentru Brăila pe Ion Iliescu). Continuă fără întrerupere până la 3 Decembrie 1933 (Anul V), când ziarul este silit să-si sisteze apariția odată cu scoaterea în afara legii a Legiunii la 9 Decembrie 1933 si anularea listelor electorale. Printre semnatari: Pr. Ion Dumitrescu, Spiru Peceli, Gh. Potolea, stud. Valentin Măcrineanu, etc. Galați - Brăila. Revine în toamna anului 1940-’41. Structura sinoptică a editării: Anul I, 1930, Nr. 1 / Anul II, 1931, Nr. 1 - 2 / Anul III, 1932, Nr. 1 – 7 / Anul IV, 1933, Nr. 1 – 15 si Anul V, 1933, Nr. 1 -3.

Tipografiile George Jorică (Galați), “Tiparul” si “Slova” (Brăila).

◆ **"BIRUINȚA"** (2) Anul I, Nr, 1, 17 Decembrie 1940, Bucuresti.

◆ **"BIRUINȚA LEGIONARĂ"** *(organ al Partidului "Totul pentru Țară").* Anul I, Nr. 1, 15 Septembrie 1935, Brăila. Apariție săptămânală.

1 LEU EDITIE SPECIALA!

BIRUINTA noastră

SUS FRUNTILE, LEGIONARI!

Nu poate nimeni să omoare atâția dintre noi câți suntem în stare sa murim pentru credința noastră.

◆ **"BIRUINȚA NOASTRĂ"** *(cotidian de informație si reportaj).* Director: Valeriu Olaniuc (Celarianu). Redactor responsabil: Nicolae Pateli. Dela Nr. 2 (I, 1940), Director-proprietar: Nicolae Pateli. Director: Valeriu Olaniuc.

Sinoptica editării: Anul I, 1940, Nr. 1 - 11 / Anul II, 1941, Nr. 12 - 31).

Imprimeriile "Tiparul Românesc", Bucuresti.

◆ **"BIRUITORII"** *Ziar al regionalei a V-a Constanța*. Prim redactor: Ion Fățoiu. Apare în toamna anului 1940 având motto-ul: *"Din adâncuri se înalță biruitor legionarul"*. Au colaborat: Traian Puiu, Eugen Teodorescu, Pr. Gh. Bestea, Gheorghe Chirea, C-tin Scrima, Despa Caranica, Silvia Vlădoianu, Pr. Oct. Iatan, Nicu Seitan, Elena Bestea, Ioan Micu, Cristea Grosu (grafică), s.a. Remarcăm, în special, numărul dedicat memoriei legionarului Virgil Teodorescu (I, Nr. 3, 24 Nov. 1940), la împlinirea a 7 ani dela uciderea sa miselească în noaptea de 22-23 Noembrie 1933, fiind reproduse cu această ocazie două articole semnificative din presa legionară a timpului (Ion Moța - ***"Cranii de lemn"***, Nae Ionescu - ***"Când ne vom desmetici?")***, cum si altele apărute în diverse publicații care relatează stirea si înfierează cu indignare asasinarea studentului. Este prezentat cu acest prilej un reportaj al pelerinajului care a avut loc la mormântul eroului de la cimitirul din Hârsova, cu participarea unui numeros public si a unui mare număr de legionari, cum si cuvântarea ținută cu acest prilej la căpătâiul eroului de Nicolae Seitan, prefectul județului Constanța. Semnează în acest număr: Ion Fățoiu – ***"Prima jertfă legionară"***; Traian Puiu – ***"Primul căzut"***; Pr. Gh. Bestea – ***"Concepția eroică a jertfei si a morții"***.

BIRUITORII

Prima jertfă legionară

Primul căzut

BRATUL DE FIER

Ultimul număr 13, la 23 Ianuarie 1941.

Tipografia "Dacia", Constanța.

◆ **"BRAȚUL DE FIER"** *(gazetă de stiri, îndrumări, educație naționalistă si crestină).* Anul I, Nr. 1, Iunie 1935, Focsani. Apariție lunară, sub îngrijirea unui comitet; cu răspândire la scară națională. Între redactorii si colaboratorii revistei: Ion I. Moța, Ing. I. Blănaru, Cpt. în rezervă I. Anghel, Iordache Nicoară, Aristotel Gheorghiu (Seful Organizației "Totul pentru Țară" din Jud. R.-Sărat), Pr. Vasile Boldeanu, Ioan Victor Vojen, P.

Atanasiu, Pr. I. Dumitrescu, Ion Banea, Gh. Căsăneanu, Ion Diaconu-Trotus, V. B. Gorlet, V. Tarnovschi, D. Popa, s.a.

✤ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1935, Nr. 1 - 7; Anul II, 1936, Nr. 8 - 17; Anul III, 1937, Nr. 18 - 21.

Tipografiile "Gh. D. Mircea", "Vasile N. Nanu", "Sentinela" si "Cartea Putnei" - Al. P. Alexandrescu, Focsani, jud. Putna.

◆ **"BUCIUMUL"** (1) *(Ziar pentru apărarea intereselor românesti în Cadrilater).* Anul I, Nr. 1, 8 Februarie 1930, Bazargic. Săptămânal. Girant responsabil: Ioan Popescu. Dintre redactori: *Nicadorul* Iancu Caranica, Constantin Papanace, s.a. Nu apare, din varii motive, în cuprinsul perioadei de la 3 Noembrie 1932 si până la 29 Martie 1933. Ediții speciale: 17 Septembrie 1931 si 12 Aprilie 1933. Ultimul număr al gazetei la 8 Noembrie 1933.

✤ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1930-1931, Nr. 1 – 46; Anul II, 1931-1932, Nr. 47 – 87; Anul III, 1933, Nr. 88 – 89.

Tipografia "Cuvântul Nostru", Bazargic.

◆ **"BUCIUMUL"** (2) *(publicație religioasă, națională a Bisericii Ortodoxe Române "Sf. Arhangheli" din Paris).* Anul I, Nr. 1, Iulie 1952, Paris. Lunar. Director girant: Virgil Pârvănescu. Apărută sub îndrumarea Pr. Vasile Boldeanu.

◆ **"BULETINUL CENTRULUI"** Anul 1, Nr. 1, Ianuarie 1936, Bucuresti. Lunar. Buletin apărut sub egida Partidului "Totul Pentru Țară" (Centrul) cuprinzând informații din lumea legionară, ordine de zi, circulări, clasificări de cuiburi ca rezultat al activității desfăsurate, s.a.

◆ **"BULETIN INFORMATIV"** Anul I, Nr. 1, 4 August 1940, Berlin *(numai pentru legionarii refugiați în Berlin)*. Director: Constantin Papanace.

◆ **"BULETIN INFORMATIV PENTRU LEGIONARI"** Anul I, Nr. 1, Decembrie 1951, Germania. Organul de presă al dizidenței legionare create în jurul lui C-tin Papanace. Sistat pentru un timp, își reia apariția trianuală în 1978, Bergham, Germania.

◆ **"BULETIN LEGIONAR"** (apariție lunară), purtând antetul partidului "Totul pentru Țară". *Buletinul organizației legionare din județul Buzău*. Prima tipărire la 21 Ianuarie 1937, la Buzău, *("Circulara Nr. 1, Către toți legionarii din Județ")*, sub conducerea Avocatului Nicolae Păun. Instaurarea dictaturii carliste în primele luni ale anului 1938, duce la interzicerea publicației. Ultimul număr la 14 Februarie 1938. Stiri

locale, Circulări, Comunicate, Instrucțiuni, extrase din presa si literatura legionară. Revine sub direcția poetului Av. Dem. Iliescu (Iliescu Dumitru) în toamna anului 1940 (seria a-II-a) cu Nr. 1 la data de 13 Octombrie, sub titlul **"Buletinul Legionar"** si antetul: *"Săptămânal de informație si doctrină legionară"*. Ultimul număr al buletinului la 16 Ianuarie 1941, după aceea fiind interzis.

BULETIN LEGIONAR

No. 14

LEGIONARUL ŞI ALEGERILE

„OMUL ŞI POGONUL"

Tipografia si Legătoria Ioan Călinescu; Tip. Luca I. Oprescu - Buzău.

◆ **"BULETINUL CASA ROMÂNĂ"** Director: Ilie Smultea. Redactor literar: Nicolae Novac. Apariție trimestrială. Anul I, Nr. 1, 10 Mai 1978, Oakland, California. Dintre colaboratori: Nicu Iancu-Păltinisanu, Ion G. Dimitriu, Ovidiu Vuia, Alexandru Gregorian, Stefan G. Theodoru, I. I. Stoican, Vasile Versavia, Gabriel Bălănescu, Dorina Ienciu, Al. Petru Silistreanu, Eglantina Daschievici, Aurel D. Bugariu (Nicolae Novac), Eugenia Adams-Muresanu, Stefan Munteanu, s.a. Articole, poezii, pagini de istorie literară, istorie românească, cronici, recenzii de cărți, spicuiri din presă, numeroase reproduceri, s.a. *"Buletinul Casa Română va pune accentul pe necesitatea si importanța relațiilor de omenie si de dragoste pe care le consideră 'sine qua non' pentru orice acțiune, mare sau mică si va angaja si analiza teme în acest sens în paginile lui viitoare"* – ne explică Ilie Smultea în rândurile de introducere a publicației. Pornită inițial *"ca o manifestare culturală"* locală, iar în această lumină ca *"un organ pentru exprimarea ideilor de care este animat grupul de oameni care aderă la această organizație si la principiile ei călăuzitoare",* autorul ia ca model, *"casa, sau căminul părintesc…, locul unde se mosteneste, păstrează si se transmite obiceiul de omenie si rânduială… de la care pornesc acțiuni ce se împlinesc"* - în acest spirit întreprinzător înțelegând să se orienteze si **"Buletinul Casa Română"**. Desprindem: Gabriel Bălănescu – ***"Jurnalul unui anonim"*** (un fragment din prefața volumului cu acelasi titlu – I, Nr. 4, Dec. 1978); J. N. Manzatti: ***"Din isprăvile aliaților "firesti" – Recepție la ambasada sovietică"*** (III, Nr. 4, Dec. 1980); C. Delaturtucaia – ***"Cine a cucerit Ardealul?"*** (reprodus din ediția de Crăciun a revistei **"Vremea"**, 1938, cu un desen de Nicolae Brana intitulat *"Țărani ardeleni"* – III, Nr. 4, Dec. 1980); N. Iancu-Păltinisanu – ***"La tropicul Capricornului"*** (note de călătorie pe pământul Braziliei, în fascicole, 1981-'82); Nicolae Novac – ***"Ion Slavici, scriitorul țărănimii ardelene"*** (IV, Nr. 4, Dec. 1981); Ovidiu Vuia – ***"Poezia ca act de cunoastere în universul lui Vasile Posteucă"***: *"Atunci când am cunoscut poezia si scrisul lui Vasile Posteucă, intrând în laboratorul lui, lângă pana si celelalte unelte ale scriitorului* – scrie autorul – *se făcea că mă cuprinde o neliniste, versurile lui apropiindu-se de mine cu fosnirile unor aripi de îngeri-serafi. Danț si ritm. Si fiindcă el nu mai exista trupeste trăiam impresia că am luat contact, în inefabil si fumuri lunare, chiar cu spiritual*

său. Învățam cu ochii columbelor albe că arta este o transpunere în hotarele lucrurilor si obiectelor, a sufletului omenesc, deci o răsfrângere a nevăzutului în văzut, dumnezeire căzută sub simțuri, la fel cu întruparea lui Isus-Omul. Dar experiența lui Posteucă este mult mai profundă; pentru el coborîrea în fântâna din interiorul său însemnând un exercițiu major în metafizic, timbru si culori înnoitoare. Căci dacă mulți rămân pentru totdeauna pierduți în acea Mare de întuneric cu maluri amorfe ca drumul spre infern pictat de Delacroix, câte unul ucigându-se spânzurat de un pervaz de fereastră fluturând în neant, Vasile Posteucă se reîntoarce de pe calea tainelor, lucid si luminat, ca un apostol al visului" (V, Nr. 1, Martie 1982); J. N. Manzatti – ***"Grigore Dinicu, aristocrat al lăutei"***, circumvalat din nefericire de marele public ca un "**lăutar** genial", dar – asa cum ne spune J. N. Manzatti, prieten cu "Grigoras" – *"sunt foarte puțini acei ce stiu că Grigoras Dinicu a fost până aproape de sfârsitul vieții **soloist** al Orchestrei Filarmonice din Bucuresti"*, cu această ocazie autorul prezentându-ne si câteva amănunte relevante din viața artistului: *"Absolvent cu prim premiu al Conservatorului din Capitala României, fu trimis în Apus să facă studii de perfecționare. Se puneau speranțe extraordinare în tânărul virtuos care, la vremea sa, tindea să urmeze pe genialul maestru național, pe George Enescu. Însă **sângele** artistului a fost determinat. Dinicu a simțit o chemare ce venea din străfunduri. El era țigan (am dori ca cel puțin în această împrejurare să nu se atribue originei sale nici o degradare). Țiganii sunt lăutari prin definiție. Cu toată cultura muzicală ce si-o însusise la scoli înalte, Grigoras nu a putut înfrânge tentația irezistibilă a lăutăriei. A abandonat pupitrul concertistului, pentru estrada tarafului de local"*. Demne de reținut, editorialele publicației (la ordinea zilei) semnate de Ilie Smultea[1)] de-a lungul anilor. Tot în cuprins, mai restrâns, o secțiune în limba engleză.

1)_____

- Prof. Ilie Smultea (1915-1997). Studii de Drept (Univ. Bucuresti, 1940-'41), continuate după cel de-al doilea război mondial la Paris si Caen (licențiat). Studii de economie politică la Universitatea din Freiburg, 1950-'52 (Germania) si Yale (cu bursă), St. Unite, 1952-'56 (masterat); din 1957, studii în Filozofie si Stiințe Politice la Univ. din Berkley (California). Începând din 1963, Profesor la secția de Stiințe Politice a Univ. Humboldt, California. Fost Sef al Frățiilor de Cruce legionare, Ilie Smultea i-a fost soldat credincios Legiunii, în dragostea căreia s'a clădit si în a cărei disciplină s'a format fidel în cursul întregii sale vieți, *virtuți* pe care le-a cultivat si asupra cărora se exprima el însusi într'un articol: *"Dragostea* – scria el – *nu este suficientă pentru a servi în mod real Legiunea. Ea poate gresi în aprecieri. Atunci vine corectivul ei, disciplina, care canalizează valul de dragoste înspre un scop bine stabilit. Disciplina învăluită de dragoste conduce spre culmi de strălucire legionară. În jurul acestor două virtuți, se brodează toate celelalte"* (art. ***"Spre biruință"***, revista **"Frăția de Cruce"**, Anul I, Nr. 1, Decembrie 1940).

Vezi, ca titlu informativ, câteva din lucrările autorului: **"Romania – The State at the Danube Mouth"** (considerații schematice pe marginea evenimentelor determinante în realizarea Unirii sub Al. I. Cuza si consolidarea României ca stat). Tip. ziarului "America", Cleveland, 1961; **"Ideology and Political Community in Eastern Europe – Case o Romania"** (studiu amplu apărut în publicația academică "East

European Quarterly" de sub egida Departamentului de Stiințe Politice dela Central European University); **"Student Reader for Natural Resource Law"**; **"Yalta at Forty"**, 1985. A îngrijit si editat importanta lucrare despre **"Drepturile Românilor asupra Basarabiei după unele surse rusesti"** avându-l ca autor pe basarabeanul Anton Crihan (1893-1993), fost membru al Sfatului Țării din Chisinău.

◆ **"BULETINUL GĂRZII"** Focsani, 1932-'33 (?)

◆ **"BULETINUL LEGIONAR AL JUDEȚULUI ROMANAȚI"** A apărut în anul 1937 la Caracal, sub îngrijirea lui Petre Stroe. Sistat în primăvara anului 1938 din cauza situației politice interne nefavorabile, revine cu o nouă serie (Anul IV) în toamna anului 1940, Nr. 1 – 2.

Tipografia "Unirea", Caracal.

◆ **"BULETINUL COMITETULUI NAȚIONAL ROMÂN - AMERICAN"** *(publicație de luptă națională).* Anul I, Nr. 1, 1957. Director: George Roman, Troy (Michigan), St. Unite – Windsor (Canada), editor Chirilă Ciuntu. Succesiv: în 1967, 1969, 1970 si 1972.

◆ **"BUNA VESTIRE"** (1) *(ziar liber de luptă si doctrină românească)*. Directori: Dragos Protopopescu si Toma Vlădescu (cel din urmă până la 18 Dec. 1937). Dela 19 Dec. 1937, director nominal: Dragos Protopopescu; mai apoi, în 1938, revenindu-se la formula duală a direcției, este cooptat în funcție Grigore Manoilescu. Onorific: Mihail Manoilescu. Redactor Sef: Mihail Polihroniade. Apare la 22 Februarie 1937 în Bucuresti: *"Într'o vreme când atâtea gazete nu au nimic de spus, noi din sufletul nostru încărcat de o lungă tăcere avem de mărturisit o năvală de gânduri lumii românesti care ne asteaptă nerăbdătoare cuvântul. Rostul acestei gazete este însă să pregătească o viață românească mai frumoasă si mai demnă într'un Stat nou reclădit*

care să integreze aspirațiile românesti", pornind dela temerea că *"Românii nu mai stiu astăzi exact si limpede ce este Statul românesc, ce drepturi are el si ce drepturi au Românii asupra lui. Ei au pierdut însusi sensul misiunii istorice a acestui Stat, care a ajuns să fie întunecat si diluat într'o serie de noțiuni juridice abstracte care duc la un egalitarism absurd între Români si pleava străinismului strecurată în viața publică… Iată de ce, cea dintâi operă de făcut de un ziar menit să deschidă drum larg viitorului românesc, este o restabilire de drepturi pe seama Românilor, în toate domeniile muncii si ale gândirii. Această restabilire de drepturi* – mai adaugă redacția în articolul central de expunere sub titlul ***"Buna Vestire"*** – *nu se poate face, însă, fără a face pe Români constienți de existența si temeiul acestor drepturi". "Scriem la căpătâiul celor mai frumosi morți ai României de azi. Apărem în umbra a două morminte a căror glorie ne înconvoaie, si suferința ne cutremură… Scriem străpunsi de gloanțele lui Moța si Vasile Marin… Scriem cu fruntea luminată de nimbul Lor"* – se exprimă Dragos Protopopescu în primul articol de fond al ziarului pe care îl intitulează

"Contemporanii lui Isus…", urmat de Toma Vlădescu prin rândurile sale cu titlul ***"Pentru o țară năprasnică"***: *"Ce grandoare nedefinită, ce înfrigurată poveste este aceasta care leagă astăzi inimile românesti într'un formidabil acord…, iar țara coboară din piscuri, năvalnică, peste noi"*, si când *"facem astfel cel dintâi pas si punem primele măsuri pe un drum bătut de atâtea zăpezi – visând din colțul nostru înalt, o țară năprasnică!"*. Cadrul grafic al primei pagini este reprezentat de un desen pe care îl semnează Victor Ion Popa, ca aspect simbolic cel mai probabil înfățișându-l pe Arhanghelul Gabriel (unul din cei sapte voievozi ai cetei îngeresti a Sfinților Arhangheli), anunțând *Buna Vestire* a zămislirii*. "În paginile acestui ziar se oglindeste lupta legionară prin cele mai strălucite condee. Mihail Polihroniade va preciza în linii mari directivele politicii externe, dar cu spiritul lui întreprinzător, ajungând primul redactor, îsi va dărui ziarului "Buna Vestire" toată puterea de muncă"* - se exprima ziarul **"Cuvântul"** (serie nouă) în nr. 27 din 9 Nov. 1940, reconstituind un frumos istoric al presei legionare apărute până la acea dată. Alte condeie de talie, având colaborări de seamă în paginile **"Bunei Vestiri":** Nicolae Bogdan, Dragos Protopopescu (D.P.), Valeriu Cârdu (Val. C. Şoimaru, Puiu Doinaru, Val.), Gabriel Bălănescu (G.B.), Mircea Streinul (M.S., M. Str., Iconarul, Inchizitor, Mircea Iconaru, Triumviri[1)]), Mihail Cosma, Toma Vlădescu, I. C. Bâca, Paul Mihail (pseudonimul lui Mihail Polihroniade), George Gregorian, Geo Zlotescu, Mircea Eliade, Ioan Victor Vojen, Virgil Rădulescu, Nicolae Totu, Al. Cristian-Tell, Virgil Popescu, Horia Stamatu (Logion), Alexandru Constant, Mihail Manoilescu, Grigore Manoilescu (Manoil Grigoreanu), Gheorghe Gane, Aron Cotrus, Ion Băleanu, Radu Dragnea, Ion Cantacuzino, Dan Botta si mulți alții. Pagina culturală a publicației sub genericul **"Cultură, Oameni, Fapte"** (reprezentată sugestiv prin grafica pictorului Geo Zlotescu), va cuprinde note critice cu privire la cărțile si publicațiile românesti apărute (rubricile interioare intitulate *"Cuiburi de Lumină"* si *"File de Carnet"*), cronici asupra artei plastice, muzicale sau din lumea spectacolului, analize literare, considerații imperative asupra tinerilor scriitori (la rubrica *"Zidire Nouă"*), s.a.m.d. În continuare, din fondul tematic al ziarului de abordare a diverselor probleme de interes românesc, ținem să subliniem (respectând, în mare, ordinea reprezentării lor încă de la apariție), spațiile intitulate: **"Viața Politică"** (internă si internațională), **"Sport"** (sub îngrijirea lui Virgil Popescu), **"Anchetele Noastre"**, **"Pe urmele satanei"**, **"Agricultură-Industrie-Comerț"**, **"Finanțe, Industrie, Comerț"**, **"Munca Românească"**, încheindu-se cu pagina de **"Ultimă Oră"** referitoare la evenimentele interne si externe înregistrate. Interzis, la 17 Aprilie 1938, după instaurarea dictaturii carliste, ziarul[2)] reapare la 8 Septembrie 1940 ca urmare firească a victorioasei revoluții legionare, iar la 19 Decembrie 1940 este recunoscut ca parte integrantă a presei oficiale legionare, împreună cu **"AXA"** si **"CUVÂNTUL"**. Componența redacției ziarului la reapariția sa în 1940 era formată după cum urmează: Director: Grigore Manoilescu; Prim-Redactor: Constantin Noica; Secretar de

BUNA VESTIRE
In fața jertfei voastre sfinte...
Pe mormintele Eroilor
Cuibul, tabăra, temnița, legiunea
In temniță
CU FRUNTEA SUS
22 MAI

Redacție: Valeriu Olaniuc. Redactori: Christian Petrescu, Ion Stoenescu, Horia Stamatu, Stefan Ion Gheorghe, Luca Popovici, Radu Gyr, Mircea Streinul, Alexandru Alexianu, Demetrie Sontzu. Colaboratori: Mihail Manoilescu, G-ral C. Dona, Ion Găvănescul, Aurel Călinescu, N. Ladmiss Andreescu, Ion Chinezu, Dumitru Cuclin, Alexandru Randa, Col. Octav Vorobchievici, Lt. Emanuel Voinescu (cu pseudonimul Vornicul Boldur), Mircea Mateescu, Dragos Vrânceanu, Ciril Vârnav, Nicolae Pană, Demetrie Ganea, Paul Petzi, Barbu Slusanschi, I. G. Dimitriu, Mircea Pop. Administrația ziarului: Nicolae Iliescu, Alexandru Livezeanu si Vasile Dova. Apariția articolului intitulat ***"Prea multă eleganță"*** semnat de Grigore Manoilescu în numărul din 13 Octombrie 1940, prin care se adresa guvernului că se poartă ***cu mănusi*** față de cei care au comis în trecut numeroase fărădelegi sau crime împotriva legionarilor si că prin această poziție *"întinează mostenirea celor căzuți în prigoană",* duce la suspendarea[3)] ziarului pentru cinci zile din ordinul gen. Antonescu. Cu numărul 32 (IV), direcția publicației este preluată de Alexandru Constant si Ion Diaconescu, iar de la numărul 84 (IV), urmând integrării în presa oficială legionară, subtitlul gazetei va fi modificat intitulându-se: *"Ziar de viață si luptă legionară"*. Ziarul apărea în două ediții: una pe Capitală si alta pe țară, fiind tipărit în cadrul Imprimeriei "EMINESCU" din Bucuresti. Si-a încetat existența forțat la 23 Ianuarie 1941 (Anul V, Nr. 105), după rebeliunea generalului Antonescu împotriva Miscării Legionare.

✜ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1937, Nr. 1 – 252; Anul II, 1938, Nr. 253 – 334; Anul IV, 1940 *(serie nouă)*, Nr. 1 – 89; Anul V, 1941 *(serie nouă)*, Nr. 89 – 105.

1)_____

- *"Triumviri"*, pseudonim folosit de către cei trei redactori ai paginii culturale a ziarului: Mircea Streinul, Valeriu Cârdu si Gabriel Bălănescu. Tot în această pagină, la rubrica **"File de Carnet"**, a mai fost uzitat si pseudonimul *"Duumvirii"*.

2)_____

- Date importante despre organizarea administrativă a ziarului **"Buna Vestire"** în această primă serie, găsim într'una din ultimele ediții ale publicației cu numărul 332 (II) apărută Vineri 15 Aprilie 1938, venind benevol în întâmpinarea "Legii pentru controlul mijloacelor de existență a ziarelor" si *"spre satisfacerea cerințelor legii".* În comunicatul apărut pe prima pagină a ziarului sub titlul ***"Deschidem registrele!"***, **"Buna Vestire"** publica *"datele cerute de articolele 12 si 17"* precizând că: *"I) este o societate anonimă constituită conform actului constitutiv, statutelor si a sentinței Nr. 322/27 publicate în Monitorul Oficial Nr. 65 din 20 Martie 1937. II) Membrii consiliului de administrație ai societății anonime Române 'Buna Vestire' sunt domnii: Dragos Protopopescu, Grigore Manoilescu, Toma Vlădescu, Mihail Polihroniade, Dumitru Livezeanu. III) Acționarii societății 'Buna Vestire' sunt domnii: Dragos Protopopescu, 83 acțiuni a 1.000 lei, 83.000 lei. Grigore Manoilescu, 100 acțiuni a 1.000 lei, 100.000 lei. Toma Vlădescu, 83 acțiuni a 1.000 lei, 83.000 lei. D. Livezeanu, 150 acțiuni a 1.000 lei, 150.000 lei. Mihail Polihroniade, 50 acțiuni a 1.000 lei, 50.000 lei. R. Stoicu, 34 acțiuni a 1.000 lei, 34.000 lei. Total 500 acțiuni a 1.000 lei, 500.000 lei. IV) TIRAJUL total a fost în cursul primului an de apariție al 'Bunei Vestiri' – 21 Februarie 1937 – 21 Februarie 1938 – de 6 milioane 352.941, si anume: Februarie 1937, 141.302,* – ne

vom limita să prezentăm doar tirajul lunar, nu si media lunară raportată de ziar (N.N.) – *Martie 587.172, Aprilie 418.464, Mai 308.427, Iunie 279.914, Iulie 342.619, August 345.988, Septembrie 342.671, Octombrie 400.059, Noembrie 528.561, Decembrie 747.950, Ianuarie 1938, 1.105.804, Februarie 852.970".* Două zile mai apoi, Duminică, 17 Aprilie 1938, apărea si ultimul număr al publicației (334), după care cea mai mare parte a redactorilor si colaboratorilor sunt arestați, internați în lagăre si închisori, unii dintre ei, puțin mai târziu, fiind asasinați cu mârsăvie de autorități.

3)_____

- Vezi si comunicatul apărut în ziarul **"Cuvântul"** din 16 Octombrie 1940 (Anul XVII, serie nouă, Nr. 3).

◆ **"BUNA VESTIRE"** (2) *(periodic al Fundației Culturale Buna Vestire)*. Fondator: Simion Ghinea-Vrancea. Redactor sef: George Ursa. Corectori: Nicolae Vega, Mircea Rațiu, Ionică Iliuță, s.a. Anul I, Nr. 1, 1991. Iscălesc în paginile revistei: Emanoil Paraschivas, Petre C. Baciu, Vasile Blănaru-Flamură, Nicolae Crăcea, C-tin Iulian, Doru Mihail, Faust Brădescu*), Pr. Vasile Gordon, s.a.

Tipografia Editurii "Elisavaros", Bucuresti.

*)______

- Vezi brosura **"LE NID Unite de base du Mouvement Legionnaire"** *(Cuibul, Unitatea de bază a Miscării Legionare),* apărută la Ed. "Carpații" din Madrid, 1973, tradusă de Eugen Bălasa si publicată în mai multe fascicole din cuprinsul edițiilor anilor 1999 – 2000.

◆ **"BUNAVESTIRE DE DUMINICĂ"** *(săptămânalul ilustrat al familiei românesti).* Anul I, Nr. 1, 1 Decembrie 1940, Bucuresti. Colaboratori: Mircea Pop, Anastase Iftimie, Dinu Clopotaru, Tiberiu Alexandru, "Cinefilul x.", "ANIF" (reportaje, articole); Laetiția Dana, Yolanda Nicoară, Miorița Musat (a mai semnat si sub numele de Mioara M.), s'au îngrijit de rubrica permanentă *"Femeia la ea acasă si în societate",* iar Dr. I. I. M. (alias "Doctorul Casei" - bănuim că este vorba despre Ana Maria Marin, medic, soția comandantului legionar Vasile Marin) s'a îngrijit de rubrica *"Grija pentru sănătate".* Din cadrul central al revistei semnalăm rubrica *"Foto reportaj",* cu numeroase clisee însumând aspecte dela diferite evenimente din țară sau din străinătate, iar ultima pagină a săptămânalului ne readuce în fiecare ediție, sub titlul sugestiv *"Ce am lăsat dincolo"*, un grupaj ilustrat al frumuseților si comorilor românesti din teritoriile pierdute în urma ultimatumurilor sau dictatelor injuste care au ciopârțit trunchiul țării în cursul anului 1940, din Bucovina, din Basarabia, din Ardeal sau Dobrogea de sud. De la 1 Ianuarie 1941, publicația introduce o pagină specială intitulată *"Fapte, nu vorbe – Înfăptuiri Legionare"*, fiind prezentate în imagini diverse realizările semnificative ale regimului legionar, cu mențiunea că *"timpul vorbelor a trecut"* si *"s'a trecut la fapte".* Dispare după evenimentele din 21-23 Ianuarie 1941. Ultimul număr al publicației tipărit la 19 Ianuarie 1941 (Anul II, Nr. 8).

C)

◆ **"CAIETUL CELOR 4"** Număr unic, 1928. Director: Mircea Streinul. Redactori: Neculai Rosca, basarabeanul Teodor Plop din Hotin (Tudor Ulmanu de mai târziu) si Neculai Pavel (Nicolae Pavlovici). Apare la liceul "Aron Pumnul" din Cernăuți fără permisiunea direcțiunii, ceea ce duce la interzicerea revistei.

◆ **"CAETE DE MĂRTURISIRE ORTODOXĂ"** Director: Nicolae Tănase. Anul I, Nr. 1, Iunie 1951, Hamilton, Canada.

◆ **"CALENDARUL"** *(Ziar independent cu ultimele stiri din țară si străinătate)*. Director: Nichifor Crainic. Cotidian. Apare la 24 Ianuarie 1932 la Bucuresti. Suspendat la 23 Martie 1932 din ordinul guvernului dela conducerea țării, reapare la 8 Iunie acelasi an, continuându-si activitatea până la 14 Noembrie 1933 când, din prima zi de guvernare liberală, **"Calendarul"** este din nou suspendat pentru două săptămâni. După acest interstițiu, ziarul revine la 1 Decembrie 1933, iar până la finele anului, 29 Decembrie, apare *"sub cea mai acerbă cenzură"* (cum se destăinuia însusi N. Crainic în revista **"Sfarmă Piatră"** cu nr. 120 din 24 Martie 1938) când vorbea despre ***"Istoria "Calendarului"***. Tot Nichifor Crainic ținea să arate în acelasi articol scopul apariției[*)] acestei gazete la vremea ei: *"Eu am ținut să aduc prin* Calendarul *un spirit nou în această țară. Un spirit profund crestin si profund românesc. O ținută de principii, care să nu fie simple paravane pentru a deruta pe gură-cască. O luptă turnată în cuvinte răspicate, juste si tari, fără să fie injurioase… Am vrut să demasc minciunile si fărădelegile ce nenorocesc viața acestui neam…, să arăt liniile noi de orientare ale vieții românesti"*. Desi s'au făcut numeroase intervenții de-a lungul anilor pentru sistarea interdicției si reapariția **"Calendarului"**, ele au rămas de fiecare dată infructuoase, tablou deconcertant reliefat la scară națională asupra majorității publicațiilor naționaliste trecute prin serviciul de cenzură, în clauzele prestabilite ale guvernanților, un afront colosal adus libertății de exprimare. Au colaborat: Toma Vlădescu, Dragos Protopopescu, Radu Dragnea, Dan Botta, s.a.

CALENDARUL

STRIGATE IN PUSTIU!

✤ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1932, Nr. 1 – 259; Anul II, 1933, Nr. 260 – 551.

Tipografiile "Universul" si "Tiparul Românesc", Bucuresti.

*)______

- Preocupări conturate si prin activitatea sa de îndrumător spiritual al revistei **"Gândirea"** (în programul ei orientativ), la **"Sfarmă Piatră"**, fondată din aceleasi considerente si dirijată împreună cu Alexandru Gregorian, fără de a aminti activitatea sa profesorală ca dascăl al tinerei generații, ori cea promovată prin scris în lucrările sale.

◆ **“CALENDAR CRESTIN – 1938”**. *Societatea pentru cultură, Cernăuți*. Redactat în cursul anului 1937, cuprinde articole semnate de Romulus Cândea, Ion Negură, Ion Agârbiceanu, s.a. Versuri: Teofil Lianu, Aron Cotrus, Mircea Streinul, Vasile I. Posteucă, George Tutoveanu, Radu Gyr, George Drumur, s.a.

Tipografia “Mitropolitul Silvestru”, Cernăuți.

◆ **"CALENDAR LEGIONAR - 1941"** (calendar de perete editat pentru uz intern în cadrul Miscării). Editura "Miscării Legionare", Bucuresti, Decembrie 1940. Datele calendarului, pe rit crestin ortodox, sunt însoțite de fotografii sau gravuri surprinzând în majoritate diverse evenimente din istoria Legiunii, citate legionare sau explicații privind semnificația anumitor date de importanță națională.

◆ **"CĂMINUL"** Fondator si Director: Nicu Iancu-Păltinisanu. Anul I, Nr. 1, August-Septembrie 1951, Sao-Paulo, Brazilia. Revistă bilingvă româno - portugheză, cu valoroase colaborări: Faust Brădescu, Nicolae Teban, Dan Boghiu, Ion Țolescu, Dumitru Paulescu, Nicolae Novac, N. S. Govora, Alexandru Silistreanu, s.a. Publicație de cultură. Poezii, fragmente de povestiri, traduceri de versuri din lirica poeților contemporani brazilieni si sud-americani sub îngrijirea lui Nicu Iancu, stiri si informații diverse din lumea exilului românesc. A apărut până în anul 1970.

◆ **"CANDELA"** Director: Pr. Petre Popescu (apărută sub auspiciile bisericii "Buna-Vestire" din Montreal, Canada). Informații de natură locală, stiri din exil, s.a.

◆ **"CARASUL NOU"** (o*rgan al Ligii Național Corporatiste)*. Anul I, Nr. 1, 1934, Oravița. Director: Nicolae A. Rosu. Colaboratori: Coriolan Achim, Octavian Rosu, Simion Mehedinți, Mihail Manoilescu, Dr. Emilian Novacovici, Dr. Eva Novacovici, Cpt. Bârca s.a.

✣ ***Sinoptica editării**:* Anul I, Nr. 1, 1934; Anul II, 1935, Nr. 1 - 10.

Librăria si Tipografia “Progresul” S. A., Oravița.

◆ **"CARPAȚII"** *(revistă de cultură si acțiune românească în Exil)* Director: Aron Cotrus. Redactori: Traian Popescu si N. S. Govora. Anul I, Nr. 1, 10 Mai 1954, Madrid. Primul număr apare cu subtitlul de *"revistă culturală"* si este dedicat Congresului Uniunii Latine care a avut

loc la Madrid între 10 si 16 Mai 1954. Semnalăm din cuprins: Vasile Pârvan - ***"Homenaje al Emperador Trajano"***, Aron Cotrus - ***"Rapsodia Valaca"***, Alfred Rimbaud - ***"Histoire des Roumains de la Dacie Trajane"***. *"Unul din punctele principale ale programului revistei noastre este acela de a răspândi, printre Românii desțărați, scrieri literare dintre cele mai apropiate de sufletul neamului nostru, care le pot fi spre întărire sufletească, precum si tot ce avem mai deosebit în visteria noastră poporală, cu care avem tot dreptul să ne mândrim. Cu aceste gânduri pornite din adâncul ființei noastre, trimitem din pragul acestui număr, un frățesc salut Românilor de bine, care ne vor primi în casele lor, prin mijlocirea revistei "Carpații"* – se scrie în explicația cu titlul ***"Rostul revistei noastre"*** aflată pe ultima pagină a publicației. Una dintre cele mai cunoscute reviste de cultură românească din Exil, cu un conținut substanțial, a numărat printre colaboratori de-a lungul timpului, nume dintre cele mai ilustre: Pamfil Seicaru, C. Xeni, Nicolae Novac, Dr. Faust Brădescu (D. Brad), Toader Ioras, St. Georgescu-Olenin, Vasile Posteucă, Grigore Manoilescu, Sava Gârleanu, I. G. Dimitriu, V. Buescu, Ion Țolescu, Filon Verca, Serafim Bratocea, Dr. Alexandru Suga, Romeo Bran, Dr. Ovidiu Vuia, Nicolae Rosca, Sever Mănuceanu, Dr. Ana Maria-Marin, Ion Jovin, Prof. Univ. Stan M. Popescu, Radu Budisteanu, Prof. Univ. Dumitru Paulescu, Vintilă Horia, Alexandru Moraru, Ovidiu Ionescu, Prințul Mihail Sturdza, Ioan Mirea, Demetrius Leonties, G-ral Platon Chirnoagă, Prof. Univ. Eugen Lozovan, Eugen Drăguțescu (grafică), Gabriel Bălănescu si mulți alții. Sunt de menționat articolele comemorative bine documentate închinate personalităților si momentelor de importanță istorică din viața poporului român, cele destinate naționalismului românesc reprezentat de Miscarea Legionară, reportajele comemorative dela Majadahonda, contribuțiile cu versuri ale poetului Aron Cotrus (în special), proza si articolele de istorie politică. Remarcabilă si la obiect rubrica de *"Note cu lexic potolit"*[1)] îngrijită de-a lungul anilor de Nicolae Stefănescu Govora, în care sunt analizate si dezbătute sintetic problemele conflictuale din lumea exilului politic românesc, sau cea de informații si comentarii critice sub aceiasi semnătură intitulată *"Ecouri"*. Reținem: Pamfil Seicaru – ***"Scrisoare deschisă lui Mihai Sadoveanu"*** (un aspru rechizitoriu cu privire la lipsa de scrupule si colaboraționismul scriitorului cu regimul comunist), căruia autorul i se adresează cu cel mai profund dispreț: *"Cu câtă scârboasă precipitare te-ai târît la picioarele învingătorului, cu ce rusinos elan aspirai să cobori, să te prostituiezi, să te tăvălesti în noroiul comunist. O frenezie a desonoarei. Din băltoaca pactizării cu ocupantul, în care făceai miscări de bivol fericit, trâmbe de noroi stropeau sufletul îndurerat al țării. Evident n'ai ars nici o credință deoarece n'ai adorat nimic, biată moluscă a unei existențe placide…"* (I, Nr. 2, 1954); Aron Cotrus – ***"Cântecul graiului"*** (versuri, I, Nr. 2, 1954). Cu numărul 3 al **"Carpații"**-lor, Pamfil Seicaru deschide seria de portretizări istorice, începând cu ***"Ionel I. C. Brătianu"*** pe care îl defineste drept *"arhitectul României Mari"*, urmat de Octavian Goga în articolul ***"Poezie si politică"*** (II, Nr. 9/11, 1956), ***"A. C. Cuza - Un junimist antisemit"*** (II, Nr. 12, 1956), ***"Un singuratec: C. Stere"*** (III, Nr. 15/17, 1956-'57), ***"N. Iorga"*** (IV, Nr. 19, 1957), ***"Un învins: Ion Mihalache"*** (V, Nr. 26/27, 1958), ori socialistul N. D. Cocea care *"si-a creat legenda de om vicios, de permanent conspirator contra ordinei sociale, de fioros revoluționar, de*

Carpații
POR LA LIBERTAD DE RUMANIA
CANTECUL GINTEI LATINE
RUMANIA EN LA UNION LATINA
Frederic Mistral 1830-1914

perversitate sexuală" si *"de rafinament decadent",* un *"măscărici tăvălind în noroiul vulgarității tot ce are un om ca noblețä spirituală"* sub titlul ***"Parodia lui Dorian Gray"*** (II, Nr. 6/8, 1955). Virgil Cioflec – ***"Stefan Luchian"*** (I, Nr. 3, 1954), cadrul mensurabil de prezentare si cunoastere a artistilor plastici români extinzându-se în numărul viitor al revistei asupra pictorilor ***"Teodor Aman"*** si ***"Ion Andreescu"*** (I, 4/5, 1955), sau a contemporanului Eugen Drăguțescu (II, Nr. 6/8, 1955); Stefăniță Nicoară (N. S. Govora) – ***"Corrida la Bucuresti"*** (nuvelă, II, Nr. 9/11, 1956); St. Georgescu-Olenin – ***"Murfatlar"*** (amintiri prețioase din viața autorului născut în această asezare dobrogeană, care, în acelasi timp, face si o importantă contribuție monografică la cunoasterea localității); Nicolae Novac – ***"La capătul drumului"*** (nuvelă, o dramă sfâsietoare în care personajul central, "Dănuț", angrenat în lupta de rezistență anticomunistă, se jertfeste benevol tranzitând pe mai departe ideia supremă de luptă si libertate - II, Nr. 9/11, 1956); Aron Cotrus – ***"Între Volga si'ntre Missisipi"*** *("Neamul meu, ce este si nu mai este, / în calda-i cenuse, ca'n Carpați de poveste, / cu uitătură aprinsă si dreaptă, / asteaptă, asteaptă…"* - II, Nr. 12, 1956); Gr. Manoilescu – ***"Moartea lui Fra Geremia Valacco"*** (este vorba despre sfântul călugăr capucin Ieremia Valahul, *"feciorul lui Costia răzăs din Țara de Sus si a Mărgărintei lui Barbat, vrednică si cuvioasă femeie",* si ultimele zile de viață ale acestuia la Napoli în Martie 1625, *"pregătit pentru moarte si cu trupul si cu sufletul"* - III, Nr. 13/14, 1956, partea a doua a studiului continuându-se în numărul următor cu înfățisarea momentelor dramatice privind ***"Înmormântarea fratelui capucin Irimia Valahul",*** acestea ca ecou al preocupărilor prilejuite de apropiata împlinire, în 1957, a 400 de ani de la nasterea Ven. Ieremia). Tot în această ediție, purtând semnătura lui Faust Brădescu, în cadrul rubricii **"Concursul de Nuvelă"**, o frumoasă povestire avându-l ca erou pe ***"Gherasim"***, centralizată pe epopeia unei echipe de legionari parasutată în Țară, *"cavaleri ai unei noi si grele cruciade"* anticomuniste, iar poetul Aron Cotrus dedică *"deståraților de totdeauna ai Neamului românesc", "de pe toate drumurile nevăzute ale vântului / si din marginile cenusii ale pământului"* versurile cu titlul ***"Cântecul Deståraților"***. Despre neobositul luptător pentru cauza națională a românilor din Transilvania, memorandistul ***"Vasile Lucaciu"*** (supranumit si "Leul dela Sisesti"), viața plină de zbucium si pătimirile acestuia în slujba idealului național scrie Gustav Pordea în nr. 15/17 (III, 1956-'57), iar Ion G. Dimitriu ni-l prezintă pe ***"Marele povestitor Ion Creangă",*** neasemuitul scriitor care a scos *"din adâncul gliei pietrele scumpe, tezaurul neprețuit al limbii române, asa cum este ea păstrată prin graiul țăranilor nostri".* Semnează versuri în cuprins: Nicolae Novac, Aron Cotrus, Vasile Posteucă, Ion Țolescu si Nichifor Crainic, iar din lirica macedo-română Nusi Tulliu. Un important si valoros număr este cel purtând data de 10 Martie 1957 (III, Nr. 18), număr în care sub titlul ***"Ardealul si Habsburgii",*** prezentând istoria Familiei Habsburg de-a lungul unui mileniu de existență, G. A. Pordea tratează aspectul istoric al absorbirii teritoriilor românesti, politica habsburgilor si tentativele de restaurare ale imperiului habsburgic, rânduri *"destinate a reaminti în mod sumar principalele aspecte ale pozițiunei trecute si prezente a Casei de Austria în spațiul național românesc".* Un frumos grupaj de poezii semnează I. G. Dimitriu despre ***"Mircea cel Bătrân", "Stefan Vodă cel Sfânt", "Vlaicu Vodă"*** si ***"Alecsandru cel Bun"*** (din ciclul "Letopiseț de veacuri"), Nicolae Novac iscăleste nuvela cu titlul ***"Într'o noapte neagră",*** desprinsă din realitățile sângeroasei represiuni antilegionare care a avut loc în Septembrie 1939, iar Traian Popescu vorbeste despre jertfa legionarilor ***"Moța – Marin"*** la împlinirea a 20 de ani dela sublimul lor sacrificiu, fiind

prezentat cu acest prilej si un reportaj fotografic în pagina centrală a revistei despre impresionanta manifestare dela Majadahonda din ziua de 13 Ianuarie 1957, cu participarea conducătorului Miscării Legionare, Horia Sima, a Falangei, autorităților spaniole, invitaților reprezentanți ai țărilor străine si a unui numeros public. Mai semnalăm: Nicolae Teban – ***"Amintiri din satul meu"*** (IV, Nr. 20, 1957), amintiri[2)] continuate cu un fragment despre perioada de exil a autorului în Germania postbelică intitulat ***"Pe drumul pribegiei"*** (IV, Nr. 22/23, 1957-'58); Augustin de Foxa – ***"România nu trebue să moară"*** (IV, Nr. 22/23, 1957-'58); I. G. Dimitriu – ***"Între poezie si istorie. Osândirea haiducului oltean Nicolae Groaza – 7 August 1838"*** (IV, Nr. 22/23, 1957-'58); N. S. Govora – ***"Cain, unde este fratele tău?"*** (un periplu din sirul ignobil de vânzări si trădări încheiate cu atâtea deznodăminte tragice în istoria poporului nostru: vinderea lui Ioan Vodă cel Cumplit de Golia, cea a lui Brâncoveanu de spătarul Toma Cantacuzino, a lui Tudor Vladimirescu de însăsi căpitanii lui, vânzarea lui Avram Iancu, a lui Horia, a Domnitorului Alex. Ioan Cuza de maiorul Leca, a lui C. Z. Codreanu s.a.m.d., stigmate care ar trebui să ne apese greu constiința cu atâtea lasități ticăloase care se continuă si în ziua de azi - V, Nr. 26/27, 1958); Alexandru Randa – ***"Avram Iancu"*** (viața si faptele "Craiului Munților" - V, Nr. 26/27, 1958). Din perspectiva împlinirii a 20 de ani dela asasinarea miselească a conducătorului Miscării Legionare Corneliu Z. Codreanu si a celorlalți legionari în pădurea Tâncăbesti, la 30 Noembrie 1938, revista ține să omagieze printr'un număr special (V, Nr. 28, 1958), personalitatea complexă a Căpitanului Românimii, între cei care semnează numărându-se: Grigore Manoilescu – ***"Un om din altă plămadă: Corneliu Codreanu"***; Traian Popescu – ***"Căpitanul"***; Nicolae Teban – ***"Corneliu Codreanu si muncitorii"***; N. S. Govora – ***"Corneliu Zelea Codreanu"***. ***"Codreanu văzut de străini la douăzeci de ani după moarte"*** este titlul prezentării în care îsi aduc contribuția Juan M. de la Aldea si Vincente Talon, în acest cadru fiind reproduse facsimilele mai multor articole din presa belgiană sau italiană care evocă figura istorică a lui Corneliu Codreanu: ziarul **"IL Secolo d'Italia"**, **"Il Picchio"**, **"L'Europe Reelle"** sau **"L'Architrave"**. Un frumos poem în limba spaniolă intitulat ***"A Cornelio Zelea Codreanu"*** semnează Alberto Crespo, urmat de alte dedicații în versuri din creația poeților Valeriu Cârdu, Radu Gyr, Ion Țolescu si Alexandru Silistreanu. **"Centenarul Unirii Principatelor Române"** (1859-1959) reprezintă subiectul central al expunerilor din viitoarea ediție a revistei (VI, Nr. 30/31, 1959), din care ținem să desprindem articolele de largă cuprindere semnate de Grigore Manoilescu ***("Priviri în viitor")***, Gen. Platon Chirnoagă ***("Sufletul Armatei Române într'un secol de la Unire")***, N. S. Govora ***("Cuza Vodă, Domnitorul țăranilor")***, alături de textul conferinței susținute de Blas Pinar în sala Institutului de cultură hispanică din Madrid la 28 Ianuarie 1959 cu titlul ***"Popoare de frontieră"***, în cadrul manifestărilor festive dedicate acestui important eveniment. Un alt număr aniversar este cel ocazionat de împlinirea a 70 de ani dela moartea poetului nostru național Mihai Eminescu (VI, Nr. 32/33, 1959). Notăm din contribuțiile diverse apărute în cuprins: Aron Cotrus – ***"Lui Eminescu"***; Rev. F. Taillez – ***"Eminesco et l'Ame du people roumain"***; Simion Mehedinți – ***"Optimismul lui Eminescu"***; N. S. Govora – ***"Țărănismul lui Mihai Eminescu"***; Ion Pârvulescu – ***"Eminescu în proiecția românească a eternității"***; Louis Combi – ***"Hyperion"*** (*Luceafărul*, traducere în limba franceză); ***"Epistola III-a"*** (în limba spaniolă de Jose Matas Perpinas), toate acestea întregite cu mai multe ***"Fragmente din gândirea politică a lui Mihail Eminescu ce pot servi la zidirea României de mâine"***.

“Bucuresti, răscruce de drumuri si interese” este genericul următoarei ediții *în culori* a revistei **“Carpații”** (VI, Nr. 34/35, 1960), la împlinirea atestată a unei jumătăți de mileniu dela data când *“Vlad Vodă a asezat scaunul domniei în Cetatea Dâmboviței”*. Sunt înfățisate însemnări ale călătorilor străini despre orasul de pe malurile Dâmboviței, parcursul istoric al orasului surprins în perioade diverse fie de Contele de Lagarde, Edouard Thouvenel, Pierre Lescalopier, F. Recordon, Leo Claretie, Paul Morand, Frederic Tailliez ori Marchizul de Nantouillet Pedro de Prat y Soutzo. Îsi mai aduc contribuția în paginile revistei, în tematica enunțată: Grigore Manoilescu, cu întâmpinarea ***“La mulți ani Bucuresti!”***, G. Ionescu-Gion – ***“Bucurestii nostri”***, J. N. Manzatti – ***“Era cam prin o mie nouă sute zece”***, amintiri din epocă descrise cu multă savoare si pline de umor. Aparte de tema acestei ediții, credem că merită semnalate si rândurile pe care N. S. Govora le intitulează ***“Hoinar prin Iasul literar”***, mărturii importante la cunoasterea scriitorilor, a tendințelor si vieții literare din orasul moldav. Din păcate, aici se încheie prima serie a revistei **“Carpații”**, eforturile convergente fiind concentrate în următorii doi ani – prin editura “Carpații” – la redactarea si tipărirea unui număr de lucrări considerate importante si necesare, atât exilului, cât si luptei anticomuniste. Reapare la 10 Martie 1962 (VIII, Nr. 1, 1962), aducând vestea coplesitoare a dispariției poetului si directorului spiritual al revistei, Aron Cotrus: *“S’a stins pe plaiuri californiene* – ni se spune în fruntariul revistei - *gândind la Țara pe care-a iubit-o si glorificării căreia a dedicat toată puterea lui creatoare… Omagiului smerit pe care colaboratorii îl aduc marelui poet Aron Cotrus, prin dedicarea acestui număr special din “Carpații”, asociem omagiul emoționant si sincer al Iberiei care l-a prețuit si iubit”*. Remarcăm: Jose Camon Aznar – ***“Ante la muerte de un poeta”*** (A. B. C., Madrid, 19 Noembrie 1961); Miguel Melendres – ***“Adios a Aron Cotrus”*** (Diario de Barcelona, 15 Noembrie 1961); Rafael Manzano – ***“Aron Cotrus y El Cristo de Lepanto”*** (Solidaridad Nacional, 17 Noembrie 1961); Octavio Saltor – ***“Elegia para un bardo iberico”*** (Noticiero Universal, Barcelona, 15 Noembrie 1961); Octavio Saltor – ***“Aron Cotrus, el poeta rumano luliano”*** (Diario de Mallorca, 9 Noembrie 1961); Lope Mateo – ***“Ha muerto un gran poeta. Requiem por Aron Cotrus”*** (La Vanguardia, Barcelona); Rafael Manzano – ***“Elegia por Aron Cotrus”*** (Solidaridad Nacional, 16 Noembrie 1961); Jose Tarin Iglesias – ***“Aron Cotrus, el poeta que murio sonando con su tierra rumana”*** (El Correo Catalan, 12 Noembrie 1961). ***“La moartea lui Aron Cotrus”*** se intitulează articolul pe care îl semnează redacția **“Carpații”**-lor (cu o prezentare a *omului* si *poetului “Românilor albe de mâine”*, Aron Cotrus, însoțită de mai multe imagini ale acestuia împreună cu *leaderii* comunității românesti din Spania în diverse ipostaze si un frumos portret grafic), în cuprinsul revistei fiind reproduse cu această ocazie mai multe poeme din creația cotrusiană: ***“Rapsodie pribeagă”***, ***“Horia”***, ***“Rugăciune”***, ***“Pâinea noastră”***, ***“Psalm românesc”***… Din numărul următor al publicației ***“În memoria lui Ion Moța si Vasile Marin, cu prilejul comemorării a douăzecisicinci ani de la moarte – 13 Ianuarie 1937 – 13 Ianuarie 1962”*** (VIII, Nr. 2/3, 1962), reținem articolele semnate de: Blas Pinar – ***“Sânge românesc pe pământ spaniol”***; Pedro de Prat y Soutzo – ***“Efectul revoluției spaniole în România”***; C-tin Sassu – ***“Semnificația Majadahondei”***; G-ral

Carpații
BUCURESTI, RASCRUCE DE DRUMURI SI INTERESE
BUCURESTI
LA MULȚI ANI BUCURESTI!

Ricardo Villalba Rubio – ***“Legionarii români ai gărzii de fier în răsboiul spaniol de eliberare națională”***; Grigore Manoilescu – ***“De ce?”***; G-ral Platon Chirnoagă – ***“Națiunea si Armata”***, alături de un interesant grupaj de fotografii care înfățisează ***“Aspecte dela diverse aniversări la Majadahonda între 1940 si 1962 ale morții lui Moța si Marin”***. Sunt deasemenea prezentate, în facsimil, depeșe sau articole apărute în presa spaniolă în cursul anilor care relevă importanța sacrificiului celor doi Români, cum si mai multe fragmente de *“documente cu privire la Mihai Viteazul, aflate recent într’o arhivă occidentală de istoricul român, Alexandru Randa...”* sub titlul ***“Două săbii de onoare”***. Este vorba despre propunerea adresată Regelui Filip al III-lea de către Consiliul Suprem al Regatului Spaniei la 19 Iulie 1600, de a răspunde unei scrisori a lui Mihai Viteazul *“lăudând frumos zelul si curajul său..., nădăjduind că evenimentele ce vor urma să-i fie atât de favorabile încât să atingă țelul pe care îl urmăreste în slujba lui Dumnezeu si pentru întărirea Sfintei Credințe”*, si de a i se trimite Voevodului Valahiei o *sabie de onoare* ca dovadă a prețuirii lui. Regele Filip al III-lea aprobă trimiterea sabiei (probabil *“bătută în pietre scumpe”,* cum opinează revista), fără de a se sti *“dacă Mihai Viteazul a ajuns s’o poarte, si nici măcar dacă sabia a apucat să ia drumul Ardealului”*. *“După trei veacuri si mai bine, la 24 Noembrie 1936, o sabie de onoare porneste din România spre Spania... Era sabia purtată în lupte de unul din eroii războiului nostru de întregire națională, iar darul ei a fost pecetluit cu sânge de mare preț. O aducea generalului Moscardo, generalul Cantacuzino Grănicerul: “Entuziasmați de eroismul Domniei Voastre în faimoase si legendare lupte, entuziasmați de rezistența nemaipomenită în Alcazarul din Toledo, partizanii mei, însusindu-si idea Comandantului Legionar al Bunei Vestiri Doctor Ion Moța, seful acestei echipe, am hotărît să vă oferim o sabie de onoare...”*

După 10 ani de întrerupere fortuită de greutățile financiare, la 10 Iulie 1972 publicația revine în arena luptei anticomuniste cu un cuvânt explicativ al redacției **“Carpații”**: *“Împrejurări potrivnice ne-au împiedecat în tot acest interval de timp, să vă împărtăsim, vouă frați Români, răspândiți pe toate cele cinci continente, gândurile si preocupările noastre în legătură cu Neamul nostru. Le bănuiți si le înțelegeți... Nu putem rămâne nepăsători. Ca totdeauna, glasul nostru, încă exprimat liber în exil, trebuie să se ridice răspicat, cerând libertate si dreptate pentru neamul românesc vândut fără voia lui unor forțe streine de tradițiile si de sufletul lui”* (XVIII, Nr. 1). Semnează în acest număr: Mihail Sturdza (fost Ministru al Afacerilor Externe) – ***“Unde dai si unde crapă”***; Gen. Platon Chirnoagă – ***“Refugiații si Conferința de Securitate Europeană”***; George Demetrescu (în numele Comunității Românilor din Spania) – ***“Memoire des Roumaniens residents en Espagne concernant la Basarabie et les autres territoires ravis a la Roumanie par L’Union Sovietique”***; Radu Ghenea – ***“Exilul si Exilații”***; Faust Brădescu – ***“Forțele Exilului Românesc”***; Demetriu Leonties – ***“Kapitulation der Bonner Opposition”***; Pr. D. Em. Popa – ***“10 Mai”***; Ioan Biciola – ***“Unitatea Europei si Românii din streinătate”***, s.a. Punând accentul, în primul rând, pe reprezentarea intereselor naționale românesti si apărarea acestor interese în fața lumii internaționale sau încercând să facă public punctul de vedere românesc în fața problemelor mondiale, sunt publicate numeroase studii si articole în limbile majore de circulație universală: Faust Brădescu – ***“La Derniere faillite communiste”***; M. St. – ***“Funeral for Liberty”***; Remy de Laon – ***“Analyse de la conjuncture”***; Radu Ghenea – ***”Ante la segunda Yalta hay que fortalecer la Union Sovietica”*** (toate acestea în nr. 5, XVIII, 10 Noembrie 1972), sau cele din numărul proxim (6, 10 Decembrie 1972): Mihail Sturdza –

"The Archangel and the world"; Basil Rustakol de la Kaleone – ***"Ambitious presidentielles"***; Traian Popescu – ***"1 de Diciembre de 1918"***, ori ***"Memorandum-ul"*** în lb. engleză adresat Conferinței de Securitate Europeană din partea Asociației Refugiaților Români, fără a neglija pe cele în limba română sub semnăturile lui: Faust Brădescu ***("Ultimul discurs al lui Corneliu Zelea Codreanu")***, Gen. Platon Chirnoagă ***("Forțele stau față în față")***, Traian Popescu ***("Voi n'ați stat cu noi în celule")***, sau ciclurile despre ***"România si unitatea Europei"*** de Traian Popescu cu privire la emisiunile filatelice românesti editate la Madrid sau cele de dialog intitulate ***"De vorbă cu noii refugiați"*** pe care le semnează D. Brad (pseudonimul Dr. Faust Brădescu). Despre ***"Securitatea europeană si al treilea război mondial"*** ne vorbeste Gen. Platon Chirnoagă în primul număr apărut la 20 Ianuarie 1973, iar Dr. D-tru Leonties cuprinde ***"Semnificația Corpului Legionar Moța-Marin"***, jurămintele si postulatele acestor jurăminte care "*trebuiau să fie spartane în asprimea lor față de pornirile materiale din om"*. Tot în acest număr (7, XVIII), Episcopul Valerian D. Trifa, în numele Episcopiei Ortodoxe Române din America, semnează o ***"Scrisoare deschisă domnului Athanase Joja, presedintele Asociatiei "România"***, prin care reafirmă poziția clară a emigrației române vis-à-vis de condițiile de dialog exprimate de Asociația "România", emisară a regimului comunist. 55 de ani de la aniversarea unirii Basarabiei cu România, este tema majoră a expunerilor cuprinse în nr. 10/11 (XIX) Aprilie-Mai 1973, un prim articol în lb. engleză sub titlul ***"Some sad recollections on the occasion of March 27th"*** *(Câteva gânduri triste cu ocazia zilei de 27 Martie)* fiind semnat de Prof. Dr. Anton Crihan, cu un rechizitoriu asupra fărădelegilor comise de sovietici la ocuparea Basarabiei în 1940-'41 si cea după 1944, deportările populației si măsurile punitive constituind un genocid de proporții, succedate de un masiv influx de populație slavă, urmat de un elocvent articol al Prof. Alex Boldur ***"La Volonte de la population bessarabienne"*** *(Dorința populației basarabene)*, capitol reprodus din volumul publicat la Paris în 1927 de emeritul profesor, **"La Basarabie et les relations russo-roumaines"**, el însusi român basarabean, specialist în problemele Basarabiei, prin care analizează împrejurările Unirii Basarabiei cu România de la 1918 si frământările în împlinirea acestui deziderat național. ***"Basarabia pământ românesc"*** este titlul articolului pe care îl semnează Gen. Platon Chirnoagă, cu o escală de cunoastere a istoriei pământurilor dintre Prut si Nistru, Românii *"prin însăsi existența lor milenară până'n malurile Nistrului"* fiind stăpânitorii acestui pământ, drepturi recunoscute chiar de Țarul Petru cel Mare în tratatul de alianță cu Dimitrie Cantemir de la 3/13 Aprilie 1711. ***"Herr Brejnev! Wo sind die bessarabien rumanen in der sowjetunion geblieben?"*** *(Cum au rămas românii basarabeni în Uniunea Sovietică?)*, este întrebarea pe care Alexandru S. Moraru (alias Alex. Suga) o adresează presedintelui comunist sovietic Leonid Brejnev, în care prezintă schematic un tablou cu privire la numărul populației românesti rămasă între zidurile noului imperialism comunist, iar Traian Popescu, la împlinirea a 300 de ani de la nasterea lui Dimitrie Cantemir creionează figura istorică a domnitorului Moldovei si înfăptuirile din scurtul si bogatul său timp de domnie. Strigătul deznădăjduit de soarta Basarabiei, robită în valurile suferinței si ruptă de la sânul Țării Mame, dar si tumultul unei cavalcade de optimism, nădejdea promițătoare de viitor, exprimată în versurile cutremurătoare ale poetului Vasile Posteucă din elegia ***"Jalea basarabeană"***: *"Românie, Românie / Ce-ai lăsat Rusii să vie?… / Cheamă-ți codrule, voinicii, / Că ne'neacă veneticii, / Căpcăunii, bolsevicii… / Nistrule, să te ridici, / Căpitan peste voinici / Să-i strivim pe venetici…"*, încheie, parcă, această serie dedicată

Basarabiei oprimate. ***“Miscarea legionară si spiritul religios”*** este titlul studiului pe care îl iscăleste Faust Brădescu în nr. 20/21 (XX) Feb.-Martie 1974, punctând diferențele dintre Miscarea Legionară care *“spre deosebire de indiferența religioasă a democrației si de ateismul declarat al comunismului este o concepție politico-socială structurată religios”*, urmărind *“modificarea în adâncime”* a individului, arătând că extraordinarele valori ale Miscării Legionare *“morale si sociale, umane si politice”*, se datorează acestui spirit religios imprimat în *“doctrina, preceptele, concepția de viață si activitatea”* ei. În 1977, împlinindu-se ***“O sută de ani de Independență (1877-1977)”***, N. S. Govora face o incursiune istorică a preliminariilor care au dus la intrarea României în războiul dela 1877, participarea Armatei Române si victoriile ei asupra redutelor turcesti, acelasi autor redând contextual si fragmentul care înfățisează ***“Împresurarea Plevnei”***, fragment extras din volumul **“Carnetul unui veteran”** de Stefan Georgescu-Sergent apărut în Editura “Rigmor” N.S. Govora din Madrid, 1976. Tot din sumarul omagial al acestui număr, A. Vlahuță descrie ***“Războiul Independenței văzut prin penelul pictorului N. I. Grigorescu”***, T. Belgiu semnează în limba spaniolă articolul ***“La Unificacion Rumana de 1600”*** (prima unire sub Mihai Viteazul a țărilor române, preludiul Independenței dela 1877 si României Mari din 1919), iar Traian Popescu, în limba spaniolă, înfățisează pe scurt istoria Românilor si a conducătorilor lor din cele trei regiuni cum si importanța Independenței dela 1877 în viața poporului român în articolul ***“1877-1977 – Centenario de la Independencia de Rumania”*** (XXII, Nr. 4, Aprilie – Mai 1977). Un important expozeu semnează Alexandru Suga despre ***“România si drepturile ei asupra Basarabiei”*** în numărul 7 (XXIII, 1977), iar Faust Brădescu sub titlul ***“24 Iunie 1927”***, la aniversarea a cinci decenii de existență a Miscării Legionare, ține să precizeze: *“Au trecut 50 de ani de când simțirea a devenit cuget si cugetul faptă! O jumătate de veac prinsă’n cumpănirea omului între a rămâne gând nedospit sau a se ridica spre zările senine, luminate de preceptele legionare… Sub semnul credinței legionare, omul si-a înțeles menirea si’n adâncul ființei lui au început să se limpezească căile împlinirei… În străfundurile nevăzute ale sufletului, flacăra aprinsă acum 50 de ani de Căpitan, pâlpâie ca o candelă de veghe. În milioane de inimi românesti ea păstrează speranța si încrederea în învierea României, asa cum odinioară, în vremuri de prigoană, tot ea a păstrat demnitatea si curajul zecilor de mii de legionari întemnițați… Miscarea Legionară, vie si nestrămutată în gând si faptă, stă straje neclintită în fața puhoaielor comuniste, a inconstienței demo-plutocratice si a tuturor rămăsițelor oligarhice care au trădat neamul românesc”*. Următoarea ediție a revistei (XXIII, Nr. 9, 1978) pe lunile Februarie – Martie cuprinde o importantă punere la punct intitulată ***“Răspuns Domnului Radu Cornățeanu”*** pe care o semnează directorul revistei Traian Popescu, iar Faust Brădescu în ***“Reflecții si obiecțiuni”***, dezbate problema reînființării răposatului Comitet Național Român pe care o propune Nicolae Penescu, după cum se exprimă autorul articolului, *“pe aceleasi baze falimentare si cu aceiasi politicieni”* trecuți *“prin toate compromisurile”*. Rubrica **“Pe marginea cărților”** din această ediție, îngrijită de N. S. Govora, face o importantă contribuție la cunoasterea volumului memorialistic pe care îl semnează Horia Sima, **“Sfârsitul unei domnii sângeroase”**[3)], cronică amplă de mărturii legionare ce se vor continua si închega prin celelalte volume binecunoscute tipărite ulterior. Un alt număr important al revistei **“Carpații”** este cel apărut în cadrul omagial al aniversării triste a 40 de ani dela asasinarea Căpitanului (XXIV, Nr. 14, Noembrie – Decembrie 1978), număr care debutează cu o *circulară* adresată legionarilor pe care o semnează Horia Sima,

Comandantul Miscării Legionare, reafirmând *"forța spirituală"* a Căpitanului, la fel de viu *"ca si atunci când era în viață"*, înălțându-se *"ca un urias peste întunericul lumii contemporane"*, a cărui aureolă *"de puritate si adevăr a rămas neatinsă"*, doctrina Căpitanului devenind *"un bun universal"* dela care se adapă *"numeroase grupări naționaliste"* în lume. Un studiu dezvoltat ***"Corneliu Zelea Codreanu în lupta anticomunistă a poporului român"***, pe care îl iscăleste Nicolae Rosca în pag. 5-9 ale revistei, analizează scopul si parcursul luptei pornite în pădurea Dobrina la începutul anului 1919, moment după care *"Țara românească se îmbracă în haine de sărbătoare si se avântă cu încredere pe făgasurile istorice pe care i le deschide Corneliu Zelea Codreanu"*, Căpitanul Românilor, a cărui figură, peste ani, *"se desprinde din orizontul românesc si se proiectează pe firmamentul lumii ca un mare vizionar al frământatelor noastre vremuri"*. ***"Deshumarea Căpitanului"*** este titlul însemnărilor pe care le descrie Vasile Posteucă în jurnalul său, martor al acestui moment în toamna anului 1940, cu îndemnul, rămas valabil si azi peste negura timpurilor: *"Generațiile de mâine, pentru a înțelege mai bine chemarea neamului şi voia lui Dumnezeu, vor trebui să meargă şi să îngenunche la Jilava şi la Casa Verde. Să sărute țărâna aceea sfințită de cel mai curat sânge al primei generații legionare. Căci această țărână le va vorbi mai mult şi mai clar decât toate cărțile de învățătură şi le va da cel mai bun sfat cum să creadă, să lupte, să moară şi să biruie. Noi cei de azi, aşa mici cum suntem, cutremurați de clipele trăite la Jilava, spunem: o istorie este cu atât mai mare, cu cât e mai grea de morminte. Şi mormintele istoriei se deschid, iar morții ei învie".* Mai notăm, din această ediție: Faust Brădescu – ***"Nicadorii, Decemvirii, Răsbunătorii"***, caracteristica si premizele *"care au dus la stabilirea… unui nou comportament uman în fața abuzului de putere, a miseliei si-a trădării"*, aceste trei echipe de pedepsire trebuind a fi *"privite prin prisma suferințelor Miscării Legionare si ale poporului român…, adică trebuiesc luate în considerație atât cauzele imediate care au precipitat faptul, cât si cauzele îndepărtate ce apasă pe sufletul tuturor. Gestul lor* – continuă autorul – *a fost răspunsul unei generații desprinsă din complexul robiei spirituale, decisă să readucă ordinea si cinstea în mijlocul unei societăți ce pierduse si sensul răspunderii si al curajului civic"*; G. Dumitrescu – ***"Demascarea"*** (extrase din lucrarea cu acelasi titlu privind măsurile de reeducare din închisorile comuniste); Ovidiu Vuia – ***"Sonetele lui V. Voiculescu"***. Numărul 24 al publicației (XXV) din 1980 debutează în prima pagină cu circulara intitulată ***"Pe baricadele adevărului (1927 – 1980)"*** adresată legionarilor de Horia Sima la împlinirea a 53 de ani de existență a Legiunii, reiterând crezul si poziția neclintită de luptă a acesteia: *"Astăzi, ca si acum 53 de ani, în acea zi binecuvântată de* 24 Iunie*, când ia nastere Miscarea Legionară, stăm neclintiți pe baricadele adevărului… Exilul se apropie de sfârsit, căci bătălia finală nu mai e departe… Dumnezeu va răsplăti credința si răbdarea noastră"*. ***"Clasă si Națiune în concepția legionară"*** se intitulează studiul pe care îl semnează Faust Brădescu focalizat pe diferențele de *clasă* si *națiune* între gândirea marxistă si concepția legionară, iar ediția viitoare a revistei, numărul 25 (XXV) pe lunile Octombrie – Noembrie, tradus în mai multe limbi de circulație mondială, publică ***"Memoriul difuzat de Asociațiile Românesti din Exil si Comunitatea Românilor din Spania asupra Conferinței de securitate europeană dela Madrid"*** cerându-se *"organizarea de alegeri libere"* în toate țările căzute în robie din estul Europei si *"abolirea acordurilor secrete semnate la Teheran si Yalta la sfârsitul celui de-al doilea război mondial"*, în acelasi spirit fiind si expunerea sub titlul ***"Les Droits de L'Homme et L'Independence de la Nation Roumaine"***. Vintilă Horia iscăleste articolul intitulat sugestiv

"De ce viitorul nu poate fi comunist", Nicolae Rosca, sub titlul ***"Voi fascistii sunteți teroristii"***, face o analogie a *"drepturilor omului"* din România anilor '20 - '30 si *respectarea* acestor drepturi în timpul guvernărilor liberale din acel timp, iar Traian Popescu încheie seria de fascicole despre ***"Instigațiile domnului Marius Ligi"***, prin care răspunde afirmațiilor tendențioase debordante pe care acesta le face la adresa Miscării Legionare. În numerele 28/29 din 1981 (XXVI), din conținutul deosebit de bogat si variat, ținem să distingem totusi relatările cuprinse despre ***"Basarabia – Pământ românesc sub jug strein"***, simpozion si protest în acelasi timp împotriva samavolnicei ocupații sovietice, pe care îl găzduieste Cercul Cultural "Independența" din Koln cu ocazia împlinirii a 63 de ani de la realipirea Basarabiei cu Tara Mamă în 1919. Manifestarea include comunicările prezentate de Dr. Alexandru Suga (conducătorul Cercului Cultural "Independența"), **"Din istoria glorioasă si tristă a Basarabiei"**; Ovidiu Vuia – **"Spiritualitatea românească a Basarabiei"**; Traian Popescu – "**Bolsevismul se clatină"**; Cătălin Nițescu – **"Unirea Basarabiei cu Patria Mamă, 27 Martie 1918"**; Eugenia Dumitrescu – **"Basarabia, pământ românesc sub jug strein"**, iar Nicolae Lupan, sub titlul ***"Tragedia euforiei"***, evocă momentele triste ale ocupației sovietice a Basarabiei în urma abjectului ultimatum dela 28 Iunie 1940, sau cele ale retragerii din Basarabia în 1944. Tot aici găsim articolul semnat de Faust Brădescu, ***"Le Miracle Polonais"***, în care vorbeste despre miscările revendicative din Polonia conduse de Lech Walesa, editorialul semnat **"Carpații"** despre atentatul contra Papei Ioan Paul al II-lea, ***"Attentat contre Le Pape Jean Paul II",*** sau însemnările si considerațiile pe care le face N. S. Govora sub titlul ***"Memoriile lui Duca"*** pe marginea lucrării apărute în exil cu titlul "Amintiri politice" de I. G. Duca. Numărul 30 (XXVI) al revistei apărut în toamna anului 1981, este un număr comemorativ dedicat în întregime poetului Aron Cotrus, cu ocazia împlinirii a 20 de ani dela moartea acestuia survenită în anul 1961, în California. Despre ***"Maestrul Aron Cotrus – Omul"***, *"Directorul si conducătorul spiritual al revistei noastre..., bardul inegalat al Valachismului, în toate întruchipările istorice, dela Decebal, Horia si până la Corneliu Zelea Codreanu",* ne vorbeste Traian Popescu, prieten apropiat al poetului încă din primii ani de exil, amintiri prețioase însoțite de numeroase fotografii sau reproduceri olografe din versurile si scrisorile marelui bard. Îsi aduc contribuția în acest număr omagial: Faust Brădescu – ***"Aron Cotrus, simbol al iubirii de neam"***; V. Copilu Cheatră – ***"Cum l'am cunoscut pe Aron Cotrus"***; Vintilă Horia – ***"Aron Cotrus în amintire"***; N. S. Govora – ***"Socialistul" Aron Cotrus"***; Ovidiu Vuia – ***"Aron Cotrus, marele rapsod"***, fiind reproduse cu această ocazie mai multe poeme ale acestuia, între care ***"Țară"*** si ***"Corabia Verde"***, iar Ion Țolescu alături de Al. Gregorian închină versuri poetului nemuritor. Despre alegațiile privitoare la *"cei 63 fosti demnitari care au pierit la Jilava în 1940"* scrie Nicolae Rosca în numerele 31 (XXVI, 1981) si 33 (XXVII, 1982) sub titlul ***"Sindicatul crimei"***, autorul înfățisându-ne faptele pline de cruzime împotriva legionarilor, crimele si excesele acestor *"demnitari"* în timpul autocrației carliste soldate cu sute de morți din rândurile Legiunii, un tablou cu adevărat sumbru si înfricosător. ***"Yalta, pactul rusinei"*** este titlul editorialului semnat de revista **"Carpații"** în prima pagină a publicației cu numărul

Carpații

MAESTRUL ARON COTRUS
- OMUL -
de Traian Popescu

33, Yalta nefiind *"un simplu pact de înțelegere militară între forțe aliate pentru a înfrunta cu mai multă încredere reciprocă inamicul comun"*, ci *"o nerusinată târguială pe taraba istoriei"* si *"o infamă tranzacție între cumetri ce-si împărțeau o pradă de război ca ultimii barbari ai unui secol plin, în teorie, de* ***umanism, libertate, justiție*** *si* ***drepturi ale omului****…",* iar Dr. I. C. Untaru analizează prin date istorice apariția hunilor în Europa, desființând remanențele propagandei revizioniste si revendicările absurde lipsite de orice fond ale Ungariei si agitatorilor ei din exil pe seama Transilvaniei în articolul ***"Maghiarii si maghiarimea"***. Acelasi cadru substanțial de prezentare se remarcă si din evoluția ulterioară a publicației, din conținutul bogat mărginindu-ne să prezentăm, la întâmplare, câteva titluri de relevanță: ***"Morminte fără cruce"*** se intitulează rândurile pe care le semnează Filon Verca în numărul 36 (XXVII, 1983) prin care-si expune considerațiile cu privire la noul volum apărut al cărui autor este Cicerone Ionițoiu, purtând titlul omonim al articolului. Problema pe care o scoate în evidență Filon Verca, se referă la *"tendința de a minimaliza, de a elimina chiar din istoria acestei epoci, o parte a rezistenței românesti si cea mai autentică: Miscarea Legionară"*. Filon Verca, el însusi membru al rezistenței anticomuniste din țară, arată în exemple numeroase faptul că apartenența legionară a multora din cei pomeniți în volum de C. Ionițoiu este voit ignorată din motive politice, autorul lucrării fiind veleitar național-țărănist, *"lăsând chiar uneori să se înțeleagă că erau toți țărănisti"*, practicând în chip necavalereasc imaginea unei aureole prin extrapolarea celor afiliați ideilor sale. Filon Verca revine dealtfel pe marginea rezistenței anticomuniste în nr. 38/39 (XXVII, 1983), când începe publicarea propriilor mărturii despre ***"Parasutarea în România vândută***[4)] si lupta de rezistență anticomunistă, continuate apoi în numerele viitoare ale revistei. Fiind la cuprinsul acestui număr, semnalăm luările de poziție ca răspuns la atacurile împotriva sefului Miscării Legionare pe care le lansează Ion Pantazi în ziarul **"Stindardul"** din nr. 149, Iulie 1983, Filon Verca arătând cu precizie inspirația lor: *"Cu amărăciune privesc cum 'orchestra rosie' a câstigat o nouă vioară, aceias care odinioară vibra, durerea neamului întreg la Baia Sprie, Aiud, Valea Nistrului… Astăzi, melodia ei sinistră însoțeste acordurile unei orchestrații dirijată din umbră…"* (art***. "Apărătorii Maresalului")***. Pe marginea subiectului mai semnează: Cpt. N. S. Beldie, ***"Un răspuns domnului Ion Pantazi"*** si Traian Popescu care vorbeste despre ***"Inconsecvențele Maresalului"***, polemică ce se continuă în numărul 45 (XXVII, 1984). În nr. 40/41 al publicației (XXVII, Oct.-Ian. 1983-'84), Grigore Manoilescu descrie *tainicul înțeles* al jertfei din 1937 a celor doi conducători legionari, Ion Moța si Vasile Marin (art. ***"De ce?")***, si ne înfățisează amintirile sale legate de Corneliu Codreanu si personalitatea acestuia în articolul ***"Un om din altă plămadă"***: *"Am avut prilejul să-l văd pe Codreanu de multe ori şi în felurite împrejurări* – scrie autorul*. In momente dramatice sau în ceasuri senine, bătut de gânduri sau luând hotărâri. L-am văzut glumind şi l-am văzut poruncind. Vorbind cu țărani şi cu muncitori, cu oameni politici sau cu oameni de cultură. Cu români şi cu străini. Un an de zile, cât a apărut «Buna Vestire», l-am văzut aproape în fiecare zi. Dar tot nu îndrăznesc să spun că l-am cunoscut într'adevăr. Ce-am putut vedea au fost mai ales unele înfătişări ale personalității lui vizibile, trecătoare, neesențiale. Rar mi-a a fost dat să întrevăd câte o scânteie din adâncuri. De aceea tot ce pot face astăzi e sa adun doar câteva pietre noi, necunoscute, pentru temelia monumentului lui. Câteva fapte si gânduri care as vrea să fie înfăţişate întocmai aşa cum au fost deşi sunt trecute prin sufletul unui om care l-a iubit şi l-a respectat"*. Despre drama exilului românesc si atitudinea noilor refugiați scrie Faust

Brădescu în articolul pe care-l intitulează ***"Între lasitate si oportunism"*** din numărul 45 al publicației (XXVII, 1984), si tot aici găsim transcris în limba română ***"Interview-ul Comandantului Horia Sima luat de Georges Gondinet, Directorul revistei "Totalite"***, interviu apărut în nr. 18/19 al acesteia, două numere dedicate în întregime Miscării Legionare. În mesajul final, adresat *"tinerilor care refuză Europa dela Yalta si care resping viziunea materialistă a lumii"*, Horia Sima precizează la finele interviului: *"Noile generații riscă să-şi piardă definitiv libertatea şi să devină sclavi în imperiul mondial al comunismului, dacă nu se întorc la adevărurile esențiale ale vieții, care sunt: ideea națională şi ideea creştină. Nu poți fi liber şi să te bucuri de drepturile omului într'o națiune de sclavi. Datoria fiecăruia, tânăr sau bătrân, este în acest moment nu numai de a se opune amenințării din Răsărit, dar de a câştiga bătălia contra comunismului"*. În numărul 47 (XXVII) pe lunile Ianuarie – Martie 1985, la pierderea dureroasă a lui George Demetrescu, Presedintele Comunității Românilor din Spania, ca un adevărat omagiu colectiv, semnează articole despre marele dispărut: Nicolae Rosca, J. N. Manzatti, Faust Brădescu, Ion Țolescu (versuri), Vintilă Horia si Traian Popescu din al cărui articol intitulat ***"La moartea lui George Demetrescu"***, ținem să extragem: *"Prima grije i-a fost de a regrupa - ca români - zecile de refugiați aflați în Spania, aplanând vechi conflicte personale, divergențe de opinii pe teme politice, culturale sau naționale, cam a fost cazul Aron Cotruş - Pamfil Seicaru, Crisu Axente - Uscătescu, ora românească la Radio Național Madrid etc. Făcând să prevaleze interesele naționale ambițiilor personale, l-a determinat pe ultimul să accepte preşedenția la comunitate a lui Aron Cotrus si pe acesta să primească la revista Carpații colaborarea lui Seicaru, care a continuat fructuoasă si după moartea poetului. A doua grije a fost să oficializeze comemorarea anuală de la Majadahonda a jertfei eroice adusă cauzei crestine şi națională a Spaniei, prin sacrificiul voluntar al lui Ion Moța si Vasile Marin, cruciați români în lupta Europei împotriva Anticristului comunist, înființând Asociația "Amigos de Majadahonda" sub preşedenția generalului Don Ricardo Villalba cu sprijinul moral al generalului Jose Diaz de Villegas si Sergio Cifuentes, personagii marcante ai Movimientului franchist".* Tot din numărul 47 al **"Carpații"**-lor ținem să consemnăm reportajele pe care le reproduce din ziarul madrilean **"Fuerza Nueva"** pe marginea manifestărilor care au avut loc la Monumentul dela Majadahonda la împlinirea a 48 de ani dela jertfa lui I. Moța si V. Marin, rândurile consemnate în limba română de Traian Popescu si textul cuvântărilor celor doi invitați, ca vorbitori principali, Blas Pinar (conducătorul organizației "Fuerza Nueva") si Dr. Radu Budisteanu, însoțite de numeroase fotografii. Frunzărind bogatul conținut, ținem să mai notăm din numerele viitoare ale publicației: Traian Popescu – ***"Un perfid atac împotriva Miscării Legionare"*** I-II (XXX, Nr. 49/50 – 51, 1985); Filon Verca – ***"Fii adoptivi"*** (analiză despre cartea de amintiri "În lupta neamului" de Horațiu Comaniciu); Radu Budisteanu – ***"Principiile si aplicarea lor în politică"*** (XXX, Nr. 49/50, 1985); Traian Popescu – ***"Gheorghe Costea, Comandant al Bunei Vestiri, ne-a părăsit"*** (omagiu la plecarea din viață a vajnicului luptător pentru cauza Legiunii si a cauzei românesti, Directorul revistei **"Țara si Exilul"** lansată la finele anului 1964 - XXXI, Nr. 51, Ian.-Feb. 1986); Radu Budisteanu – ***"Politica externă a U.S.A.-ului"***; N. S. Govora – ***"Un om sgâlțâit de ambiții, domnul Dr. Iancu Rațiu"*** I – V (ultimul capitol al prezentării începute în nr. 41/42); Ovidiu Ionescu – ***"Ion Pacepa"*** (considerații pe marginea dezvăluirilor făcute de Ion Pacepa publicațiilor pariziene "L'express" si "Le Matin" – XXXI, Nr. 52, 1986). Despre ***"Aspectul reprezentării în Exil"*** scrie

Faust Brădescu în ediția cu Nr. 53/54 (XXXIII, 1987), concluzând că *"toate tentativele au fost si au rămas încercări nereprezentative.* ***Izolate*** *prin tendință, reduse prin număr, n'au reusit să mobilizeze exilul românesc, să stabilească acea încredere totală în finalitatea urmărită, care-i caracteristica inconfundabilă a oricărei acțiuni mobilizatoare. Exilul românesc* – spune în continuare autorul – *asteaptă mereu semnul revelator al* ***acordului de vederi*** *si al* ***armoniei de simțiri****"*. Mai semnează în cuprins: Ion Țolescu – ***"O problemă de constiință"***, iar Alexandru Suga închină rândurile sale lui ***"Pavel Onciu, Domnul din Banat"*** (Vicesecretar al Miscării din exil si Senator legionar), la despărțirea dureroasă de acesta. Nu putem încheia rândurile de față despre bogata activitate editorială a revistei **"Carpații"**[5)], fără prezentarea numărului tipărit al acesteia pe lunile Iunie – Noembrie 1989 (XXXVIII, Nr. 62/63), număr care debutează cu articolul ***"Centenarul Eminescian – La arme frați Români"*** pe care îl semnează Traian Popescu, la împlinirea a o sută de ani dela moartea poetului (1889-1989), *"bardul suferințelor si virtuților naționale, vizionarul României Mari"*. Autorul ne înfățisează manifestările numeroase care au avut loc în exil, între acestea comemorarea dela Paris sponsorată de opt instituții culturale din Europa si Statele Unite, la inițiativa Fundației Culturale Române din Madrid prezidată de scriitorul Vintilă Horia, la încheierea festivităților având loc la Biserica Română *"dezvelirea si sfințirea statuii dedicate memoriei lui Mihai Eminescu de sculptorul Ion Vlad, care va fi situată la indicațiile Primarului Chirac într'una din piațetele care încercuiesc Biserica. Omagiu si adeziune franceză la comemorare"*. O altă manifestare pe seama acestui eveniment, la Munchen, în Germania Federală, unde *"sculptorul Alexandru Pană i-a dedicat o plachetă în bronz având ca avers figura lui Eminescu, iar pe revers conturul României Mari"*, însă – ne spune în continuare autorul - *"cea mai valoroasă si pozitivă contribuție la această aducere aminte a geniului creator Eminescu este retipărirea la Paris a operei etico-socială eminesciană cuprinsă în eruditele articole publicate în revistele si gazetele epocei lui"* sub îngrijirea si efortul material al directorului editurii **"Miorița"** din Paris, Gh. Piscoci-Dănescu. Tot în cuprinsul acestei ediții sunt reproduse imagini dela marea adunare din ziua de 27 August 1989 în fața Mitropoliei Ortodoxe din Chisinău, a românilor dintre Prut si Nistru în număr de peste 750.000 participanți, ocazionată de hotărîrea privind *revenirea limbei moldovenesti la grafia latină*, alături de facsimile ale titlurilor mai multor reviste tipărite pentru prima dată în caractere latine: **"Literatură si Artă"**, ediția de Joi, 31 August 1989, **"Desteptarea"** (Nr. 3, August 1989) si **"Glasul"**, tipărit în Lituania de Societatea de Cultură "Dacia", acesta din urmă apărut încă din… Martie 1989, conducerea redacției compusă din Leonida Lari, Ion Vătămanu si Viorel Mihail, asumându-si cu mare curaj caracterul si conținutul naționalist, la pagina 12, în cadrul rubricii *"Lecție de istorie"* cu titlul ***"Regi si căpetenii Geto-Dace de până la Burebista"***, reproducând (pentru prima dată în peste 40 de ani), întreaga hartă a Daciei de până la cucerirea romană, teritorii cuprinse *"dela Nistru pân' la Tisa"*, fapt de importanță extraordinară care relevă identitatea populației cuprinse în aceste fruntarii si drepturile ei ancestrale, adevărat avertisment emancipativ de care va trebui să se țină seamă în viitor. Nu mai puțin curajoasă este publicația **"Desteptarea"** de care am amintit mai sus, "*Buletinul Frontului Popular din Moldova"*, din facsimilul reprodus al primei pagini a acestui număr putându-se citi, în majuscule, un fragment din articolul lui Mihai Eminescu intitulat ***"Mândria de a fi Român"*** în care se spune: *"…Optsprezece veacuri sînt de cînd viața latină a fost sădită pe acest pământ… Sămînța din care a răsărit acest popor, e nobilă, si poporul nu*

va pieri decît atunci cînd Românii vor uita nobleța seminției lor", iar mai jos, purtând titlul ***"27 august – Marea Adunare Națională"***, este publicată Declarația Frontului Popular din Moldova datată 2 August 1989 cu privire la Pactul Ribbentrop-Molotov, declarație de protest împotriva anexării de către U.R.S.S. a Bucovinei si Basarabiei, din cele 8 puncte prezentate reiesind doleanța de unire a *"acestor două regiuni în cadrul unei singure organizări statale – Moldova…"* Tot în cuprinsul acestui număr al **"Carpații"**-lor întâlnim articolul pe care îl semnează Victor Corbuț, ***"Ultimul Văcărestean – La moartea lui Radu Mironovici"***, prezent cu toate riscurile în vara anului 1979 la înmormântarea Comandantului Bunei Vestiri, Radu Mironovici, dar si grupajul de **"Evocări"** pe care le semnează Filon Verca si Traian Popescu, primul vorbind despre personaliatea Dr. Ion Claudian, cel de-al doilea zugrăvind portretele Comandorului Eugen von Baila si Avocatului Vasile Mailat, două nume de frunte ale luptei anticomuniste din exilul românesc. Mai amintim, ca punct final, precizările pe care le face N. S. Govora în ***"Câteva cuvinte despre un istoric dispărut"*** (istoricul fiind Vlad Georgescu), autorul unei pretinse "Istorii a Românilor de la origini până în zilele noastre" redactată în cel mai curat stil marxist, precizări pe care N.S. Govora[6)] le face atât asupra lucrării amintite, cât si a celui care a scris-o, ca răspuns la afirmațiile laudative susținute de Matei Cazacu sau Pavel Chihaia în privința acestui *fals istoric tipărit*.

A apărut în limbile: română, franceză, spaniolă, germană si engleză.

În paralel, sub auspiciile revistei, **Colecția** si **Editura "Carpații"** în care au văzut lumina tiparului numeroase lucrări de importanță românească.

1)______

- În tonul unei mai vechi si consacrate rubrici intitulată *"În vârf de săbii"* continuată din periodicul **"Chemarea"** dela Paris de care s'a îngrijit N. S. Govora (nume real: Nicolae Stelian Beldie). Un studiu onest cu privire la viața si activitatea acestuia stabileste criticul si istoricul literar botosănean Victor Durnea, în două fascicole publicate în revista **"Convorbiri Literare"** la rubrica de *Istorie literară* sub titlul ***"Nicolae Stelian Beldie, alias N.S. Govora. Mai multe întrebări si câteva răspunsuri"***, primul dintre ele apărut la 24 August 2016, iar celălalt în data de 20 Septembrie 2016, accesate de noi la pagina electronică a revistei în data de 7 Octombrie 2016. În el, cercetătorul contribuie la îndepărtarea si elucidarea lacunelor în cunoasterea lui Nicolae Stelian Beldie (N.S. Govora), corectează datele eronate sau incomplete indicate de *anumite surse,* reusind la final să creioneze frumoasa activitate a autorului nostru, atât din țară, în primii ani de debut, cât si din exil, în coloanele revistelor **"Chemarea"** de la Paris, **"Carpații"** de la Madrid sau **"Libertatea"** din New York. Bogatul său palmares anticomunist timp de peste 40 de ani si importanta sa contribuție în lumea exilului luptător, a fost si este din păcate mânjită cu nerusinare de câțiva autori interesați, între acestia numărându-se si Victor Frunză, pus la "insectar" de N. S. Govora în coloanele **"Carpaților"** pentru mulții săi ani de profesorat la scoala de partid, asa zisa academie "Stefan Gheorghiu" din Bucuresti. În dizgrație, după publicarea unei scrisori critice la adresa regimului în anul 1978, V. Frunză primeste pasaport împreună cu familia în anul 1980 si se stabileste în Danemarca, rămânând totusi atasat ideilor comuniste în noua postură de "dizident", după ce zeci de ani i-a îndobitocit pe bieții români cu vitriolul marxist si s'a bucurat de avantaje nemăsurate pentru serviciile sale în interesul partidului si aparatului de represiune comunist. Asa zisele "dovezi" de… colaboraționism la adresa lui N. S. Govora (cu referire la brosura "Transilvania Românească"), sunt total neconvingătoare si lipsite de orice adevăr, în fapt mistificări grobiene provenind din arhive comuniste si consemnate de insi care îsi majorează dubios rolul de "agenți" pentru a demonstra sefilor si conducerii importanța activității lor în străinătate, ori faptul că sunt demni de toată încrederea. Rolul, maximalizat, se

desprinde din majoritatea notelor agenților reseristi răspândiți în lumea vestică, din interese pur materiale si de menținere în poziții. Personal, am primit de-a lungul anilor la redacția ziarului **"Libertatea"** sute de scrisori dezinformatoare provenite de la astfel de agenți cu adrese fictive sau căsuțe postale (în mod special din Franța, Anglia, Spania si Germania), si nu în ultimul rând, am fost contactat telefonic să *popularizez* o lucrare proaspăt apărută la Bucuresti în 1985, ea *"ajutând la contracararea acțiunilor ungurești"* pe seama Transilvaniei (un topic frecvent si subterfugiu optim de *apropiere* folosit de agenți în acei ani). În urma apelului, am stabilit o întâlnire pe malul Hudsonului cu persoana ce trebuia să-mi înmâneze un exemplar al lucrării *"de curând primită de la un prieten profesor din România"* (cred că la începutul anului 1986), nu înainte de a lua anumite precauții absolut necesare în astfel de cazuri. Persoana întâlnită (care pretindea că locuieste în cartierul Brooklyn din New York), nu mi-a inspirit încă de la început nici un fel de încredere, dar, avându-l la ceva distanță pentru orice eventualitate pe unul dintre colaboratorii ziarului, am coversat asupra lucrării atât de *"ajutătoare cauzei românesti"* după însăsi exprimarea făcută de personajul în cauză. Spre finalul conversației noastre pe aleile parcului din apropiere, mi-a transmis că, din *puținul său*, doreste să contribuie în bani la eventuala tipărire în ziar. Nu am dat curs din varii considerente, cu toate meritele lucrării respective (în primul rând pentru că era o lucrare tipărită în țară si coordonată de autori în slujba regimului, iar în plan secund din considerentul că persoana nu îmi inspira absolut nici un fel de încredere după cum am mai spus si ridica numeroase semne de întrebare asupra unei bune intenții). Astfel de apropieri au fost făcute si la alte redacții de ziare anticomuniste în exil, iar presupunerea că N.S. Govora a *consimțit* retipărirea studiului său apărut în original în revista **"Carpații"** între anii 1976-1977, nu-l angajează si nu-l acuză în nici un fel drept colaboraționist, neexistând nici o dovadă a acestei *consimțiri* din partea sa proprie. Încercarea de apropiere a agenților comunisti de personajele cunoscute ale exilului sau cea de influențare a publicațiilor anticomuniste, în diverse forme, a avut ca rol general compromiterea si santajarea acestora, învrăjbirea spiritelor si slăbirea activităților anticomuniste din exil.

Victor Durnea conclude în acelasi fel observațiile sale în privința lui N. S. Govora: *"Nici argumentele avansate de Victor Frunză în favoarea tezei colaboraționismului lui Beldie – Govora nu sunt, cred, convingătoare pe deplin… Cred că*, – mai scrie dânsul într'un alt pasaj – *înaintea de a da verdicte definitive, trebuie să se examineze cu maximă atenție, obiectiv si fără pre-judecăți întreaga sa publicistică din "Carpații", îndeosebi în perioada 1977-1989, în contextul general, precum şi mai multe „documente arhivistice"*. Si, am adăuga noi de comun acord cu autorul studiului, că prezentarea unilaterală făcută de acesti autori interesați în valorificarea zvonurilor tendențioase si încercarea lor de compromitere a luptătorilor anticomunisti din exil (în cazul de față N.S. Beldie-Govora), trebuie privită întotdeauna cu mare circumspecție, pentru ca onoarea si caracterul unor oameni de mare probitate să nu fie stirbite ori să nu ia forma groaznică si nedreaptă a unei adevărate asasinări morale cum s'a încercat în cazul de față din mintea câtorva năuci cu doruri de vremile rosii ce s'au dus.

2)______

- Vezi si volumul memorialistic al autorului intitulat **"Prigoana cea mare"** apărut în Colecția "Omul Nou" din Salzburg, 1953.

3)______

- Horia Sima – **"Sfârsitul unei domnii sângeroase"**. Editura Miscării Legionare, Madrid, 1977.

4)______

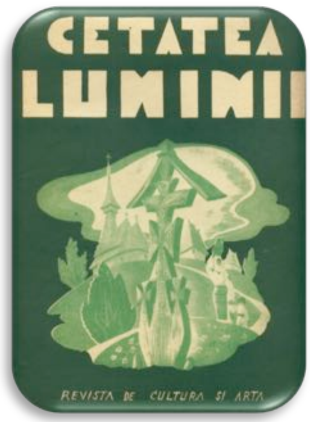
- Filon Verca – **"Parasutați în România vândută",** vol. I. Editura "Carpații", Traian Popescu, Madrid 1987. Vol. II sub titlul **"Exilul amar"**, Editura "Petrosneana", Paris, 1992.

5)______

- Câteva zeci de articole apărute în cursul anilor în revista **“Carpații”**, pot fi consultate *on line* pe situl miscarea.net la următoarele adrese de referință: http://www.miscarea.net/carpatii-revista.htm sau http://www.miscarea.net/carpatii-revista-a.htm

NOTĂ: Cea mai mare parte a studiilor publicate în paginile revistei **“Carpații”**, s’au tipărit si în format de brosură la Editura “Carpații”, Traian Popescu, în cadrul Bibliotecii de Documentare “Dacia” (forma complementară a “Colecției DACIA” de la Rio de Janeiro, Brazilia).

◆ **"CETATEA LUMINII"** Director: Prof. Dumitru Paulescu *(Revistă de Cultură şi Artă),* Sao Paulo - Brasilia. Anul I, Nr. 1, 23 August 1954. *"Purtăm în sufletele noastre sbuciumate, icoana pământului natal. Purtăm în inima noastră pribeagă, icoana neamului osândit. Destin de răscruce ducem pe umeri si ne scriem cu sânge cronica amară... Cetatea Luminii înseamnă pentru cei care i-au dat ființă si se vor îngriji de viața ei, transeu de luptă permanentă, drum de onoare si sacrificiu pentru neam. Înseamnă armă nebiruită, în lupta pentru recucerirea dreptății si libertății pierdute. Cetatea Luminii, înseamnă veghere de sentinelă credincioasă, întru apărarea patrimoniului nostru sacru. Acest ideal ni-i drag si sfânt si rămâne scris în inimile noastre".* Tipărită în frumoase condiții grafice, se mai specifică în corpul revistei că ea “*apare în cadrul ‘Bibliotecii SATUL’, sprijinindu-se pe elanul unui mănunchi de compatrioți din S. Paulo, strânşi în jurul figurei nemuritoare a filosofului V. Conta”*. Dintre colaboratori: Iulia Carâp, Vasile Posteucă, N. Iancu - Păltinişanu, Alexandru P. Silistreanu, Dumitru Leontieş, N. S. Govora, Faust Brădescu, Nicolae Roşca, Gr. Nandriş, Al. Busuioceanu, Dumitru Mărgineanu, Toma Jalbă, Dan Boghiu, Victor Buescu, Cătălina Negură, Prof. George Onciul, s.a. Semnează în numărul de debut Prof. Nae Ionescu despre ***“Ființa noastră spirituală si omul de caracter”*** (din convorbirile îngrijite de Mircea Eliade si G. Racoveanu), Prof. univ. Grigore Nandriş (fost presedinte al Societății pentru cultură, 1929 – 1942) vorbeşte în cadrul cercetării sale ***“Despre viața culturală a Bucovinei”***, Prof. George Onciul prezintă un studiu de frumoasă semnificație ***“Despre Muzica Populară Românească”***, D. Paulescu înfierează ***“Robia Întunericului”*** marxist, încrezător că *“sub stindardul nemuritor al Libertății, într’un front comun de luptă si sacrificiu, se vor încolona mâine toate neamurile pământului, constiente de primejdia de moarte a Robiei Întunericului Comunist”* scoțând *“neamul omenesc de sub apăsarea tuturor fărădelegilor”*, Prof. univ. Victor Buescu îsi expune punctul său de vedere cu privire la vechea capitală a Daciei, Sarmisegetuza, sub titlul ***“Sarmisegetuza dans la toponymie Daco-Romaine”*** (Sarmisegetuza în toponimia Daco-Română), în lumina noilor descoperiri arheologice sau teoriilor emise, cuprinzând în analiza sa trei aspecte de raportare: arheologic, lingvistic si toponimic, iar Mircea Eliade, în lb. portugheză, descrie cu admirație venerația în cultul lui Zalmoxis a Daco-Geților, viața simplă si

ascetismul lor sub influența lui Burebista în articolul ***“Sob o signo de Zamolxis”*** (Sub semnul lui Zamolxis). Din parnasul antologic al poeziei românesti sunt reproduse versuri de Radu Gyr, ***“Crucea din stepă”*** si ***“Cântec Ardelean”***, frumoasa baladă ***“Făt Frumos”*** dedicată Căpitanului de Tudor Arghezi: *“Munții pustii, cu piscurile cată / Mâhniți, din cer, în valea de granit, / Ca să-l mai vadă, cel puțin odată, / Viu dacă-i viu sau mort, de-o fi murit…”*, poemul lui Octavian Goga, ***“Plugarii”***, reactualizat parcă de suferința țărănimii sub noul jug rosu: *“Frați buni ai frunzelor de codru, / Copii ai mândrei bolți albastre, / Sfințiți cu roua suferinții / Țărâna plaiurilor noastre!...”*, îndrăgitele versuri pline de duiosie ale poetului Vasile Militaru, ***“Mama”***: *“A venit aseară mama, din sătucu-i de departe / Să mai vadă pe fecioru-i, astăzi, ‘domn cu multă carte!’...”,* alături de nemuritoarele strofe ale poetului basarabean Al. Mateevici din poezia ***“Limba noastră”***: *“Limba noastră-i o comoară / În adâncuri cufundată / Un sirag de piatră rară / Pe mosie revărsată…”*. Nu lipsesc din perimetrul literar contribuțiile numeroase ale poeților refugiați din Brazilia si din exil: Ion Țolescu ***(“Doină”)***, D. Paulescu (***“Vipere Neadormite”*** alias Cetatea Luminii si ***“Tulnicul Rarăului”***[1] sub pseudonimul D. Dorneanu): *"Muntelui să-i spun, / Sub stejar străbun, / Gândul meu de ani, / Fulgere'n dusmani. / Să las la răscruci / Vorbă la haiduci..."*; Al. Silistreanu ***(“Versuri pentru Neam”)***, Vasile Posteucă ***(“Zodier”)***, Al. Busuioceanu ***(“Cetate Sacră”)***, fragmente din ***“Rapsodia Dacă”*** a lui Aron Cotrus (în lb. spaniolă) sau ***“23 August”*** de Nicolae Novac, preluată din revista **“Carpații”** de la Madrid. După numărul trei (III) apărut în anul 1957, coplesită de nenumărate preocupări si dificultăți financiare, publicația se vede silită să-si întrerupă *temporar* existența. Reapare, după o lungă absență de 23 ani, la 26 Aprilie 1981, cu nr. 4 – 5 (Anul XXIII), consemnând în primele rânduri: *“Cu gândul la Țara noastră chinuită si la condeierii nostri din pribegie, care au rămas neclintiți de pe linia destinului românesc, ca niste stâlpi de lumină, îi invităm si-i asteptăm să pună umărul si sufletul, alături de noi, la zidirea, consolidarea si apărarea acestui transeu de luptă românească si anticomunistă, de pe îndepărtatele țărmuri străine… Am dispărut 23 de ani de pe ecranul vieții românesti din exil,* – se mai spune în altă parte a revistei sub titlul ***‘Gânduri pentru Cetatea Luminii’*** – *încercuiți de dusmani si greutăți. Dar, am reapărut si reînviat cu credința si hotărîrea de a nu da înapoi si de a nu înceta lupta, până când tirania si teroarea sălbatecă a comunismului, această religie a urii, a jafului si a crimei, nu va cădea la pământ”. “Cetatea Luminii* (în traducere Helis[2], N.N.) - *astfel si-au botezat străbunii nostri capitala Daciei în antichitate… În cele 3 numere din Cetatea Luminii, apărute în Sao Paulo în anii 1954 si 1957, sub răspunderea Bibliotecii Române ‘SATUL’* – scrie Prof. Dumitru Paulescu în prezentarea intitulată ***“Cetatea Luminii”*** - *s’au strâns, ca lângă un iconostas al iubirii de neam, unii dintre cei mai alesi scriitori ai românismului din trecut si din exil, care si-au schimbat condeiul în spadă, încălzind cu inima, talentul si dragostea lor, paginile acestei reviste, închinată pătimirii poporului român”*. Dedicat *Sfintei Învieri*, sunt reproduse în acest număr două texte clasice ale Prof. Nae Ionescu despre ***“Înviere”*** si ***“Iertarea Crestină”***, versuri antologice din creația poeților români: Al. Mateevici – ***“Christos a Înviat”***, Valeriu Cârdu – ***“Rugă pentru Înviere”*** si Vasile Militaru – ***“Christos a Înviat”***, ori Steluța Doru

(Brazilia) – ***“În noaptea Învierii”***, alături (în cadrul literar general), de cele ale poeților exilați, între care: Ion Țolescu – ***“Căpitanului”***, D-tru Paulescu cu poemul de rezonanță telurică ***“Sunt lutul”:*** *“Mă lupt sălbatic cu mii de furtuni, / Să-mi apăr țara mea din străbuni. / Cred în Domnul si ogorul din lan, / Scapă-ne, Doamne, de crudul dusman…”*, ***“Veniți să strigăm în lume”*** si ***“Ajută-ne, Arhanghele Sfânt!”*** (nesemnată), ***“Legământ”***, Nicolae Petra – ***“Psalm”***, M. Cerna – ***“Sunt zeci de ani”***, Eglantina Daschievici – ***“Notre pays resiste”***, Iulia Carâp – ***“Țara mea”*** şi ***“Dor”***, Alex. Silistreanu – ***“Iluminând”***, ***“Poema ao heroi Jan Palach”***, ***“Cutremurând”*** şi traducerea în portugheză ***“O Capitao”*** (Căpitanul) de Aron Cotruş, G. Tomis – ***“De când nu ne-am văzut”*** (poem dedicat eroului legionar Lucian Caramlău), Al. Gregorian – ***“Icoana de lemn”***, Aron Cotruş cu versurile impregnate de revoltă ***“Cuvinte către țăran”*** (împovărat si nedreptățit de *“ciocoii desfățarnici ai pământului”),* Dumitru Leonties – ***“Drapelul”***, sau ardentul poem-manifest al lui Radu Gyr, ***“Ridică-te Gheorghe, Ridică-te Ioane”***: *“Nu pentru-o lopată de rumenă pâine, / nu pentru pătule, nu pentru pogoane, / ci pentru văzduhul tău liber de mâine, / ridică-te, Gheorghe, ridică-te, Ioane!..”,* Ion Buzdugan - ***“Căsuța dela Nistru”:*** *“Căsuţă de la Nistru de hoarde pângărită, / Ne-om mai vedea vreodată, la vatra în ruine / Să-ţi îngenunchi în faţă, icoană răstignită, / Să plâng de fericire, căsuţa mea, cu tine?…”,* Duiliu Zamfirescu cu idilica baladă intitulată ***“Bucovină”*** (năpustită de străini, cerând cu umilință ajutor Voevodului Stefan), ori cutremurătoarele versuri ale lui Gh. Cosbuc, ***“Decebal către popor”****: “Din zei de-am fi scoborîtori, / C’o moarte tot suntem datori!…”*. Tot din numărul de față, ținem să desprindem frumoasele rânduri pe care le semnează D-tru Paulescu despre viteazul si înțeleptul Rege al Dacilor, ***“Burebista”***, căruia *“i se datoreste statornicirea neamului nostru pe pământul cuprins între Tisa, Dunăre, Marea Neagră si Nistru”,* articolul ***“Ce este politica naționalistă? Si ce este naționalismul?”*** de Vasile Marin (reprodus din vol. “Crez de Generație”, 1937), sunt prezentate extrase din ziarul **“Fuerza Nueva”** (Madrid) cu privire la manifestarea comemorativă a eroilor Ion I. Moța si Vasile Marin care a avut loc în luna Ianuarie la Monumentul Moța-Marin din Majadahonda, Spania, în prezența Comandantului Miscării Legionare Horia Sima si a liderului naționalist spaniol Blas Pinar (conducătorul organizației “Fuerza Nueva”), cu pasaje din cuvântările susținute de Nicolae Rosca si Blas Pinar în fața numeroasei asistențe. În continuare, este publicat apelul redacției adresat exilului cu titlul ***“Desrobirea României prin luptă, post si rugăciuni”***, N. S. Govora dezbate în rândurile sale intitulate ***“File de istorie”*** afirmațiile pe care le face Mihai Fotin Enescu cu privire la partidul liberal si poziția acestuia vis-à-vis de rivalitatea imperiului rusesc, D. Paulescu aduce un omagiu la trecerea din viață a emeritului ***“Profesor T. Onciulescu”*** dela Univ. din Roma si Napoli, consătean cu autorul din satul de arcasi Voloca *“de sub streasina Cosminului, astăzi înrobit si schingiuit de anticristii Moscovei, în Bucovina martirizată”*, amintind că T. Onciulescu *“face parte din prima pleiadă de tineri ai satului care s’au ridicat la învățătură mai înaltă, în epoca dintre cele două războaie mondiale… Am fost colegi de scoală si de universitate* – scrie în continuare D. Paulescu – *cu aproape toți fruntasii de mai târziu ai studențimii bucovinene,*

Tudose Popescu, Ion Țurcan, Ion Negură, Aurel Nenati, Filon Lauric, G. Macrin, Ilie Imbrescu si tinerii poeți, Mircea Streinul, Vasile Posteucă, Mihai Horodnic, G. Todiras, G. Clopina, Iulian Vesper, Teofil Lianu, Dumitru Leonties, Vianor Bendescu, etc. Această nouă lume de tineri, pornită de pe prispa satelor la învățătură si luptă pentru neam, îsi găseste împlinirea întru ideal, împreună cu Onciulescu… Din această 'Țară de Sus' a Moldovei, din această Bucovină 'cu mănăstiri si brazi', pământ de țărani si poeți, de pe plaiurile acestei Regine, cu Doine si Hori, s'a ridicat spre muncă si lumină si T. Onciulescu…", încheie omagiul său D. Paulescu, revenind mai pe larg în numărul următor al revistei cu înfățisarea activității culturale (publicistică si universitară) a profesorului (sub pseudonimul D. Voloceanu), alături de prezentarea pe care i-o face Ion Popinceanu ilustrului dispărut. În continuare, este reprodus un fragment din vol. **"Desgroparea Căpitanului"** de Vasile Posteucă cu privire la ***"Luceafărul"*** poeziei românesti Mihai Eminescu, protestează în apărarea Pr. Gh. Calciu-Dumitreasa din Bucuresti, *"care a fost condamnat la 10 ani închisoare, fără nici o apărare din partea Prea Fericitului Patriarh, si-si ruinează sănătatea în neagra închisoare din Aiud" (**"Cuvinte către tineri"**),* sunt redate pasaje din scrierile lui C. Z. Codreanu (**"Noi si pământul nostru"**, Carmen Sylva, 1936), etc. în articolul privitor la ***"Centenarul Monarhiei Române"***, este publicat un fragment din lucrarea memorialistică **"Sfârsitul unei domnii sângeroase"** de Horia Sima apărută la Madrid, iar la **"Pagina Bibliotecii Române – SATUL"**, Prof. Dumitru Paulescu împărtăseste exilului că *"si-a pus în gând să ridice cu orice sacrificiu, pe aceste îndepărtate tărâmuri tropicale, arse de soare si secetă spirituală, UN CĂMIN ROMÂNESC, unde să-si poată adăposti în siguranță, cărțile, colecțiile, mobilierul si obiectele de valoare"* în apelul ***"Visăm o Casă Românească pentru Biblioteca – SATUL"***, dezvăluind cu această ocazie si prima listă a contributorilor veniți în ajutorul importantei inițiative[3]. Tot Prof. Dumitru Paulescu anunță cu tristețe faptul că ***"Ne-a părăsit profesorul si ofițerul român Ion Teodorescu"*** (survenită la 10 August 1979), *"strălucit profesor si pedagog… apreciat si iubit de studenții care l-au cunoscut, iubit si admirat… primul bibliotecar al Bibliotecii Române SATUL din Brasilia*" si care – ține să amintească în continuare autorul - *"s'a oferit cu tot sufletul să lucreze onorific pentru tânăra înjghebare culturală românească…"*, fiind prezentată în paralel si o scurtă biografie a acestuia în limba portugheză sub titlul ***"Dados Biograficos de Ion Teodorescu"***. La fel de substanțială este si următoarea ediție a publicației (Anul XXIV, Nr. 6 – 7, Iunie 1982 – Ianuarie 1983), din care dorim să amintim aici bogata si prețioasa contribuție a Prof. Dumitru Paulescu (sub nume propriu, în numele revistei sau cu alte pseudonime[4]), în primul rând cu articolul omagial la împlinirea a ***"55 de ani dela Întemeierea Miscării Legionare"*** (semnat D. Dorneanu), cu un parcurs al vieții si luptei anticomuniste a fondatorului Legiunii, Corneliu Zelea Codreanu, a biruințelor si martiriului lui; articolul ***"Strigătul fraților din cătusele***

comunismului", despre revolta mocnită a românului, năpăstuit de nedreptatea si urgia apocaliptică comunistă; apelul adresat ***"Fraților Români"*** de a se apropia *"cu tot sufletul de cutremurătoarele suferințe ale țării noastre, de frații nostri schingiuiți în bezna celulelor si de poporul român înfometat"*, ori versurile de profundă semnificație ***"Colindăm lui Dumnezeu"***, ***"Plugusorul Românului pribeag"*** (*"Vin cu plugul meu pribeag / Pân'la tine frate drag…"*), ***"Când o fi să mor"*** (in memoriam poetului Vasile Posteucă): *"Când o fi să mor / În freamăt de dor, / Să mă îngropați / Pe culmi de Carpați…"*, sau ***"Un dor"***, cea din urmă sub pseudonimul Teodor Paulescu. Colaborează la acest număr: Alexandru Silistreanu – ***"În cimitirul Montparnasse"***, versuri închinate maestrului George Enescu (vezi si articolul din cuprins ***"Un veac dela nasterea Maestrului George Enescu"*** pe care îl semnează D. Paulescu alias Dumitru Subțirel), ***"Murmurio de Riacho Fundo"***, ***"Drumurile"***; Georgeta Crainic – ***"Meditație la… POD"*** (câteva reflexii asupra operei literare a lui Vasile Posteucă), alături de comunicarea privind lucrările celui de-al **X-lea Congres al Limbii Române** susținut la Toronto dedicat poetului V. Posteucă si ***"In memoriam"*** (versuri, la pierderea lui Octavian Rosu). O frumoasă evocare istorică face Ovidiu Găină în numărul de față despre ***"Primul mars de propagandă la Mânăstirea Putna"*** întreprins de Frăția de Cruce "Sf. Gheorghe" din Rădăuți si împrejurările constituirii acestei Frății: *"…Anul 1932. Era în Octombrie. Un coleg ne-a făcut semn, în pauză. A scos o hârtie împăturită din chimir, a desfăcut-o si ne-a citit conținutul cu vocea sugrumată de emoție. Era un manifest adresat românilor, în care li se cerea să se strângă în jurul steagului înălțat de Corneliu Zelea Codreanu. În mijlocul manifestului era chipul său frumos de Arhanghel. Studentul care-I dăduse manifestul colegului (cred că era Moisuc), ne invită la o consfătuire. Se prezintă. Se numea Vasile Cârciu si era student în Drept, la Iasi. Ne-a îndemnat să formăm o 'Frăție de Cruce'… Asa că pe la mijlocul lui Decembrie, câteva zile înainte de a pleca în vacanța de Crăciun, ne-am adunat în casa unui țăran legionar din 'Obor', cartierul nou al Rădăuțului, si am depus legământul în fața camaradului Negru… Într'o zi de sărbătoare ne-am decis să întărim jurământul nostru de Frați de Cruce, repetându-l la mormântul lui Stefan cel Mare. Ne-am hotărît să facem un mars până la Putna, trecând prin Marginea, Frătăuți, Vicov si Sucevița. În total ceva mai mult de 70 kilometri. În dimineața acelei zile (Mai, 1933), după o scurtă rugăciune"* – ne mai spune autorul articolului – câte doi, în pas cadențat, cântând, frații de cruce se văd *"ajunsi la chilia lui Daniil Sihastru, de unde pornise săgeata pentru a indica Voevodului locul unde trebuia zidită mânăstirea; ne-am asezat pe pietrele ce serviseră înainte Sihastruluui de odihnă si începurăm să cântăm. Cred că era pentru întâia oară, când răsuna în chilie Imnul Legiunii si 'Stefan Vodă al Moldovei': 'Tot asa tu Căpitane, / Urcă pe-ale Putnei văi, / Si-ți vom da batalioane, / De legionari flăcăi…".* Un index al **"Cărților românesti apărute în pribegie"** (continuat în ediția următoare), articolul ***"Trei decenii dela înființarea Bibliotecii Române SATUL"***, alături de rubrica **"Ne scriu cititorii"**, încheie bogatul sumar. Ultimul număr al revistei (Anul XXV, Nr. 8 - 10, Iunie – August 1984) este închinat *"întru eliberarea osânditului nostru neam românesc si a tuturor popoarelor subjugate de dictatura si tirania comunismului"*, cu îndemnul adresat de

redacție în ***"Comunicarea"*** publicată din prima pagină pentru a lupta *"din răsputeri contra fiarei ce-si varsă focul si cruzimea bestială asupra Crestinismului"*, concluzând că *"numai prin lupta, prin credința si jertfa noastră, pentru Cruce si neamul din care ne-am ridicat, Lucifer va fi răpus si Soarele Dreptății Divine va străluci în lumina istoriei"*. Subliniem din cuprins frumoasele rânduri intitulate ***"Din martiriul Basarabiei si Bucovinei"*** semnate de Dumitru Paulescu sub pseudonimul D. Transnistrianu (în spațiul dedicat celor două provincii românesti robite, Basarabia si Bucovina), contribuțiile cuprinse aici fiind iscălite de Alex. Mateevici (***"Limba noastră"***), Teodor Craioveanu - Cernăuți cu un omagiu pe care îl aduce cărturarului si luptătorului ***"Onisifor Ghibu"***, J. N. Manzatti cu o ***"Scurtă panoramă a folklorului bucovinean"***, notele Prof. Ion I. Nistor despre ***"Gazeta BUCOVINA" si Testamentul lui D. Hurmuzachi",*** amintirile Prof. D. Paulescu la pierderea tragică din viață a poetului ***"Dumitru Leonties – vultur din Țara Fagilor"***, *"fratele nostru de cruce, stejar nemuritor din Bucovina"*, s.a. Alte semnalări notabile din conținut: Gabriel Bălănescu – ***"Din nou despre actul dela 23 August 1944"***; Prof. Dr. Stan M. Popescu – ***"Isvorul urii contra legionarilor"***; Georgeta Crainic – ***"Vasile Posteucă, versuri inedite"***; Dumitru Paulescu – ***"Neamul Românesc pierde un suflet ales"*** (Dr. Nicu Iancu-Păltinisanu, 18 Ian. 1910 – 15 Iulie 1984) sau, în continuare, interesantele ***"Amintiri - Din ultimele zile de pe front"*** semnate de N. S. Govora. Partea literară a revistei este bogat reprezentată de versurile pe care le semnează: Alexandru Gregorian (cu poemul religios ***"Înviere"***), Ion Țolescu – ***"Rugă de pe Rarău"***, N. S. Govora – ***"Rugă"***, Al. P. Silistreanu – ***"Hino a Polonia"***, ***"40 de ani"*** si ***"A căzut un camarad"*** (in memoriam C-tului Legionar al Bunei Vestiri, Dr. Nicolae Iancu-Păltinisanu), Aron Cotrus – ***"Mars răsboinic"*** (din ultimele poeme ale poetului, aflate în manuscris), Nicolae Novac – ***"Ora căderii în lut"***, Iulia Carâp – ***"Țara mea"***, ***"Asteaptă-ne frate"*** si ***"Stropi de gând"***, D. Bacu – ***"Invitare"***, Sandu Tudor – ***"Imnul la Rugul Aprins al Maicii Domnului"*** (acatist scris de Sandu Tudor în 1947 la Mânăstirea Antim, cu precizarea că *"este ultima creație a acestui martir, care fiind întemnițat de comunisti, a ales drumul cel mai strâmt, al Învierii prin Moarte, refuzând abjurarea ideilor si credinței lui"* - însoțit de o notă biografică asupra acestuia), Eglantina Daschievici – ***"Țăranul Român"*** sau Dumitru Paulescu cu ***"Soldații lui Isus"*** (pentru a ne limita doar la acesti autori din sirul contributorilor), iar rubrica intitulată **"Ne scriu cititorii…"** încheie sumarul valoros al publicației pe care, cu atâta dragoste, Prof. D. Paulescu a editat-o de-a lungul anilor ca Director al ei si al Bibliotecii Române "Satul", în ciuda tuturor dificultăților pe care le-a întâmpinat în greul si lungul surghiun al exilului.

1)______

- Multe din poeziile autorului din această perioadă vor fi de altfel cuprinse peste ani în vol. **"Pentru frații nostri fără mormânt"** apărut în cadrul Universității din Brasilia, 1971, cu o prefață de Vasile Posteucă.

2)______

- **Helis** – e vorba, desigur, de prima capitală a Daciei sub Burebista (locul de nastere al Marelui Rege).

După cum se stie, pentru un timp Arge-Dava devine ce-a de-a doua capitală a Daciei, statornicită în final la Sarmisegetuza Regia din Munții Orăstiei (a nu se confunda cu capitala romană Colonia Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmisegeteza, garnizoana militară romană stabilită la cca. 40 de km. de Sarmisegetuza Regia după înfrângerea Dacilor din cel de-al doilea război dela 105-106).

3)______

- Tezaurul colecțiilor aflate în posesia Bibliotecii "Satul" includea ziare si reviste românesti, unele dintre ele aproape dispărute din orice circuit, cum ar fi ziarul **"Cuvântul"** apărut la Viena în 1945 ca organ oficial al Guvernului Național dela Viena, ziarul **"Dacia"** tipărit la Paris în 1945, **"Trăsnetul"**, **"Crucile Albe"**, etc. Lista cuprindea în întregime publicațiile naționaliste românesti apărute pe continentul sud-american, numeroase ziare si reviste naționaliste străine, mii de titluri de cărți în limba română sau în cele de circulație universală cu referire la viața si istoria poporului român, "fondurile" donate si lăsate în păstrare Bibliotecii de românii stabiliți în America Latină sau de pe alte continente (cum ar fi fondul "Dr. Nicu Iancu"*)), obiecte valoroase de artă populară românească, s.a. În cursul anilor următori, inițiativei de construire în capitala Braziliei a Casei Românesti "Satul" i s'au alăturat revista **"Carpații"** din Madrid si ziarul **"Libertatea"** din N. Y., în paginile acestora fiind adresate numeroase apeluri românilor de a subscrie la fondul de construcție, prin cumpărarea *cărămizilor* necesare exprimate în valori diferite până la suma de o sută dolari. Reținem din *Apelul Bibliotecii Române "SATUL"* publicat în ziarul **"Libertatea"**: *"Frați Români de pretutindeni, 35 de ani au trecut dela data înființării în Sao Paulo, Brazilia, a Bibliotecii Române 'SATUL', la 10 Decembrie 1952. Încă de atunci, ne-am pus în gând si am hotărît construirea unei case în stil românesc sub cerul Americii Latine, care să adăpostească Biblioteca 'SATUL'. În acest scop nobil si pentru construirea acestui altar de cultură românească, de apărarea si cultivarea limbei, artei, istoriei si literaturii române, care se sufocă otrăvite, între seceră si ciocan, batem acum la poarta sufletului tău, frate român si frate crestin, ortodox sau catolic, ca să nu ne lasi singuri la acest drum greu, pentru înfăptuirea acestei ctitorii românesti. Fii ctitorul si sprijinitorul acestui asezământ național românesc din visul nostru. Nu fi indiferent, nu amâna sprijinul tău, desprinde-te o clipă de toate preocupările cotidiene, de chestiuni poate mai mărunte si mai personale si primeste vestea aceasta cu dragoste si bucurie, si aleargă cu însuflețire, ca o albină, dela un frate la altul, dela un prieten la alt prieten, deschizându-le inima ce zace sub apăsări materialiste, făcându-i să înțeleagă rostul exilului nostru si lupta la care ne-am angajat, fără obiective materiale si interese personale si să contribuie cu drag, pentru această strălucită realizare din destårarea noastră, unde suntem urmăriți, sabotați si prigoniți de agenții si cozile de topor, ale stăpânilor vitregi si tovarăsilor dela Bucuresti"*.

Visul arzător al profesorului pentru clădirea "Casei Românesti SATUL", n'a putut fi împlinit! Peste ani, la 10 Decembrie 1996, Dumitru Paulescu ținea să amintească românilor: *"Ultima dorință a Bibliotecii – SATUL -, este părăsirea meleagurilor străine, după 50 de ani de surghiun, aducând acasă, cele 17.000 de cărți, majoritatea românesti, brosuri, publicații periodice, icoane, tablouri si mobilierul, dând suflet si viață nouă, acestui asezământ cultural, pe pământul nostru strămosesc, prigonit de toți barbarii"* (**"Ultimul meu cuvânt din Exil",** 1997). Biblioteca, această comoară unică de bogăție culturală si spirituală, rodul străduinței lui neîntinate, desi au trecut mai bine de 20 de ani dela cele scrise mai sus, a rămas încă pe meleaguri străine. Stins din viață în anonimat, Profesorul univ. Dumitru Paulescu a fost un exemplu de dăruire si un luptător dintre cei mai alesi si destoinici pentru dreptatea cauzei românesti,

mult prețuit si iubit de toți românii din exil, stâncă de măreție în vâltoarea nemiloasă a anilor care l-au despărțit de pământul natal pe care, atât de duios ni l-a împărtăsit în versurile sale cu gândul la Voloca si Bucovina lui dragă, răstignită nemilos înstrăinării.

Biblioteca Română "Satul"[**)], Sao Paulo (1952-1960); după 1960, strămutată în Brasilia (noua capitală federală a Braziliei); înregistrată ca *persoană juridică independentă*. Membrii fondatori: Dumitru Paulescu, (Director, prof. univ.); Nicolae Iancu (avocat); Ion Teodorescu (profesor); Alexandru Mateescu Francu (prof. univ.); Ion Jelescu (avocat); Iulia Carâp (medic); Victor Carâp (inginer); Dan Boghiu (inginer); Al. Petru Silistreanu (poet); Alexandru Botescu (ofițer); Dumitru Nicolau (contabil); Dumitru Toceanu (comerciant); Ion Dimitriu (contabil); Victor Tudorănescu (ofițer); Alexandru Rosca (comerciant); Dumitru Dornescu (tehnician); Constantin Croitoru (constructor) si Ion Gules (comerciant). Secretar: Steluța Doru.

*)______

- Vezi si volumul apărut cu titlul **"Despre Nicu Iancu"** de Dumitru Paulescu, Brasilia, 1995.

**)______

- Actualmente sub îngrijirea Prof. Rosiu Ovidiu Petru Octavian.

4)______

- Vezi si: D(ecebal) Transnistrianu, D. Suceveanu, D. Voloceanu, Teodor Paulescu, Dumitru Subțirel, Amos de pe Nistru, s.a.

◆ **"CHEMAREA" – "L'Appel"** *("Foaie românească de luptă anticomunistă si antirezistențialistă")*. Director: Nicolae Stefănescu Govora. Anul I, Nr. 1, 1949, Paris, Franța. Apariție bilunară. Colaboratori: Pamfil Seicaru, Al. Cristescu (a funcționat si ca redactor sef al revistei), Traian Nour-Miron, Pompiliu Paltanea, Nicolae Novac, Constantin Arsenie, Constantin Braga, Toader Ioras, Cpt. Nicolae Vrabie (alias N. S. Govora), s.a. Demne de semnalat, articolele de fond si considerațiile politice publicate de Pamfil Seicaru în această perioadă; la fel, combativa rubrică îngrijită de N. S. Govora intitulată *"În vârf de săbii"*, titlul inițial al paginii polemice din revista **"Curier Iesan"** al cărei editor a fost autorul nostru între anii 1941 - 1944.

Dispare în luna Martie, 1952, când **"Chemarea"** este interzisă din ordinul guvernului francez...

◆ **"CHEMAREA VREMII"** *(săptămânal de actualitate).* Director: Prof. Ion Sân-Giorgiu. Redactor sef: D. I. Cucu. Seria II-a apărută în cursul anului 1940, numără printre semnatarii articolelor: Prof. Simion Mehedinți, Nicolae Porsenna, Ion Roman, D. C. Nicolescu, Vasile P. Nicolau, Alexandru Constant, Gabriel Pamfil, Aurel Dragos (grafică), s.a. Merită semnalate în acest context, cu deosebire, editorialele semnate de Prof. Ion Sân-Giorgiu care, spiritual si ideologic, se atasează Miscării Legionare. Mai reținem: Stefan Ionescu – ***"10 Februarie 1938 – 6 Septembrie 1940 – Povestea sumară a celui mai negru capitol din istoria politică a României"*** (XIV, Nr. 15, 12 Sept. 1940); ***"Structura statului naționalist în concepția Căpitanului miscării legionare Corneliu Zelea Codreanu"*** (nesemnat, XIV, Nr. 15, 12 Sept. 1940); ***"Momentul istoric al renasterii României naționaliste"*** (nesemnat, XIV, Nr. 15, 12 Sept. 1940); Stefan Ionescu – ***"Permanența românească si europeană a miscării legionare"*** (XIV, Nr. 17, 26 Sept. 1940); Ion Siugariu – ***"Destin Catedralic"*** (XIV, Nr. 24, 14 Nov. 1940); Ion Sân-Giorgiu – ***"Strigoii"*** (XIV, Nr. 24, 14 Nov. 1940); rubrica **"Gând si Faptă Legionară"** sub îngrijirea lui I. S. G., Ion Roman, s.a. Ultimul număr (92), Anul XV, 1941.

Tipografia "Curentul" *(seria II, 1940/41)*, Bucuresti.

◆ **"CLAVIATURI"** *(Caiete lunare de poezii îngrijite de Gherghinescu Vania).* Director (de la Nr. 5 – 6, Anul I, 1941): Gherghinescu Vania. Secretar de redacție: Mircea Bogdan. Apariție lunară si trimestrială 1941-1943 (14 numere în total), Brasov.

Sinoptica editării: Anul I, 1941/42, Nr. 1 – 10; Anul II, 1942/43, Nr. 1 – 4.

Tipografia "Tribuna", Brasov.

◆ **"COLUMNA LUI TRAIAN"** *(Revistă românească de cuvinte încrucisate).* Anul I, Nr. 1, 15 Decembrie 1937, Buzău. Director: Livius Cernet. De la nr. 3, (II), 1938: Alexis Scarlat. Secretar de redacție: Nellu Mănescu. Printre colaboratorii revistei: Celus Dinaru, I. V. Popescu, Nicolae Iliescu, H. Rădulescu, s.a. Este nevoită să își întrerupă apariția după instituirea dictaturii carliste în prima parte a anului 1938 (II, Nr. 5, 15 Aprilie). Cea de-a doua serie a revistei apare la 25 Octombrie 1940, avându-l ca Prim Redactor pe Nellu Mănescu. Bilunar. Ultima editare, la 15 Decembrie 1940.

Sinoptica apariției: Anul I, 1937, Nr. 1; Anul II, 1938, Nr. 2 – 5; Seria II-a, 1940, Nr. 1 – 5.

Tipografia si Legătoria de cărți Luca I. Oprescu (1937/38); Tipografia "Acțiunea Buzăului" *(seria II-a)*, 1940.

◆ **"CONSTIINȚA NAȚIONALĂ"** Anul I, Nr. 1, 1 Aprilie 1925, Bucuresti. Girant responsabil: Fănică Anastasescu. Au semnat în paginile gazetei: Prof. N. C. Paulescu, Dr. Ion Istrate, Cristian Iorgulescu, Victor Medrea, Nicolae Rosu, Ion Fotiade, Maiorul G. Băgulescu, s.a.

Sinoptica editării: Anul I, 1925/26, 278 pag.; Anul II, 1926, 200 pag.

Tipografia "Lupta", Inst. de Arte Grafice; Tip. Institutului "Cartea Medicală"; Inst. "Cultura Poporului", Bucuresti.

◆ **"CRAINICUL"** *Organ de luptă naționalistă si crestină*. Redactor: Ioan G. Blebea. Anul I, Nr. 1, Septembrie (?) 1936, Călărasi.

◆ **"CRAI NOU"** (revistă literară – *literatură, critică, informații*). Director: Teofil Lianu. Apare la Plaiul Cosminului, Cernăuți, în Iunie 1933. Printre colaboratori: Mircea Streinul, E. Ar. Zaharia, Ghedeon Coca, Neculai Rosca, Ion I. Moța, Aspazia Munte, Tr. Chelariu, s.a. Tip. "Mercur".

◆ **"CREDINȚA"** Revistă publicată sub auspiciile Mitropoliei Bucovinei din Cernăuți. Coordonator si supraveghetor: Pr. Gheorghe Antonovici (secretar al secției culturale de pe lângă Mitropolie), colaborator însemnat la revista **"ICONAR"** condusă de Liviu Rusu si Mircea Streinul.

◆ **"CREZUL NOSTRU"** (1) – cu subtitlul de *"organ independent"* si mențiunea specială că *"apare când scapă de cenzură"*. Publicație litografiată, Cluj, 1935-'37. Editată de Dr. D. C. Gerota, Dr. Veluda si soția acestuia. La 15 Aprilie 1937, Ministerul de Interne anunța printr'un comunicat descoperirea autorilor principali ai *ziarului clandestin* **"Crezul Nostru"** în ziua de 12 Aprilie 1937.

Crezul nostru

ATAC

asupra Mişcării Legionare

◆ **"CREZUL NOSTRU"** (2) *(foaie de acțiune românească)*. Anul I, Nr. 1, Ianuarie 2000, Bacău. Redactor sef: Claudiu Târziu. Consiliul Director: Virgil Velescu, Ioan Belciu si Petru C. Baciu. Editor: Fundația Culturală "Buna Vestire" – Filiala Bacău. ***"Crezul nostru"*** – se spune în actul de lămurire a cititorilor – *este o publicație de orientare național-crestină a Fundației "Buna Vestire" – Filiala Bacău. Crezul nostru îsi află rădăcinile în linia de gândire a marilor români, de la B.P. Hasdeu, Mihail Eminescu si Nae Ionescu, până la Corneliu Zelea Codreanu, Petre Țuțea, Mircea Eliade si Pr. Dumitru Stăniloaie.* ***"Crezul nostru"*** – mai ține să precizeze publicația – *respinge orice acțiune ilegală, violentă, îndreptată asupra minorităților etnice sau religioase, cât si asupra adversarilor conceptului național-crestin. Lupta noastră se va da întotdeauna în limitele legii, pe calea onoarei si a credinței crestine strămosesti"* - se încheie

limpezirea din ultima pagină pe care o face redacția. Semnează: Prof. dr. Adrian Botez, Nicolae Iancu, Ioan Belciu, Mihai Păvăluță, Ioan Dumbravă, s.a.

◆ **"CRONICA ROMÂNEASCĂ LA CERNĂUȚI"** Anul I, Nr. 1, 29 Martie 1931, Cernăuți, Bucovina. Director: Eusebie Vicol. Săptămânal duminical. Ziarul tineretului naționalist dela Cernăuți. Apare pentru scurtă durată în cursul anului 1931, (I), Nr. 1 – 8. *"În Bucovina postbelică... se simte necesitatea unei publicații intransigente românesti. Suntem un mănunchi de tineri. Nu facem o firmă din tinerețea noastră, dar suntem siguri că această tinerețe ne va da entuziasm si mai ales ne va da putința de a spune adevărul fără înconjur. Apărem cu încrederea ce ne-o dă dreptatea cauzei pe care vrem să o servim"*, ni se spune în articolul de început al ziarului. Colaboratori: Barbu Slusanschi, Dragos Vitencu, Ilie I. Imbrescu, Traian Chelariu, Liviu Rusu, Mircea Streinul, Octavian Stefănescu, Ion Negură, M. Boldur, s.a.

Tipografia "Mitropolitul Silvestru", Cernăuți.

◆ **"CUGET ROMÂNESC" – "Pensamiento Rumano"** (*"revistă de cultură românească"*, cu sacrificiul si sub îngrijirea redacțională a unui comitet de intelectuali din exil). Anul I, Nr. 1, Ianuarie - Februarie 1951, Buenos Aires, Argentina. Motto: *"Pe-al nostru steag e scris unire / unire'n cuget si simțiri"*. Din 1952, sub conducerea prof. de filologie romanică Dumitru Găzdaru[1)] dela Universitatea Catolică din Buenos Aires. Colaborări diverse: Dem. Gh. Nolla, arh.

Ovidiu Coatu, J. N. Manzatti, D. Tărăoiu, G. Racoveanu, Dumitru Găzdaru, Toader Ioras, D. St. Marin, Lucia A. Popovici, Stan Ionescu, Mile Lefter, Nicolae Seitan, Virgil Ionescu, Anton Bălan, s.a. Coperta grafică: Ovidiu Coatu. În cadru auxiliar, ca *Supliment Literar*, revista a oferit încă de la apariție si o prețioasă antologie sub titlul *"Pagini alese din Scriitorii Români"*, justificată ca o adevărată necesitate în exil: *"Prezența unui mare număr de tineri, născuți si crescuți în străinătate si care n'au avut norocul să ia contact cu literatura noastră ca si dorința aproape unanimă a lumii din exil de a reciti multe din paginile de seamă ale acesteia, ne-au îndemnat să încercăm a umple, într'o mică măsură, marele gol pe care-l provoacă lipsa de biblioteci românesti în exil"* (I, Nr. 5-6, Decembrie 1951). Sunt reproduse versuri din creația poeților Mihai Eminescu, Vasile Alecsandri, George Cosbuc, Lucian Blaga, Octavian Goga, Nichifor Crainic, Radu Demetrescu-Gyr, Gh. Topârceanu, Tudor Arghezi si alții, schițe, nuvele ori povestiri din operele scriitorilor români în frunte cu Ion Creangă, B. Delavrancea, N. Gane, Al. O Teodoreanu, Ion Slavici, Emil Gârleanu s.a., sau de importanță pentru lumea românească si legionară, asa cum au fost scrisorile lui Ion I. Moța către părinții săi, din lucrarea cu titlul **"Testamentul lui Ion Moța"**. Un grupaj de *Note* si însemnări încheie sumarul publicației, împreună cu rubricile permanente rezervate pentru: *Cărți* (recenzii), *Publicații* si *Cronici* diverse

care sunt cuprinse în spațiul exclusiv intitulat **Cultura Românească în Exil**. În ***"Cuvântul înainte"*** al primului număr semnat de redacție, este exprimat faptul că *"cei care fac sacrificiul să o scrie si să o răspândească înțeleg să o pună întreagă în serviciul românismului"*, coalizată realei rezistențe care se face *"cu temei numai acolo unde are loc si oprimarea, acolo unde năpârcile, instrumente de totdeauna ale pârjolului bolsevic, au inoculat veninul distrugător de neamuri si civilizații"*, celor care, *"în orice colț de țară românească, rezistă: luptând, suferind, rugându-se si murind înfrățiți. Această înfrățire* – continuă redacția – *va constitui si pentru noi cei de aici singura mare lozincă"* si *"spre realizarea ei vor tinde deci toate strădaniile noastre"*. ***"Manifestări culturale ale Românilor din exil"*** se intitulează prima prezentare generală asupra intelectualilor români refugiați întocmită de Prof. D. Găzdaru, lista cuprinzând succint numele, spațiul de manifesare, titlurile si țările de refugiu ale acestora. Cadrul final al acestui număr îl constituie *suplimentul literar* care se axează la început cu expunerea diverselor aspecte ale datinelor si obiceiurilor de Crăciun întâlnite în scrierile lui Ion Creangă (frag. preluate din vol. "Aminitiri din copilărie"), I.L. Caragiale ("O cronică de Crăciun"), versuri si colinde aparținând poetului Mihai Eminescu ("Rugăciune") sau G. Dem Teodorescu ("Crăciunul Românesc", "Mos Ajunul"), ori cele din care *"se reflectă zbuciumul si lupta predecesorilor"* cum ar fi "Hora Unirii" de Vasile Alecsandri sau nemuritoarea "Doină" a lui Eminescu. Despre manifestările *comemorative* din țară în cursul anului precedent cu privire la centenarul nasterii poetului Mihail Eminescu, redacția ia atitudine în numărul 2 pe lunile Martie – Aprilie față de falsificările apărute în "Viața Românească", *"revista vânduților, sub direcția Greco-bulgarului M. Ralea"*, care *"a avut nerusinarea să dăruiască Românilor un Eminescu inedit, plastografiat cu concursul unui poet de duzină, care ascunde sub pseudonimul său pe cineva care n'are nimic cu nația românească. Mistificarea era prea grosolană pentru a trece neobservată, dar nimeni n'a protestat în România, unde astăzi se permit numai aplauzele… În opera politică a lui M. Eminescu sunt foarte numeroase paginile referitoare la pericolul rusesc. Cele mai caracteristice însă, si parcă anume scrise pentru a desminți pe falsificatorii dela Bucuresti,* - scrie "Cuget Românesc" *- sunt acelea din studiul intitulat* **România în luptă cu Panslavismul**…*, rămas multă vreme înmormântat în paginile ziarului Timpul, la care Eminescu era redactor principal, si abia în 1941… reeditat si adus la cunostința publicului românesc"* (articolul ***"Mihail Eminescu față de pericolul rusesc"***), tradus de altfel si în limba spaniolă si publicat la începutul primelor pagini cu titlul ***"Mihail Eminescu frente al peligro ruso"***. Studiul este reprodus în întregime în cadrul *suplimentului literar* al revistei, precedat, ca adevărate litere de foc în eternitate, de cuvintele marelui naționalist apărute în ziarul "Timpul" din 3 Martie 1878: *"A rosti numele Basarabia e una cu a protesta contra dominațiunii rusesti. Numele Basarab si Basarabeni există cu mult înaintea vremii în care acest pământ devenise românesc; acest nume singur este o istorie întreagă"*. Tot în legătură cu aceste aspecte ale relațiilor româno-ruse se înscrie în acest număr si articolul ***"Petre Carp – Un simbol pentru zilele noastre"*** semnat de Virgil Deltă (Ionescu?!, pseudonim, desigur), fiind arătată poziția acestuia ca *"una dintre marile figuri ale politicei*

românesti, care a combătut din toate puterile orice apropiere de Rusia", în care *"vedea un permanent pericol, si cel mai mare, care amenință existența noastră ca neam latin".* Din conținut mai luăm cunostință de tragica moarte în exil a tânărului pianist si compozitor Dinu Lipatti (la 2 Decembrie 1950, în Elveția, Geneva) din rândurile pe care le semnează în chip de omagiu Nello Manzatti (sub pseudonimul Ion Ion), cum si de ecourile apărute în ***"Presa franceză despre Dinu Lipatti"*** ale aceluiasi autor care se iscăleste apoi cu inițialele M. N. Subliniem, deasemenea, continuarea articolului intitulat ***"Manifestări culturale ale Românilor din exil"*** din numărul de debut al publicației, unde se revine cu precizări asupra *"listei de intelectuali români care au păstrat peste graniță legături de creație cu stiința, literatura, ziaristica si arta românească"*, ea urmând a fi completată si sistematizată în viitor într'o selecție *"pe țări"*, un *"prim articol informativ"* de referință, *"în modul cel mai sobru si mai obiectiv cu putință",* fiind *"despre întreaga activitate culturală românească realizată în Argentina".* Găsim în această listă, între alții, pe laureatul Academiei de Muzică din Bucuresti, prof. univ. Jean Constantinescu, profesor la Universitatea din Mendoza, pe cel al profesorului A. Corpaci dela Universitatea din La Plata, Facultatea de Stiințe, catedra de Geodezie Superioară, numele emeritului Doctor în Litere, prof. Dumitru Găzdaru, fost profesor al Universității din Iasi si Bucuresti si director al Academiei Române din Roma, la catedra de Filologie Romanică dela Universitatea din Buenos Aires, Popescu Oreste, Doctor în Stiințe Economice si Politice dela Universitatea din Innsbruck, Nello Manzatti, literat si compozitor muzical, Horia Vintilă, licențiat în drept, gazetar si scriitor sau Mile Lefter, avocat, fost Director General al Monitorului Oficial si al Imprimeriilor Statului, Doctor în Stiințe Teologice la Institutul Oriental din Roma, pentru a ne rezuma doar la câteva din numele celor pomeniți în lista întocmită. Revenind la acest aspect al reprezentării românesti din exil într'un număr viitor al revistei, de această dată sub titlul ***"Afirmări românesti pe plan cultural internațional"*** (Anul V, 1955-1956), Prof. D. Găzdaru va întregi lista intelectualilor cu mai multe medalioane, în cadru succinct fiind prezentați: Mircea Eliade, *"unul din cei mai autentici reprezentanți ai geniului românesc"* sau Prof. N. I. Herescu, cunoscut pentru activitatea stiințifică si *"aportul său stăruitor si original la studiul poeticei latinesti"*, continuate cu înregistrarea numelor slavistilor Gr. Nandris (Londra) si E. Turdeanu (Paris), filologilor Petru Iroaie sau T. Onciulescu din Italia, lingvistului Eugen Coseriu dela Universitatea din Montevideo care, *"dela catedra de lingvistică..., a introdus pentru prima dată în învățământul universitar uruguaian metodele de investigație modernă"*, a Prof. Sever Pop dela Universtatea Catolică din Louvain, Belgia, lingvist *"format la scoala filologică a lui Sextil Puscariu"* din a cărui inițiativă s'a fondat "Centrul Internațional de Dialectologie" de la aceiasi universitate, *"reusind să polarizeze numerosi specialisti din întreaga lume"*, a lui Basil Munteanu, *"membru asesor al Asociației Internaționale de Literatură Comparată constituită la Oxford în cadrul Federației Internaționale de Limbi si Literaturi Moderne"*, ori a poeților Alexandru Busuioceanu si Aron Cotrus, *"amândoi considerați astăzi si ca mari poeți ai Spaniei"* (din prezentările făcute asupra activităților acestor specialisti în exil, se poate trage concluzia

clară că Prof. D-tru Găzdaru a purtat cu mulți dintre cei evocați o corespondență bogată de-a lungul anilor, deloc de neglijat într'o viitoare cercetare). Din cel de-al patrulea număr al revistei apărut în August 1951 asupra căruia ne oprim cu observațiile noastre, facem un prim popas peste rândurile semnate de Liviu Bogdan intitulate ***"Semnificația unei alegeri"***, cu privire la rosturile de viitor ale Episcopiei Ortodoxe Române din America odată cu recenta alegere a noului Vlădică care să-i păstorească pe credinciosii români din America de Nord, alegere considerată ca o adevărată *"biruință a ideii crestine asupra păgânismului si asupra rătăcirii"*, tânărul Păstor Valerian Trifa fiind garanția supremă prin trecutul său, ca reprezentant de seamă între conducătorii tineretului naționalist crestin român din țară[2)]. ***"Românii în exil si lupta anticomunistă"*** este prima parte si titlul unui articol de largă cuprindere pe care îl semnează Dem. Gh. Nolla în paginile revistei, analiză a stărilor de lucruri si a cadrului optim de împotrivire si rezistență, iar Arh. Ovidiu Coatu descrie într'o privire generală ***"Casa Românească"***, alături de mai multe înfățișări grafice reprezentative; tot aici întâlnim un fragment reprodus din **"Cartea Căpitanilor"** de Ernest Bernea si luăm cunostință, printr'o dare de seamă ***"Dela latină la limbile romanice"***, de activitatea academică a Prof. Dumitru Găzdaru în cadrul Universității din Buenos Aires, fiind informați că a ținut la 21 August o prelegere cu titlul "Aventuras del Latin y Origenes de las Lenguas Romanicas", ca introducere a cursului de specializare "Origenes Neolatinas" organizat de Facultatea de Litere si Filosofie si Institutul de Literaturi Neolatine, urmând ca la 6 Septembrie 1951 să susțină o conferință despre originea limbii si literaturii române cu titlul: **"Rumania, isla de la latinidad en el mar eslavo"**. ***"El amor como principio politico"*** (Iubirea ca principiu politic) se intitulează articolul care sintetizează prin câteva extrase două discursuri ale Presedintelui Argentinei, Juan Peron, în primul număr de la începutul celui de-al doilea an de apariție (Ianuarie-Februarie 1952), urmat de prima parte a capitolului întâi din studiul cuprinzător despre ***"Contribuția Românilor la progresul cultural al slavilor"*** pe care îl semnează Prof. D. Găzdaru, studiu pe care îl dedică profesorilor săi dela Universitatea din Iasi, Al. Philippide si Ilie Bărbulescu, preliminariile abordate în introducere fiind relațiile culturale slavo-române, contribuțiile cercetătorilor slavisti români sau ale celor străini, tendințele sovine de interpretare ale unora privind influența slavă asupra poporului român sau *"elucubrațiile pseudo savanților bolsevici"*, desprinzându-se la finalul acestei părți constatarea indubitabilă că *"pe date filologice, istorice si arheologice… slavii n'au contribuit cu nimic, în epoca originilor, la plămădirea individualității noastre spirituale"*. În continuare, ținem să subliniem din sumar articolul semnat de redacție (atribuit lui D. Găzdaru) intitulat ***"O datorie de onoare față de memoria lui Dragos Protopopescu"***, cu o scurtă prezentare a cunoscutului om de cultură, a operei si serviciilor sale în slujba Legiunii si naționalismului românesc, suspendat în 1938 pe timp de doi ani dela catedra din Cernăuți de *"regele culturii"* (sic!), Carol al II-lea, internat în lagărul dela Ciuc si mai apoi eliberat *"pe baza unei simple declarații de supunere, față de legile statului"*, după semnarea ei. Autorul insistă că noua conducere legionară din toamna anului 1940, a comis o nedreptate în privința Prof. Dragos Protopopescu neatribuindu-i catedra sau, la

reapariția sa, conducerea ziarului **"Buna Vestire"** al cărui Director fusese, si publică în acest sens trei puncte din memoriul pe care, indignat, Dragos Protopopescu l-a adresat conducerii legionare din acel timp. Probabil că în cazul Prof. D. Protopopescu s'a săvârsit o greseală, dar nu ținem să însusim celelalte considerente circumstanțiale pe care autorul le acreditează cu privire la *"Seful"* conducerii legionare, care nu sunt decât simple erori de gândire si poziționare a liniei dizidente din sânul Miscării Legionare. Un frumos medalion în *Notele* revistei pe care îl semnează D. Găzdaru cu titlul ***"O figură românească: A. Philippide"***, ne înfățisează câteva aspecte hazlii din viața concentrată a profesorului de filologie românească însărcinat de Academia Română să redacteze *Dicționarul Limbii Române*, D. Tăroiu, la rubrica dedicată **Culturii Românesti în Exil** face o prezentare a ***"Bibliotecii Române"*** din Freiburg (Germania), *"cea dintâi instituție românească de acest fel, în exil"*, înființată la 1 Mai 1949 *"din inițiativa, strădania, si stăruința d. prof. Virgil Mihăilescu"*, acelasi autor oprindu-se în acest spațiu si asupra volumului de versuri **"Drumuri prin Furtună"** apărut în luna Decembrie 1951 la Madrid sub semnătura poetului Aron Cotrus, *"poetul inspirațiilor bărbătesti, înalte, dure ca si versurile sale",* rapsodul, cântărețul *"suferințelor unui neam nefericit, care, si atunci când a avut norocul să fie adunat sub ascultarea acelorasi legi, a trebuit să-si plângă feciorii aruncați în temniți, sau asasinați pe la răspântii"*, bardul care si aici îsi ridică strigătul de jale la barbariile nevolnicilor din țară, plânge în versurile sale suferința, mistuit de dorul momentului întoarcerii: *"Dus de volbura-mi grea / ce spre tine se pierde, / glia-ți s'o calc as mai vrea, / cu pas încă verde…"* Prezentarea periodicelor din exil se concentrează în această ediție asupra revistelor **"Însir'te Mărgărite"** de sub direcția Prof. dr. I. G. Dimitriu, **"Vers"** (*"scrisă cu talent si cu mult bun simț de un grup de tineri"* avându-l în frunte, ca animator, pe Nicolae Novac), **"Vatra"** de la Roma condusă de Petre Vălimăreanu sau **"Îndreptar"** din Germania sub îndrumarea lui Gh. Racoveanu, pentru a enumera doar o parte dintre ele. ***"El fin ultimo de la Nacion"*** (Țelul final al Neamului), este titlul unui sub-capitol din vol. **"Pentru legionari"** de Corneliu Codreanu, tradus si publicat în limba spaniolă în deschiderea nr. 2 (II) al revistei pe lunile Martie-Aprilie 1952, un număr amplu si divers apărut în preajma Sărbătorilor Pascale, urmat de articolul intitulat ***"Cristos a Înviat!"*** în care autorul ce semnează cu inițialele I.G. (Ilie Gârneață), ține să se adreseze, la final, plin de speranță, exilaților: *"Grupul dela 'Cuget Românesc' unindu-si rugăciunile, către Cristos Dumnezeu, cu ale fraților Români pribegi pe întinsul pământului, crede azi mai mult ca oricând în eliberarea si învierea Neamului Nostru căci a înviat Cristos semănând în toată lumea si până la sfârsitul lumii speranța. Speranța că nu vom mai fi striviți sub piatra nedreptății, oricât de mult ar apăsa peste trupurile noastre slabe. Si plini de curaj trimite tuturor crestinescul salut: Cristos a înviat!".* În acelasi context, structurată sub titlul ***"Isus si Pastele în poezia română"***, ținem să înscriem aici si frumoasa antologie din partea a doua a revistei, cuprinzând versuri semnate de Alexandru Vlahuță, George Cosbuc, Nichifor Crainic sau Mihail Celarianu, pentru a-i aminti doar pe acestia din marele număr al celor inclusi în sumarul ei. Câteva note de interes, *"pe marginea unui studiu"*, îmbogățite cu numeroase ilustrații despre

"Biserica Românească", tipul si cadrul ei architectural în diverse zone ale țării, expune în parcursul mai multor pagini Ovidiu Coatu, pictor si arhitect, urmat de Prof. D. Găzdaru care continuă prezentarea primului capitol[3)] al lucrării sale ce tratează ***"Contribuția Românilor la progresul cultural al slavilor"*** publicat în primul număr din Ianuarie-Februarie 1952 (II), pp 3 – 18, partea finală a acestuia urmând să vadă lumina tiparului în ediția viitoare a revistei, iar în continuare si următoarele capitole (II-V) care se extind astfel în paginile ei până în cursul anului 1954 (IV, Nr. 1, Iulie). ***"Realități crude – Dela Teheran si Yalta la Lisabona"*** se intitulează analiza pe care o face Dr. M. I. Dumbravă asupra bazelor politice de expansiune comunistă în lume, imperiul moscovit beneficiind indirect de inabilitatea Occidentalilor de înțelegere reală a pericolului pe care îl reprezintă comunismul sovietic, contribuind prin tratatele de împărțire a lumii dela Teheran si Yalta la distrugerea multor popoare căzute astfel în vasalitatea sovieticilor: *"În dispretul celor mai elementare sentimente de umanitate, de care se face atâta caz, desi se cunosteau suferințele popoarelor de sub tirania sovietică (care dura din 1944), Occidentalii au subscris, în 1947, cu mâna lor, abandonarea a 110 milioane de ființe umane în robia comunistă"*, luând ca exemplu individual cazul țării noastre, care, *"după semnarea tratatului de pace, <u>a pierdut independența, Regele detronat, Țara sovietizată</u> <u>si sute de mii de oameni: închisi, deportați</u> sau <u>ucisi!</u>"* Sunt amintite formele de infiltrare ale agenților comunisti în Vestul liber, necesitatea ca Pactul Atlanticului să devină *"o realitate, pentru apărarea civilizației si corijarea erorilor diplomației"* si urgentarea *"doborârii definitive a comunismului, omenirea plătind cu milioane de jertfe, râuri de lacrimi si munți de suferinți erorile politicei si diplomației țărilor occidentale"*. Un argumentat răspuns sub titlul interogator ***"Subversivi?"*** semnează D. Tăroiu articolului *"Gardism si Libertate"* apărut la 28 Dec. 1951 în "Foaia Poporului" din Cleveland, în care autorul restabileste adevărul cu privire la Miscarea Legionară în fața *"iesirilor deplasate"* si *"invectivelor perimate"* ale foii sus amintite, un fel de "scînteie" comunistă în America susținută cu fonduri de regimul de pe malurile Dâmboviței. Mai reținem în cuprinsul acestui număr, *Notele* din care luăm cunostință de activitatea colaboratorului revistei, arhitectul, pictorul si scriitorul Ovidiu Coatu, *"Diplomat al Facultății de Arhitectură din Bucuresti si asistent al acestei facultăți"*, *"trimis să se desăvârsească în mediul artistic al Italiei, fiind admis în urma unui concurs. În Mai 1941 reuseste să urce treptele Academiei Române din Roma, acea instituție de cultură creată de Vasile Pârvan, în care s'au format o serie de personalități ale culturii naționale. În Roma, două expoziții de pictură, foarte reusite, cu laude superlative în presă, îl consacră definitiv ca pictor, iar un proect de reconstrucție a stadionului de pe Palatin, al lui S. Sever… îl clasifică între arhitecții de înaltă scoală… Refugiat în Argentina împreună cu alți frați de suferință, îsi continuă activitatea…"*, ultima sa manifestare artistică, pe solul Argentinian, reprezentând-o *"expoziția de pictură organizată la Sediul central al Arhitecților din Buenos Aires"* care îl defineste *"ca pe un desăvârsit maestru al penelului"* – vezi nota cu titlul ***"Un ambasador al Artei Românesti"***. **Cultura Românească în Exil**, spațiul de cunoastere si dezbatere a activităților culturale ale diasporei, ne aduce la cunostință în rubrica dedicată

Cărților de tipărirea în Ed. "Cartea Pribegiei" din Argentina, la finele anului 1951, a piesei de teatru *"Iphigenia"*, autorul ei, Mircea Eliade[4)], fiind *"unul dintre puținii discipoli ai lui Nae Ionescu"*: *"Scrisă 'în amurgul tinereții' sale* – arată Dem. Gh. N(olla) în partea a doua a prezentării, - *'Iphigenia' d-lui Mircea Eliade marchează pentru literatura română, începutul schimbării unei atitudini dincolo de estetism ori modă literară. Este vorba de o viziune română, în special, a creației, cu rădăcinile în 'Mesterul Manole', dar nevalorificată până acum pe plan artistic"*. Cadrul acestui mit de sacrificiu ni-l exemplifică în continuare autorul rândurilor prin generația tânără care *"nu numai că a pus ideea de jertfă la baza oricărei încercări de clădire a omului românesc, ci a si împlinit această jertfă"* exprimată în fondul si înțelesul baladei populare a Mesterului Manole. Tot la această rubrică este prezentat volumul de poeme intitulat *"Analiza Cuvântului Dor"* de Stefan Baciu apărut în editura amintită mai sus, fiind exprimate considerații dure asupra conținutului poemelor, dar si a poetului socialist *"activ colaborator la 'Libertatea' condusă de Lothar Rădăceanu si Gaston Beuvo (Serban Voinea)... după năvălirea Rusilor în Țară"*, punând în suspensie poziția sa de *"rezistent"* în exil. Din secția muzicală aflăm de tipărirea la începutul anului, în atelierele Editurii "Julio K." din Buenos Aires, a albumului *"Nostalgie – Zece cântece de inimă albastră"* de J. Nello Manzatti, suntem înstiințați de activitățile Dirijorului Jean Constantinescu si este prezentat poemul simfonic "Doina" pentru cor si orchestră de Remus Țincoca pe versurile poetului Aron Cotrus. Rubrica ce examinează evoluția presei românesti în exil, ocupă si ea un spațiu adecvat în această ediție, oprindu-se la revistele **"Însemnări"**, **"România"** si **"Curierul Crestin"** din Argentina, **"Solia"** din Cleveland publicată de Episcopia Ortodoxă Română din America, **"Patria"** si **"Îndreptar"** din Munchen, sau ziarul **"La Nation Roumaine"** din Paris.

Alte sublinieri din parcursul evolutiv al revistei; astfel, în tematica legionară: ***"Disciplina si Dragostea"*** de Corneliu Codreanu (II, Nr. 1, 1952, extras din vol. **"Pentru Legionari"**); ***"Un sfert de veac de la înfiinţarea 'Legiunii Arhanghelului Mihail' – 1927 – 24 Iunie – 1952"*** de Ilie Gârneață (II, Nr. 3, Mai-Iunie 1952). Privind alte aspecte: ***"Începutul clarificărilor"*** iscălit de Liviu Bogdan (un rechizitoriu aspru si documentat cu privire la actul dela 23 August 1944 care *"a însemnat falimentul Statului Român, a Instituțiilor sale în frunte cu Regalitatea si chiar a Partidelor Democratice care s'au străduit să-l făptuiască"* (II, Nr. 3, Mai-Iunie 1952); ***"Spătarul N. Milescu (Cu unele date necunoscute cercetătorilor români)"*** semnat de Av. Mile I. Lefter (II, Nr. 4-6, Dec. 1952); ***"Românii în monumente literare si istorice din evul mediu"*** de Prof. Dumitru Găzdaru (referințele prezentate în acest studiu fiind – după cum precizează autorul în introducerea sa - de două feluri): *"1. Cele deduse prin comentarea lingvistică a diferitelor nume de locuri si persoane întâlnite în documentele interne sau externe"* si *"2. Notițele directe... aflate în monumentele literare si istorice, occidentale sau bizantine"*, adunate si concentrate într'un manuscris (*"corpus complet")* intitulat "Stiri despre Români până în sec. XIV" [5)] al Prof. Al. Philippide, *"care însă a rămas inedit din cauza morții autorului"*, cele culese pentru sec. IX-XII din unele izvoare armenesti de orientalistul român A. Decei în Anuarul Institutului de Istorie

Națională din Cluj, VII (1936-1938), Bucuresti 1939, pp. 412-581, sau de A. Sacerdoțeanu în lucrarea “Considerații asupra Istoriei Românilor în Evul Mediu”, Bucuresti 1936, *“afară de notițele… întâlnite mai mult întâmplător în diferitele lecturi din timpul acestui exil”* ale autorului, Prof. Dumitru Găzdaru, parte dintre ele discutate într’o altă cercetare “Referencias medievales a los Latinos de Oriente en Monumentos Germanicos y Romanicos” apărută în Estudios Germanicos, Boletin N. 10, Buenos Aires, 1953 (IV, Nr. 2, Dec. 1954). În cadru arhaic, presărate cu regionalisme si mult umor, sunt amintirile din lumea copilăriei pe care ni le destăinuie Toader Ioras în acelasi număr de mai sus al revistei sub titlul ***“Prostii”***, urmate de *Cronica* (semnată “Observator”), care se ocupă de ***“Literatura în R.P.R. – Tinerețe fără bătrânețe…”***, pe marginea unui articol apărut în revista “Viața Românească” de la Bucuresti anunțând triumfant *“încadrarea în frontul poeziei”* a vechiului poet Demostene Botez, mai precis, alinierea acestuia la metastaza si propaganda versificată dizgrațioasă de proslăvire a “realizărilor” regimului si a “oamenilor muncii”, pe care-i înfățisează în slava si lumina proletcultistă caracteristică: *“Când am intrat pe poarta mare, / În zarea iernii albăstrue, / Mă ‘ntâmpinară, în statue, / Un muncitor si-o muncitoare… / El, c’un ciocan automat… / Ea, cu o secere de fier…”*. Desigur, din scheletul compoziției, nu putea lipsi scârnava si imanenta împerechere a secerei si ciocanului, altfel *“încadrarea în frontul poeziei”* a bătrânului poet (cum o cataloga buclucasa revistă bucuresteană), ar fi fost incompletă…

Sumarul celor 18 numere apărute se opreste la anul VI, vol. 6, 1957-1958, când, din păcate, se încheie si cariera revistei care, prin opiniile exprimate si studiile academice publicate cu atâta sacrificiu, a făcut cunoscută cultura românească în exil si a adus un aport substanțial, prin paginile antologice din operele scriitorilor români, la prezentarea si înțelegerea nealterată a fondului spiritual si cultural specific românesc si la propăsirea lui în exil.

1)_____

- Dumitru Găzdaru: Născut la 18 Ianuarie 1897, în comuna Grivița, județul Ialomița. Studii secundare la Galați si Iasi, superioare la Universitatea din Iasi (1922), Marburg si Roma. Membru al Scolii Române din Roma (1929-1931); Asistent la catedra de filologie romană a Universității din Iasi (1924-1930); Conferențiar (1930-1935); din 1934, Profesor titular al catedrei de limbi si literaturi romanice (Facultatea de Litere si Filosofie) de la aceiasi Universitate (vezi si colaborarea acestuia la revista de filologie **“Arhiva”** din Iasi sub conducerea Prof. Ilie Bărbulescu, în 1939 fiind dealtfel cooptat si în comitetul ei director). Suspendat de la catedră la data de 1 Mai 1938, i se fixează domiciliu forțat, după care este închis în lagărul de la Miercurea Ciuc si Vaslui. Este reintegrat în învățământ la 1 Octombrie 1939, iar în toamna anului 1940, face parte din Comisia de revizuire a membrilor corpului didactic din învățământul superior condusă de rectorul Politehnicii Bucuresti, Prof. Eugen Chirnoagă. Director al Scolii Române din Roma (1940–1941) si Profesor la Institutul de Filologie Romanică al Universității din Roma (1942-1946). Refugiat în Argentina din anul 1949, funcționează zeci de ani ca profesor emerit al Universităților din Buenos Aires si La Plata. Moare în 1991, la Buenos Aires, cu ultimul gând la țara visurilor dragi ce l-au învăluit de-a lungul greilor si numerosilor ani de exil.

2)_____

- Prin alegerea sa, prin schimbarea canonică si încetarea dependenței Episcopiei Ortodoxe Române din America de Patriarhia de la Bucuresti, chiar dacă la început nu a pus capăt relațiilor tensionate între credinciosii români ai Americii de Nord (întreținute în diverse forme prin agenții săi de regimul comunist), totusi ea s'a dovedit a fi una dintre cele mai prodigioase de-a lungul celor 32 de ani de păstorire arhierească, Vatra Românească din Michigan devenind o adevărată *Vatră de Spiritualitate Crestină si Românească în Exil*.

3)_____

- Titlurile capitolelor acestui studiu la care facem referință publicate în revista **"Cuget Românesc"**: I. *Migrațiunile păstoresti ale Românilor si difuzarea printre Slavi a civilizației românesti legată de păstorit. – Influența românească în lexicul, toponimia si onomastica Slavilor. – În folklor.* II. *Epoca slavonismului bisericesc. Slavonismul cultural impus Românilor din considerații de sfințenie. – Aspecte ale superiorității culturale românesti: tiparul. - Țările Românesti protectoare ale culturii slave si ale ortodoxismului*. III. *Eliberarea de slavonism prin întărirea contactului cu Occidentul: Catolicismul, Umanismul, Reforma. – Primele traduceri în limba națională. – Ideia latinității. – Cultura latină la noi si la Rusi.* IV. *Renasterea bulgară. Sprijinul românesc. – Aportul românesc la crearea culturii moderne bulgăresti.* V. *Personalități de origină românească în cultura rusă*.

4)_____

- În lămurirea pe care o face la începutul lucrării, Mircea Eliade arată că această piesă în trei acte *"a fost scrisă în Decembrie 1939 si, desi acceptată de Comitetul de Lectură al Teatrului Național din Bucuresti în Martie 1940, n'a putut fi reprezentată decât la 10 Februarie 1941"*, singura reprezentație publică de altfel (credem), evenimentele intervenite, de cenzură acerbă si prigonire, împiedicând (din prudența maximă extinsă asupra intelectualilor legionari) alte reprezentații ale ei.

5)______

- Provenite - după cum ne indică Prof. D. Găzdaru - din cercetările publicate de N. Drăganu, "Românii în veacurile IX-XIV pe baza toponimiei si onomasticei", Bucuresti, Academia Română, 1933, si cele ale Prof. Alexandru Marcu în "Riflessi di storia romena in opera italiane dei secoli XIV e XV" din Ephemerias Dacoromana, I, Roma 1923.

◆ **"CURENTUL ROMÂNESC"** *(periodic ilustrat de circulație mondială)*. Anul I, Nr. 1, Iulie, 1949, Buenos Aires, Argentina. Director: Dem. Dumbrăveanu. Printre colaboratori: Ovidiu Găină (Stan M. Popescu), V. Pozdercă, Toader Ioras, I. A. Decebal Cuza, Emil Popa, s.a.

◆ **"CURIER IESAN"** *(revistă literară).* Anul I, Nr. 1, 20 Martie 1941. Directori fondatori: N. Stelian Beldie (N. S. Govora de mai târziu) si C. Nic. Bratu. Redactor: George M. Dragos. Apariție lunară. Din anul II, ca redactor desemnat: Gh. Chiper. Au colaborat la ea mulți profesori universitari, printre care: Radu Vulpe, Stefan Berechet, Traian Gheorghiu, Stefan Bârsănescu. Semnează versuri: Corneliu Dabija, G. Lesnea, Gabriel Oriță, N. St. Beldie (folosind si pseudonimul de Nellu Zeletin, uzat parțial si la semnarea unor povestiri sau nuvele publicate în

paginile revistei), s.a. Mult apreciată în cercurile universitare, publicația dispare totusi în primăvara anului 1944 *"când bolsevicii au fost la porțile Iasului"*, după cum se exprimă N. S. Govora în amintirile sale cu privire la Iasul literar apărute în revista **"Vers"** (II, Nr. 2, Aprilie-Iunie 1952).

✜ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1941, Nr. 1 – 12; Anul II, 1942, Nr. 13 – 14; Anul III, 1943, Nr. 15 – 20. Tipografia "Athanasie D. Gheorghiu", Iasi.

◆ **"CURIER INFORMATIV / PARTIDUL PENTRU PATRIE"** Anul I, Nr. 1, Bucuresti 1995. Apariție lunară. Dela nr. 5 (1995): *"Curierul informativ al partidului Pentru Patrie"*.

✜ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1995, Nr. 1 – 6; Anul II, 1996, Nr. 7 – 18; Anul III, 1997, Nr. 19 – 30; Anul IV, 1998, Nr. 31 – 42; Anul V, 1999, Nr. 43 – 54; Anul V, 2000, Nr. 55/56.

◆ **"CURIERUL"** (1) *(revistă de cultură si îndrumare morală).* Director: Nicolae N. Petra[*)]. Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1937, Sibiu. Publicație lunară. Contribuții: Victor Puiu Gârcineanu, Axente Creangă, Horia Sima, N. N. Petra, Dumitru Stăniloae, A. Bideanu, Vasile Pascu, A. Micu, Pimen Constantinescu, s.a. Nr. 7, (I) este închinat în întregime eroilor Ion Moța si Vasile Marin, *"un miscător prinos de dragoste pentru cei care au cimentat pentru vecie comunitatea legionară"* (cf. **"Însemnări Sociologice"**, III, Nr. 6, Sept. 1937) cu prilejul împlinirii a 6 luni dela moartea lor. Sunt cuprinse articolele semnate de P. S. S. Vasile, ***"Fericiți viteji ai lui Cristos"***, Dr. A. Bidian, ***"Contribuții pentru o carte despre Ionel Moța"***, Gh. Micu, ***"Amintiri despre Ionel Moța"***, Axente Creangă, ***"Ionel Moța si Sibiul",*** Idea A. Camozzi, ***"România care renaste. O pagină eroică în numele lui Crist si al Patriei"*** (trad. de Pimen Constantinescu), Arturo de Vita, ***"Privind portretele lui Moța si Marin"*** (trad. de Pimen Constantinescu). Alte note tangente sau de actualitate, la rubrica de **"Însemnări"** a publicației. **"Cronica"** (cărți si reviste comentate) ***"Dumnezeu în istorie"*** – D. Stăniloae (Nr. 3, Anul II, 15 Martie 1938). Sub auspiciile revistei, editura cu titlul omonim.

✜ ***Sinoptica apariției:*** Anul I, 1937, Nr. 1 - 12; Anul II, 1938, Nr. 1 – 4.

Tipografia "Oastea Domnului", Sibiu. Începând cu Nr. 10 (I), Octombrie 1937, la tipografia "Săteanului", Sibiu; Anul II, Nr. 1-4, 1938: tipografia "Dacia Traiană".

*)_____

- Nicolae Petra (9 Oct. 1909 - 15 Iulie 1985, Mexico City). Economist, poet si scriitor. Absolvent al Liceului „Gheorghe Lazăr" din Sibiu; cursuri superioare la Academia Comercială din Bucureşti, unde îşi ia doctoratul cu teza „Băncile româneşti din trecut" (1936). Lucrări de economie publicate: „Probleme economice româneşti" (Sibiu, 1939), „Încercări asupra unor probleme economice" (Sibiu, 1941), „Ideia de organizare în economia politică" (Sibiu, 1942). Refugiat în exil după schimbările politice care au loc la finele celui de-al doilea război mondial în Europa răsăriteană, Nicolae Petra se stabileste definitiv în orasul Mexico City, capitala Mexicului; împreună cu Vasile Posteucă, fondează în 1963 revista iconaristă

“Drum”. Publică volumul de eseuri “Predici în pustiu” (1960, Mexico) si “Poezii” (1974, Madrid). Deopotrivă iscusit grafician, ilustrează în 1962 tomul “Poeme ghivizii” de Vasile Posteucă apărut în Mexico. Colaborări diverse la reviste si ziare din exil: **“Revista Scriitorilor Români”**, **“Cuvântul Românesc”**, **“Limite”**, s.a.

◆ **"CURIERUL"** (2) Director: Gabriel Bălănescu. Anul I, Nr. 1, Ianuarie-Martie 1981. A apărut inițial la Chicago ca *“organ al Congresului Național Român-American”,* avându-l ca director pe binecunoscutul ziarist si scriitor Gabriel Bălănescu[1], iar ca prim redactor pe A. Predescu. După primele cinci numere, publicația îsi schimbă permanent sediul redacției la Santa Clara, în California. Din apelul primului număr adresat de Congresul Național Român-American compatrioților din exil, reținem: *“Pentru patria noastră, pentru suferințele prin care trece ea astăzi, pentru libertatea ei de mâine: Miscați-vă! Lăsând la o parte în acest moment fricțiunile dintre grupările politice, alăturați-vă acțiunii pe care o întreprindem viguros ca să deschidem o fereastră largă problemelor esențiale românesti si viitorului nostru. Nici un Român nu trebue să se abțină îndatoririlor supreme. Asaltul împotriva existenții noastre ca neam este urias. Uriasă trebue să ne fie hotărîrea de a-l respinge si a ne reaseza căminul în spiritul legilor eterne ale pământului nostru, în spiritul strămosilor nostri, sub nimbul de suferințe si glorie al lui Iisus”.* Au semnat în paginile revistei: Ovidiu Găină (Stan M. Popescu), Filon Verca, Radu Budisteanu, Ana Maria Marin (A.M.M.), Dr. Alexandru Suga (vezi si pseudonimele de Mircea Olaru, Lixandru Pribeagu ori Alexandru Pribeagu), Petre Brătan, Ioan Mirea, Traian Golea, Dr. Alexandru Ronnett, Vlaicu Ionescu, Emil Brad, Dr. Ioan Dumitru Dan[2], Ion Halmaghi, Protos. Grațian Radu, Ion Pantazi, s.a. Reținem: Petre Brătan – ***“Despre Exil încăodată”*** (I, Nr. 1); Dr. A. E. Ronnett – ***“Lupta muncitorilor polonezi contra tiraniei comuniste”*** (I, Nr. 1); Dr. Alexandru Suga – ***“BASARABIA: Pământ românesc sub jug rusesc”*** (I, Nr. 3); Traian Golea – ***“Grupurile etnice si politica americană”*** (I, Nr. 3); Stan M. Popescu – ***“Quo vadis America”*** (I, Nr. 4); Vlaicu Ionescu – ***“Brâncusi si transcendența obiectivată”*** (I, Nr. 4, studiu continuat în numerele 5, 6 si 8), încheiat odată cu prezentarea capitolului intitulat ***“Curente anti-brâncusiene în arta contemporană”***, la finele căruia autorul îsi exprimă îngrijorarea față de interpretările *esteților* care analizează scala valorică a artei brâncusiene: *“Sesizarea si redarea directă…, a unor transcendențe care coboară – deci în curs de emanație – sau a unor “monade” – reflectând centralitatea “solară” a spiritului – în curs de transfigurare, deci de transcendare a condiției terestre, iată ținta de ținută titanică, prometeiană, a marelui artist român. Si iată de ce o estetică amputată de baza metafizică tradițională n’a putut si nu va putea pătrunde fenomenul Brâncusi”*. În numărul 5 (I) al publicației, în editorialul intitulat ***“Strategie globală”*** (al cărui autor este Dr. Al. Ronnett), acesta analizează noua strategie a Statelor Unite în politica externă cu privire la asa zisa

Curierul

ANA MARIA MARIN
Daruri nepreţuite

RADU BUDISTEANU
Puntea de aur

"coexistență pacifică" sau "doctrina drepturilor omului", noua administrație a Presedintelui Ronald Reagan înțelegând că numai printr'o politică de forță comunismul poate fi constrâns să-si respecte obligațiile si, finalmente, fi învins. Mai semnează în acest număr, între alții: Ion Halmaghi – ***"Transilvania: Subiect al sovinismului maghiar, obiect al santajului sovietic"***; Victor Malcoci – ***"Într'o iarnă timpurie…"*** (câteva amintiri cu privire la partizanii anticomunisti din munții Gilăului); Petre Brătan – ***"Itinerar fără iesire"*** (imersiune retrospectivă asupra evoluției comunismului internațional, a cauzelor care l-au generat si îl mențin). ***"Despre Moarte si despre Înviere"*** este titlul din prima pagină a curajoasei predici rostite de Pr. Prof. Gh. Calciu în Biserica "Radu Vodă" din Bucuresti la 12 Martie 1978 (II, Nr. 7, 1982), iar din numărul următor al publicației ținem să semnalăm constatările pe care ni le destăinuie Ovidiu Găină (Prof. Univ. Stan. M. Popescu) în articolul de fond din prima pagină intitulat ***"Insulele Malvine, Anglia, Statele Unite si Argentina"*** cu privire la conflictul izbucnit între Anglia si Argentina, în care pledează faptul că Argentina, națiune suzerană a acestor insule, fără nici un ajutor, în ciuda *"solidarizărilor platonice"* si izolată în urma presiunilor din afară până si de către țările latine ale Americii de Sud, desi a repurtat victorii strălucitoare împotriva Angliei în acest război, a fost nevoită până la urmă să recunoască înfrângerea. Tot în această ediție, prima parte a unui interviu al redacției "***De vorbă cu Protosinghelul Grațian Radu despre Episcopia Ortodoxă a Românilor din America"*** (discuția fiind continuată în numărul următor având ca temă ***"Sinodul Bisericii Ortodoxe Române din Exil si despre 'Cazul Trifa")***[3]*,* cum si importantul si semnificativul ***"Răspuns Dlui Lukacs"*** iscălit de Traian Golea, pe marginea aserțiunilor cuprinse în articolul ***"In Darkest Transylvania"*** din revista "The New Republic" pe care senatorul american Daniel Moynihan l-a susținut a fi introdus în *Congressional Record* la 3 Martie 1982, Tr. Golea cerând cu această ocazie ca în spirit echitabil senatorul să susțină si precizările cuprinse în răspunsul său deschis pe care i l-a adresat oficial. De altfel, Traian Golea revine cu alte precizări semnificative în sprijinul cauzei românesti tratând în mai multe fascicole ***"Aspectele relațiilor Româno Maghiare"*** (III, Nr. 9, 1982, Nr. 10 si 11, 1983), ori sub genericul ***"S.O.S. Transilvania"*** (IV, Nr. 14, 1984). Mai reținem din parcursul viitor al revistei: Vintilă Horia – ***"Cu răul pe umeri"*** (III, Nr. 10, 1983); Faust Brădescu – ***"Scrisoare deschisă Domnului James Buckley"*** (presedintele posturilor de radio "Europa Liberă" si "Libertatea", în lb. română si engleză, III, Nr. 11, 1983); Ovidiu Găină – ***"Adevăr si Libertate"*** (III, 12-13, 1983); Gabriel Bălănescu – ***"Volte Face-ul Dlui Pantazi"***; Dr. Al. Suga – ***"Yalta, simbolul vânzării"*** (III, 12-13, 1983); Gabriel Bălănescu – ***"Excursionistii"*** (editorial, cu o clară luare de poziție în fața asa zisului si des invocatului *"dialog cu țara"* de o anumită categorie complacentă si *"cea mai periculoasă"*, aceea a *"excursionistilor", - "înhămați la căruța rusinoasă a câtorva filistini îmbogățiți"* care *"se transformă în mijlocul exilului în adevărați apostoli ai dialogului…"*. Argumentând în cadru realist, G. Bălănescu explică: *"Dialog cu țara? Cum? Exilaților foarte adesea le este interzis si nevinovatul dialog sentimental epistolar, cu părinții, copiii, prietenii. Niciun cetățean al României comuniste n'are dreptul la o opinie înafara celei a 'partidului'. Iar*

celor din țară le este oprită, sub amenințarea legii marțiale, chiar legătura transcedentală. Exemplul: Preotul Gheorghe Calciu-Dumitreasa (care) *a fost recondamnat la zece ani muncă silnică pentru slujbe si predici religioase"* - IV, Nr. 14, 1984). Aceiasi temă este reluată si analizată de Radu Budisteanu în articolul ***"Puntea de aur"*** din numărul 17 al revistei (V, 1985), care se întreabă cu îngrijorare: *"Ce este acest dialog?"*, răspunsul pe care ni-l dă fiind unul si acelasi, cunoscut de adevăratul Exil românesc, compromiterea prin *"acceptarea comunismului în România (si în lume)..., dialogul pus în circulație contestând detaliile de aplicare ale comunismului"* care astfel *"ratifică fondul".* Tot din cuprinsul acestui număr (17), ținem să amintim articolul pe care îl semnează Ana Maria Marin cu titlul ***"Daruri neprețuite"***, cum si pe cel al Prof. univ. Stan M. Popescu intitulat ***"Încă ceva despre Miscarea legionară..."***. Alte semnalări: Ion I. Mirea – ***"Nimic nu se mai poate...!"***, Valentin Cantor – ***"Ordinea Nouă" Mondială"*** (VI, Nr. 19, 1985); Ana Maria Marin – ***"Genocid si Genocid"*** (VI, Nr. 20-21, 1985); Ioana Angela Barzotescu – ***"Nicolae Totu: Căpitanul Andrei"***, Radu Budisteanu – ***"România si Conferința dela Munchen 1938"***, Ana Maria Marin – ***"Icoane Martire"*** (VI, Nr. 22, Ian.-Martie 1986). Numeroase stiri din exil, note si comentarii politice de importanță găsim pe întregul parcurs evolutiv al revistei în cadrul rubricii **"Panopticum"** îngrijită în cea mai mare parte de Gabriel Bălănescu (fie sub pseudonimele Ieronim Turdas sau Aron Grămadă), ori prin contribuția lui Alexandru Suga.

Apare până în anul 1986 când îsi încetează existența (VI, Nr. 22), odată cu disparitia din viață a directorului ei la 19 Martie...

1)______

- Vezi colaborările autorului din presa interbelică la: **"Buna Vestire"** (unde a funcționat si ca secretar general de redacție), **"Sfarmă-Piatră"**, **"Decembrie"**, **"Revista Funcționarilor Publici"**, **"Ideea liberă"**, **"Izvod"**, **"Universul literar"**, **"Vestitorii"** (1941), "**Porunca Vremii"**, (Bucuresti), **"Iconar"** (Cernăuți), **"Bobi de Mărgean"**, **"Încrustări"** (Râmnicu-Vâlcea), etc. A semnat si sub inițialele: G.B., G.I.B. ori folosind pseudonimele Serban Barițiu (la debut, 1930, în revista Liceului "Al. Lahovari", Rm.-Vâlcea), M. Ilarion, s.a. Vezi si volumele: ***"Acteon"*** (roman, cu o prefață de Stefan Ion George), Râmnicu-Vâlcea, 1934; ***"Satul Daba"***, Tip. "Episcop Vartolomeu", Râmnicu-Vâlcea, 1936; ***"Avram Iancu"*** (roman social-istoric pe care îl dedică *"memoriei camaradului Valeriu Cârdu"*, cu o prefață de Liviu Rebreanu), Editura "Cugetarea – Georgescu Delafras", Bucuresti, 1940; ***"Cartea întunericului"***, Bucuresti, 1940; ***"Jurnalul unui anonim"***, Colecția "Drum", 1981 (cu 6 ilustrații de Stefan Munteanu); ***"Din împărăția morții"*** (cronică rezumată din închisori), Editura "Dacia", Madrid, 1981. Facem si o mică paranteză (necesară, credem noi) în privința acestei lucrări: volumul II la care autorul lucra cu asiduitate când îsi putea permite să meargă *"o săptămână la ferma unui amic"* iesind din contingențele vieții obisnuite (cf. unei scrisori din 18 Iulie 1985), desi închegat în numeroase capitole si aproape de starea finală, încă nu a fost tipărit; nu cunoastem soarta manuscrisului, dar avem nădejdea că, dacă el mai există pe undeva, contribuția lui Gabriel Bălănescu la înțelegerea fenomenului rezistenței anticomuniste (în special cu privire la "Miscărea Națională de Rezistență" asupra căreia era concentrat volumul), ar fi una deosebit

de valoroasă. A îngrijit si editat: ***“Radu Gyr – Balade”*** (selecții din vol. *“Cununi uscate”*, Ed. “Cartea Românească”, 1938 si *“Balade”*, Ed. “Gorjan”, 1943) în editura “Curierul”, Santa Clara, 1982. Colaborări variate în presa exilului anticomunist la ziarele si revistele: **“Carpații”** (Madrid), **“Scrisori Legionare”** (Buenos Aires), **“Cetatea Luminii”** (Brasilia), **“Libertatea”** (New York), **“Drum”** (Pittsburgh), **“Buletinul Casa Română”** (Oakland), s.a.

2)______

- Câteva date de relevanță cu privire la personalitatea Monseniorului Ioan Dan consemnate în numărul 12 – 13 (III, 1983) al revistei, credem că merită cunoscute si subliniate pentru cunoasterea activității lui excepționale în exil: *“Sfântul Părinte Ioan Paul II a binevoit să înalțe pe Monsenioul Dr. Ioan Dan, parohul bisericii române unite din Buenos Aires, la rangul înalt de Prelat Papal, prin bulla dată la Vatican, în ziua de 29 Martie 1983. Activitatea Monseniorului Ioan Dan în Argentina, (mai înainte la Roma), este binecunoscută. Activitatea de preot, de cărturar, de profesor si de înalt funcționar la Arhiepiscopia din Buenos Aires. Amintim pe scurt numai câteva date. Dela Roma, unde si-a terminat studiile universitare cu diferite doctorate obținute cu cea mai mare calificare de “suma cum laude”, si unde a fost profesor de drept la Universitatea pontifical de Lateran si la Propaganda Fide, a fost trimis în 1948 la Buenos Aires la cererea românilor din Argentina, pentru păstorire sufletească, misiune pe care o îndeplineste de atunci neîncetat. În jurul acestei biserici, Prea Sfinția Sa a stiut să adune pe toți românii, catolici si ortodocsi, fără deosebire, pentru a menține mereu vie si dinamică atât activitatea apostolică, dar si cea patriotică românească. Tot în cadrul acestei activități românesti trebue să menționăm conferințele ținute în salonul bisericii (peste 123), la diferite adunări si serbări naționale. Deasemenea si frumoasa activitate a corului Doina, creat de Monseniorul Ioan Dan chiar dela începutul misiunii sale la Buenos Aires, cor care cântă nu numai în biserica românească, ci în toate bisericile importante din Buenos Aires, dând si multe concerte fie la radio, fie la televiziunea argentiniană, sau în alte locuri rezervate marelui public. În aceste piese musicale, mai ales colinde, multe sunt compoziții personale ale Monseniorului Ioan Dan, care de fapt este si dirijorul acestui cor. Înalt Prea Sfinția Sa chiar din primul an a fost numit profesor la diferite institute si apoi la diferite facultăți dela universitățile “Del Salvador” si dela “Sfânta Maria de Buenos Aires”, unde are catedra de drept, antropologie, filosofie si deontologie juridică. Între timp a fost numit judecător la Tribunalul Metropolitan si apoi la cel Interdiocezan. Este si secretar cancelar, asesor juridic si vicar general pentru problemele Bisericii Orientale în Argentina. Încă la Roma fiind, a publicat diferite cărți si studii, articole, conferințe, etc. aparținând stiințelor de specialitate, fie în limba latină, fie în italiană, franceză, spaniolă sau română. Astăzi stim că lucrează la o trilogie despre Transilvania si la alte cărți, de exemplu, despre unirea bisericilor, despre colindele românesti, etc. Sfinția Sa Monseniorul Prelat Ioan Dan se bucură de mare stimă nu numai în mijlocul coloniei române, dar si în cercurile reprezentative bisericesti si culturale din capitala Republicii Argentina, care-l înconjoară cu multă dragoste si prețuire…”*

3)______

- Vezi si acida polemică care urmează între Protosinghelul Grațian Radu si Dr. Alexandru Suga pe seama acestui interviu, cel din urmă în ***“Precizarea”*** pe care o face în numărul 10 al revistei, arătând ingerințele asa zisului “Sinod” de la Paris, numit “Comitet Inter-Episcopal”, cu misiunea să coordoneze activitatea eparhiilor ortodoxe, având în frunte *“un episcop trimis de Patriarhia rosie dela Bucuresti si un altul dela Moscova”*. Mai scrie, în lămurirea sa Al. Suga: *“Episcopul trimis dela Bucuresti are cinci preoți în*

Germania, recunoscuți ca ofițeri de securitate, iar Episcopul Gheorghe, seful spiritual al preoților Dumitru Popa si Viorel Mehedințu are si el doi preoți români ortodocsi în Germania”, concluzând, la final: *“Dacă episcopii preoților din Germania sunt egali în grad si slujesc împreună la Paris, atunci logic este ca si ‘preoții securisti din Germania să fie egali cu preoții din exil’, ori aceasta nu vrem noi. Nu vrem să avem legătură cu sucursala partidului comunist din România nici direct, nici indirect”*.

◆ **"CURIERUL CRESTIN"** *Buletinul Bisericii Române Unite*. Dir. Mons. Ioan D. Dan si Ioan Rusu. Anul I, Nr. 1, Septembrie 1951, Buenos Aires, Argentina. Semnează: Mircea Dimitriu, Vasile Posteucă, J. N. Manzatti, Grigore Manoilescu, Vintilă Horia, A. L. Tăutu, M. Mărculescu, Preda Savu, Florin Mironescu, s.a. În cadru paralel, librăria “Mesterul Manole”, ca centru de promovare culturală si colportaj a cărților românesti tipărite la editurile anticomuniste din exil. Dispare în cursul anului 1953…

◆ **"CURIERUL LEGIONAR"** – *publicație a Comandamentului Legionar în prigoană.* Apare la 20 Noembrie 1938, redactată de Prof. Vasile Christescu, Nicolae Petrascu si Ion Suciu, având ca <u>*motto*</u> cuvintele lui Andrei Muresanu din **“Desteaptă-te, Române!”**: *“Murim mai bine ‘n luptă cu glorie deplină, decât să fim sclavi iarăsi în vechiul nost’ pământ”*. Număr unic. Damian P. Bogdan făcând prezentarea **“Curierului Legionar”** si a *Cuvântului de Început* semnat de Vasile Christescu, ținea să remarce în coloanele ziarului **“Cuvântul”** din data de 16 Ianuarie 1941 (XVIII, Nr. 90 – serie nouă): *«Un **Cuvânt de Început** care e “cuvânt rupt din sufletul nostru după opt luni de prigoană cumplită în care toate puterile satanice s’au adunat să ne distrugă”. Si* – mai scrie în continuarea rândurilor sale Damian Bogdan – *“rând pe rând” profesorul Christescu arată că va asterne în gazeta ce apare “în contra voinței acelora care au înăbusit cel mai elementar simț de omenie si dreptate”, “toată prigoana, chinurile celor din închisori, răbdarea celor din lagăre, schingiuirile, diavolesti în răutate”, la care erau supusi tinerii aflați în “beciurile poliției si Jandarmeriei, jalea si plânsul părinților, soțiilor si copiilor rămasi pe drumuri”. **Curierul Legionar*** – mai spunea Damian Bogdan în prezentarea sa din ziarul **“Cuvântul”** – *era sortit a fi “arma de luptă” care “va risipi neguri si va pregăti victoria”»*.

CURIERUL LEGIONAR

◆ **"CURIERUL LEGIONAR AL REGIUNII 7-a IASI"** Anul I, Nr. 1, Iasi, 1940. Instrucțiuni, dispoziții, etc. Tipografia “Gheorghe Lică.

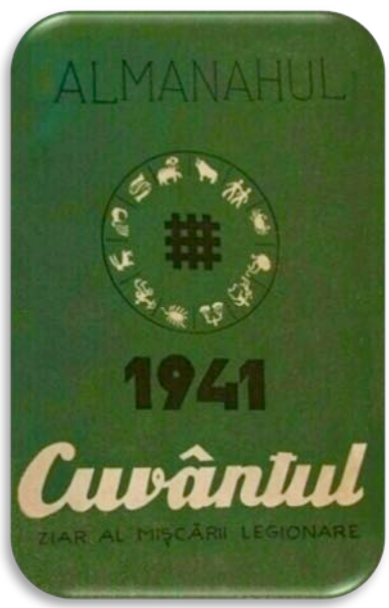
◆ **"CUVÂNTUL"** Fondat în anul 1924 de Titus Enacovici. Director: Nae Ionescu[1)]. Este suprimat de cenzură la 1 Ianuarie 1934[2)], după ce ziarul ia apărarea si se pronunță în favoarea legionarilor arestați ca efect al dizolvării ilegale a Gărzii de Fier la 9 Decembrie 1933 printr’un - asa zis - *“Jurnal al Consiliului de Ministri”,* de către guvernul liberal avându-l în frunte pe Ion G. Duca. Reapare la 21 Ianuarie 1938, dar este din nou interzis la 17 Aprilie 1938, de această dată

din ordinul camarilei regale instituită în mod arbitrar la conducerea țării. Trei săptămâni mai târziu, în Mai 1938, Prof. Nae Ionescu este destituit de la catedră si arestat, fiind depus în lagărul de la Miercurea Ciuc, alături de mulți alți conducători legionari. Odată cu înfăptuirea **Statului Național-Legionar Român**, urmare a revoluției din 3-6 Septembrie 1940, prestigiosul ziar reapare la 14 Octombrie 1940 sub direcția marelui istoric specialist în slavistică Petre P. Panaitescu, având ca secretar general de redacție pe talentatul gazetar Stefan C. Ionescu (fratele Comandantului Legionar Andrei C. Ionescu). Gravorul Serban Zainea (expertul Fabricii de Timbre din Bucuresti), a completat armonios prezentarea grafică ireprosabilă a ziarului, alături de contribuțiile redacționale ale personalităților intelectuale legionare: Octav Onicescu, Traian Herseni, Vasile Băncilă, Petre Țutea, Traian Brăileanu, Nicolae Andries, Liviu Stan, G. Racoveanu, Dan Rădulescu, Prof. Ion Găvănescul, Vasile Posteucă, Radu Dragnea, Ion Țurcan, Prot. Firmilian, George Macrin, Victor Ion Pavelescu, Aurel Cosma, Nicolae Rosu, O. W. Cisek,

Vladimir Dumitrescu, Ion Cantacuzino, Constantin Gane, Ernest Bernea, Traian Christescu, Eugeniu V. Haralambie, Barbu Slusanschi, Eugen Chirnoagă, Doina Peteanu (psd. lit. Anisoara Odeanu), Ion Veverca, George Breazul, Ion Protopopescu, Leon Țopa, Pr. Ilie I. Imbrescu, Axente Sever Popovici, Mac Constantinescu, Lola Ionescu Marița, G. Vâlsan si alții. Până la 24 Ianuarie 1941 (XVIII, Nr. 98), **"Cuvântul"** (purtând subtitlul de *"ziar al Miscării Legionare")*, a apărut în 7 ediții zilnice, cu un tiraj de 120.000 de exemplare. Rebeliunea generalului Antonescu împotriva Legiunii cu ajutorul armatei germane staționată în țară[3)], duce încă odată la suprimarea acestei mari tribune naționaliste, ultimul număr amintit mai sus (cuprinzând 12 pagini, tipărit în după amiaza zilei de 23 Ianuarie), fiind urmat la scurt timp de o ediție specială în două pagini, având înscris cu litere de-o schioapă pe frontispiciu enunțul că ***"Prigoana a reînceput"***, alături de imagini terifiante ale legionarilor masacrați în capitală, apeluri ale conducătorilor diverselor corpuri legionare de pedepsire a vinovaților sau stiri de ultimă actualitate provenite din țară pe seama tragicelor evenimente. Este reeditat la 15 Martie 1945 la Viena, anul XXI, Nr. 1, ca organ oficial al

Guvernului Național-Legionar cu sediul la Viena, si după o scurtă perioadă, din pricina condițiilor si schimbărilor politice nou create la finele războiului, ziarul încetează.

A se vedea si **Almanahul Cuvântul pe anul 1941** editat sub egida ziarului.

Imprimeriile "CUVÂNTUL" S.A.R., Bucuresti.

1)______

- Merită amintită aici si contribuția acestuia în paginile revistei "**LOGOS"** (*revistă internațională de sinteză ortodoxă),* în limba franceză, pe care a înființat-o la Bucuresti în cursul anului 1928, între redactorii ei numărându-se teologii rusi exilați Ghiorghi Florovski si Lev Kartasev, Mircea Eliade sau Victor N. Popescu. Din nefericire, după primele două tomuri apărute în cursul anului, revista este nevoită să îsi suspende apariția.

2)______

- *"...Când s'a suprimat* ***"Cuvântul"****, la 1 Ianuarie 1934,* - scria Nicolae Rosu în articolul de salut intitulat ***"Ziarul Cuvântul"*** apărut în revista **"Decembrie"** (Anul I, Nr. 5-6 din 29 Ianuarie 1938) - *s'a suprimat implicit o posibilitate de afirmare a generației noastre. După 4 ani,* ***"Cuvântul"****, reapare, sub altă zodie, reluând firul întrerupt, dar pe un drum mult mai trainic, si în zorile deschise de miscarea legionară. În răstimpul celor patru ani, Prof. Nae Ionescu a trăit în sufletul si în gândirea generației noastre, totusi, faptul că a fost împiedicat să scrie patru ani, rămâne cea mai mare rusine pe obrazul României contemporane. A fost un asasinat al gândirii, al talentului, o încătusare a argumentului lucid si convingător, o încercare de a-l izola pe Prof. Nae Ionescu de scoala si de generația în fruntea căreia se afla".*

3)______

- Vezi si ordinul către legionari semnat de Horia Sima în dimineața zilei de Joi, 23 Ianuarie 1941, orele 5 (publicat pe o singură pagină într'o ediție specială a ziarului), *"ca să se înceteze imediat orice luptă"*, rezultat al *tratativelor* dintre *"conducerea Statului si Miscarea Legionară... pentru limpezirea situației",* având ca *intermediari* reprezentanți ai legației germane din Bucuresti. Amănunte semnificative despre modul în care s'a ajuns la această înțelegere si rolul decisiv al armatei germane în aceste evenimente, găsim în **"Memoriul"** secret al Sefului Grupului Etnic German din România, Andreas Schmidt, adresat la 28 Ianuarie 1941 Biroului de intermediere pentru etnicii germani de la Berlin, în care se spune: *"Prin negocieri purtate de trimisul extraordinar Neubacher cu Sima si Antonescu, prin implicarea Wehrmacht-ului care, prin generalul Hansen si prin comandantul garnizoanei Bucuresti, colonelul von Ravenstein, a transmis Legiunii asigurări scrise privind libera trecere si impunitatea în cazul în care ar depune imediat armele si ar restabili ordinea, s'a ajuns la faptul că Legiunea a oprit rebeliunea. Wehrmachtul a făcut să parvină Miscării scrisoarea din care reiesea clar faptul că Fuhrerul îl va sprijini pe Antonescu si că dorința Reichului este cea de ordine si liniste. Este însă extrem de important să se stie că nu intervenția militarilor români a silit Legiunea să revină la ordine, ci acest lucru se datoreste exclusiv negocierilor duse de Neubacher si, mai ales, prezenței si intervenției armatei germane"* (Nr. 1, 781/41). Cum se stie, Antonescu încalcă acordul si dă ordin ca să se tragă în legionarii dezarmați care părăseau încolonați instituțiile publice, mulți dintre ei, alături de civili pasnici, fiind ucisi cu această ocazie.

◆ **"CUVÂNTUL ARGESULUI"** Publicație oficială a organizației legionare din județul Arges. Anul I, Nr. 1, 8 Iunie 1935. Ziar cu răspândire la scară națională. A apărut între anii 1935-1937, bucurându-se de colaborarea a numeroase personalități legionare între care Ion I. Moța si Vasile Marin. *"Organ bilunar de luptă națională si informație cinstită",* Pitesti, Arges. Director: Leon Popescu. Mai târziu, editată sub conducerea unui Comitet. Redactor responsabil: Todie Curătureanul. Redacția si Administrația: Pitesti. Condeie viguroase, cu numeroase si importante contribuții: Gh. Furdui, Dr. Ion Banea, Radu Gyr, Mihail Polihroniade, Ion Hodos, Titu Bădescu, Victor Medrea, Geo Zlotescu, C. Pârlea, Al. Constant, G. Racoveanu, Valeriu Cârdu, V. P. Gârcineanu, M. Streinul, St. I. Turcu, s.a.

Cuvântul Argesului
CREDINTA LEGIONARA
CAPITANUL

Articolelor demascatoare si critice, Serviciul Cenzurii Corpului 2 Armată Bucuresti prin ordinul nr. 349 din 19 Mai 1937, răspunde si suspendă definitiv ziarul din dispoziția Ministrului de Interne. Comentând suprimarea publicației în gazeta **"Brațul de Fier"** anul III, nr. 21, 1937, fostul director al ziarului **"Cuvântul Argesului"** Leon Popescu, preciza printre altele: *"După **"România Crestină"** a lui Sergiu Florescu si **"Vestitorii"** mucenicului dela Majadahonda Vasile Marin, iată a treia foaie de atitudine curat românească si crestină care e sugrumată, călcându-se prevederile constituționale... **"Cuvântul Argesului"** a fost sugrumat pentru motivul că a demascat lumii românesti crestine cârdăsia dintre Național Țărănisti si Comunisti, printr'o serie de documente imposibil de contestat, si a arătat, asa cum este, o canalie care răspunde la numele de "Armand Călinescu". **"Cuvântul Argesului"** a fost suspendat în urma intervenției acestei canalii..."*

Cuvântul
în exil
O REVISTĂ UNIVERSITARĂ
NĂPASTA

✤ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1935/36, Nr. 1 – 27; Anul II, 1937, Nr. 28 – 37.

Tipografia "Liga Poporului", I. Iotta, Pitesti.

◆ **"CUVÂNTUL CĂPITANULUI"** (ziar). 23 Nov. 1936, An III, Nr. 69 (f.a.d.).

◆ **"CUVÂNTUL ÎN EXIL"** Anul I, Nr. 1, Iunie 1962, Freising, Germania de Vest. Director: Gheorghe Racoveanu. Printre colaboratorii importanți ai gazetei s'au numărat: Mircea Eliade, Vasile Posteucă, Lucia A. Popovici, Ionuț Jivan, Mircea Popescu, Paul Miron, Gen. Ion Gheorghe, Alexandru Mircea, Virgil Ierunca, Horia Stamatu s.a. Referindu-se la **"ținuta înaltă"** si **"grija celor de odinioară"** dela **"Cuvântul"** apărut în țară, de a *"desprinde din întâmplări sensuri si probleme" (Nae Ionescu)*, în primul număr al publicației ni se precizează că

aceasta *"va fi si grija noastră, a celor de la **Cuvântul în exil**",* căci... *"efortul disciplinat, metodic, cinstit si dezinteresat de a privi cotidianul pentru permanențele lui nu s'a perimat" - (**În loc de program**).* În lb. germană si română, editorialele semnate de-a lungul timpului de Gh. Racoveanu.

◆ **"CUVÂNTUL IASULUI"** Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1931. Din comitetul de coordonare al ziarului (redactare si editare), au făcut parte Ilie Gârneață, Nellu Ionescu si Stelian Teodorescu.

◆ **"CUVÂNTUL LEGIONAR"** Inițial cu subtitlul de *"periodic al tineretului român naționalist ortodox"*; ulterior ca *"periodic al Românilor naționalisti crestini"*. Dir. Nicador Zelea Codreanu. Anul I, Nr. 1, Septembrie 2003. Publicație a dizidenței legionare, axată ideologic pe osatura antagonică din exil creată de C-tin Papanace, având în prim plan ca integralitate combativă "simismul", cu o pronunțată atitudine de delirantă[*)] si – din păcate - indiferență crasă față de probitatea surselor folosite. Fondatori: Nicoleta Codrin (pseudonimul Roxanei Simionescu - redactor sef), Emilian Georgescu – Ghika, Radu Constantin Demetrescu, Corneliu Mihai, Nicolae Badea (colegiul redacțional). Remarcăm totusi seria de reportaje si notele de călătorie întocmite de Emilian Georgescu – Ghika (sub mai multe pseudonime), publicate în cadrul rubricii **"Zig-Zag"**, asupra căreia dorim să ne oprim în sens de orientare si ilustrare, poposind la întâmplare peste titlurile ce ne rețin atenția în cuprinsul edițiilor anilor 2007-2008: **"Zig-zag prin Capitală"**: ***"Muzeul satului"*** (Nr. 42, III, Feb. 2007); ***"O vizită la Palatul Parlamentului"*** (Nr. 43, III, Mar. 2007); ***"Per pedes prin centrul Bucurestiului"*** în mai multe fascicole succesive (Nr. 44 - 47, III, Aprilie - Iulie 2007), ***"La marginea si în afara Bucurestiului"*** (Emilian Ghiocel, Nr. 49, III, August 2007), ***"Vechi biserici bucurestene"*** (IV, Nr. 51 – 53, Oct. – Dec. 2007); în acelasi cadru, rubrica **"Zig-zag pe mapamond"** (Emilian Ghika) cu un ***"Itinerar Italian"*** în cinci cicluri, "***Tunisia celor "1001 nopți"*** (III, Nr. 42 - 44, Feb. – Apr. 2007) etc., sau rubrica **"Diverse"** sub semnătura Emilian Georgescu, ***"Itinerar sentimental în Cernăuți"*** (III, Nr. 42 - 43, Feb. – Mar. 2007); ***"Zig-zag prin țară: Mănăstirile din "Țara de Sus"*** (E. Ghiocel, IV, Nr. 54 - 56, Ian. – Mar. 2008). Tot la rubrica **"Zig-zag prin țară"**, ***"Circuit religios si turistic în Neamț"*** (IV, Nr. 57, 59 - 60, Aprile, Iunie si Iulie 2008). Alte semnalări pozitive, la rubrica **"Document"** a ziarului: ***"Răsfoind presa legionară interbelică cu un numitor comun, titlul: "Garda de Fier"*** sub iscălitura G. Emilian (IV, Nr. 52 - 53, Nov. - Dec. 2007), cum si cele prezentate în parcursul publicației care reflectă aceiasi temă întrunite sub titlul ***"Din presa legionară interbelică"***.

CUVÂNTUL LEGIONAR
Periodic al Românilor naționaliști creștini

*)_____

- Vezi ca exemplu: ***"Simismul, arma letală a iudaismului"*** (IV, Nr. 51, Oct. 2007), adevărate *imposibilități*

ale unei gândiri refractare si ilogice, cramponată în cea mai adâncă ură față de Horia Sima, Comandantul Miscării Legionare.

◆ **"CUVÂNTUL NOU"** *(tribună independentă de luptă si informație naționalistă).* Director: Valeriu Cârdu[1]. Bilunar si lunar. Anul I[2], Nr. 1, 17 Februarie 1936, Satu-Mare. Printre colaboratori: Ion. I. Moța, Ion Banea, Prof. univ. Dan Rădulescu, Puiu Gârcineanu, Dragos Protopopescu, A. Bandiciu, Ioan N. Cruceanu, Th. I. Țucanovici, Nicolae Brana (grafică), Mihai Novac, Ionel Sugar (Ion Siugariu), Prof. Ion Mărgineanu, Grigore Bugarin, Valeriu Cârdu (substanțial, cu versuri, cronici, însemnări, note si pilde legionare), s.a. Ținem să evidențiem din cuprins: ***"Un nou fenomen social: taberele de muncă"*** purtând semnătura lui Ioan N. Cruceanu (subiect extins în mai multe numere ale publicației), extrăgând din mențiunea autorului: ***"Cuvântul Nou"*** *deschide glas peste văi si munți; în timpul când tineretul condus de vizionarul care a străbătut cu privirea fulgerătoare până dincolo de zări, a impus opiniei publice românesti, chiar si la o parte din străini fenomenul: tabăra de muncă…, vom căuta să analizăm acest fenomen sub toate aspectele".* Scopul acestor tabere: *"o lume nouă, fundamentată pe un om nou, pe un nou suflet si crescută în dogma unor credințe de fier"*, o *"scoală nouă"* de *"educație sufletească"* la finele căreia să se înalțe omul de tip nou: ***omul de bun simț***, ***omul de credință***, ***omul de luptă***, ***omul de muncă***, ***omul corect***, **omul drept**, ***omul tare***, ***omul mare*** (Anul I, Nr. 2-3, 1936). Alte articole de interes: Prof. Ion Mărgineanu – ***"Comunismul si imperativele neamului"*** (Anul I, Nr. 6-7, 1936): *"Comunismul* – spune autorul – *e un sistem social monstruos pentrucă nu se clădeste pe realitățile firesti ale vieții. Perverteste sensul vieții prin faptul că transformă mijlocul în scop"* si *"degradează pe om depărtându-l de D-zeu si disolvând morala, virtutea"*. Tot în cuprinsul numărului amintit mai sus, Valeriu Cârdu semnează articolul intitulat ***"Țară românească încotro?"***, avertisment si angajament curajos în acelasi timp în vremurile tulburi de atunci, din care ținem să desprindem: *"…Țară de basm măestrit, - țara lui Stefan Vodă si-a lui Mihai Viteazul, a lui Vodă Ion Cumplitul, - țara sângelui lui Horia si a lui Tudor, țară care ai adăpostit sfânta nebunie a lui Iancu, - țara lui Eminescu si a marilor vizionari, - încotro? E întrebarea ceasului al XII-lea! Încotro, țară românească? Țară, țară, vor străinii si înstrăinații să-ți numere zilele… O nouă prigoană se vesteste… Noi n'am provocat nicicând. Dar să se stie, să se audă, să se înțeleagă, noi suntem gata oricând să înfruntăm furtuna. Nu, nu ne înspăimântă nimic. Nu ne temem de trădări. Pentrucă trădările au soarta lui Iuda. Disprețuim calomnia, pentrucă vine din tabăra trădării si poartă semnul celor treizeci de arginți. Nu ne temem de gloanțe. Deschideți mormintele si morții vor intra!"*. Autorul va reveni în ***"Sfânta zidire legionară"*** din ediția următoare cu o prezentare a sensului jertfei legionare, misiune continuă pe linia de măreție a înaintasilor invocați de istoria românească:

CUVÂNTUL NOU
Slove pentru Târgu-Mures
Judecata istoriei nu se poate amâna. Pentrucă istoria cunoaste prescripțiunea scadențelor. Sentințele istorice nu întârzie. Ele vin dela D-zeu. Si noi credem în D-zeu

*“Dela primul descălecător de țară până la cel din urmă voevod, dela Horia până la ultimul visător, veacurile zidirilor românesti îsi deschid paginile cu acelas capitol: **jertfa**. Străbate, în tot ce este **zidire**, acest principiu turnat în balada Mesterului Manole”.* Alte consemnări: Ioan Victor Vojen - ***“Stat național, democrație si presă”***; Ion Banea – ***“Ardealul, ardelenii si fenomenul legionar”*** (Anul I, Nr. 8-9, 1936); Valeriu Cârdu - ***“Rostul si etica pedepsei legionare”*** (câteva norme de etalare a virtuții legionare – Anul I, Nr. 10-11, 1936). Un scurt si frumos articol semnează Dr. Ion Banea înfățisându-l pe conducătorul Miscării Legionare, ***“Căpitanul”***: *“Gând. Hotărîre. Vitejie. Acțiune. Viață. Pe el îl iubim. Pe el îl ascultăm. Lui îi stăm la ordin. El este nădejdea noastră de azi si a României, a României de mâine. Prin el suntem tari. Prin el suntem temuți. Prin el vom birui”*. Pe aceiasi pagină, redacția **“Cuvântului Nou”** ține să adauge: *“…Neînfrânt si neînvins, statuar si magnific, se ridică în fața vremii si a istoriei. Peste vreme si peste oameni, va creste dârz, furtunatic si fulgerător, împărțind dreptatea si începând judecata, stăpân peste hotarele istoriei si deschizător de drumuri gloriase, el, cel hulit si neînțeles azi, el, cel trădat si batjocorit: Căpitanul!”* (Anul I, Nr. 3, 1936). Gânduri curate, răscolitoare, de prețuire si legământ în credința lui si a Legiunii crestine.

Tipografiile "Gloria", “Athenaeum” si “V. Balogh” – Satu-Mare.

1)______

- Vezi si colaborarea acestuia la ziarul săptămânal ***“Opinia Noastră”*** din Oravița dela începutul anilor ’30, unde a funcționat ca redactor-sef al publicației (1932), la ***“Frontul”*** din Satu-Mare (1935) cum si la ziarul ***“Buna Vestire”*** din Bucuresti în 1937/’38 ca prim co-redactor.

2)______

- Se cuvine să facem precizarea că – din varii motive – s’au înregistrat si câteva erori tehnice de înscriere a anului apariției (unele numere fie cu Anul II sau III, altele cu adaosul de *“serie nouă”*), confuzii pe care ne-am permis să le corectăm, indicându-le în chip adecvat...

◆ **"CUVÂNTUL ROMÂNESC"** Director: George Bălasu. Anul I, Nr. 1, Mai 1976, Hamilton, Canada. Colaborări majore: Ion Halmaghi (sau cu pseudonimele Ion Boieru, Cronographus Anonymus si altele), Nicolae Novac, Eugen Bârsan, Pr. Petre Popescu, Mihai F. Enescu, C-tin Macri (alias Romulus Odobesteanu), Horia Stamatu, Sergiu Grossu, Gheorghe Rădulescu, Ovidiu Vuia, George Donev (Stroe Moldovanu, Dona-Rățoiul), Dumitru Pădeanu (alias Corneliu Florea), Traian Golea, Zahu Pană, Ilie Olteanu, Dumitru Filip (alias Radu Dunăreanu), Vasile Tega si mulți alții. Câteva precizări asupra cadrului apariției acestui ziar si a comitetului responsabil alcătuit la înființarea sa, găsim în procesul verbal făcut cu prilejul sărbătoririi a 50 de ani de la înființarea Legiunii “Arhanghelul Mihail” din

BIRUINȚA UNEI GENERAȚII
CUVÂNTUL ROMÂNESC
THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

data de 12 August 1977, în urma întrunirii dela Căminul Cultural “Moța-Marin”, Aravaca-Madrid, a asa zisului *consiliu conducător* dizident si unde, fiind pusă în discuție chestiunea publicațiilor legionare, *“Gh. Bălasu precizează că publicația ‘Cuv. Rom.’ este rezultatul efortului comun al grupului din Chicago si al cuibului ‘Buna Vestire’. Cuvântul hotărîtor la redactare* – se arată în continuare la pag. 11 a procesului verbal – *îl are camaradul Eugen Bârsan; ziarul este scos de legionari si adresat Românilor de pretutindeni pentru menținerea constiinței românesti curate, trează”*. Totusi, atitudinea de multe ori confuză a publicației privind luările de poziție împotriva regimului comunist, a provocat în numeroase rânduri dezbateri aprinse în sânul Exilului[*)]. Chiar dacă în cadrul statornic al gazetei s’a menținut un ambient satisfăcător cu tentă naționalistă si românească, acest cadru a fost în parte compromis în lungul anilor prin acceptarea si propagarea unor contributori (organizații civile sau asociații literare) de sorginte cvasi comunistă, propulsoare ale stângii în exil. “Multiculturalismul” finanțator, se pare, nu a lăsat prea multă autonomie conducerii publicației atunci când a fost vorba de “integrare si cooperare” multiculturalistă. Cazul asociației “Hyperion”, înțesată de “scriitori dizidenți”, de o stângă “dizidentă” eficientă la instalarea comunismului în România, este mai mult decât elocvent.

Un addendum drept si necesar: Deasupra tuturor acestor inconveniențe, dorim totusi să facem o divagație: în anul 1967, sub patronajul *Asociației Românilor* din Hamilton, cu ajutorul financiar al acesteia, prin contribuțiile românilor din exil si sprijinul guvernului Canadian, sunt achiziționate cca. 25 de hectare de pământ în afara orasului Hamilton, luând astfel ființă primul asezământ al *Câmpului Românesc* unde este ctitorită capela “Sfânta Maria”. În timp, odată cu apariția si sprijinul direct al ziarului “**Cuvântul Românesc”**, prin apelurile lansate cititorilor si aportul acestora, asezarea dela *Câmpul Românesc* se extinde în ritm necontenit: au loc amenajări importante, iar participarea românilor, odată cu înființarea unei “Săptămâni Culturale”, devine an de an tot mai numeroasă. Astăzi, *Câmpul Românesc* este un loc de pelerinaj al românilor de pretutindeni, o oază de liniste într’un cadru autentic românesc, un loc de cunoastere si de promovare a valorilor românesti în exil, iar acest loc există, în mare parte, si din grija ziarului **“Cuvântul Românesc”**.

[*)] ______

- Vezi volumul *"S.O.S. Transilvania"* de Traian Golea, pag. 171-175. Editura "Studii Istorice Românesti", Miami Beach, 1993. Vezi si colecția ziarului **"Libertatea"** (New York), colecția revistei **“Carpații”** din Madrid, Spania, tomurile memorialistice intitulate *“Sub zodia cărții si a studiului”* de Ovidiu Vuia, arhiva epistolară D. C. Amzăr, etc.

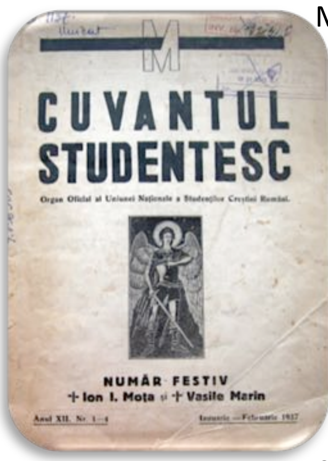
◆ **"CUVÂNTUL STUDENȚESC"** *(“organul Studențimei Române din întreaga țară”,* mai apoi, *“organ oficial al Uniunii Naționale a Studenților Crestini Români”).* Giranți responsabili: L. Bugheanu, Ion Simionescu, Eugeniu Busilă, V. Climescu si alții. Apare în Ianuarie 1923, la

Bucuresti, sub egida studenților naționalisti, cuprinzând numeroase stiri din activitatea studențească, despre manifestările revendicative ale studențimii române în centrele universitare ale țării cu privire la aplicarea proporționalității în baza principiului **“Numerus Clausus”** de admitere a minoritarilor, în special a celor de naționalitate etnică mozaică, luptele studențimii în contextul măsurilor nejustificate, abuzive si represive ale guvernului, luări de poziție în fața atacurilor si asertiunilor gazetelor subsidiate intereselor anti-naționale, s.a.m.d.

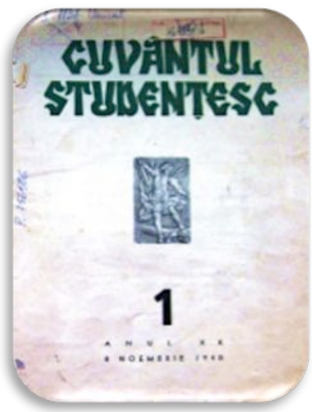

CUVANTUL STUDENTESC
DOUA PRIMEJDII DE MOARTE
STUDENTUL-CHELNER

În numărul 30 (I) din 4 Septembrie 1923, este publicat importantul comunicat cu privire la ***“Congresul delegaților întregei studențimi române din Țară”***[1)] din zilele de 22-25 August care, fiind împiedicat de autorități să aibe loc în incinta universității iesene după prima sa sedință[2)], *“se ține în Mânăstirea Cetățuia, în pădure si în casa unei vechi familii domnitoare”* (Casa Ghica), sunt publicate *“hotărîrile studențimii române si apelul delegațiilor către studențime”*, împreună cu telegramele de protest adresate de delegați primului ministru, ministrului Instrucțiunii publice sau ministrului Cultelor, exprimând faptul că *acțiunea dusă de guvern, pentru interzicerea congreselor studențesti e în afară de legi, arbitrară si neromânească*. ***“Examenele de admitere în Universități”*** se numeste scrisoarea deschisă adresată ministrului instrucțiunii publice, Dr. C. Angelescu, de stud. Corneliu Zelea-Codreanu pe seama asa zisei **“nostrificări”** (recunoasterea diplomelor obținute în străinătate de cetățeni români aparținând diferitelor naționalități etnice), în nr. 32 din 18 Sept. 1923, iar Ion I. Moța, Pres. Centrului Studențesc “Petru Maior” din Cluj, la 25 Sept. 1923 (I, Nr. 34), sub titlul semnificativ ***“Scrisoare către părinți…”***, adresează un apel profesorilor care *“înțeleg si aprobă miscarea studențească”* de a lua parte activă la “Congresul Profesorilor Universitari” dela Iasi, să susțină, să adere si să ceară legiferarea principiului **“Numerus Clausus”**, acelasi lucru înțelegând să-l dezbată în coloanele ediției si Napoleon N. Crețu sub titlul ***“Profesorii Universitari vor da sentința”***, arătând răspunderea acestora *“ca dascăli si ca cetățeni, ca părinți si ca minți luminate”.* Despre arestarea conducătorilor studențimii si asa zisul ***“Complot”*** împotriva guvernului se relatează pe larg în numărul 39 din 30 Oct. 1923, fiind prezentate declarațiile făcute Parchetului de către cei 7 studenți reținuți în frunte cu Corneliu Z. Codreanu, si este redată conversația pe care o are Ion I. Moța cu tatăl său, părintele I. Moța, în fața judecătorului Radovanu, si în care declară că *“pornirea noastră era îndreptată împotriva dusmanilor cauzei noastre studențesti, care sunt în acelasi timp si dusmanii țării si ai neamului nostru”*, desmințind faptul că acțiunea studenților era în vreun fel *“complotistă”* împotriva guvernului, cum lăsa să se înțeleagă comunicatul oficial emis. În numărul 10 (II) din 25 Martie 1924, se va reveni pe larg cu ocazia anunțului începerii în fața Curții cu Jurați a Capitalei, la data de 29 Martie, a ***“Procesului studenților arestați la Văcăresti”***, studențimea din întreaga țară solidarizându-se cu acțiunea conducătorilor ei. “Comitetul Central Studențesc”, în comunicatul publicat cu această ocazie sub titlul ***“Ora***

judecății a sunat!...", ținea să arate: *"A venit ziua în care vom spune țării si lumii întregi toate durerile noastre, toată dreptatea noastră, toate visurile noastre sfinte. A venit ziua, să arătăm că noi suntem feciorii acestor blânde plaiuri, iar nu copiii nimănui, bătuți, batjocoriți, întemnițați si urgisiți de toți"*. La 28 Martie 1924, cu doar o zi înainte de începerea anunțată a procesului, avea loc ***"Pedepsirea trădătorului Vernichescu"*** de către Ion Moța în incinta închisorii Văcăresti (unde se găseau întemnițati încă de la arestare studenții), cu această ocazie fiind tipărită o ediție specială prin care înfierează vehement gestul trădător al lui Aurelian Vernichescu si se atasează total faptei studentului Moța, ținând să sublinieze că *"întâmplarea de mai sus, venită ca o dreaptă judecată si sancțiune, nu ne tulbură câtus de puțin. Căci dacă pe mulți îi înspăimântă moartea sau numai primejdia ei, pe noi mai mult ne înspăimântă trădarea… Sentimentul care a stăpânit pe colegul si fruntasul nostru Moța, atunci când a dat cu ochii de trădător pentru prima oară dela trădare, este al nostru al tuturora"*.[3] La 29 Martie, ora 1 după amiază, studenții sunt adusi în sala Tribunalului si încep dezbaterile procesului "complotistilor", dezbateri care se vor continua până în dimineața zilei următoare la orele 6:30, când este pronunțată sentința de **achitare** a acestora. Decizia este primită cu cea mai mare satisfacție de numerosul public prezent în sală sau masat pe străzile alăturate, cu aplauze, în cântece de redesteptare națională si urale ce se vor răspândi la scara întregii țări. Ziarul va manifesta aceiasi atitudine curajoasă si în viitor, înfierând acțiunile violente de la Iasi ale prefectului Manciu asupra studenților si elevilor la 31 Mai 1924 (cu toate urmările sale), ori în decursul "procesului Codreanu" pe seama "cazului Manciu". Atmosfera tensionată a acelor vremuri, amplu descrisă în coloanele publicației, prezintă un tablou fidel al evenimentelor întâmplate, iar ziarul, ca portavoce a întregii studențimi, însumând colaboratori dintre cei mai distinsi si respectați, va fi de-a lungul anilor un important aliat la răspândirea si susținerea drepturilor tinerei generații universitare. Redactor responsabil al publicației (1932-1933): Florin Becescu. Suprimat de autorități după evenimentele din Decembrie 1933 când este interzisă participarea la vot a Gărzii de Fier si au loc masive arestări ale legionarilor pe întreg cuprinsul țării, **"Cuvântul Studențesc"** va reapare la 25 Noiembrie 1934. În anii 1935-'36-'37, printre colaboratorii de vază permanenți ai publicației s'au înscris numele multor fruntasi intelectuali legionari: Ion I. Moța[4], Vasile Marin, Ion Banea, Simion Mehedinți, Alexandru Cantacuzino, Dragos Protopopescu, Gheorghe Furdui, Dan Rădulescu, Alexandru Cantacuzino, Viorel Trifa, Traian Cotigă, Ion Antoniu, s.a. Demne de remarcat, studiile biografice semnate de A. Vântu (Andrei C. Ionescu) si Mihail Polihroniade, primul vorbind despre ***Ion I. Moța*** iar celălalt despre ***Vasile Marin***, în cadrul celor patru numere omagiale ale revistei pe lunile Ianuarie – Februarie 1937 (XII) dedicate jertfei dela Majadahonda a celor doi Comandanți legionari, articolul înălțător ***"Urmasii lui Eminescu"*** de Simion Mehedinți, cel al preotului N. T. Georgescu-Edineți

cu titlul ***"Eroi ai crucii, mucenici ai neamului",*** dar si celelate semnate de Dr. V. Trifu ***("Ionel Moța nu a murit"),*** Ioan Victor Vojen ***("La părinții lui Vasile Marin"),*** V. P. Gârcineanu ***("Răscumpărarea"),*** Vasile Christescu ***("Jertfa lui Ion Moța si Vasile Marin în lumina istoriei")***, Serban Milcoveanu, Pres. U.N.S.C.R. ***("Mormânt de sfânt – Neam Mesianic"),*** G. Racoveanu ***("Să tacă tot trupul…")***, Ernest Bernea ***("Întoarcerea acasă"),*** Radu Mironovici ***("Ion Moța"),*** C. Demetrescu ***("I. Moța elev al liceului Sf. Sava")*** sau Corneliu Georgescu ***("Rânduri pentru martiri"),*** care privesc deopotrivă apoteoza faptei si luptei crestine a celor doi eroi. Tot în cuprinsul acestei ediții festive, sunt reproduse *pasagii extrase din articolele publicate de Ion Moța si Vasile Marin* în diverse ziare si reviste legionare. Întrerupt de cenzură, reapare la 8 Noembrie 1940 (XX, Nr. 1): *"Cuvântul Studențesc" este o revistă care a intrat de mult în istorie. El n'a fost o oarecare revistă. Paginile lui – fiecare'n parte – au folosit generațiilor studențesti. El a purtat slova doctrinei legionare si fapta legionară"* – scria Eugeniu Haralambie în ziarul **"Cuvântul"**, serie nouă, XVII, Nr. 34, 16 Nov. 1940*. "Numărul prim care reia sirul întrerupt de prigoană, aduce câteva excepționale colaborări"* – spune în continuare autorul de mai sus, semnalând numele celor care iscălesc articolele din cuprins, dintre care reținem: Prof. Traian Brăileanu (Ministrul Educației Naționale), Alexandru Constant (Ministrul Propagandei), Viorel Trifa (Pres. U.N.S.C.R.), Prof. Univ. Traian Herseni, Petre P. Panaitescu (Rectorul Universității Bucuresti), Andrei Vasile (Comandantul Studenților legionari), Fănică Anastasescu (Membru protectoral U.N.S.C.R.), Valer Neagoe (Pres. Centrului Studențesc Bucuresti), s.a. Tot din acest număr, desprindem comunicatele Uniunii Naționale a Studenților Crestini din România ce privesc ***"reorganizarea Căminelor si Cantinelor Studențesti", "Legea de Reorganizare a Studențimii"***, numirea conducătorilor studențimii, ***"Legea burselor studențesti"*** si condițiile distribuirii acestora, sprijinirea si ajutorarea tuturor studenților refugiați din teritoriile cedate, pronunțându-se cu hotărîre *"împotriva oricăror agitații"* în centrele universitare ale țării sau represalii contra colegilor evrei *"care sunt mai slabi decât noi"*, invocându-se *"cavalerismul"* legionar de a nu ridica *"sabia împotriva celor ce nu au sabie"*.

Tipografiile "Răsăritul", "Steaua", "Tiparul Românesc" si "I. N. Copuzeanu", Bucuresti.

1)_______

- Programat inițial să aibă loc la Cluj în zilele anunțate mai sus, Congresul este interzis de autorități. Octavian Goga, în nr. 28 al **"Cuvântului Studențesc"** din 21 August 1923, în articolul central din prima pagină cu titlul ***"O nedreptate. Oprirea Congresului Studențesc"***, denunțând în termeni duri decizia de interzicere a Congresului de la Cluj, ținea să afirme: *"Stânjenirea libertății de întrunire pe seama tinerimii noastre intelectuale pare ciudată, într'o vreme când răscolind interese foarte puțin patriotice, fel de fel de adunări se țin lanț si aruncă lozinci subversive în opinia publică… Guvernul a făcut un act de mare*

nedreptate si de completă nepricepere, când cu o simplă măsură de poliție a lovit pătura cea mai onestă în năzuințele ei", adăugând că *"societatea noastră lipsită de disciplina gândirii si zguduită adese de penibile perturbații morale, nu are decât să câstige pe urma corectivului de care o împărtăseste miscarea studenților universitari".* Încheind, se adresează studenților deznădăjduiți si revoltați de atitudinea guvernului: *"Frământați-vă, deci, dragi prieteni! Deasupra sbuciumului vostru văd cum planează fiorul istoric al atâtor generații de tineri care au visat ca si voi căutând leac pentru durerile altora"*. În astfel de condiții, de comun acord cu toate celelalte centre universitare ale țării, studențimea ieseană ia hotărîrea si îsi asumă răspunderea ca lucrările Congresului Studențesc să se desfăsoare la Iasi, finalizate cu zbuciumatele deznodăminte arătate mai sus.

2)_______

- Susținută în amfiteatrul Facultății de Drept.

3)_______

- Într'un comunicat de solidarizare pe care "Asociația Studenților Crestini" dela Universitatea din Iasi îl publica în ziarul **"Opinia"** sub titlul ***"Un trădător a fost pedepsit"***, reflectând întregul asentiment al studențimii din țară, aceasta îsi arăta la rândul ei revolta în fața lasei si odioasei trădări a colegilor săi săvârsită de către Aurelian Vernichescu: "*Fapta lui Moța e a noastră a tuturor; el n'a fost decât solul revoltei noastre si hotărât executor al unei pedepse care prea întârziase. Sângele în care canalia sperjură se scaldă nu ne miscă si calificativul de crimă dat faptei lui Moța nu e o rusine pentru noi – căci nu e crimă să sdrobesti țeasta sarpelui ce-l strângi la sân si te muscă…"*.

4)_______

- Merită semnalate si numeroasele luări de poziție ale acestuia din primii ani ai publicației, limitându-ne să amintim, la întâmplare, doar câteva dintre ele: ***"Palatul Eforiei"*** din nr. 28 (I), 21 August 1923 (pe marginea unui articol apărut în ziarul clujean **"Keleti Ujsag"**, *"alarmat de desgroparea delicatei chestiuni a omorului ritual"*); ***"Răspuns* Unirii *dela Blaj"*** semnat cu inițialele I. I. M., în nr. 32 (I) din 18 Sept. 1923 (este vorba de oficiosul bis. Greco-Catolice din Blaj) care, într'un articol se exprimă împotriva *restricțiilor asupra minorităților* propagate de miscarea studențească, caz pe care Ion Moța, la rându-i, ține să-l lămurească în coloanele gazetei, răspunzând invocărilor: *"…Noi facem o deosebire între omul ticălos si cel bun, între tâlhar si om cinstit… Noi ne gândim la acel Hristos care cu biciul în mână a gonit din biserică pe negustorii ticălosi"*; ***"Profesorul Jacobovici"*** din nr. 36 (I), 9 Oct. 1923 (comentarii de atitudine la un *studiu* al prof. Jacobovici), denunțând faptul că în cuprinsul acestuia *"este insultată studențimea, miscarea ei națională si întregul popor românesc…"*, s.a. Deasemenea, trebuie subliniat faptul că în decursul acestor ani, Ion. I. Moța a adus o contribuție importantă în paginile **"Cuvântului Studențesc"** pe seama "chestiunii evreiesti din România", publicând traduceri din presa străină sau analize însoțite de comentarii, chiar dacă o mare parte dintre ele au fost publicate sub latura anonimatului.

D)

◆ **"DACIA"** (1) Director proprietar: Col. Stefan Zăvoianu. Ziar fondat în anul 1919. Suprimat în anul 1933 din ordinul guvernului liberal pentru poziția sa de apărare a legionarilor arestați în prigoana dezlanțuită după interzicerea activității "Gărzii de Fier" de la 10 Decembrie 1933. O încercare de reapariție a ziarului la începutul anului 1935, este sortită esecului. Intr'o ediție specială cu data de 24 Ianuarie 1935 purtând subtitrarea **"IN LANȚURI"**, dând *"strigăt de alarmă contra acestei miselii fără seamăn",* directorul ziarului, Col. St. Zăvoianu, subliniază: *"Incunostiințăm opinia publică pe această cale - singura ce ne-a mai rămas - că guvernul liberal a interzis ziarul DACIA, cu două zile înainte de data fixată pentru reapariție, scoțându-l în afară de lege".*

DACIA
„IN LANȚURI"
Strigăt de Protest

◆ **"DACIA"** (2) Anul I, Nr. 1, Decembrie 1945 *("Organe du Mouvement Patriotique Roumain").* A apărut clandestin la Paris (Margeval), sub îngrijirea unei echipe redacționale legionare. Fondator: Stelian Bisocianu. Director: Grigore Arbore. Redactor sef: Zamfir Tulniceru (Ion Țolescu). Delegat politic: Dr. Radu Buzdugan (Faust Brădescu). Director administrativ: Prof. Vasile Cosmin (Andrei Costin). Deviza: *"Pro Patria Semper"*. Prima *"tribună de luptă românească"* în Exil. Printre colaboratori: Emil Cioran, Faust Brădescu, Col. I. Velcescu (N. S. Govora), Ing. Dumitru Mihăescu, Tudor Dava, Dumitru Paulescu, Alexandru Hortopan, Pr. Petre Popescu, Paul Diaconescu, Horia Sima[*)] si alții. Iată si împrejurările în care si-a făcut apariția **"Dacia"**, povestite în chip sumar la rubrica *"Ecouri"* din revista madrilenă **"Carpații"** (V, Nr. 24-25, 1958) de către N. S. Govora, el însusi unul dintre primii redactori ai ei: ***"Dacia"** este o publicație care-mi evocă amintiri. Sunt 13 ani de-atunci. Câțiva Români, fără adăpost, fără nici un ban, cu sabia lui Damocles deasupra capului, urmăriți ca un vânat, într'o țară în care comunistii făceau parte din guvern, si într'o vreme când în Patrie se colabora din plin cu bezbojnicii, fostele mărimi căutând să se aranjeze cu învingătorii, câțiva Români zic, scot o publicație tipărită. O publicație anticomunistă, în inima Parisului, în 1945! Toți lucrau cu brațele si **"Dacia"** era fructul muncii lor. Era pe vremea când în Paris nu puteai spune că esti anticomunist. **"Dacia"** apărea clandestin, deaceia pe frontispiciu se citesc nume sonore, colonei care erau numai căpitani, Buzdugani care în realitate sunt departe de a fi fiorosi, Jieni, Bolduri si Dumbrăvi. Si în dosul acestor nume erau inginerul Mihăescu, preot Petre Popescu, poetul Ion Țolescu, nuvelistul de real talent Faust Brădescu. În acea perioadă de confuzie, de totală colaborare cu ocupantul, niste bieți aruncați de soartă, în inima Parisului, trăgeau clopotul de alarmă. Se striga că România este anticomunistă, că nu vrea să moară. **"Dacia"** era trimisă tuturor oamenilor de Stat din acea vreme, tuturor ministrilor, gazetarilor, parlamentarilor. Astăzi, după 13 ani, îmi vine să strig cu mândrie: Si eu am fost acolo!".* În întregime, apelul publicat în primul număr al gazetei: *"Români, Țara noastră se află astăzi în lanțuri. În lanțurile*

DACIA

Anul I, Nr. 1, Dec. 1945

celei mai negre robii. Peste sufletul românesc fâlfâie steagul rosu ucigător de neamuri: Steagul Rusiei Sovietice. Români, vi se spune că România e liberă. Auziți însă strigătul de ajutor al fraților nostri… Auziți glasul plaiurilor românesti peste care care strălucesc baionetele bolsevice… Adevărul, libertatea, dreptatea si omenia, pe care Sovieticii le vântură'n lume, în țara noastră sunt: minciună, silnicie, impilare si crimă. Români, am înălțat stindard de luptă în contra lor. În contra hoardelor fără Dumnezeu, ce ne-au hotărît moartea. Să primim binecuvântarea străbunilor nostrii. Să ne unim constiințele. Să cerem sprijinul tuturor neamurilor pământului. În clipa când se desfăsoară planul de îngenunchiere a patriei noastre, sunați din tulnice strămoseasca chemare la luptă. Români, strigați către toate zările lumii: Libertate sau moarte".

Strămutată în America de Sud, seria nouă (1952-1959) reapare în Brazilia, la Rio de Janeiro, sub conducerea lui Faust Brădescu. Contribuții: Ion Țolescu, I. G. Dimitriu, Dr. Constantin Sassu, Gen. Platon Chirnoagă, Serafim Bratocea, Ing. Dumitru Mihăescu, Grigore Arbore, Lucian Furdui (Al. Mateescu Francu), Horia Sima, Dumitru Leonties, Ing. Nicolae Rosca, Ovidiu Țârlea, Dionisie Ghermani, Filon Verca, Ovidiu Găină, Gr. Manoilescu, Nicolae Teban, Serban Giurgea, Nicu Iancu, N. R. Jelescu, s.a. Ținem să ne oprim îndeosebi asupra ultimelor trei numere festive ale revistei (apărute în frumoase condiții tehnice), primul dintre acestea fiind ocazionat de împlinirea a 30 de ani de la întemeierea Miscării Legionare (XII, Decembrie 1957). Ne mărginim să subliniem din sumarul bogat al acestei ediții, un mănunchi de articole: Horia Sima – ***"Neam si Legiune"***; Grigore Manoilescu – ***"Gânduri pentru legionarii de mâine"***; Marcel Preoțescu – ***"Prahova, un simbol legionar"***; Nicu Iancu – ***"Mărturii asupra evenimentelor din Ianuarie 1941"***; Gen. Platon Chirnoagă – ***"Legionarii si răsboiul național contra Uniunii Sovietice"***; C-tin Sassu – ***"Valoarea epocală a fenomenului legionar"***; Ing. Dumitru Mihăescu – ***"Frânturi din lupta legionară"***; I. G. Dimitriu – ***"Profesorul Mihail Tase"***; Ovidiu Țârlea – ***"3 Septembrie 1940"***. Tot în cuprinsul acestui număr, împlinindu-se 12 ani dela data primei apariții a publicației în exil, Grigore Arbore ține să ne împărtăsească si el câteva amintiri în articolul ***"Comemorarea "Daciei"***: "*În Decembrie 1957,* ***"Dacia"*** *împlineste 12 ani de existență; 12 ani de eforturi si sacrificii, închinate luptei de eliberare a țării, de sub neagra robie comunistă. Primul număr din* ***"Dacia"*** *a apărut la Paris, în Decembrie 1945. La acea dată nu exista nici-o altă publicație românească anticomunistă; nici în țară, nici peste hotare.* ***"Dacia"*** – continuă autorul - *este si rămâne primul ziar românesc anticomunist, apărut după ocuparea țării de armatele sovietice. Limbajul presei internaționale era pe atunci deosebit de reținut si ceremonios cu Moscova. Ca atare, apariția unei publicații ca* ***"Dacia"****, cu un conținut atât de ofensiv la adresa comunismului, era considerată la acea dată, cel puțin ca o îndrăzneală destul de riscantă, dacă nu o nebunie. Si totusi* ***"Dacia"*** *a apărut, apare si cu ajutorul lui Dumnezeu va continua să-si facă datoria"*. În cadru contextual, autorul reproduce din primul număr apărut – în traducere – articolul ***"Qui***

nous sommes" sub iscălitura Dr. Radu Buzdugan (pseud. Dr. Faust Brădescu), în care este afirmată linia de orientare si scopul propus al publicației, prezentând cu această ocazie, în facsimil, frontispiciul primei pagini a gazetei scoase în 1945. Cel de-al doilea număr festiv apărut pe Decembrie 1958 (XIII), este închinat *"împlinirii a 20 de ani de la martirajul lui Corneliu Zelea Codreanu"*, număr care debutează cu un poem închinat ***"Lui Corneliu Zelea Codreanu"*** de Alberto Crespo purtând data de 30 Noembrie 1938, *"versuri scrise* – asa cum suntem informați în nota de subsol – *sub impresia înfiorătoarei asasinări a Căpitanului"*, redate în traducerea lui I. G. Dimitriu. Urmează o frumoasă evocare intitulată ***"Actualitatea Căpitanului"*** pe care o semnează Horia Sima, Gheorghe Costea ne înfățisează câteva ***"Momente din viața Căpitanului"***, după care sunt prezentate *"destăinuirile celui care a executat alături de complicii săi, subofițeri si ofițeri, ordinul politic de asasinare a Căpitanului"* sub titlul ***"Noaptea de groază din 30 Noembrie 1938"***, articol apărut inițial în ziarul **"Buna Vestire"** de Sâmbătă 9 Noembrie 1940, Anul IV – Seria II – Nr. 43. "Numărul special" din Martie 1959 (XIV) si ultimul de care ne ocupăm aici, sub genericul ***"Exilul, Țara si Lupta de Eliberare"***, cuprinde în întregime importantele declarații făcute **"Daciei"** de către Horia Sima, Comandantul Miscării Legionare, considerații prevalente asupra noțiunilor operante ale exilului si matricei necesare de luptă anticomunistă, în paralel fiind examinate cu această ocazie starea de teroare din România, diferitele aspecte ale politicii internaționale si rolul refugiaților în această luptă.

*)______

- ***"Memoriu adresat Majestății Sale regelui Mihai I",*** 24 Aprilie 1949. Anul V, Nr. 7, 10 Decembrie 1949, Paris. În numele Miscării Legionare, Horia Sima reafirmă poziția Legiunii vis-à-vis de Monarhia Constituțională prin reprezentantul ei, Regele Mihai I, exprimându-si speranța unei viitoare colaborări atât de necesară în lupta anticomunistă a exilului, propunând să trateze *"Actul de la 23 August ca ceva aparţinând trecutului, Istoriei, care nu mai necesită luări de poziţii polemice şi care oricum nu ar duce la nimic bun".* Desigur, o măsură de compromis, în speranța unei luptei comune, un apel la care Regele nu a binevoit să răspundă. Peste ani, constatând că Regele s'a departajat de linia neamului[1], Horia Sima scria întristat: *"În loc de a îndura cu neamul, a face jertfă alături de el si izbândi cu el, cum a făcut Regele Ferdinand cel mare si nemuritor, Regele Mihai preferă să se orienteze după celălalt exemplu monarhic, al Regelui Carol al II-lea, devenind exponentul unui grup aservit intereselor streine"* (***"Regele si Monarhia"***, articol apărut în revista **"Vestitorii"** din Munchen, Aprilie 1955).

1)______

- Neparticiparea sau lipsa oricărei luări demne de poziție a Regelui Mihai față de regimul comunist din România, a stârnit numeroase proteste si în lumea exilului – vezi spre exemplificare anunțul din *"Buletinul de Informații al Asociației Românilor din Australia (A.R.A.)"* pe lunile Ianuarie - Februarie 1957 înstiințând cititorii că Asociația a hotărît, în Adunarea Generală din 27 Ianuarie 1957, *"ca pe viitor să se discontinuie intonarea Imnului Regal la diferitele festivități organizate de ARA, <u>în semn de protest contra lipsei de activitate a Regelui în Exil</u>".* După 1990, din numeroase documente scoase la iveală, a reiesit faptul că Regele primea

anual o… *diurnă* dela Bucuresti, în contul imobilelor si mosiilor din țară, aceasta pe baza acordurilor făcute cu reprezentanții comunisti înainte de plecarea si abdicarea sa de pe tron. Cu alte cuvinte, neparticipare *condiționată*…

◆ **"DACIA"** (3*) (săptămânal de doctrină si conduită naționalistă).* Anul I, Nr. 1, Duminică 15 Decembrie 1940, Buzău. Director: Clement Munteanu. Girant responsabil: Iorgu Ionescu. Multe stiri din cuprinsul ziarului sunt reluate din **"Buletinul Legionar",** Buzău (apud Ion Costea, în vol. *"Presa legionară a Buzăului",* 2007). Suprimat după rebeliunea antonesciană. Ultimul număr editat (5), la 19 Ianuarie 1941. Tip. Luca I. Oprescu.

DACIA

SPRE BIRUINTA

DACIA NOUA

◆ **"DACIA LEGIONARĂ"** Apare în cursul anului 1935? (f. a. d.)

◆ **"DACIA NOUĂ"** Săptămânal studențesc. Apare la 23 Decembrie 1922 la Cluj, sub conducerea unui comitet compus din Ion I. Moța, Suiagă Mocanu, Iustin Iliesu si Aron Plătineanu. Editor: Gheorghe Ghili. Întrerupt după numai 9 numere apărute, va reusi să revină în arena publică cu subtitlul de *"ziar independent"* abia la 11 Decembrie 1933 (Anul II, Nr. 1), avându-l ca redactor responsabil si secretar de redacție pe Petru Moldovan, urmat, din 1934, de Atanasie Bran. Se înscriu printre colaboratori: Amos Francu, Ion Grama, Vasile Cupărescu, s.a. Dela Nr. 1 (VIII), Seria II, 1939, *"ziar popular de atitudine, informațiuni si reportagii"*. Dispare cu numărul 4, acelasi an…

Tip. "Curierul Justiției Militare" si Tip. "Gh. Ghili" (1922-1923); Tip. "Dacia Nouă", Cluj (1933-1939).

◆ **"DACOROMANIA"** Director: Sextil Puscariu. *Buletinul "Muzeului Limbii Române" din Cluj. Lingvistică, filologie si istorie literară*. Anul 1, 1920-1921. Ultimul volum (XI) apare în anul 1948, avându-i ca directori pe St. Pasca si E. Petrovici, când în *Raportul final* este anunțată în chip laconic si vestea morții prof. Sextil Puscariu, fondatorul Muzeului Limbii Române si al Buletinului **"Dacoromania".**

Institutul de Arte Grafice "Ardealul", Tipografia "Cartea Românească", Cluj.

◆ **"DECEMBRIE"** *(săptămânal de orientare critică, literară si politică).* Anul I, Nr. 1, Vineri 17 Decembrie 1937, Bucuresti. Director: Nicolae Rosu. Din motivația si sensul de orientare al revistei exclamat în prima pagină sub titlul ***"Pentruce, Decembrie?"***, ținem să extragem: *"Decembrie vrea să fie post-fața lumii vechi. Se încheie o epocă de capitulări lase, de imitații servile si lipsă totală de încredere în sufletul românesc. Decembrie este asadar piatra de hotar. Acei care scriu la această revistă sunt vestitorii lumii noi, crainicii biruințelor de mâine… Îndrumătoare cinstită a destinului, revista Decembrie… va deschide răsăritul lumii noi".* Tot în

cadrul angajamentului pe care si-l propune în viitor, publicația condamnă si se delimitează de curentele literare anarhice, precizând că *“obârsia acestui val e un parazit străin”*, iar *“misiunea noastră va fi, la această mare răspântie în viața spirituală românească, de a denunța pseudo-valorile naționale, regizoratele semite si masonice în cultura neamului, tendințele de falsificare a spiritului românesc, si de a extirpa, cu toată energia, infiltrarea străinismului în celulele organice ale națiunii… Vom fi prietenii tuturor acelora, care sunt mai întâi români, si încadrându-se sufletului autohton, nu sfidează nici una din valorile consacrate ale spiritualității noastre: misiunea legendară si eroică, cultura ca expresie a națiunii, ortodoxia în forma si înțelesul ei popular, echilibrul viziunii poetice, expresiunea lucidă si morală”* – art. ***“Frontispiciu”***. Semnează în numărul de debut: Nicolae Rosu – ***“Viclenia politicianismului”*** si Nicolae Andries – ***“Istrate Micescu”*** (două luări de poziție în fața afirmațiilor tendențioase exprimate de Istrate Micescu la adresa celor doi eroi legionari căzuți la Majadahonda, Ionel Moța si Vasile Marin); Anton Balotă – ***“Profesorul Iorga si Istoria Românilor”***; N. Ladmiss Andrescu – ***“Libertatea în creația artistică”*** (însemnări dezbătute pe marginea problemei *“libertății absolute”* de creație vs. a celei *“disciplinare”*, de *“făgăsuire a creației artistice”)*; Constantin Maican – ***“Legionari, comanda la mine!”*** (cuprinzând câteva note din campania de propagandă a Legiunii în zona Lehliu); Ilariu Dobridor – ***“Preludiu la un proces”*** (cu accente polemice în privința lui Ion Mihalache si *“țărănismului”*); Cezar Petrescu – ***“Toamnă în anul jubiliar”*** (fragment din romanul *1907*, vol. II, ***“Noi vrem pământ”****)*, iar Nicolae Rosu la rubrica *“Figuri si fapte revoluționare”*, ni-l prezintă pe ***“Cel mai tânăr viitor dictator: Leon Degrelle”*** si miscarea “rexistă” din Belgia, un curiculum al vieții acestuia, ascensiunea, principiile si doctrina[1)] pe care o promovează cum si evenimentele politice electorale din această țară în contextul anului 1937. Tot în acest număr, la rubrica de prezentări a revistelor românesti, Teodor Scarlat (T.S.) face un sumar al noii reviste apărute **“Sânzana”** de sub conducerea scriitorului C-tin Gane, *“bogată în material de specialitate”*, note de apreciere asupra revistelor de conformație naționalistă între care **“Iconar”** si **“Însemnări Sociologice”** dela Cernăuți, **“Pagini Literare”** din Turda, **“Lanuri”** din Medias, **“Vremea”** dela Bucuresti, s.a. Tot Teodor Scarlat, la rubrica de *“probleme scriitoricesti”,* iscăleste articolul intitulat ***“Tineri si bătrâni”***, în care analizează condiția si raportul dintre scriitorii celor două generații, făcând un apel de ajutor în viitor a tinerilor scriitori. Semnează versuri: Aron Cotrus – ***“Căpetenie”***; Radu Gyr –

DECEMBRIE

VICLENIA politicianismului

Pentruce Decembrie?

PRO DOMO

PRELUDIU LA UN PROCES

CĂPETENIE

"Bilanț"; Ion Pillat, trad. din Baudelaire -***"Sfârsit de seară"***; Ion Th. Ilea - ***"Răsărit de soare"***; N. Crevedia - ***"Cică e si ea cucoană"***. Gravuri si desene: Aurel Jiquidi, Geo Zlotescu si Victor Ion Popa. Cel de-al doilea număr al revistei apărut la 24 Decembrie, porneste cu un editorial intitulat ***"Post festum"*** al directorului revistei, N. Rosu, bilanț pe marginea alegerilor electorale din România, reiterând semnificația *"noii biruințe legionare"*, considerând-o ca o adevărată rectificare a *"simțului moral si a demnității românesti"*. Tot pe frontispiciul revistei, *"cântă lin colind"* Vasile Voiculescu într'un edenic si sugestiv ***"Colind uitat"*** *("…Stau în staul jos / Boi vărgați cu sânge / Între ei Cristos / Desmierdându-i plânge")*, alături de un desen reprezentativ cu doi colindători de zodie nouă în albul zăpezii asternute, iar mai sus îndemnul biruitor al revistei: *"Înainte! Păsim în România Legionară!".* Ilariu Dobridor, în ***"Regele plugului si sclavul plugului"***, continuă să analizeze *"durerile țărănesti stoarse de nefastul vistiernic"* Virgil Madgearu, sau de *"zeul tutelar al țărănismului, marele stăpân, în bucătăriile căruia au ronțăit casele, fiscurile si bancnotele răsmeriței"*, care n'a fost altul decât Max Auschnit, în timp ce *"țăranul se hrăneste cu foaia lată a dragavciului, cu sfoegită, pentru ca 'regele plugului' să-si îndoape serbii…"* Într'un remarcabil studiu critic despre **"Domnul Eugen Lovinescu - falsificator al culturii românesti"** si lucrarea acestuia *"Istoria literaturii române contemporane"*, Nicolae Rosu[2)] obiectând autohtonismul culturii îl defineşte astfel pe deviantul de stânga mai sus amintit: *"...o figură de veritabil şabăs-goim în slujba sinagogii literare...",* în fața faptului că lucrarea promovează *"o serie de scriitori mărunți, si de proveniență meteorică, semită sau semi-semită…, cocoțați ca păduchele pe frunte, la rangul de 'forțe ale literaturii de mâine'…, într'o carte de istorie si critică literară în care nu sunt nici măcar amintiți cu numele, scriitorii români: Mircea Streinul…"* sau alții de calibrul lui Ovidiu Papadima, Emil Cioran sau Liviu Rusu. Mai reținem, din corpul acestui număr: D. Cuclin – ***"Evoluția artei muzicale explicate prin prisma filozofiei hegeliene"***; R.B. – ***"De vorbă cu Ana si Aurel Juquidi"***, doi artisti plastici distinsi cu Marele Premiu ("Grand Prix") la Expoziția Internațională de la Paris din 1937 pentru fresca decorativă românească: *"În ea* – se destăinue Aurel Juquidi în cadrul interviului ilustrat bogat cu grafici din creația celor doi – *am reprezentat bogățiile si frumusețile țării pe provincii. Fiecare perete, cuprinde câteva caracteristici din provincii: Transilvania; Bucovina; Moldova; Muntenia; Basarabia; Oltenia si Dobrogea. Am lucrat amândoi, vreme de 6 luni. A fost o lucrare care ne-a costat si grele eforturi fizice…"*; Cezar Petrescu – ***"Un arendas cu multe griji…"*** (un nou fragment din romanul **1907**, vol. II, **"Noi vrem pământ"**); N. Ladmiss-Andreescu – ***"Proces"*** (schiță). Vana Volbură semnează *Cronica plastică*, Teodor Scarlat *Cronica dramatică,* Constantin Stelian se îngrijeste de *Cronica literară* a revistei, Dimitrie Cuclin de *Cronica muzicală,* iar N. Ladmiss-Andreescu se ocupă de rubrica intitulată *"…În zodia Țapului"* din ultima pagină, cu accente polemice asupra "grămăticului" anodin, Silviu

DECEMBRIE

BREVIARUL BUNULUI MINISTRU

Moța-Marin!—Prezent!

Scrijelări pe un cuțit

Cernea. Tot aici, articolul ***"Ceace s'a întâmplat"*** semnat sub pseudonimul "Observer" de N. Rosu, în care se arată că, din punct de vedere politic intern, *"prin triumful miscării legionare"* la alegerile din 20 Decembrie 1937, *"Țara a repudiat postum o mare greseală politică alipindu-se de Partidul "Totul pentru Țară"*. Trecând la cel de-al patrulea[3)] număr al publicației, sunt de reținut sfaturile pe care Nicolae Rosu le adresează lui Octavian Goga în cadrul editorialului pe care îl intitulează ***"Breviarul bunului ministru"***, odată cu investirea acestuia la putere ca prim ministru al guvernului interim, iar Rudolf Rybiczka îl ilustrează caricatural sub titlul sugestiv ***"Natură moartă"***. Tot în prima pagină a revistei sunt reproduse în partea dreaptă portretele celor doi eroi căzuți la Majadahonda, Ion I. Moța si Vasile Marin, la împlinirea unui an dela moartea lor vitejească: *"Jertfa voastră pentru cruce si ideal ne este soare si scut"*, iar Radu Gyr semnează poezia ***"Scrijelări pe un cuțit"***, cu accente politice *la zi*. Pe acelasi fundal de analiză a evenimentelor politice întâmplate după alegeri se situează si articolul intitulat ***"Transfugii"*** pe care îl iscăleste Constantin Maican, în care se arată caracterul ipocrit al transfugilor politici, în cazul de față fiind vorba de național-țărănistul Armand Călinescu, care se alege cu funcția de ministru al internelor, *"scenă de cabotinaj democrat care zburdă si are viață doar în fața ciolanului"*. *Cronica Literară* din acest număr semnată de Constantin Stelian, întâmpină frumos antologia de **"Poezii din Baudelaire"** în traducerea lui Ion Pillat, care are meritul că *"publică poezii netălmăcite încă de nimeni în limba românească*", si se opreste asupra volumului de eseuri **"Semne si Mituri"** de N. Ladmiss-Andreescu apărut în editura revistei *"Lanuri"* dela Medias, cu o prefață de Nicolae Rosu. ***"Scrisoare Chisinăului"*** este titlul introducerii la *"Monografia pitorească a Chisinăului"* pe care o semnează George Dorul Dumitrescu, lucrare plănuită să vadă lumina tiparului în viitorul apropiat[4)], după cum ni se explică în nota de subsol: *"M'am trudit să strâng în cartea mea tot ceiace caracterizează mediul, aspectul, sufletul, viața orasului; tot ceiace îl diferențiază de celelalte târguri românesti. Lucrând, mi l-am imaginat ființă vie…"* – scrie autorul în rândurile sale. Tot în acest număr al revistei găsim un fragment din romanul **"Viața la 'ntâmplare"** de Teodor Scarlat, avându-l ca erou principal pe Gură-strâmbă, *"pictor de firme pe vremuri"*, iar Anton Balotă tratează despre ***"Datină si Tradiție"*** într'un frumos ciclu de cunoastere ce se va continua în numerele viitoare cu ***"Tradiție si Stat"*** (I, Nr. 5-6) si ***"Țară si Stat"*** (I, Nr. 7, 1938)[5)]. Nr. 5-6 (I) al publicației va apare la 29 Ianuarie 1938 cu un ***"Comentar politic"*** în prima pagină semnat de Nicolae Roman, având ca bază traiectoria Legiunii si motivele popularității de care se bucură în rândul maselor, răspunzând afirmațiilor insinuante ale unora că această popularitate n'ar fi fost decât rezultatul *"unei psihoze colective, un fel de Maglavit politic"* (după expresia lui O. Goga), neglijând (sancta complicitas) să arate si să recunoască adevăratul spirit reformator al revoluției morale care caracterizează Miscarea Legionară în întregul ei. *"Guvernul* (interim – N.N.) *de azi* – mai scrie autorul – *crede că va lua voturile fostului guvern liberal, adică îsi va însusi aritmetic o porțiune din masa electorală care fascinată de puterea celui mai tare îsi schimbă atitudinea dela o alegere la alta"*. Articolul este însoțit de o caricatură a graficianului R. Rybiczka reprezentându-l pe Guță Tătărescu, ultimul

prim ministru *democrat* dinaintea alegerilor din Decembrie 1937, iar Radu Gyr publică poezia cu titlul ***"Crai de verde"*** (gresit interpretată de un tânăr cercetător literar a fi adresată lui Corneliu Codreanu), *"conducătorul Gărzii de Fier fiind portretizat ca un proscris, ucis prin viclesug într'o ambuscadă…"*[6]. Bogatul cuprins al acestei ediții găzduieste un fragment din romanul ***"Gorila"*** de Liviu Rebreanu, un interviu realizat de Teodor Scarlat cu scriitorul Camil Petrescu despre *estetica teatrului* si piesa acestuia ***"Suflete tari"*** (reluată pe prima scenă după un interval de 15 ani), o scrisoare adresată prim-ministrului Octavian Goga din partea scriitorilor tineri care-i solicită ajutorul, iar la rubrica de *"Figuri si fapte revoluționare",* Dionisie Fotescu face o prezentare a liderului naționalist Jacques Doriot, conducătorul Partidului Popular Francez, si sintetizează la finalul expunerii programul de viitor al acestui partid în privința politicii interne, externe si economice. Sub titlul ***"Revizionism"***, N. Ladmiss Andreescu analizează problema teritoriilor românesti si rolul Ligii Antirevizioniste Române limitat la apărarea tratatului dela Trianon si hotarelor României, organism pe care îl consideră totusi *"anacronic"* si *"vetust"*, si avansează ideia unei *"Ligi Revizioniste Române"* care să aibe în program revizuirea granițelor României si înglobarea **tuturor** teritoriilor românesti, *"să lupte, să cucerească"* si *"să împlinească imperialul destin al vulturului valah"*, cu mesajul: *"Românul nu trebuie să afle odihnă decât în ziua în care brațul lui va sta de straje pe malul românestei si trădatei Tise. Si nici atunci",* după care, se întreabă cu legitimă mâhnire: *"Ce caută Ungaria postbelică si turanică în câmpia Bihariei? În viile si holdele Aradului? Cu ce rost, în virtutea cărei chemări, grofii secolului XVI asupresc în veacul nostru de… 'autodeterminare', iobăgimea valahă de acolo? Dar orasul Biserica-Albă, acest luminos soare bisericesc al Banatului în întregime românesc, pentruce îsi flutură destinul vitreg sub steag străin? Dar maramuresenii români din Carpații pădurosi de sud?"*. Tot din cuprinsul ediției de față, ținem să subliniem rândurile prin care Nicolae Rosu examinează însemnătatea studiului intitulat ***"Protecția medico-socială a maternității"*** avându-l ca autor pe dr. Marius Georgescu, studiu care tratează despre îngrijorătoarea problemă a mortalității infantile din România si metodele optime de combatere a ei, statisticile ridicate fiind alarmante si considerate a pune în pericol însăsi *"regenerarea rasei"* în expresia concluzivă a lui Nicolae Rosu; Mircea Streinul se îngrijeste în cadrul rubricii *Lumini si Umbre* de câteva aspecte care privesc viața culturală, Codin Lăzărescu descrie, reflexiv, *"regresul"* artei plastice din România, iar Nicolae Rosu salută pe ultima pagină reapariția *"sub altă zodie, reluând firul întrerupt, dar pe un drum mult mai trainic, si în zorile deschise de Miscarea Legionară"* a ziarului **"Cuvântul"**, suprimat brutal din ordinul autorităților la 1 Ianuarie 1934. Din numărul 7 al revistei, în 12 pagini, apărut Duminică 6 Februarie 1938, ne atrage atenția în prima pagină articolul pe care îl iscăleste Radu Gyr intitulat ***"Asasinii"***, ca răspuns la propaganda si calomniile publicate în oficiosul partidului liberal **"Viitorul"** asupra Miscării Legionare, campanie abjectă de insinuare si denigrare conform căreia Miscarea Legionară *"ar cultiva, cu aleasă grije, crima politică"*. *"Partidul liberal* – scrie autorul -*îndrăzneste să vorbească si să acuze pe alții de 'crime politice'? Dar însăsi esafodajul partidului liberal a fost ridicat pe temelii de sânge, pe fundații de*

asasinate bine cunoscute în istorie. Nici un alt partid politic, în țara noastră, nu a cultivat, cu atâta stiință, cu atâta îndemnare savantă, cu atâta rutină satanică, exterminarea adversarului, suprimarea 'piedicilor' care se opuneau meschinelor interese partidiste". Din lungul si sumbrul sir al asasinatelor de care se face vinovat partidul liberal, autorul aminteste de moartea lui Barbu Catargi, Lahovary, *"miile de morți din revoluția anului 1907", "schingiuirea si asasinarea atâțior național-țărănisti, înainte de 1928"*, asasinarea legionarilor Virgil Teodorescu, Niță Constantin, Toader Toma, Nicolae Bălăianu, Sterie Ciumetti din Nov.-Dec. 1933, a lui Gheorghe Negrea la 12 Ianuarie 1934, Hristache Solomon, cea a legionarului Ion Târcolea, *"ucis în Decembrie 1937 în comuna Țăndărei-Ialomița, de către bandele de bătăusi liberali"*, si până la *"atentatele dirijate împotriva destinului nostru etnic"* prin *"transplantarea francmasoneriei"*, *"infiltrațiile iudaice"* sau *"complotul de exterminare a generației tinere naționaliste"* din 1933-1934. Aceiasi latură abordează tangențial si Nicolae Rosu în articolul intitulat ***"Momentul politic"*** din ultima pagină a revistei, în care cercetează mai întâi situația durabilității măsurilor *antisemite* adoptate de noul guvern si carențele acestor măsuri, la final răspunzând aserțiunilor *"agenților provocatori dela "Viitorul"* cu precizarea că succesul partidului "Totul pentru Țară" se datorează *constructivismului, disciplinei si dinamicei miscării legionare*, iar acest *"spirit este prefigurația statului de mâine"*. Revenind la cuprinsul primei pagini a revistei, scriitorul Cezar Petrescu prin articolul intitulat ***"Ochii care nu văd"***, arată luptele intestine pentru sefie din sânul partidelor politice, făcând o comparație a situației prezente vis-à-vis de cea dela 1907, unde constată la finele rândurilor: *"Îndeobste analogiile nu prea dovedesc mare lucru. Aceasta nu mai este însă o analogie. E o demonstrație pe teren. Partidele politice atinse în măduva instinctului de conservare, nici nu mai asteaptă lovitura de grație din afară. Îsi fac harakirii, spectaculos, în văzul lumii, pentru a încheia de-abia acum ciclul lichidărilor început încă din 1907"*, cu remarca: *"…Toate ca în Ianuarie si începutul lui Februarie 1907. Cu o singură diferență. Că atunci, venea asupra partidelor o revoluție cu topoare si furci, care a fost înăbusită în sânge. Pe când acum revoluția e de altă natură, mai profundă si mai durabilă, legală si electorală. O răsmeriță a urnelor"*. Un frumos interviu cu Ion Pillat ***"despre clasicism si poezie"*** *("talent care se dăruieste total si definitiv, cu un spirit sintetic care nu pierde din vedere… izvoarele de inspirație ale clasicismului")* - în compania co-redactorului C-tin Stelian si a soției poetului, doamna Maria Brates-Pillat (artist plastic) - consemnează Nicolae Rosu sub inițialele N.R. în pagina 5 a revistei, Teodor Scarlat continuă cu un nou fragment din romanul său **"Viața la întâmplare"**, iar Dimitrie Cuclin în cadrul *Cronicii Muzicale* afirmă necesitatea unui *"învățământ muzical"*, aspect pe care îl consideră neglijat de *"forurile conducătoare ale educației noastre naționale"*. Despre situația tragică a tinerilor scriitori (comentată de altfel si în numerele anterioare), semnează, în ordine, în pagina centrală a publicației cu genericul ***"Îndreptar pentru d. ministru Al. Hodos"***: N. Ladmiss Andreescu - ***"Permise pentru scriitori"***, Teodor Scarlat - ***"Ora pro nobis"***, Neagu Rădulescu - ***"Strigoii filmelor"***, Gabriel Bălănescu - ***"Scriitor sau slugă?"***, Cnst. Virgil Gheorghiu - ***"Realități"***; separat, sub titlul ***"Creion"***, N.

Ladmiss Andreescu (Ladmiss) înfățisează groaznica realitate în care se zbate poetul naționalist Ion Th. Ilea, alungat din serviciu de fostul prefect liberal de Deva, Romulus Mioc, si care, sosit la Bucuresti, după multe promisiuni si bătăi pe la usile redacțiilor, *“Vineri 21 Ianuarie anul Domnului 1938, umbla mort de foame – expresia nu este exagerată – pe calea Victoriei, fără un ban în buzunar, fără un adăpost, înebunit de spectrul zilei de mâine”*. Semnează versuri: Ovid Caledoniu – ***“Ore”***, Constantin Salcia – ***“Troița”***, Vasile Voiculescu – ***“Iarna în odaia cu scoarțe oltenesti”***, George Ionascu – ***“Rugă pentru Arhanghelul Mihail”*** si N. Tomescu – ***“Scrisoare tatei”***. Acuarele: Maria Brates-Pillat. Ultimul număr al revistei este cel apărut la 13 Februarie 1938, care debutează cu un editorial intitulat ***“Bătrâna paiață”*** pe care îl semnează Radu Gyr la adresa atacurilor virulente venite din partea liderului național liberal Dinu Brătianu si încercarea lui odioasă de discreditare a partidului “Totul pentru Țară”, acestea pe fondul realităților în care legionarii aflați în campanie electorală pentru noile alegeri programate în cursul lunii Martie, cad ucisi în diverse puncte ale țării, ultimele victime nevinovate ale spectrului de violență fiind legionarii Dimitrie Mija si Florian Popescu. Este si titlul ***“Închinării”*** pe care revista o publică în coloana din dreapta a primei pagini, anunțând monstruosul asasinat al celor doi: *“În sanctuarul jertfei legionare se asează cu cinste două suflete nevinovate. Să le fie țărâna usoară, si să ne îndreptăm gândul către toți martirii miscării legionare morți pentru reînvierea României de mâine. Cu sufletul lor au clădit trăinicia zilelor de mâine. Sângele lor înseamnă ispăsirea unei grele poveri asezată lespede de mormânt pestea tinerețea noastră. La teroare si împuscături, la provocări care vor să aducă o represiune violentă în masă, miscarea legionară prin conducătorul ei, Corneliu Z. Codreanu, răspunde cu linistea resemnării nedorită de adversarii nostri. Pentru a păstra viața celora condamnați morții, cultivând memoria celora care au fost împuscați, Căpitanul a pronunțat o lecție de etică si ordine a tăcerii, mult mai folositoare pentru izbânda marsului legionar! Dimitrie Mija – Prezent! Florian Popescu – Prezent!”* – încheie rândurile sale redacția gazetei. ***“Năvala strigoilor: liberalii – asasinii!”*** se intitulează larga prezentare cuprinsă în cele două pagini centrale ale publicației cu privire la *“opera de crimă, fățărnicie si distrugere inspirată si executată de partidul liberal”* – continuare ce se raportează la articolul ***“Asasinii”*** semnat de Radu Gyr în numărul precedent – subcapitolele descriind în amănunțime tabloul înspăimântător al fărădelegilor prin care *“de aproape 100 de ani partidul liberal terorizează România, falsifică istoria, complotează împotriva Domnitorilor si a Regilor, asasinează, omoară si fură”*, cum se exprimă redacția în subtitlu. Alte semnalări din bogatul si variatul cuprins al revistei: Valentin Al. Georgescu – ***“Despre poezie si psichanaliză”***; Ionel Neamtzu – ***“Ospățul lui Platon”***; Liliana Delescu-Stanimia – ***“Femei celebre”***; Nicolae Rosu – ***“Un geniu bizar: Edgar Allan Poe”*** (un compendiu despre viața zbuciumată si opera celebrului poet american). Bine închegate si în acest număr cronicile diverse, notele si polemicile din cuprins *(“cauterizări, invective”)* la care îsi aduc contribuția: Mihail Strajă, “Interim”, Virgil Carianopol, sau cele nesemnate în care recunoastem condeiul Prof. Nicolae Rosu sau pe cel al redactorului N.

Ladmiss Andreescu. Semnează versuri: Grigore Bugarin – ***“Drum de tradiție”***, ***“Ziditorii”*** si Silviu Lazăr – ***“Înțelegerea omului”***. Ilustrațiile: Rudolf Rybiczka si Nicolae Brana.

În chiar ziua tipăririi acestui ultim număr la 13 Februarie 1938, după cum s’a stabilit ulterior, revista este suprimată din ordinul expres al lui Nicolae Iorga.

> Comentând apariția noului săptămânal, revista **"Sfarmă Piatră"** cu nr. 109, ținea să explice următoarele: *"Titlul acestei publicații închide în el pe 10 Decembrie 1922, cu figurile lui eroice, cu puscăriile si miscările baladice de acum 16 ani, începutul prigoanei din 1933, si atâtea amintiri scumpe ale generației tinere. Dr. Rosu e unul dintre martorii acestor evenimente. Deaceea a si izbutit să reactualizeze în paginile revistei sale atât de corect sensul luptelor eroice de început ale naționalismului. 'Decembrie' e o tribună a intelectualității tinere si militante".* În acelasi context se exprimă si Dinu Buzdugan în paginile **"Rânduelii"**, socotind că noua revistă apărută vine *“să împlinească un rost deosebit între publicațiile naționaliste, si anume, să dea un caracter mai accesibil, mai viu, problemelor de doctrină si înfăptuire ale tineretului care luptă astăzi pentru o țară nouă"* (**"Rânduiala"**, vol. II, caietul 9-10, 1937).

Tipografia “Universul”, Bucuresti.

1)_____

- *“Rexismul promovează ideea de acceptare liberă, necondiționată ideologic, cu scopul de a ajunge la binele personal, societatea dând posibilități de existență sigură si îmbelsugată fiecărui individ”* (citat după N. Rosu), program în curs de realizare în cadrul căruia să se pună accentul pe *“protecția familiei”*, *“refacerea comunității sufletesti a poporului”*, *“încurajarea natalității”* sau *“refacerea proprietății”* – pentru a aminti numai o parte a punctelor din program enunțate.

2)_____

- Vehement apărător al Românismului, N. Rosu (1903 – 1962) a fost permanent animatorul campaniei îndreptate împotriva *"pornografiei literare"*, practicată de un apreciabil număr al străinilor pentru foloase pecuniare, travestiți în culturnici mai apoi după instaurarea comunismului, fapt care dovedeste odată în plus dreptatea cauzei pentru care atât s'a zbătut N. Rosu.

3)_____

- Programat să vadă lumina tiparului în ajunul Anului Nou, din nefericire, cel de-al 3-lea număr al revistei va fi interzis în totalitate de serviciul cenzurii…

4)_____

- Monografia va apare abia în 1944 sub titlul **“Orasul din amintire”***,* la editura “Fântâna Darurilor” din Bucuresti.

5)_____

- Vezi si vol. **“Satul izvor de viață românească”** apărut la editura “Cugetarea” în 1941.

6)_____

- George Neagoe în **“Asul de pică: Stefan Aug. Doinas”**, editura “Cartea Românească”, 2013, unde, ca dată primară a tipăririi poemului ni se indică varianta retipărită din *“Curentul: magazin literar”* (seria II, Anul II, Nr. 70, Duminică 4 August 1940, pag. 1). Cum se stie, Corneliu Codreanu era în viață la data apariției poemului, asasinarea acestuia producându-se zece luni mai târziu; înclinăm să credem, mai degrabă, că i-a fost dedicat legionarului Ion Târcolea*) din Țăndărei, ucis de o bandă de ciomăgasi liberali la 12 Decembrie în com. Săveni, jud. Ialomița, în timpul campaniei pentru alegeri, la împlinirea a sase săptămâni dela pierderea lui.

*)_____

- Vezi si reportajul apărut în ziarul **“Buna Vestire”**, Anul I, Nr. 246 din 19 Decembrie 1937 cu titlul ***“Înmormântarea legionarului Ion Târcolea, ucis la Săveni”***, care “*a călcat moartea cu propria sa moarte*”, fiind decorat cu *“cea mai înaltă distincție legionară, **‘Crucea Albă’***.

◆ **"DESTIN"** *(revistă de cultură românească).* Caietul Nr. 1, Iunie 1951, Madrid, Spania. Director: George Uscătescu. Au colaborat, cu studii de importanță, articole si eseuri: Vintilă Horia, C. L. Popovici, Grigore Nandris, Mircea Eliade, Horia Stamatu, Nicolae I. Herescu, Dr. Ioan Claudian, I. D. C. Coterlan, Aurel Răuță.

În ***"Cuvânt Înainte"***, revista precizează că ea *"consideră fenomenul cultural românesc un tot organic, ce se desvoltă în termeni de autenticitate si creație (...) cu sufletul si suferința Țării"*, adăugând: *"Cu aceste gânduri porneste la drum această nouă publicație. Fie ca ea să poarte necontenit, în litera si în spiritul ei, imaginea nestearsă a Patriei crucificate".*

Până în 1968, publicația s’a impus si menținut cu demnitate pe linia coordonatelor spirituale românesti enunțate la apariție. Din nefericire, după această dată, revista si-a pierdut "antenele sufletesti", căzând pradă legăturilor "culturale" cu țara sau mai bine spus colaboraționismului cu regimul de la Bucuresti, când începe să publice articolele "exponenților culturali" desemnați de comunisti. *"Imaginea nestearsă a Patriei crucificate"* căreia i-a jurat credință la început, a fost destituită si s'a transformat de acum în coloanele revistei într'o patrie-politică a adulărilor abjecte. În nr. 19-20, 1969, directorul publicației explica voalat cititorilor noua orientare deoarece *"scrisul si creația artistică în Țară, s'au desprins în noua conjunctură de dogmatismul realismului socialist si necesitatea unei libertăți a faptului cultural a fost din nou proclamată, nu numai din sânul oamenilor de cultură, ci uneori chiar dela tribuna purtătorilor de cuvânt ai faptului politic"* (sic!). Desigur, nimic mai fals…

Cu aprobarea “forurilor competente”, în publicațiile din România încep să fie reproduse selectiv diverse texte apărute în revista madrilenă, fapt pe care G. Uscătescu încearcă să-l justifice: *“Continuă reproducerea în Revistele, Antologiile si volumele publicate în ultima vreme în România, a unor texte poetice si de proză publicate de Revista si Editura “Destin”. Sursa acestor texte continuă a fi ignorată, ba chiar mai mult, se lasă să se înțeleagă că ar fi vorba de texte*

inedite, în ciuda interdicției formale si de uzanță, a oricărei reproduceri". Este, dealtfel, o încercare puerilă de dezmințire a colaboraționismului său, iesit de-acum la suprafață din gestație si intrat deja într'o fază a "repetanțelor", de unde si ascuțitele versuri pline de umor ale lui N. S. Govora în revista **"Carpații"** din Madrid (XIX, Nr. 12/13, 1973) cu ocazia tipăririi poeziei *"Melc sideral"* pe care Uscătescu o trimite (si datează *Iulie 1973*) publicației "România literară" dela Bucuresti (VI, Nr. 31, Joi 2 August 1973: *"Melc, Melc, Codobelc… / Scoate coarne boeresti… / Si mă du la Dunăre / Si mă fă… / Din "Gardist" / "Comunist" avangardist"*.

Nu e de mirare că această colaborare în consonanță capătă un contur bine definit, George Uscătescu devenind *sine die* trambulina de lansare a "trimisilor" regimului peste hotare în numele noii culturi "nesubjugate" si a zisei "libertăți de exprimare", concurat poate doar de Iosif Constantin Drăgan de la Milano prin fundația sa, cunoscut si sub porecla de "Găzarul Rosu"…

Repudiat de exilul combativ si demascat de unii dintre colaboratori[1)] care se disociază de poziția nou adoptată, G. Uscătescu se lansează în atacuri puțin cavaleresti la adresa lor, a organizațiilor si instituțiilor românesti din exil. Sunt vizați, în prim plan, Horia Sima si Miscarea Legionară, Vasile Posteucă, Gh. Costea, Eugen Lozovan, Monseniorul Octavian Bârlea si Societatea Academică Română din Exil, în tonul si stilul caracteristic *"Glasului patriei"* dela Pankow (zis si *"Glasul minciunii"*), fapt ce denotă fără nici o tăgadă influența decisivă a agenților securității.

Pentru serviciile aduse, având concursul autorităților dela Bucuresti, a fost gras răsplătit, câteva volume fiindu-i traduse și publicate în România: *Erasmus* (1982); *Brâncuși și arta secolului* (1985); *Ontologia culturii și procesul umanismului* (1987), aceasta din urmă contrastând în chip anacronic cu ideile primare subliniate într'o lucrare anterioară apărută la începutul anilor '50 sub titlul *"Europa absentă",* elogiată si apreciată la vremea ei nu numai de românii anticomunisti din exil, dar si de străini[2)].

1)
______
- Semnificativ în acest sens este protestul pe care G. Uscătescu a fost forțat să-l publice în "Destin" la rubrica **Marginalia**: *"O lămurire a devenit necesară. Domnul Vintilă Horia si-a prezentat demisia din Gruparea «Destin» pentru un motiv precis: ca protest împotriva publicării în Caietul «Destin» nr. 17-18, a colaborărilor «Structura oricărei legende si Brâncusi», de Constantin Noica si «Vechimea si modernitatea artei din Maramures si Oas», de Petru Comarnescu. Demisia a avut loc imediat după publicarea volumului în chestiune, în 1968, si a fost imediat acceptată de Directorul Caietelor «Destin».*

2)
______
- Vezi considerațiile fostului ministru al Slovaciei la Madrid, Joseph Cieker: *"George Uscatescu, unul dintre reprezentanții cei mai caracteristici ai acestei generații europene de azi, care a avut nenorocirea să simtă în spirit, toată tragedia Europei actuale, ne aduce în ultima sa carte «Europa absentă» (Madrid, Editora Nacional, 1953), o ascuțită si justă analiză a problemei celei mai acute a prezentului istoric...*
Uscătescu, invocând răspunderile ce apasă asupra lumii libere, oferă o amplă panoramă a sistematicei distrugeri făcută de comunisti în domeniul spiritual, religios, național. Comunismul este un proces global de distrugere a tuturor valorilor de esență divină si a celor umane. Istorie, tradiție, obiceiuri, credință religioasă, patriotism, se află supuse unei brutale transformări. Intreg spațiul comunist se află astfel subordonat 'normelor' anti-umane, pline de cruzime ale partidului. Intr'un astfel de climat răsare "un nou tip de cultură: până la extrema unei anulări totale si absolute a tot ce este element de creație" («Destin», Nr. 6-7, 1953).

◆ **"DESTEPTAREA ROMÂNIEI"** A apărut în cursul anilor 1936(?)-1938, la Ploiesti, jud. Prahova. Dintre colaboratori: Leonida Secrețeanu.

◆ **"DIMÂNDAREA"** *("revistă națională de educație si cultură"*, iar mai apoi cu subtitlul *"organ de luptă românească"),* Bucuresti. Anul I, Nr. 1, Iunie 1937. Redactor responsabil: Spiru Bujgoli. Director: (din 1940) Ion Foti. Dintre colaboratori: Nusi Tulliu, Iordache Nicoară, Dimitrie Cuclin, G. Pindeanu, V. Diamandi-Aminceanul, George Murnu, Virgiliu Cuffa, N. Carathana, C-tin A. Colimitra, Petre Bucovalla, Simeon Rufu, Ioan Nica, Publiu Serena, I. U. Soricu. Apariție lunară. În cuvântul de început este sintetizată linia viitoare de conduită a revistei, în primul rând de apărare si promovare a *"frațior nostri"* răzleți, un *"organ de luptă... în apărarea patrimoniului teritorial si sufletesc"*, deziderate în care trebuie *"să ne însuflețim de legea străbună a eroismului, să ne întoarcem la disprețul de moarte al geto-dacului, în fața primejdiei, să ne concentrăm la acea virtute romană, mândră, disciplina neîntrecută a unor indivizi si a unui neam, pentru a fi o oaste. Nu e vorba acum de o turmă si un păstor -* conchide autorul prezentării Ion Foti*, - ci de o armată si de un sef la înălțimea vremilor si a răspunderilor istorice"*[1]. Tot despre acest aspect vorbeste Ion Foti si în articolul cu titlul ***"Dreptul de a trăi"*** din numărul 2 al publicației, în care este reafirmată poziția si convingerea nestrămutată în lupta de apărare si afirmare românească: *"Lupta noastră este lupta necruțătoare împotriva a tot ce este tendință de destrămare sau distrugere a sufletului si a vieții naționale. Tot ce surâde, îmbrățisează, se sbate eroic pentru a curăța neghina si a îmbelsuga ogorul național, este alături de noi. Credem numai că o severă disciplină, o abnegație de toată clipa, un eroism fără prihană, poate renaste valorile morale, fără de care orice neam lâncezeste si moare"*; Nusi Tulliu – ***"Rasializm si Autohtonism"*** (câteva adnotări cu privire la *"eul național"*, *"specificul si eternul național"* pe care trebuie să-l cultive scriitorii autohtoni ca fond distinctiv si spiritual al națiunii - I, Nr. 2); Iordache Nicoară – ***"Legământ legionar în piatră"*** (cu ocazia inaugurării sediului central legionar din Bucuresti (str. Gutenberg, Nr. 3) si semnificația acestui fapt – I, Nr. 2); Ion Foti – ***"O lume nouă"*** (analiză critică pe seama lucrării **"Din lumea legionară"** a lui Victor Puiu Gârcineanu editată în colecția "Rânduiala"); Nusi Tulliu – ***"Poezia populară la Macedo-Români"*** (o înfățisare sumară din fondul sufletesc exprimat al acesteia prin poezia *eroică, erotică* si *elegiacă*); V. Diamandi-Aminceanul – ***"Branos Bozani"***, eruditul *"dascăl si poliglot"* aromân mort la 19 August 1895, *"dedicat cu trup si suflet progresului scoalei"*, I. U. Soricu dedicându-i cu acest prilej un frumos poem pe care-l intitulează ***"Dascălul"*** (I, Nr. 3-4); Ion Foti – ***"Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul"***, ***"Generalul Cantacuzino ca militar"***, ***"Generalul si Legiunea"*** [2] (ciclu ad memoriam la moartea Generalului erou care, în lupta de apărare dela Coți din timpul primului război mondial, a înscris o pagină de mare glorie în istoria Armatei Române - I, Nr. 5); Ion Foti – ***"Ion I. Moța"***: *"Moța era un crestin, un ortodox în înaltul*

Anul I, Nr. 2 Iulie 1937

„DIMÂNDAREA"

REVISTĂ NAȚIONALĂ DE EDUCAȚIE ȘI CULTURĂ

ABONAMENTE:

APARE LUNAR

Dreptul de a trăi

înțeles al cuvântului. Credea în religia lui Crist, se confunda cu perceptele ei fundamentale; prin suferință si martiriu la mântuire; prin post si rugăciune la curățenie sufletească; prin abnegație eroică la salvarea tuturor. El rămâne Sfântul Paul al credinței legionare, pe care a trăit-o, a absorbit-o, cu tot caliciul de amărăciune până la sacrificiul cel mai mare" (I, Nr. 7); Petre Bucovalla – ***"Un mare praznic românesc la Silistra – Inaugurarea cooperativei legionare "Românul de Mâine",*** reportaj pe seama vizitei lui Corneliu Codreanu la Silistra în cadrul de extindere a comerțului legionar (II, Nr. 8).

Tipografia "I. N. Copuzeanu" si Tipografia "Universul", Bucuresti.

1)______

- Vezi spre consultare si studiul evoluat al autorului cu titlul *"Concepția eroică a rasei"* tipărit de "Serviciul Propagandei Legionare", Bucuresti, 1936.

2)______

- Merită amintită în acest context analiza onestă pe care o face Alexandru Blană în revista **"Lohanul"** (Anul V, Nr. 19 si 20, Nov. – Dec. 2011) sub titlul ***"Adeziune si integrare în cadrul miscării legionare (1930 – 1941)"*** , în special partea a 2-a a cercetării în care sunt ilustrate legăturile *"grupului nobiliar"* al *"aristocrației"* care a *"aderat la ideile promovate de Miscarea Legionară"*: Gen. Gh. Cantacuzino, prințul Alexandru Cantacuzino, Mihail Sturdza, prințul Ilie-Vlad Sturdza, principesa Zoe Mavrocordat Sturdza, principele Alexandru Ghica si (adăugăm noi): principesa Constanța Ghica sau, din linia Cantacuzinilor, prințesa Alexandrina Gr. Cantacuzino. Ne permitem totusi să facem aici si o mică rectificare din corpul analizei în privința preotului Ioan Moța care, probabil dintr'o eroare si confuzie de nume, este semnalat pe lista *expedițonarilor* legionari plecați sub comanda Gen. Cantacuzino să lupte în Spania; în fapt, este vorba de fiul preotului Moța, tânărul Av. Ion. I. Moța, căzut eroic la Majadahonda alături de prietenul si camaradul său Vasile Marin în după amiaza zilei de 13 Ianuarie 1937.

◆ **"DISCURSUL CONTEMPORAN"** Tomul I, 1977, Paris, Franța. Director: Ioan I. Mirea. Colaborări: Faust Brădescu, Ovidiu Vuia, John Halmaghi, Eugen Lozovan, Marin Ciulacu, s.a. Dintru 'nceput, ni se precizează că revista *"va face cunoscut cultura originii care a convins generațiile suferințelor să si-o asume si s'o trăiască",* explicând într'o notă de final, că: *"Exilul nu putea ca odată si odată să nu deretece firul culturii noastre, să-l scoată de sub destrămarea bocancilor împodobiți cu potcoave marxiste, spre a-l face vizibil, spre a ne reaminti ce suntem si încotro trebue să ne orientăm demersurile ființei noastre spirituale".* Sunt reproduse astfel, în numeroase pagini, ca un adevărat îndreptar al naționalismului nostru, textele clasice ale toponimiilor gândirii românesti în frunte cu Mihail Eminescu *(Plenitudini si Prezențe),* Nicolae Bălcescu *(Deschid Sfânta Carte),* Axente Sever Popovici *(Lumini Dintr'un Inceput),* Vasile Pârvan *(Parentalia),* Lucian Blaga *(Spațiul Mioritic),* Mircea Vulcănescu *(Considerațiuni Generale Asupra Războiului*

Românesc), Nae Ionescu *(Reactualizări),* Vasile Băncilă *(Naționalismul si Misiunea Românească, Etnicul si Logica Modernă, Autohtonizarea Filozofiei),* Dan Botta *(Frumosul Românesc)*, Constantin Noica *(Despre Dumnezeu),* Nicolae Rosu *(Dialectica Naționalismului),* s.a.

◆ **"DREAPTA"** (1) *(foae de cultură, informație si luptă).* Inițial ca gazetă a Centrului Studențesc Bucuresti (Nr. 1-10). Hebdomadar. Dela anul II, Nr. 1 (serie nouă), cu adaosul în subtitlu de *“foae de cultură, informație si luptă naționalistă”* minus egida Centrului. Director: Traian Cotigă. Redactor: Eftimie Horescu. Anul I, Nr. 1, 13 Decembrie 1931. *"O foaie curată, neprecupețită nici unui fel de interes mărunt, negustoresc, este necesară. Si ea, în împrejurările de azi, poate veni numai dela tinerime"*- explica cititorilor redactorul publicației în articolul de fond ***"Spre orientare"***. La rândul său, afirmând rolul tinerimii studențesti, Traian Cotigă preciza: *"Îndrumarea n'o cerem dela nimeni: liniile trasate de înaintasi le avem si le cunoastem, realitatea stim s'o pătrundem, experiența pe care o avem, vom sti s'o folosim..."* Ziarul **“Cuvântul”**, făcând istoricul presei legionare în nr. 27 din 9 Noembrie 1940, arăta printre altele: *“Neobositul Traian Cotigă, cu o mare capacitate de entuziasm, si talentat orator, aflându-se în fruntea studențimii din Bucuresti, face să se tipărească sub conducerea lui si având ca redactor pe E. Horescu, ziarul **Dreapta** cu redacția în Palatul medicinistilor. După cum era firesc, **Dreapta** este un organ de luptă. Se tipăresc ediții speciale în care se publică fotografii reprezentând pe studenții schingiuiți la 23 Martie 1932; se tipăresc memoriile si protestele studențimii, se protestează cu tărie si acuzațiuni împotriva guvernului…”*

DREAPTA
PUȚINĂ SOCIOLOGIE
Simple însemnări
Problemele politicii externe românești

Dintre colaboratori: Octavian Neamțu (Matei Rotaru), A. Vântu (Andrei C. Ionescu), Pr. N. T. Georgescu (Edineți), Ing. Ion Blănaru, Ernest Bernea, C. Topliceanu, Mircea Vulcănescu, Henri H. Stahl, Nicolae Andries, Constantin Noica, Ovidiu Papadima, Stefan C. Ionescu, Paul Costin Deleanu, Ion I. Ionică, Mircea Mateescu, Bucur Țincu, I. Minius, s.a. Găsim în prima serie însăsi contribuția Prof. Nichifor Crainic, cu un articol evocativ despre *“filosofia stiințifică a doctorului Nicolae Paulescu”* si locul său în stiința medicală românească (art. ***“Prof. Paulescu”*** - I, Nr. 3, 16 Ianuarie 1932), singura de altfel la gazetă, Eftimie Horescu despărțindu-se de acesta după o vizită la redacția **“Calendarului”** unde fusese invitat de N. Crainic *“care proecta o pagină studențească”*, cerându-i *“părerea si colaborarea”*. Motivarea acestei despărțiri o expune E. Horescu în mărturiile sale privind istoricul revistei din numărul 6 (II), 19 Februarie 1933, sub titlul ***“Povestea Dreptei”***, scoțând în relief faptul că, în pofida sfaturilor primite de la principalul său colaborator Octavian Neamțu, care se împotrivea invocând considerentul că părerile personale puteau fi exprimate numai la **“Dreapta”**, iar colaborarea la **“Calendarul”** o vedea doar sub aspect profesionist: *“…Articolul tot l-am dat,* - se destăinuie E. Horescu - *sub pseudonim. În articol scriam că d. Nichifor Crainic alături de profesorul nostru Nae Ionescu a fost*

dintre puținii care s'au interest de studenți si de aceea când d. Nichifor Crainic ne cere colaborarea, suntem datori să i-o dăm. Articolul a apărut în "Calendarul"... Trist, am început să-l privesc altfel pe d. Nichifor Crainic. D. Nichifor Crainic stersese cu mâna sa numele profesorului Nae Ionescu pentru a rămâne numai numele d-sale. M'am certat cu prietenii din redacția "Calendarului" si le-am spus răspicat că asa nu pot să scriu la pagina studențească, fiindcă pentru noi Nae Ionescu e mult mai mult decât d. Nichifor Crainic". Desigur, în contextul general, si Nichifor Crainic, si Nae Ionescu (cu toate resentimentele personale pe care le aveau unul împotriva altuia - în special a lui Crainic împotriva Prof. N. Ionescu, devenită viscerală în cursul următorilor ani), contribuiau, în esență, sub aceiasi flamură a naționalismului, la promovarea românismului prin poziția clar adoptată de apărare a tineretului universitar aflat de mulți ani sub un continuu *asediu* din partea autorităților si împiedicat în toate manifestările sale.

"Dreapta", oficiosul Centrului Studențesc Bucuresti, prin competența şi îndemânarea lui Horescu, a fost o gazetă fără egal până atunci în lumea civilor academici" – scria Ilie Imbrescu în ziarul **"Porunca Vremii"** din 10 Februarie 1936. *"Dar* – îsi continuă rândurile sale Ilie Imbrescu vorbind despre redactorul publicației E. H. – *gândul lui cel mai scump era: țăranul. De la țară si el, a avut darul de a pătrunde toate tainele sufletului de plugar. Ca problemă centrală pentru aspirațiile curate ale celor legați de brazdă îsi pusese preocuparea temeinică asupra culturii satului, sub perspectiva tradiționalismului ortodox. Avea în privința aceasta elaborări de cugetare, izvorâte din cea mai competentă înțelegere si pătrundere până în inima lucrurilor*". *"Atins de îngerul morții"*, tânărul Eftimie Horescu se va stinge din viață prematur. Ultimul număr al gazetei (6, III) apare la 20 Noembrie 1934, avându-l ca nou director pe T. T. Moldoveanu, iar ca redactor pe Adam I. Roman. În pofida anunțului din cuprins conform căruia **"Dreapta"** *"va apare regulat la 1 si la 15 ale fiecărei luni"* (numărul viitor fiind proiectat pentru data de 1 Decembrie si urmând să cuprindă un *"bogat material literar si o serioasă si documentată anchetă în industria si cartelurile românesti mari..., introducând nervul pe care până acum cenzura l-a înlăturat*", sub o *"conducere nouă"*), gazeta îsi încetează apariția.

Tipografia "Universul", "Tiparul Academic", Bucuresti.

◆ **"DREAPTA"** (2) Revistă legionară apărută la Craiova sub îndrumarea lui Ion Matei-Mateescu.

◆ **"DRUM"** *"Revistă de Cultură Românească"*. Directori: Vasile Posteucă si Nicolae Petra. Anul I, Nr. 1, Mexico City, Mexic, 1963. Apariție: la două luni *"sub îngrijirea Asociației Enciclopedice Române",* apoi, de la finele anilor '60, în "seria nouă", cu apariție trimestrială. Redactată si editată după 1972 de către Alexandru Ronnett si Ion Halmaghi. Colaboratori: Horia Stamatu, Dumitru Bacu, Octavian Buhociu, Ion Cârja, Vianor Bendescu, Lucia Popovici, N. S. Govora, Stefan Munteanu, Vintilă Horia, Nicolae Novac, Georgeta Crainic, Al. Silistreanu, Gheorghe Racoveanu, Ioan I. Mirea, J. N. Manzatti, Grațian Radu (vezi si pseudonimul Smeritul

Monah), Valentin Cantor, s.a. Remarcabile rubricile consacrate îngrijite de Vasile Posteucă: *"Iconar"* si *"Mărturii";* la fel, *"Pe răboj"*, sub pana Luciei A. Popovici... Din 1977 se alătură redacției ziaristul Gabriel Bălănescu, proaspăt sosit în Statele Unite ca refugiat, care se va îngriji de spațiul *"Însemnări si Cărți"* sub pseudonimul Aron Grămadă (mai apoi co-redactor la îndrumarea revistei împreună cu John Halmaghi), preluând sub noul titlu *cronica literară* întocmită până acum de poetul Alexandru Ionescu Lungu. În 1979 (XV, Nr. 3 – 4, Iulie - Dec.), Ion Halmaghi ținea să reamintească cititorilor preocuparea stăruitoare a publicației: *"Noi, aici, la revista DRUM, privim cultura românească ca o totalitate care reprezintă memoria vie, istorică, a neamului românesc. În această cultură s'au format de-a lungul veacurilor, tradiții si obiceiuri, datini si perspective specifice, idei si curente de orientare în toate planurile de manifestare si existență, care s'au închegat, ca o expresie firească a subconstientului etnic, sau au fost acceptate pe potriva românească, ca o adaptare constientă la realitățile istorice cu care s'a confruntat omul rumân. Strădaniile noastre vor fi să punem în lumină tot ce este caracteristic, specific, fenomenului românesc…, sfidând stâlcirile marxiste cu toată rigoarea cuvenită, pentru a se înlătura confuziile".* – ***"Drumul nostru"***. Desi în format redus, sunt reproduse fragmente importante din "Getica" de Vasile Pârvan, din "Pedagogia generală" (1921) a Prof. Ion Găvănescul, sunt republicate seria de articole scrise de Mihai Eminescu despre "Basarabia" apărute în ziarul "Timpul"; integral, "Criza Naționalismului" (1929) de Mihail Polihroniade, s.a. Pe marginea lucrării "Religion and Politics: Bishop Valerian Trifa and His Time" de G. J. Bobango apărută în 1981 damând Miscarea Legionară si pe Episcopul Valerian Trifa prin ignorarea voită a tuturor surselor documentare legionare, Ion Halmaghi ia poziție curajoasă si demontează, rând pe rând, afirmațiile tendențioase si incongruențele pe care le face istoricul american, în fascicolele care se succedă în mai multe numere ale publicației sub titlul "***Cartea lui Bobango"*** (Anul XVIII, Nr. 1, Ian.-Martie 1982 si în continuare). Fundamentate, sprijinite de realitățile si faptele istorice petrecute, argumentele aduse în dezbatere de Ion Halmaghi spulberă toate acuzațiile gratuite pe care le face Gerald Bobango în cartea sa. Sunt observații critice care pun în lumină inadvertențele si reafirmă cu tărie stabilimentele etice ale valorii spirituale si morale prin care s'a identificat Miscarea Legionară în cadrul naționalismului românesc. Concluzia ce se desprinde la final din aceste constatări, pune serioase semne de întrebare asupra autorului volumului cât si a surselor întrebuințate si lipsite de orice credibilitate. Apărut într'un moment de tensiune extremă, pe fondul procesului arbitrar intentat Arhiepiscopului Valerian Trifa în Statele Unite, volumul susține cu obstinație tezele regimului comunist si cele ale grupurilor special interesate din această țară, iar concluzia firească ce răzbate nu poate fi decât aceea că scopul apariției a fost unul *deliberat* si *comandat*.

DRUM
ANUL 10 – Nr. 4
Octomvrie - Decemvrie
S'AU IMPLINIT ZECE ANI
LA NAŞTEREA DOMNULUI

E)

◆ **"EASTERN EUROPE'S TRIBUNE"** Anul I, Nr. 1, 1954, Munchen. Revistă anticomunistă editată de Miscarea Legionară în colaborare cu cercurile naționaliste slovace, croate si maghiare din exil (în limba engleză).

Tipografia "Vestitorii", Munchen, Germania de Vest.

◆ **"ECONOMIA ROMÂNIEI NOUI"** *(Revistă de doctrină Politico - Economico - Financiară si Informații Europene).* Director si Girant responsabil: Gheorghe Turcu. Comitetul de conducere: Sandru Ion, Dumitru Teodorescu, Alexandru Predescu. Anul I, Nr. Special, Septembrie 1940, Bucuresti. Apariție bilunară.

Tipografia "Bucovina", Bucuresti.

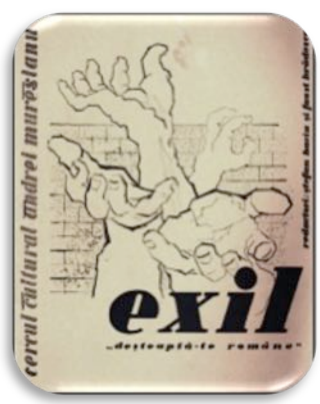
◆ **"EU SI EUROPA"** *(Tribună de slavă si gând românesc)*. Directori: Ion Th. Ilea si Niculae Rusu. Redactor responsabil: Augustin Olteanu. Anul 1, Nr. 1, 1936, Deva. Apariție bilunară si lunară. Redactori si colaboratori: Ion Corbuțiu, Ilie Fulea, Nicolae Albu, N. Ladmiss – Andreescu, Septimiu Bucur, G. Bugarin, Aron Cotrus, V. Copilu-Cheatră, Virgil Carianopol, Ion Țolescu-Văleni, Vintilă Horia, s.a.

✤ ***Sinoptica apariției***: Anul I, 1936, Nr. 1-4; Anul II, 1937, Nr. 1-12; Anul III, 1939, Nr. 1-4.

Tipografia Institutului de Arte Grafice "Corvin", Deva.

◆ **"EXCELSIOR"** (*Economic – Financiar – Social)*. Gazetă economică legionară, Bucuresti. Prim redactor: Ion Veverca. Apariție săptămânală. De la 1 Noembrie 1940, *"sub o nouă conducere cu spirit si tendință încadrate în noua ordine a Statului Legionar"*. Grupul redacțional al publicației: I. C. Vasiliu, Roman E. Moldovan, I. B. Demetrescu, Th. Soimosan, Dan Rădulescu, M. Popa Veres, Dan Periețeanu, I. Ivănescu, N. Badea Buzău, V. Sabău, Octav Onicescu, Aurel Gociman, Ion Cengher, Dan Hurmuzescu, Ion Cociu si alții. Din tematica săptămânală, rubricile gazetei privesc: *Situația economică*; *Politica comercială*; *Săptămâna economică*; *Viața întreprinderilor*, etc. În cadru restrâns, în limba germană, stiri si note economice. Este silită să-si înceteze apariția după evenimentele din Ianuarie 1941.

◆ **"EXIL"** *Literatură – critică – artă*. Revista scriitorilor români exilați apărută sub egida lui Faust Brădescu si a poetului Stefan Baciu la Rio de Janeiro, Brazilia, la finele anului 1952. Buletin trimestrial al Cercului Cultural "Andrei

Muresianu". Motto: *"Desteaptă-te române"*. Versuri, nuvele, pagini de jurnal, cronici literare, plastice, note si informații. Din lista de colaboratori ai revistei, remarcăm contribuțiile aduse de Mircea Eliade, Vasile Posteucă, Ion Țolescu, N. S. Govora, Nicolae Novac, Alexandru Busuioceanu, Basil Munteanu, Luca Popovici, Alexandru Petru - Silistreanu, Antoaneta Iordache, s.a. În mai multe numere, foiletonul ***"Corabia cu ratați"*** de C. L. Popovici, amintiri literare si prețioase din Bucurestii de odinioară cuprinzând viața culturală a decadei 1930-40.

◆ **"EXILUL ROMÂNESC"** Redactor: Dr. Virgil Velescu. Anul I, Nr. 1, Septembrie 1954, Munchen. Apariție lunară. Redactor responsabil: Traian Golea. Contribuții: Dionisie Ghermani, Constantin Sasu, Traian Puiu, Grigore Manoilescu, Alexandru Suga, Dumitru Leonties, Nic. Marinescu, s.a. Rubrici permanente: **Însemnări** (considerații pe seama acțiunilor politice ale organizațiilor din exilul românesc), **Mărturii streine** (rubrică de stiri din presa internațională sau comentarii ale posturilor de radio despre Români si România), **Exilul vecinilor** (informații pe seama miscărilor politice din emigrație ale celorlalte țări ocupate de comunism), **Din lumea exilului** (manifestările românesti ale diasporei), **Revista presei românesti** (din exil), **Stiri din țară**. Semnalăm câteva din articolele apărute (în limitele concise impuse de spațiul revistei): Traian Puiu - ***"În spiritul Dobrinei"***; Const. Sassu – ***"Neo-ienicerii"*** (I, Nr. 1, Sept. 1954); Grigore Manoilescu – ***"Vesnic alăturea cu drumul…"*** *("complotul aventuriero-comunist dela 23 August 1944"* si poziția *"diabolic perseverentă în rău"* a lui C-tin Visoianu, pres. asa zisului "Comitet Național" din exil); ***"Iadul în închisorile din țară"*** (relatări de la cei care au pătimit în închisorile comuniste de la Jilava sau Văcăresti, metodele de tortură aplicate); ***"Desvăluirile lui Hohlov"***; (I, Nr. 2, Oct. 1954); Grigore Manoilescu – ***"Politica românească în exil"***; ***"Conspirația dela Externe"*** (I, Nr. 3, Nov. 1954); Radu Cosmin (Dumitru Leonties?) – ***"Gânduri de Pasti"*** (I, Nr. 7, Martie 1955); C-tin Sassu – ***"Despre paradoxul coexistenței"*** (II, Nr. 1, Sept. 1955); Dionisie Ghermani – ***"Campania de repatriere"*** (II, Nr. 5, Ianuarie 1956); ***"Exil si Emigrație"*** (o analiză de diferențiere a celor două categorii de refugiați, *"aceia pentru care atasamentul față de națiune nu a fost alterat, pentru care despărțirea de neam si de patrie nu traduce decât o separație fizică, materială"* si își închină existența *"după puteri si posibilități… pentru neam"*, reprezentând exilul, si *"ceilalți"*, predispusi tentațiilor materiale *"fiindcă optica lor nu le-a permis să vadă alte valori, sau fiindcă etica lor le-a dat voie să le uite"* a căror massă constituie *"emigrația"* (II, Nr. 9, Mai 1956). Dispare în Iunie 1956.

EXILUL ROMÂNESC

ÎNSEMNĂRI

Boala Regelui Mihai

Anchetă contra lui Malaxa

Tipografia "VESTITORII", Traian Golea, Munchen.

◆ **"EXILUL SOLIDAR"** *(publicație de luptă anticomunistă din exilul românesc).* Anul I, Nr. 1, Decembrie 1972, New York. Proprietar-director: Petre Mihail. Lunar. Au semnat: N. A. Chirani, Petre Mihail, T. Amaru, Dumitru Marin, Ioana-Maria Nicolau, Aurel Sergiu Marinescu, Georgeta Crainic, Gh. Iordache, s.a. Articole pe seama situației din țară si practicile aplicate de regimul comunist, stiri diverse, note polemice. În foileton, ***"25 de ani sub tirania comunistă"*** semnat de Petre Mihail. Ultimul număr apărut în Noembrie 1980…

F)

◆ **"FALANGA"** *(Muncă – Naționalism - Crestinism*). Director: Ion Mateescu - Matei. Anul I, Nr.1, 25 Decembrie 1937. Gazetă muncitorească legionară cu apariție săptămânală. ***"Falanga",*** *acest bici de foc, va lovi fără cruțare si cu tot curajul pe cei ce – frate crestin muncitor -, te-au adus în starea de disperare si de plâns în care te sbați… Noi nu ne vom odihni o clipă până ce cântecul clopotelor crestine nu va vesti ziua biruinței care trebue să vie si care nu este prea departe"* – se exprimă directorul gazetei în introducerea adresată cititorilor despre rolul si scopul publicației. În acelas cadru de reflecție se pronunță si Pavel Petre, având credința *"în misiunea sfântă a acelei mândre organizațiuni politice a tineretului, realizată firesc si necesar…, într'o țară pe care tineretul a luat-o pe umeri pentru ca s'o reclădescă"*. Contribuții: Radu Cosma, Nicolae Ion, Virgil Măргescu, Dan Ilie, Alexandru Toma, si alții. Tipografia "Fântâna Darurilor", Bucuresti. Interzisă de cenzură în Aprilie 1938 după tipicul carlist armandcălinescian, **"Falanga"** reapare la 8 Septembrie 1940, Anul IV, Nr. 13: *"Falanga mea, Falanga crestină a Muncii Românesti, această organizație de muncă manuală si intelectuală, care a suferit atât din cauza naționalismului ei afirmat fără înconjur si cu tot curajul, nu s'a desmințit si își continuă mai departe drumul căruia s'a închinat:* ***Muncă, Naționalism, Crestinism****! Suferințele mele si ale camarazilor mei, prigoana contra asociației mele si biciuirea trupului nostru, nu au făcut decât să ne oțelească si mai puternic voința. Drumul nostrum, este drumul țării, drumul sfintei porunci a celui ce s'a sacrificat pentru mântuirea neamului românesc, al Căpitanului!"* (editorial "***Drumul cel nou"*** de I. Mateescu - Matei). A mai avut si subtitrarea de *"săptămânal scris în duhul omului nou",* iar ca redactor responsabil pe Horia Filip. Comentarii politice, cronici diverse, note, versuri. Si-au înscris numele printre colaboratori, poetul Ion Barbu, Anton Balotă, Nicodim Ion Matei, Nicolae Ladmiss Andreescu (fondatorul revistei **"Lanuri"** din Medias împreună cu George Popa si Mihail Axente în 1933, autor al volumului de mare succes *"Sburăm spre Răsărit"* de mai târziu - 1942), Remus Țincoca, N. Brana, I. Băleanu, Radu Gyr, Virgil Măгgescu, Mircea Mateescu, Haig

Acterian, I. Cengher, Petre Paulescu, Aurel Chirescu, C. Pârlea. Semnalări de reținut: Horia Filip – ***"Catapeteasmă peste veac"*** (IV, Nr. 14, 1940); I. Mateescu-Matei – ***"22 Septembrie 1939"*** (IV, Nr. 15, 1940); Aurel Chirescu – ***"Poetul Radu Gyr, rapsod al sângerării si biruinței legionare"*** (IV, Nr. 20, 1940); Mircea Mateescu – ***"Legiunea si absolutul românesc"*** (IV, Nr. 21, 1940); Aurel Chirescu – ***"Un poet al jertfei legionare: Valeriu Cârdu"*** (IV, Nr. 21, 1940); Eugeniu V. Haralambie – ***"Nae Ionescu"*** (IV, Nr. 21, 1940); Simion I. Cionca – ***"Icoane Legionare: Niculae Strugaru"***: *"Ți-a fost dat să cazi toamna, atunci când frunzele cădeau obosite de viața lor si când de peste munți venea vântul rece. Ai căzut mândru si senin asa cum în totdeauna ți-ai dorit moartea pentru Căpitan. Azi vei fi răzbunat Strugaru Nicolae. Vom culege si chipul tău. Vom strânge în sufletele noastre dragostea ta de tot ce e frumos si vom face să ne fie Evanghelie. Vei trăi în noi si peste noi."* (IV, Nr. 22, 1940); Mircea I. Goruneanu – ***"Legiunea si Armata"*** (IV, Nr. 22, 1940); Horia Filip – ***"8 Noembrie 1940"*** (IV, Nr. 22, 1940); Gheorghe I. Gheorghe – ***"Gânduri la început de muncă legionară"***: *"Tabăra legionară!... Tabăra legionară… minunat simbol al creației! Scoală – desăvârsită scoală a spiritului… Isvod de glorie legionară…"* (IV, Nr. 24, 1940); Dan Ilie – ***"Măsura crestinătății, măsura jertfei"*** (IV, Nr. 27, 1940); Cătălin Ropală – ***"Note din Jilava - Mos Ajun în 1938"*** (IV, Nr. 27, 1940); Radu Gyr – ***"Datina si Legiunea"*** (IV, Nr. 27, 1940); Ion Danciu – ***"Colindul stelelor"*** (nuvelă, IV, Nr. 28, 1941); H. Corvin – ***"Glasul Majadahondei"*** (V, Nr. 31, 20 Ian. 1941) - pentru a aminti numai o parte din valoroasele contribuții la revistă. Bucuresti, 1937-1941.

Tipografiile "Fântâna Darurilor" si "Tiparul Românesc", Bucuresti.

"FAPTA" (1) *(Doctrină, Literatură, Stiință).* Redactor: Nicolae V. Lupu. Anul I, Nr. 1, 15 Ianuarie 1941, Bucuresti. Din colectivul redacțional: Nicolae Albu, Vasile Băncilă, Aurel Chira, Ion I. Ionică, Nicolae Iancu, Liviu Stan, Radu Brates, Ion C. Nonea, Laurențiu Moldovan, Axente Creangă, Nicolae Mârza, C-tin Stoicănescu, Ion Costea, Traian Herseni…

FAPTA
REVISTĂ LUNARĂ
DOCTRINA, LITERATURĂ, STIINTA

"FAPTA" (2) *"Foaie de luptă românească pentru ziua de azi si de mâine"* cu adaosul: *"Din cuvânt se naste fapta"*. Director editor: Mihail Fotin Enescu. Redactor: Radu Negoiescu. *"Am pornit pe această cale semănată de piedici fără semeție: semeția este pedepsită în acțiune, de imponderabil. Nu ne supra-prețuim puterile, nici nu le sub-prețuim: ci le prețuim numai atât cât pot folosi"* – din articolul de început sub titlul ***"Cuvânt si faptă"*** semnat de M. F. Enescu. Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1956, Madrid, Spania (Ian. 1956 – Iunie 1958). Reapare în Decembrie 1963 la Freiburg, în Germania, cu aceiasi formulă redacțională. Ultima ediție a revistei: Septembrie 1964. Articole cu solide analize politice, pagini bogate de critică, versuri,

FAPTA
CUVANT SI FAPTA

cronici, informații si texte diverse. Colaboratori centrali: Horia Stamatu, Paul Miron, Vintilă Horia, Radu Negoiescu, Virgil Ierunca, Corneliu Stoian, s.a.

◆ **"FASCICOLA LEGIONARULUI"** Anul I, Nr. 1, 9 Mai 1933, Bucuresti. Director: Corneliu Zelea Codreanu. Apare în 4 numere, încheindu-si activitatea odată cu Nr. 4, la 21 Mai 1933. Publicație bisăptămânală. (În fapt, ediția originală a volumului *"Cărticica Sefului de Cuib"* de Corneliu Z. Codreanu si care astfel, în această formă originală, a pătruns cenzura guvernului dela conducerea țării).

◆ **"FICHTENHAINER TAGEBLATT”** Revistă mimeografiată apărută clandestin în câteva numere la Buchenwald sub egida “Grupei Mici”*) între anii 1942-1944, avându-l ca realizator principal (după toate aparențele) pe Nicolae T. Tănase.

*)____

- Este vorba despre *grupa* dizidentă ruptă din rândul legionarilor refugiați în Germania si internați sub *protecția Reichului* în lagăre, după rebeliunea antonesciană din Ianuarie 1941. La 30 Septembrie 1941, la Rostock, un grup infim de legionari, a ridicat *“steagul răzvrătirii contra brigadirismului si a Nasilor lui: N. Pătrascu si Sima”* – cum se exprima Nicolae Tănase în numărul 14 din Ianuarie 1954 al revistei **“Troița”**. Merită expusă mărturia clară pe care o face Av. Nistor Chioreanu în lucrarea sa intitulată *“Legionarii Români la Buchenwald”*, apărută în 1998 la editura “Ramida” din Bucuresti sub auspiciile Fundației “Buna Vestire”, descriind convorbirea autorului avută cu Prof. Nicolae Petrascu la ajungerea lui în Germania pe seama acestei situații, pentru a înțelege cu adevărat cauzele si împrejurările în care tristul episod al *“răzvrătirii”* a avut loc: “*- Se găsesc printre noi", a ținut să accentueze Petraşcu, "un număr de veleitari care vroind să profite de momentele grele în cari ne-au târât Antonescu şi Hitler, se gândesc să profite de această situaţie şi, făcând jocul acestora, să se ridice în fruntea Miscării şi să o manevreze după dorința lor. O greşeală mai mare nu se poate, decât să ajungem să ne certăm între noi şi să rupem unitatea Mişcării. N'am face decât să-l ajutăm pe Antonescu care, după ce cu ajutorul legionarilor l-a alungat de la tron pe Carol II - vroia acum să ajungă şi Fuhrerul legionarilor, dar urmărind nu problemele Neamului, ci satisfacerea unor interese meschine de veleităţi personale, cari ar duce la fărâmiţarea solidarităţii naţionale şi la abaterea Mişcării Legionare de la idealurile nobile pe cari i le-a stabilit Corneliu Codreanu la întemeierea acesteia."*

◆ **"FISIER"** Director: E. Ar. Zaharia. Apărută la Cernăuți, 1934. Dintre colaboratori: Liviu Rusu, Ion Stefan.

◆ **"FLANC"** Director: Teofil Lianu. Anul I, Nr. 1, Martie 1934. Cosmin - Cernăuți.

◆ **"FLAMURA"** Redactori: Constantin Pârlea si Mihu Dragomir. Anul I, Nr. 1, 1937, Brăila. *“**Flamura**, răbojul tinerei generaţii, a reapărut… **Flamura**, sincer vorbind, este una dintre puţinele reviste tinereşti scrisă şi redactată frumos. Mai mult, în jurul acestei tribune a reuşit să se grupeze un mănunchiu de condee de o reală şi incontestabilă valoare: C. Pârlea, Mirela Dragomirescu, Pavel P. Belu, Mihu Dragomir, Petru Sfetca, Cristian Sârbu, etc.”* – scria revista **“Luceafărul”** (VI, Serie Nouă, Nr. 8-10) la reapariția “**Flamurei**” în 1940.

Revistă literară a tinerilor scriitori brăileni.

◆ **"FLORI DE CRIN"** *(revistă femenină, literară-religioasă).* Redactor responsabil: Pr. Teofil A. Bălibanu*). Administrator: Cornelia Petrisin. Anul I, Nr. 1, Mai 1932, Simleul-Silvaniei. Menirea si scopul de viitor al revistei: *"Să apere tineretul femenin – si femeia - de imoralitatea pe care o propovăduesc scrierile rele, luptând, în acelas timp, împotriva celor ce vor atăca "singura morală adevărată": **morala lui Hristos**. Să vestească necontenit, cu orice sacrificii, deviza Țării Românesti: **"Nihil sine Deo"**, pe care, agenți periculosi ai Masoneriei-distrugătoare de neam, o calcă în picioare: în scoli, ca si în celelalte instituții de stat…"*

Colaborări: Dr. Ion Banea, Filotea Dumbrava, Prof. Dr. Titus Mălai, Ion Agârbiceanu, Ion C. Cătuneanu, Prof. Iosif Frollo, Dr. Irina Berinde, Livia Rebreanu-Hulea, N. Trăistaru, A. G. Delafântânele, Sorica Vlădescu, s.a. De-a lungul tuturor anilor de apariție, revista a oferit ajutor si a ținut să apere cu demnitate naționalismul tineretului legionar de care s'a simțit legată încă de la primele numere, exprimându-se fără frică: *"**Tineretul constructiv oprit a mai zidi biserici**. Sub titlul de mai sus, citim într'o revistă religioasă, care apare la Satu Mare, sub conducerea Prea Cuvioşilor Părinţi-Călugări Români-Uniţi dela Mănăstirea Bixad următoarele :*

Prin hotărîrea sf. Sinod al bis. ort. din 4 Oct. 1935, la intenţia d-lui ministru Al. Lăpădatu, s'a hotărît a nu se mai permite „taberelor de muncă" ale tineretului să mai facă biserici şi altfel de construcţii bisericeşti. Se ştie că tineretul intelectual (studenţi, profesori, ingineri) din fosta „Gardă de fier", acum membrii ai partidului „Totul pentru Ţară", cu braţele lor construesc, repară biserici, mănăstiri, şosele, în diferite părţii ale Ţării. Orice neam i-ar fi sărutat pe amândoi obrajii, pe asemenea tineri — zice Generalul Cantacuzino-Grănicerul — numai Biserica ortodoxă-română i-a pălmuit, frângându-le în inimă, avântul lor sacru. Oare Biserica unită, sau catolică, faţă de ordinul în chestiune, ar fi făcut „gestul de azi" al Bisericei noastre? Eu cred că nu..." Si revista complectează: De fapt, un tineret, care dovedeşte atâta devotament pentru ideea creştină, nu poate fi periculos Ţării.

*Am reprodus — cele de mai sus — din revista bisericească-omiletică-pastorală, editată de Ordul călugăresc sf. Vasile cel Mare, cu aprobarea Ven. Ordinariat Episcopesc al Eparhiei Maramureşului şi a Superiorilor regulari, care portă numele de: **Cuvântul Adevărului**, tocmai fiindcă şi ea — ca şi noi — nu face politică de partid, ci numai una: românească şi creştinească. Dar tocmai pentru aceasta, în faţa adevărului, trebue să ne plecăm. Şi o facem bucuroşi"* – se încheie articolul din revista **"Flori de Crin"** (V, Nr. 2-3, Feb.- Martie 1936); un singur exemplu, exemplu ce reliefează înțelegerea marilor deziderate ale tineretului constructiv din perioada interbelică, acționar pe linie românească si crestinească. Cu numărul 7-10, (IV) 1936, împlinindu-se 5 ani dela apariție, implicat în conducerea activităților de construire a bisericii din Marca (Sălaj) încă din vara anului dar si pentru a face față *"greutăților momentane"* întâmpinate, Pr. Prof. Teofil A. Bălibanu informează suspendarea benevolă a publicării revistei în cuprinsul anului 1937, urmând ca ea să fie reluată la 1 Ianuarie 1938 *"când situația va fi*

clarificată". Din nefericire, cu noul climat politic instaurat după această dată, publicația va fi împiedicată să-si reia apariția anunțată.

✜ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1932, Nr. 1 – 6; Anul II, 1933, Nr. 1 – 10; Anul III, 1934, Nr. 1 – 10; Anul IV, 1935, Nr. 1 – 10; Anul V, 1936, Nr. 1 – 10.

*)______

- Seful partidului "Totul pentru Țară" din jud. Sălaj.

◆ **"FRĂMÂNTĂRI AGRARE"** Director: Virgiliu Gavrilescu. Anul I, Nr. 1, Mai 1934, Bucuresti. Revistă lunară. Dintre colaboratori: Ilie Drăgan, Traian Boieru, A. Stănculescu. Interzisă după patru numere de apariție.

◆ **"FRĂȚIL'IA"** (almanah aromânesc) Editat sub conducerea Cercului Studențesc Cultural - Național **"FRĂȚIL'IA"**, Bucuresti. Un rol important în cadrul de promovare a acestui cerc studențesc, l-a avut încă de la început revista **"Peninsula Balcanică"**[*)], subscrisă la rândul ei efortului cultural si spiritual de afirmare a aromânilor. Primul număr, pe anul 1927, la Bucuresti. Au colaborat în decursul anilor la această tribună de apărare a fraților aromâni răspândiți în peninsula balcanică: Simion Mehedinți, I. Fotti, Constantin Belimace, George Murnu, Mihail Negru, Nusi Tulliu, Mihail Pinetta, Zicu Araia, Pavel Nicolae, Nae Dumitrescu, G. Sârbulescu, Nicolae Zdrulla, Nicolae Batzaria s.a.

A reapărut la începutul anilor '80 la New York, sub conducerea lui Nicolae Niță, iar mai apoi ca rubrică permanentă (redactor responsabil: Sava Gârleanu) în cuprinsul ziarului ***"LIBERTATEA"*** (Dir. Nicolae Niță).

*)_______

- De altfel, revista **"Peninsula Balcanică"** oferă cu generozitate un număr întreg la dispoziția tinerilor **Cercului "Frățil'ia"** (Anul III, Nr. 9, Ianuarie 1926), directorul revistei Toli Hagi-Gogu[1)], ținând să sublinieze: *"Cititorii nostri cunosc... că s'a înființat Cercul "Frățil'ia". Din numele său asa de crestinesc si în acelas timp aromânesc, cum si din activitatea sa culturală de până acum, se desprinde țelul binefăcător pentru cauza aromânească, al acestui cerc. Si nu ne îndoim că va contribui mult la ajungerea acestui țel, când stim că membrii acestui cerc ascund în ei acel* **curat** *avânt tineresc de altădată. Pentru aceasta am cedat cu placere acest număr Cercului Frățil'ia, usurându-i debutul..."*

1)______

- El însusi vechi stegar si conducător al românilor naționalisti din regiunea Veriei (Macedonia Grecească), a adus un aport important în lupta grupurilor de români din Turcia europeană *"pentru obținerea si aplicarea Iradelei Imperiale din 9 Mai 1905, prin care se consacra în mod oficial existența*

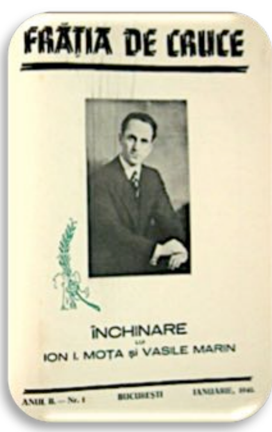
seculară a românilor din Turcia si se proclama ca naționalitate distinctă *printre celelelalte naționalități, pe picior de deplină egalitate, în ceeace priveste autonomia scolară, religioasă si comunală"* (cf. Tribunei Românilor de peste hotare, 1929).

◆ **"FRĂȚIA ARHANGHELUL MIHAIL"** *Foaie de propovăduire crestină ortodoxă*. Anul I, Nr. 1, Bucuresti, 1940. Director: Stefan Palaghiță. Redactor: Gh. Dem. Ciocan. Tip. "Gândul", N. Stoicănescu.

◆ **"FRĂȚIA DE CRUCE"** (1) *Revistă de cultură național-crestină*. Anul I, Nr. 1, 1926, Brăila. *Apare sub conducerea Frățiilor de Cruce din întreaga țară*. Dispare în acelasi an, după numărul sase.

◆ **"FRĂȚIA DE CRUCE"** (2) Director: Al. Plopsor. Apărută la Bucuresti (Anul I, Nr. 1, Dec. 1940 – Nr. 2, Ian. 1941) având colaborarea unor nume de primă mărime în sânul Miscării Legionare: Horia Sima, Traian Herseni, Vasile Băncilă, Aron Cotrus, Aurel Cotrus, Vladimir Dumitrescu, Ilie Smultea, Constantin Stoicănescu, Pavel P. Belu, Aurel D. Bugariu, Virgil Ionescu, Axente Creangă, Radu Mironovici, Alexandru Constant, Dan Nițu, s.a. Revistă dedicată tineretului din Frățiile de Cruce al cărui rol trebuia să fie bine conturat, acel tineret căruia i se adresa Căpitanul în 1936, reprodus de altfel în prima pagină a publicației: *"Voi nu sunteți o organizație de luptă, ci de educație... Trebuie să vă preocupe problema de dinăuntru; forul interior fiind isvorul din care pleacă toate virtuțile si păcatele omenesti. In suflet vei găsi bogăția si sărăcia, lasitatea si eroismul... Datoria Frățiilor de cruce este ca să dea tipul de legionar cât mai perfect, cu o aleasă educație interioară. Intreagă, Legiunea nu este altceva decât o permanentă scoală, din care Frăția de cruce este stagiul principal de educare"* (art. "***Cuvântul Căpitanului"***). Comentând apariția noii reviste în ziarul **"Axa"** din 31 Dec. 1940, pe acelasi fond, F. Florescu ținea la rândul său ca să sublinieze însemnătatea ei în educația de viitor a tineretului, prin cuvintele Comandantului Horia Sima: *"A iesit de sub teascuri, primul număr al revistei tineretului scolar legionar. Numele ei este numele simbolic al organizației legionare a scolarilor:* Frăția de Cruce. *Plină de dinamism, cu un conținut care arată sbuciumul legionar dar si biruința; durerile trecutului, dar si bucuriile viitorului,* Frăția de Cruce *în primul număr aduce 8 porunci ale Comandantului Miscării Legionare, d. Horia Sima. Ele arată ținta care trebue să fie atinsă de scolarul legionar"*. În cadrul de față, ne permitem să extragem din primele trei enunțate: *"1. Frații de Cruce vor forma elita conducătoare de mâine a miscării legionare; 2. Pentru a fi vrednici de această misiune, se cer două condiții: o desăvârsită educație legionară în spiritual Căpitanului si o adâncă pregătire scolară; 3. Fratele de Cruce munceste pentru scoală cu aceeasi însuflețire cu care se jertfeste pentru Legiune. El stie că învățătura este*

o armă de mare preț în lupta dintre neamuri”. Semnalări (I, Nr. 1, 1940): Ilie Smultea – ***“Spre biruință”***; Alexandru Popsor – ***“Semnificația biruinței legionare”***; Vasile Băncilă – ***“Primatul educației”***; Traian Herseni – ***“Scoala si Frățiile de Cruce”***; Pavel P. Belu – ***“Lerui, Ler…”***; Florian Cerbu – ***“Scrisul Legionar”***; Gh. C. Croitoru – ***“Crăciunul în lagărul dela Miercurea-Ciuc”.*** Semnalări (II, Nr. 1, 1941), număr dedicat Eroilor Ion Moța si Vasile Marin: Horia Sima – ***“Jertfa lui Moța în Spania”***; Alexandru Popsor – ***“Prezența permanentă a lui Ionel Moța”***; Alexandru Constant – ***“Asa erau…”***; Ilie Smultea – ***“13 Ianuarie”***; Vasile Băncilă – ***“Arhangheli în istoria românească”***; Radu Gyr – ***“Cântec pentru slava lui Moța si Marin”***: *“Când treceau printre viteji de stei, / codrii verzi se despicau si ei. / Brazii cântau cu brațu ‘ntins în soare, / munții ascultau în sărbătoare”*.

Atelierele “Imprimeria”, Bucuresti.

G)

◆ **"GARDA"** (1*) (organul "Gărzei de Fier" Muscel).* Gazetă lunară a Miscării Legionare din județul Muscel, având sediul în com. Domnesti. Fondator: Ing. Gheorghe Clime. Girant responsabil: Ion Hodos. Anul I, Nr. 1, 1 Noembrie 1932. *“Pornim voiosi, siguri, la lupta care se desfăsoară: victoria o vedem, nu ne îndoim de ea, pentrucă pentru dânsa, ne-am însusit legea care o asigură:* ***orice jertfă****.”* (Gh. Clime – ***“Orice jertfă”***). De la nr. 2 cu motto-ul: *"Cine stie să moară nu va fi rob niciodată"*. După 1 Iulie 1933, cu sediul si administrația la Câmpulung. Nevoită să-si întrerupă apariția în toamna anului 1933[*)], reapare la 27 Octombrie 1940 purtând subtitlul de *"gazeta Miscării Legionare Muscel"* (mai apoi adăugându-se că reprezintă si jud. Dâmbovița), având ca prim-redactor pe Stefan Bădescu-Turcu si adresa la Sediul Legionar din Câmpulung. Primul număr este închinat jertfelor Legiunii din Muscel în timpul prigoanei carliste, fiind omagiați: Ing. Gheorghe Clime, Comandant al Bunei Vestiri, Victor Puiu Gârcineanu, Ion Stancu, leg. Busuioc si N. Crassan. Colaboratori: P. Gălăsanu, Dinu Paul, Petre N. Protopopescu, Ion Apostol, Ing. I. Tican, Petre Vălimăreanu, V. Mirescu, Gh. N. Susală, s.a. Ultimul număr apărut: 10, Ianuarie 1941.

Tipografiile "Muscelul" si "Gh. N. Vlădescu" - Câmpulung; Tipografia "Bucovina" I. E. Torouțiu, Bucuresti.

*)______

- Vezi ediția specială când apare sub titlul **“GARDA DE FIER”**, Câmpulung – Muscel, 1933. Tip. Gheorghe N. Vlădescu.

◆ **"GARDA"** (2) *(organ al Grupărei "Corneliu Zelea Codreanu").* Anul I, Nr. 1, 9 Octombrie 1932, Galați (Brăila). Sub conducerea unui comitet. Redactor responsabil: av. A. Ibrăileanu.

◆ **"GARDA"** (3) *(organ al grupării "Corneliu Zelea Codreanu").* Anul I, Nr. 1, Decembrie 1932, Galați.

◆ **"GARDA"** (4) Revista Grupului Legionar din Rostock, Germania (un singur număr, se pare, în Ianuarie 1944?).

◆ **"GARDA BASARABIEI"** (1) *(organ al țăranimei si muncitorilor crestini din orasul si județul Bălți).* Anul I, Nr. 1, Luni 1 August 1932. Apariție bilunară, sub conducerea unui comitet. Redacția si Administrația: Căminul Cultural Crestin, Iasi. Semnalăm din cuprinsul primului număr apărut: Mihail Polihroniade – ***"Rostul "Gărzii de Fer"***, autorul exprimându-si credința în rolul ei determinant în viața politică a României de viitor: *"Există un imperativ politic, care mai curând sau mai târziu îsi găseste instrumentul de realizare, si numai acele organizații sunt viabile care constituesc asemenea instrumente, care au menirea de a realiza un asemenea imperativ politic. Ei bine cred că "Garda de Fier" are de îndeplinit o astfel de menire în România…"* Corneliu Z. Codreanu – ***"Scrisoare către legionari"***; Nicu Iancu – ***"Marsul legionarilor din Echipa Morții"*** *("E jale multă'n țară / Căci străinul e stăpân, / Cersetor la el acasă / A ajuns bietul Român"),* iar Legionarul Onisor, în articolul din ultima pagină a publicației, sub titlul ***"Prigoană, bătăi si sânge"***, descrie persecuțiile din numeroase județe pe care le-au avut de înfruntat legionarii în timpul propagandei electorale, unde *"pretutindeni am fost urmăriți, bătuți si schingiuiți"* de autorități. Alte amănunte revelatoare despre aceste incidente găsim si în ***"Declarațiile Gărzii de Fier"*** din cel de-al doilea număr al gazetei apărut la 15 August, declarații făcute de Corneliu Zelea Codreanu în sedința din 2 August a Camerei Deputaților. Mai găsim în acest număr ***"Câteva lămuriri asupra organizării în general"*** a "Grupării Corneliu Zelea Codreanu", un scurt istoric ce înfățisează denumirile acesteia (Legiunea "Arhanghelul Mihail", "Garda de Fier"), cu o atenționare necesară pentru cei care ar dori să se înscrie în rândurile ei: *"Înainte de a păsi în organizația noastră gândeste-te bine, convinge-te bine si după o matură judecată hotărăste-te. Nu avem nevoie de oameni cu entuziasmul de paie, ci avem nevoie de forțe entusiaste în timp. Oameni maturi în gândire, hotărâți în voință si cu spiritul de jertfă si de abnegație. Încă un cuvânt: Să nu fii Iudă, căci noi putem fi streang"*. În nr. 3-4, ediția din 15 Septembrie 1932 a ziarului găsim publicate alte lămuriri ***"Din programul legiunii Arh. Mihail (Garda de fer) – Principii călăuzitoare"***, rânduri de definire si prezentare, demne de cunoscut de marele public. Au colaborat: Raul R. Lucrețianu (redactor responsabil), Mircea Manole, Alexandru Ventonic, Dragos Protopopescu, Al. Negruț, George Tellus, N. Constantin – Plăesu, s.a.

Tipografia “Căminul Cultural Crestin”, Iasi.

◆ **"GARDA BASARABIEI"** (2) *(organ al gospodarilor si al muncitorilor crestini din Basarabia).* Anul I, Nr. 1, 1 August 1932, Chisinău. Printre colaboratori: Mihail Polihroniade, Dragos Protopopescu, Al. Negruț, s.a.

◆ **"GARDA BUCOVINEI"** *(Gazeta organizației politice “Garda de Fer”).* Anul I, Nr. 1, 18 Noembrie 1932, Rădăuți, sub îndrumarea lui Vasile Iasinschi si *“conducerea unui comitet”*. Bilunar. Redactor responsabil: Vasile Prelipcean. Printre colaboratori: Mihail Polihroniade, George Macrin.

Sinoptica editării: Anul I, 1932, Nr. 1 - 4; Anul II, 1933, Nr. 1 - 3.

◆ **"GARDA BUZĂULUI"** Apărut în Buzău la începutul anilor '30.

◆ **"GARDA DE FER"** (1) Redactor responsabil: Ion Popazu. *"Organ de propagandă românească al 'Legiunei Arhanghelul Mihail', 'Garda de Fier' Secția Brăila".* Bilunar, sub conducerea unui comitet. Anul I, Nr. 1, 1 Ianuarie 1932, Brăila (o singură ediție).

Tipografia “Tiparul”, Brăila.

◆ **“GARDA DE FER"** (2) *(organ oficial al Organizației Centrale din Basarabia).* Anul I, Nr. 1, 1933, Chisinău. De la nr. 3 cu subtitlul de *“ziar săptămânal al conducerei centrale “Garda de Fer” din Basarabia”*. Director: Sergiu Florescu. Redactor responsabil: Th. Sârbu.

◆ **“GARDA DE FER"** (3) (*Apare când trebue)*. Anul I, Nr. 1, 1930, Bucuresti (singurul număr tipărit).

Tipografia “Bucovina”.

◆ **“GARDA DE FER"** (4) *Calendarul Legionarului*, 1931. Editat de Legiunea “Arhanghelul Mihail”. 32 pagini.

◆ **“GARDA DE FIER”** (5*) (ziar pentru alegeri al organizației care candidează cu numirea Gruparea Corneliu Z. Codreanu)*. Anul I, Nr. 1 (special), 20 Mai 1931. Redacția si administrația: Orăstie. Editor responsabil, Ion. I. Moța.

Tipografia “Solia Dreptății” din Orăstie.

◆ **"GARDA DE FIER"** (6) Anul I, Nr. 1, 1 Septembrie 1931, Piatra Neamț. Printre colaboratori: Viorica Lăzărescu, Nicolae Totu, Mihai Bicleanu, Pr. Ion Dumitrescu-Borsa, s.a.

Tip. “Mânăstirea Neamțului”.

◆ **"GARDA JIULUI"** *(Organ al Grupării Politice Corneliu Zelea Codreanu – Organizația Oltenia,* mai apoi, de la 25 Iunie 1933 ca *"organ de informație, pregătire si luptă al Organizației Politice Corneliu Zelea Codreanu").* Director: Crisu Axente. Prim redactor: Iuliu Stănescu. Secretar de Redacție: Bartolomeu M. Livezeanu. Anul I, Nr. 1, 4 Decembrie 1932, Craiova. Sub direcția unui comitet. Apariție bilunară. Semnează: Pr. I. Stoicescu, Nicolae Rosu, Ion Dobre, Iulian Gh. Stănescu (Istang, Stangiul, etc.), Stefan George Mircea, Fl. Petrescu, s.a. Reținem din acest număr: Iulian Gh. Stănescu – ***"Istoricul redesteptării naționale în Oltenia"*** (înființarea primelor cuiburi legionare la Mârsani, jud. Dolj, a Frăției de Cruce din orasul Craiova sub comanda lui Bartolomeu Livezeanu, campaniile de organizare în regiune); Ion Dobre – ***"Bătrâni si tineri din Oltenia!"*** (apel); Bartolomeu Livezeanu – ***"Camarazi Studenți!"***: *"Voi, fii ai gliei străbune, intrați în lupta de desrobire sufletească, loviți cu pumnul oțelit care să sfarme tot ce amenință țara noastră. Camarazi, vă chemăm alături de noi cei ce am intrat în luptă, vă chemăm să vă înrolați în tinereasca organizație 'Garda de Fier', vă chemăm să învingem sau să murim!";* Pr. I. Stoicescu (Maior-Confesor, Cavaler al Ordinului Coroana României cu spade cu panglica Virtutea Militară) – ***"În asteptare"*** (un alt apel de înscriere în "Garda de Fier" adresat celor ce au *"urechi de auzit",* la *"lupta de mântuire…".* În ediția următoare a ziarului (Nr. 2, I, 23 Dec. 1932), din datele statistice publicate care privesc ultimele activități ale Gărzii de Fier în Oltenia, aflăm că au luat ființă noi organizații ale acesteia, si anume: în jud. Romanați (în localitățile Ghizdăvesti, Apele vii si Zănoaga); în jud Dolj (la Romanesti, Puțuri, Rast, Cerăt, Boureni, Daneți si Dobresti); în jud. Vâlcea (în com. Lalos). Sunt raportate cu această ocazie date de interes privind organizarea generală a Gărzii, anume că *"până la 5 Noembrie, Doljul avea 101 cuiburi a 865 membri, din care 109 tineri de poliție proprie"*, cu *"organizații în județ, în 47 comune",* Romanațiul (organizații *"în 11 comune cu 18 cuiburi si 170 membri"*), iar în jud. Mehedinți, organizații *"în 21 comune cu 1230 aderenți si 27 legionari în poliția proprie"*. Ultimul număr al ziarului (14), editat la 5 Noembrie 1933.

GARDA JIULUI
Arestarea Legionarilor Gărzii de Fier

Tipografia "Apărarea Națională", Craiova.

◆ **"GARDA MOLDOVEI"** *(Organ al țărănimii si al muncitorilor crestini din orasul si județul Iasi).* Mai apoi, ca *"organ de propagandă al Gărzii de Fer din Moldova"*. Sub conducerea unui comitet. Anul I, Nr. 1, Iulie 1931. Apariție bilunară. Redacția si Administrația: Căminul Cultural Crestin, Iasi. Se remarcă din lista colaboratorilor: Corneliu Z. Codreanu, Al. Ventonic, Ion Banea, Alex. Butnaru, Haralambie Popescu, Al. Dincă. Semnalăm: ***"Din programul Legiunii Arhanghelului Mihail (Garda de Fier)"*** purtând iscălitura lui Corneliu Codreanu (în mai multe

GARDA MOLDOVEI
Validarea D-lui Corneliu Zelea Codreanu
Seful „Gărzii de Fier"

fascicole), ***“Istoricul Miscării Naționaliste”*** de Alexandru Butnaru, segmentat în două părți (prima, cuprinzând perioada anilor 1919 – 1927, cealaltă, perioada 1927 – 1933, prezentate în parcursul mai multor numere din toamna anului 1933), ***“Femeia legionară”*** (si rostul acesteia) de Haralambie Popescu, ***“Un răspuns la atacurile cuziste”***, *“analiză de lămurire absolut necesară pentru miscarea națională si curățenia ei sufletească”* pe care o face Ion Banea (III, Nr. 5, 15 Oct. 1933)…

Tipografia din “Căminul Cultural Crestin” si Tipografia “LEGIONARĂ”, Iasi.

◆ **"GARDA MORENILOR"** *(foaie de propagandă națională).*

✤ ***Sinoptica editării***: Anul I, 1930-1931, Nr. 1 - 24. Anul II, 1932–1933, Nr. 1 - 12. Moreni, Prahova.

Tip. “Prahoveana”, Moreni.

◆ **"GARDA OLTENIEI"** (1) Anul I, Nr. 1, 1 Decembrie 1932, Craiova. Primul articol despre scopul de viitor si atitudinea publicației se intitulează ***“Ce vrem?”***, iar răspunsul la această întrebare îl găsim din primele rânduri, mai mult decât definitorii: *“Vrem să creăm o publicație care să lupte pe față, hotărît, energic si demn pentru dreptatea românismului”*. În aceiasi pagină este publicat apelul ziarului către ***“Gorjeni!”***, este anunțată sosirea la Craiova a Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu la 4 Decembrie, însoțit de deputații Gărzii de Fier, iar în cuprins întâlnim un alt apel ***“Către intelectualii tineri la suflet”*** si o ***“Scrisoare către tineretul gorjean”*** pe care o adresează studentul legionar D. Bostină.

GARDA OLTENIEI
Ce vrem?
GORJENI!

◆ **"GARDA OLTENIEI"** (2) *Revistă a intelectualilor olteni din Bucuresti (corpul "Răsleți").* Anul I, Nr. 1, 1932, Bucuresti. Bilunar. Tipografia “I.N.C.”, Bucuresti.

Garda Prahovei
Ce este „Garda de Fier"

◆ **"GARDA PRAHOVEI"** *(organ al grupărei Corneliu Z. Codreanu din Prahova).* Anul I, Nr. 1, 23 Octombrie 1932, Ploesti, Prahova. Din primăvara anului 1933 ca organ al "Gărzii de Fer" din Prahova. Director: Hristodulo Luzi. Semnează: Alex. Cojocaru, I. Bălănescu, Al. V., J. Nottara, s.a. Remarcăm din primul număr al ziarului ***“Declarația la mesaj a sefului “Gărzii de fier”***, cum si ***“Chemarea”*** semnată de Alex. Cojocaru pe care o adresează deopotrivă tinerilor si bătrânilor, din care reținem: *“Steagul s’a desfăsurat, cei curajosi să vie, fricosii si lasii n’au ce căuta. Venind alături de noi, si pornind la acțiune, veți avea binecuvântarea cerului si a tuturor strămosilor nostri. Veniți la noi cu inima*

deschisă, cu gând curat si dragoste de muncă si sacrificiu… Noi ne-am legat în fața cerului să fim oameni, si vom fi!”

Într’un cadru succinct, numărul următor al gazetei înfățisează scopurile principale de acțiune si organizare ale statului legionar, dimpreună cu comandamentele morale ce stau la baza organizației care luptă pentru îndeplinirea lor: *“**Garda de Fier** este o organizație dinamică compusă din elita tinerimei entusiaste a acestei Românii postbelice, cu fond profund naționalist manifestat prin iubire nețărmurită de Patrie, cult sfânt pentru trecutul nostru de viteji, credință adâncă în Biserica lui Hristos si respect pentru Tron care a contribuit la întregirea acestui neam”* - (“***Ce este “Garda de Fier”***). 1932 / 1933.

◆ **"GARDA RÂMNICULUI"** *(organ al grupării Corneliu Zelea Codreanu din Jud. Râmnicu Sărat).* Girant responsabil: Aristotel Gheorghiu. Publicație bilunară. Anul I, Nr. 1, 6 Decembrie 1932, Focsani. Ultimul număr (II, 7) apărut la 6 August 1933. Colaborează: Nichifor Crainic, Mihail Polihroniade, Gheorghe Racoveanu, Gh. Musatin, s.a. Distingem: ***“Rostul Gărzii de Fier”*** de Mihail Polihroniade, ***“Singură religia moralizează”*** sub semnătura lui Nichifor Crainic, sau ***“Digul generației tinere”*** de Gheorghe Racoveanu, în care dispută interzicerea abuzivă impusă de autorități a construirii *Digului dela Visani* de către legionari în ziua de 10 Iulie 1933, zi în care cei peste 200 legionari adunați la Visani au fost *“umiliți până la ultima limită de umilire”*, iar *“vestea acestei nemaipomenite cruzimi împotriva unor tineri care mergeau să facă un bine”* – după cum este descrisă de Căpitan în cartea sa **“Pentru legionari”** - întinzându-se *“ca un giulgiu negru peste inimile strivite si pline de îngrijorare ale tineretului întreg”*. Dintre cei răniți în urma ordinelor venite din Ministerul de Interne, dela Armand Călinescu în special, se numără legionarii: Stelian Teodorescu (conducătorul taberei), preotul Ion Dumitrescu, Doru Belimace, Nicolae Constantinescu, pentru a aminti numai o parte din lungul sir al celor ce au fost loviți în chip bestial de jandarmi.

Garda Râmnicului
— Organ al grupării Corneliu Z. Codreanu din Jud. R.-Sarat —
Românii din Jud. R.-Sarat
Camarazi şi fraţi de luptă

Tipografia ziarului “Sentinela”, Focsani.

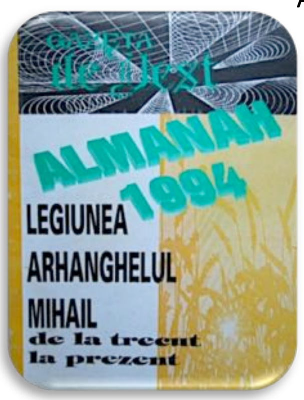
◆ **"GARDA SIBIULUI"** Sibiu, 1932 / 1933.

◆ **"GARDA TECUCIULUI"** Tecuci, 1932 / 1933.

◆ **"GAZETA GOSPODARILOR"** Redactori: George Drumur si Constantin Țopa. Cernăuți, Bucovina, 1936-1938 (?). Periodic de afirmare națională aidoma **"LIBERTĂȚII"** Părintelui I. Moța dela Orăstie. Contribuții: George Macrin, Vasile Posteucă…

◆ **"GAZETA HUNEDOAREI"** Apărută în orasul Deva. In 1937, pentru o perioadă, îsi schimbă numele în **"Gazeta Inidoarei".** Printre colaboratorii gazetei s'au numărat legionarii Nicu Iancu-Păltinisanu, Stefan M. Lazăr, s.a.

◆ **"GAZETA INTERNILOR"** *(organ al Asociației generale a internilor si fostilor interni de spitale).* Director: Dr. Paul Craja. Prim redactor: Dr. Ovidiu Carangiu. Anul I, Nr. 1, 26 Ianuarie 1938 (primul, presedinte, iar al doilea vicepresedinte al Asociației). Dintre colaboratori: Prof. Dr. Gerota, Prof. Dr. Hortolomei, Prof. Dr. D. Danielopol, Dr. O. Carangiu, Dr. Gh. Marinescu, Dr. H. Angelescu, Prof. Dr. C. Daniel, Dr. D. Paulian, Prof. Dr. Iacobovici si alții. *("Gazeta Internilor e un freamăt de luptă românească, sub oblăduirea Arhanghelului Mihail"* – **"Dimândarea"**, Anul II, Nr. 8, Ianuarie 1938).

Tipografia "Cultura", Bucuresti (Nr. 1-9), 1938.

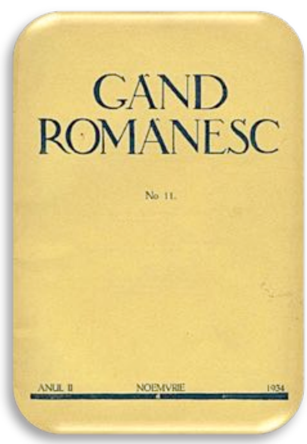

◆ **"GAZETA DE VEST"** *(magazin de istorie, atitudini si credință).* Apare săptămânal la Timisoara începând cu anul 1990 sub conducerea lui Ovidiu Gules. Din Septembrie 1991 (serie nouă), format de revistă, cu apariție lunară. După o mică întrerupere survenită în cursul anului 1997, revista îsi reia activitatea (seria III-a) printr'o ediție specială, nr. 137, în Martie 1998, în format redus. În paralel, încă din primii ani ai gazetei, la inițiativa lui Zaharia Marineasa si sub auspiciile publicației, ia ființă Tipografia si **Editura "Gordian",** retipărindu-se un număr însemnat de volume clasice din istoriografia legionară, dar si noi lucrări memorialistice de interes legionar. Merită semnalată în acelasi context si seria almanahurilor publicate de-a lungul anilor sub egida gazetei. Colaboratori: Valeriu Nestian, Sebastian Mocanu, Adrian Onea, Răzvan Codrescu, Grigore Opriță, Tiberiu Hențea, Zaharia Marineasa, Virgil Maxim, Faust Brădescu, Filon Verca, Nicolae Niță, s.a.

◆ **"GÂNDIREA"** *(Literară-Artistică-Socială).* Director: Nichifor Crainic. Anul I, Nr. 1, Cluj, 1 Mai 1921, sub conducerea lui Cezar Petrescu si D. I. Cucu (fondatori). Apariție bilunară în primii ani, apoi lunară. Coperta grafică originală: Victor Ion Popa. De la numărul 14 si în continuare, cu o nouă grafie a titlului revistei pe coperta exterioară realizată de Anastase Demian. Din 1922 sub direcția lui Nichifor Crainic, care o transferă la Bucuresti. Desenele interioare (cu prevalență în primii ani ai publicației), sunt semnate de Victor Ion Popa, Stefan Popescu, M. H. Georgescu, Nora Jean

Steriade, Horațiu Dimitriu, s.a. Cu numărul 3, anul II din 16 Mai 1922, revista renunță la subtitlul enunțat la apariție, iar cu numărul 6, anul II, din Iulie 1922, vechiul format al *sumarului* pe două coloane va fi înlocuit si el, în forma clasică devenită caracteristică revistei peste ani, cele două coloane fiind menținute doar la spațiul conturat **"Cronicilor"**, adecvat analizelor si dezbaterilor: *"Idei, Oameni*, *Fapte"*, *"Cronica Literară"* sau *"Cronica Măruntă"*. Cea mai prodigioasă revistă de cultură naționalistă românească. În paginile ei apar (mai ales după anul 1925), articolele programatice definitorii ale ***"curentului gândirist"*** (autohtonism – naționalism - neo-ortodoxism) care au influențat lumea literelor românesti, conturând cunoasterea substanței artistice originale a scrisului românesc. S'au numărat printre emeriții colaboratori ai acestei reviste: Radu Gyr, Lucian Blaga, Aron Cotrus, Dan Botta, Ovid Caledoniu, Niță Mihai, Dumitru Caracostea, Mircea Eliade, Ovidiu Papadima, Dragos Protopopescu, Vasile Voiculescu, Ion Barbu, Septimiu Bucur, Vasile Băncilă, G. Breazul, Ion Petrovici, Dumitru Ciurezu, Aurel Marin, Horia Nițulescu, E. Ar. Zaharia, Ion Pillat, Radu Brates, Gib Mihăescu, N. Ladmiss Andreescu, Gherghinescu Vania, N. Crevedia, Vintilă Horia, Gr. Popa, Al. Busuioceanu, Basil Munteanu, graficienii Anastase Demian si Stefan Dimitrescu, Tudor Vianu, N. I. Herescu, C-tin Manea, G. Dumitrescu, Dumitru Stăniloae si alții. Semnalăm: Nichifor Crainic – ***"Sensul Tradiției"*** (1929); Nichifor Crainic – ***"Tineretul si Crestinismul"*** (XIII, Nr. 3, Martie 1934); Vasile Băncilă – ***"Naționalismul si Misiunea Românească"*** (XV, Nr. 7, Sept. 1936); Nichifor Crainic – ***"Copilărie si Sfințenie"*** (XVII, Nr. 1, Ian. 1938); Nichifor Crainic – ***"Revoluția Legionară"*** (XIX, Nr. 8, Oct. 1940); Nichifor Crainic – ***"Despre Demofilie, Cuvinte către studenții mei"*** (XX, Nr. 1, Ian. 1941). Sunt înregistrate si două sincope în apariția revistei, prima în 1925, a doua, mai lungă, între Mai 1933 - Octombrie 1934. Dispare după August 1944.

◆ **"GÂND ROMÂNESC"** *(Revistă de cultură editată de "Astra")*. Apariție lunară, sub conducerea unui comitet. Redactor: Ion Chinezu. Secretar de redacție: Olimpiu Boitas. Anul I, Nr. 1, Mai 1933, Cluj. Editura Societății "ASTRA", Tip. "Cartea Românească", Cluj. Au contribuit: Vasile Băncilă, Traian Herseni, Radu Gyr, Gheorghe Vania, Horia Stamatu, Ion Pillat, Ovidiu Papadima, Ilariu Dobridor, G. Bogdan-Duică, Octav Suluțiu, Lucian Blaga, Emil Cioran, Aron Cotrus, Sextil Puscariu, Septimiu Bucur, s.a. În bogatul cuprins al revistei întâlnim: studii filosofice, eseuri, versuri, cronici diverse (literare, plastice, musicale), s.a. Traian Herseni ne vorbeste despre ***"Integrare în istorie"***, Lucian Blaga ni-l înfățisează pe Avram Iancu în drama cu acelas titlu (dedicată, se pare, lui Corneliu Codreanu), Mircea Vulcănescu despre ***"Ion Creangă văzut de generația actuală"*** (III, Nr. 1, Ian. 1935). După ***"Teoreticism"*** si ***"Censura transcendentă"***, începând cu 1937, Vasile Băncilă porneste publicarea un important studiu despre ***"Lucian Blaga, energie românească"***, continuat mai apoi, în fascicole, cu proporții ce depăsesc o simplă cercetare critică. Scriitorul Ion Agârbiceanu, în nr. 1-2 (VI, Ian.-Feb. 1938), publică un fragment

din romanul *"Sectarii"* la care scria (editat în volum în acelas an), roman edificator despre luptele politice dintre vechile partide si noul curent naționalist, impunător, al Miscării Legionare (alias "Generația Nouă"). Sciziunea Ligii Apărării Național-Crestine (L.A.N.C.) sub conducerea lui A. C. Cuza (alias Ilie Berbecaru) produsă în 1927 si crearea Legiunii "Arhanghelul Mihail" sub conducerea lui Andrei Muresanu (un nume simbol - alias Corneliu Z. Codreanu), *"un tânăr avocat, înalt, voinic, cu ochii negri scăpăratori, cu voce adâncă de bariton"* care în scurt timp *"constituie organizații pe județe, ține întruniri si adunări poporale cu mare răsunet în țară... Tinerimea promova cu unul din generația ei..."* În cuprins apar variații si transbordări ale acțiunii în timpul camarilei (abia instaurate) si Ion Agârbiceanu portretizează la final țelul "Noii Generații) sub conducerea lui "Andrei Muresanu", manifest clar si impunător: *"Astăzi, nația noastră călăuzită sub catapetesmele istoriei de Arhanghelul ei mântuitor, Andrei Muresanu, s'a desteptat, si, cu mâinile înclestate pe coarnele plugului strămosesc, trage brazdă nouă în sânul patriei, din care mâne va răsări floarea rară a destinului fericit al României..."* Ultima editare (Anul VIII, 1-4, Ianuarie-Aprilie 1940).

◆ **"GÂNDUL NEAMULUI"** *Organ Oficial al Centrului Studențesc Crestin din Chisinău,* Basarabia. Anul I, Nr. 1, Martie 1935. Apare lunar, sub conducerea unui comitet de redacție în frunte cu Viorel D. Trifa, Presedintele Centrului Studențesc Crestin din Chisinău, Valeriu I. Martin, Ion Nicuță si Sergiu Rosca. *“Pornim la drum* – scrie în cuvântul de început Viorel Trifa – *cu gândul îndreptat spre studii, cu inima spre adevăr si cu ochii țintă la România cea nouă de mâine… Năzuim către un țel nou, dar sfânt, pentru care să luptăm si către care să ne îndreptăm cu drag tinerețea noastră. E însetat sufletul nostru după fapte mari. Vrem ca si această revistă să fie o mărturie din care să reiasă că: studențimea este la datorie, că vrea să lupte si să se jertfească pentru a-si îndeplini misiunea… Am vrea ca această revistă să fie un steag pe care să-l trecem din mână în mână si o flacără vie care să ne lumineze cărările tinereții” (**“Pornim la drum”**)*. Un frumos articol semnează Ion Nicuță, martor la ridicarea unei biserici de către tinerii naționalisti, care scrie impresionat de munca acestora: *“I-am văzut lucrând. Era o biserică dărâmată, - într’un sat mare din iubita si mult oropsita noastră Basarabie. Biserica era o ruină. Trebuia o muncă uriasă pentru ridicarea ei. Avea un deviz de ½ milion. De mulți ani se munceau locuitorii s’o ridice dar nevoile si sărăcia le stăteau piedică… Si atunci minunea: - un semn al vremii – ceea ce nu s’a mai văzut: ca dintr’un ordin suprem s’au adunat la această biserică studenți si tineri meseriasi – ingineri si maestri din toate colțurile țării. Sosind în fața ruinelor au privit o clipă la ele, ş’au făcut apoi semnul crucii si fără un moment de ezitare – cu dorul de a învinge – asa era morala si educația lor, s’au apucat cu dragoste si cu hotărâre de muncă… Cresteau zidurile ca din apă. Clopotnița e gata. E albă ca zăpada si se înalță râzând în soare. Inima legionarilor creste de bucurie odată cu cresterea zidurilor. Încă o lună – două săptămâni, -*

GÂNDUL NEAMULUI
Pornim la drum.

încă 2 zile – iată o zi si biserica e gata. A fost începută la 2 Iulie si a fost gata în Octombrie 1934. A fost ridicată cu brațele lor, fără bani, fără a cere nimic, ci din contra ei au dat totul, căci asa cere vremea. Imperativul timpului e: Totul pentru țară… Plecând, mi-am aruncat pentru ultima oară ochii la dânsa si iarăsi am văzut sus, deasupra usei de intrare, chipul frumos al Arhanghelului Mihail cu sabia ridicată asupra dusmanilor omenirii…” (***“Munca pe santiere”***). Alte articole de interes din cuprinsul acestui număr: ***“Necesitatea presei românesti în Basarabia”*** de Sergiu Rosca: *“O presă românească este necesară mai ales în Basarabia, care cu toate că face parte integrantă din trupul Moldovei si cu toate că aici s’a păstrat întotdeauna cultura românească, totusi este nevoe de-o acțiune puternică pentru întărirea si mai mult a spiritului românesc, pentru că ea se află între două concepții de viață, fiind asezată la răscrucea culturii latine si slave”*, pronunțându-se în acelasi sens si în cazul celorlalte ținuturi care *“au stat multă vreme sub stăpânirea străină”*, acest lucru contribuind *“la unirea sufletească a tuturor românilor”*. George Al. Arghiropol – ***“Note despre generația de azi”***; N. Mladin – ***“Sensul revoluției lui Horia”*** (la împlinirea a 150 de ani dela tragerea pe roată si martiriul lui Horia, Closca si Crisan); ***“Ce înseamnă stăpânire românească”*** (note luate de Nic. G. Constantin după conferința Prof. Nae Ionescu ținută la Chisinău la 24 Februarie acelas an în urma invitației Centrului Studențesc Crestin din Chisinău). Mai colaborează: Al. N. Vasilescu, Emil Dodu, s.a. Desi proiectată la o apariție lunară, publicația întâmpină greutăți de nuanțe diverse si continuarea ei vede lumina tiparului abia în anul următor, cu nr. 2 – 3 (II, 1936) pe lunile Ianuarie – Februarie, anunțându-se cu această ocazie si comitetul lărgit al redacției în frunte cu G. Al. Arghiropol (noul presedinte al Centrului Studențesc Crestin), comitet din care fac parte: V. Popescu, I. Țones, N. Mladin, S. Nicov, I. Nicuță si I. Chiriacescu. Semnează: Pr. Gr. Cristescu – ***“Generația nouă”***, care – ne spune autorul - *“este tineretul cel mai structural, mai organic integrat în constiința si istoria spirituală a neamului nostru…, pornit la drum cu un splendid echipament moral, cu un elan radios de a se jertfi până la unul pentru legitimele instituții morale ale neamului”*, ancorat adânc în *“constiința misiunii lui istorice”*. **“Pentru 24 Ianuarie…”** este titlul articolului pe care îl iscăleste N. Mladin, în care pune accentul pe lacunele sistemului rezultat în *“epoca dela 1848 încoace”*, epoca modernă însemnând în istorie “*epoca individualismului, care neagă orice ierarhie, orice criteriu spiritual de valorificare, orice sens al armonizării voluntare -, afirmând în schimb anarhia indivizilor disparați, a egoismului individual, al luptei ‘naturale’ în vederea selecțiunei indivizilor”*, de unde si *“divorțul dintre structura Statului nostru si realitatea românească”* si *“misiunea generației actuale”* de *“potențare si trăire a specificului românesc”*. Nic. Gh. Constantin scrie despre ***“Biserica ortodoxă pe malurile Tisei”*** si greutățile pe care le întâmpină cei *“vreo 200-260 mii de Români”* din Ungaria, deplorând *“procesul de maghiarizare”* la care sunt supusi acestia în diferite forme, dar în special faptul că nu s’a admis *“nici o organizare a bisericii ortodoxe române în cadrele Statului Ungar, lipsindu-i astfel pe Români, de a avea elemente proprii, creiate în sânul lor”*, o realitate întristătoare fiind însăsi faptul că *“din toate localitățile cu populație românească numai vreo 10 se mai pot ruga*

lui Dumnezeu în limba românească". Mai notăm: Al. Bardier – ***"Studenţimea română, factor culturalizator"***; Sergiu M. Nicu – ***"Între studenţie si democratism";*** Costache I. Paiu – ***"Două atitudini"*** (pe care autorul le decantează, *"deoparte spiritualismul crestin cu superioare criterii morale de pătrundere în viaţă"*, iar de cealaltă *"individualismul materialist"* care serveste *"tendinţelor egoiste")*. Ne oprim (ca ultim popas asupra acestei ediţii), la rubrica de **"Cronică măruntă"** îngrijită de I. V. Ţoneş, din cuprinsul căreia aflăm despre activitatea Centrului Studenţesc Chisinău (organizator al ciclului de conferinţe intitulat "Probleme spirituale ale timpului de faţă"), ultimul dintre invitaţi*) fiind Prof. Mihail Manoilescu care, la 2 Februarie 1936, *"sub valurile unei vii manifestaţii studenţesti"*, si-a susţinut în faţa numerosului auditoriu comunicarea cu titlu si subiect interogator **"A cui e România?"**, întrebare asupra căreia strălucitul profesor se pronunţă si răspunde: *"Ea este a acelora ce au vizat-o si o doresc totdeauna fericită; este a acelora ce au dat dovada că stiu să se sacrifice pentru ea; este a tinerei generaţii care dintre toate locurile ce i le oferă aceste timpuri, alege, ca cel mai bun, Jilava; este a acelora care, înfipţi în călcâie, duc mâna de la inimă spre înaltul cerului, într'un salut de legionar roman: a lor este România, a legionarilor, a tineretului constructiv care voesc s'o refacă din temelie"*.

Tipografia "Tiparul Moldovenesc", Chisinău.

*)______

- Vezi în acest cadru si participarea Prof. Pr. Grigore Cristescu…

◆ **"GENERAŢIA DE MÂINE"** *Revista literară a elevilor dela liceul "General Dragalina" din Oraviţa*. A apărut lunar între anii 1936 - 1938, sub conducerea poeţilor Pavel P. Belu si Aurel D. Bugariu (pseudonim literar Nicolae Novac), două tinere talente bănăţene care s'au înfrăţit prin scris în spiritul legionar ca adepţi si admiratori ai poetului Valeriu Cârdu. Colaborări: I. C. Stoica (desemnat prim redactor), Ion I. Mioc, Gh. Croitoru, s.a.

✣ ***Sinoptica editării***: Anul I, 1936, Nr. 1; Anul I, 1937, Nr. 2 - 12; Anul II, 1938, Nr. 1 - 4.

Tipografia "Progresul", Oraviţa.

◆ **"GLASUL NEAMULUI"** *(Tribună de cuvânt si gând românesc).* Prim redactor: G. Ionescu Mica. *Serie Nouă*, Anul XV, Nr. 1, 1940, Bucuresti. Dir. Col. C. Bolintineanu. Redactor: Ion Th. Ilea. Semnează în numărul inaugural al noii serii: N. Ladmiss Andreescu, Radu Gyr, George Dorul Dumitrescu, Niculae Rusu, Virgil Carianopol, Ion Iovescu, Silviu Lazăr, Teodor Scarlat, Mircea Streinul, Dan Smântenescu, etc. Reţinem: ***"Răstignirile lui Groza"*** (mărturii despre torturile înfiorătoare la care a fost supus în timpul prigoanei carliste Dumitru Groza, Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar): *"Ce nu i-au făcut fiului de moţ de 24 de ani, din Orăstia lui Ionel I. Moţa?! Groza a fost maltratat aproape neîntrerupt timp de zece zile si zece nopţi. După două zile de loviri, Groza nu-si mai simţea carnea. În zadar căutau să-i strivească vârfurile degetelor*

dela mâini, coapte de înțepăturile acelor murdare sub unghii. Zadarnic îi perforau limba… Trupul său ucis pe trei sferturi, trebuia făcut să simtă. Inchizitorii au început să împungă – cu ace de grosimea scheletului metalic de umbrelă – oasele genunchilor, fluerelor, râcâindu-le în adâncime, spre măduvă, apoi în lung si lat…”, o parte doar, a unui calvar îngrozitor de suferințe nemărginite pe care le-a îndurat cu cel mai mare curaj. Numărul 3 al revistei, apărut la 15 Ianuarie 1941, include semnăturile unui valoros grup de tineri intelectuali ai noii generații, dintre acestia limitându-ne să reținem, la întâmplare, câteva nume: Anton Balotă, Ernest Bernea, Iustin Iliesu, Nicolae Brana, Horia Nițulescu, Laurențiu Moldovan, Aurel D. Bugariu, Ion Băleanu. Articole numeroase, poezii, cronici, polemici, răvase din Ardealul robit, pagina economică, inventar românesc si altele… După schimbările politice survenite în Ianuarie 1941, îsi continuă apariția sub direcția lui Ovidiu Christescu (de la Nr. 3, 1941), având-l ca redactor pe V. Ghețea. Dispare după numărul 20, în 1942.

Tipografiile “Grozea” si “Litera Crestină”, Bucuresti

◆ **"GLASUL ROMÂNESC"** Publicație clandestină a "Comitetului Legionar de Refacere si Acțiune Politică". Anul I, Nr. 1, 20 August 1945, Bucuresti (?).

◆ **"GLASUL STRĂMOSESC"** *(Revistă de educație, cultură si informații naționaliste).* Anul I, Nr. 1, Octombrie 1934, Cluj. Director: Ion Banea, I. Th. Ilea. Redactori responsabili: Horea Muresanu si Misu Gaftoiu. Revistă educativă legionară. Printre valorosii ei colaboratori s'au numărat Ion I. Moța, Vasile Marin, Victor Puiu Gârcineanu, Prof. Dan Rădulescu, Marta D. Rădulescu-Moga, I. Codrea, Pr. Fl. Muresanu, R. Oprean, Pr. Romul Grecu, Pr. Prof. Titus Mălai, Romulus I. Boca, Prof. N. Caranica, Ion Moldovan (grafică), s.a.

Într’un articol de profundă simțire pe care îl semnează directorul revistei în numărul omagial (8, IV) din 30 Iulie 1937 cu titlul ***“Stefan cel Mare”***, autorul prezintă faptele de glorie ale măritului Domn rămas *“în constiința vie a neamului”*, fapte care *“se înalță mereu în trăirea românească, prin mărturia timpului”,* Stefan-Vodă reprezentând în istoria românească, prin geniul său, *“cel mai de seamă conducător pe care l-a avut neamul nostru”,* un adevărat *“zid ne neînvins”* în apărarea crestinătății. *“În Stefan cel Mare au fost întruchipate toate virtuțile acestui neam si, mai presus de toate, credința, vitejia si dreptatea”* - scrie I. Codrea în ***“Legendă si Istorie”*** – fiind *“cel mai mare ctitor, cel mai viteaz apărător al ‘mosiei’ si crestinătății si cel mai drept stăpân”*. Tot despre ***“Stefan Vodă al Moldovei – Ctitor de altare crestinesti”*** scrie si Preotul Fl. Muresanu care, cu răbdare, înseamnă pe rabojul timpului ctitoriile acestuia începând dela prima zidire la 4 Iunie 1466 a Mânăstirii Putna, si până la aceea a înălțării Bisericii dela Reusani cu Hramul “Tăierea Capului Sf. Ion” la 8 Septembrie 1503, lucrare ce se termină în Septembrie 1504. Din rubrica de **“Fapte legionare”**, aflăm despre sfințirea dela 27 Iulie a Bisericii din comuna Marca, jud. Sălaj, *“locas de închinare”* reprezentând *“realizarea **străduinței legionare** în cele două tabere ce au avut loc acolo în 1935 si 1936”*, luând parte

"peste 500 de legionari, veniți din județ, din Satu-Mare, Oradia si Cluj". Din această rubrică luăm cunostință si despre sfințirea unei fântâni legionare în comuna Bucerdea-Vinoasă din jud. Alba la 20 Iulie, luând parte *"circa 600 de legionari din Bucerdea-Vinoasă si din comunele învecinate",* cum si ridicarea a trei troițe în amintirea lui Moța si Marin: prima dintre ele în com. Vătava din jud. Mures, în ziua de Sf. Petru si Pavel, la sfințire luând parte *"toți intelectualii din cercul cultural al notariatului Vatava, Românii din comunele învecinate si legionarii din Reghin, Tg.-Mures, Răstolița, Porcesti si Petris"*; cea de-a doua, *"o cruce splendidă în mărime de 12m. asezată pe un deal din vecinătatea comunei, de unde străjueste toată Valea Bârgăului"*, sfințită la 11 Iulie în Mijlocenii Bârgăului, jud. Năsăud, în prezența a *"800 de legionari, veniți din comunele județului si peste 2500 de Români"*, iar cea de-a treia *"în com. Pădureni din jud. Cluj, situată la 18 km. depărtare de capitala Ardealului"*, frumoasa troiță fiind sfințită de Părintele Fărcas în ziua de Duminică, 25 Iulie cu participarea sătenilor *"din comună si din jur, precum si 170 muncitori si studenți legionari din Cluj"*. Alte **"Însemnări, fapte, informațiuni"** utile lumii legionare, le găsim în ultima pagină a gazetei, cum ar fi: *"- Brosura camaradului Gh. D. Orsoveanu:* ***"Cum trebue înțeleasă Dreptatea Socială"*** *a apărut de curând. 20 pagini – 5 lei. – Deasemenea a apărut lucrarea camaradului D. Popescu:* ***"Iadul comunist"*** *în care face o analiză succintă a ororilor revoluției bolsevice si a stărilor din Rusia. 47 pagini – 7 lei"*, sau: *"La sediul legionar din Bucuresti a avut loc în ziua de 1 Iulie punerea pietrei fundamentale a noului sediu al Legiunii",* ori: *"În ziua de 20 Iulie a.c. s'a pus piatra fundamentală a Bisericii cu hramul "Buna Vestire" din comuna Aghires, dela Sorecani (jud. Cluj)…"*, suficient, credem, pentru a se înțelege natura informațiilor prezentate la acest *ferpar*. După câteva luni de absență si "vacanță" binemeritată, următorul număr al revistei apare la 1 Noembrie 1937, cu un prim articol semnat de Ion Banea despre trista veste a despărțirii pământene de ***"Generalul Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul"***, a cărui viață *"întreagă* – scrie autorul - *a fost închinată la altarul Patriei. Pe drumul său de jertfă a iubit transeia si Jilava. Trupul său nu a cunoscut decât două haine: Tunica militară si cămasa verde. Prin cea dintâi a luptat pentru creerea României de azi, prin cea de a doua, pentru înfăptuirea României legionare. Haina sa militară e încărcată de un înalt ordin de zi al Regelui, de Mihai Viteazul si Legiunea de Onoare. Cămasa verde, e înfrumusețată de Crucea Albă a Legiunii si onoarea de a fi călăuzit ostirea cea nouă. În ambele a fost un suflet mare"*. Tot în cuprinsul acestei pagini, Prof. Dan Rădulescu explică despre însemnătatea, rolul educativ, caracterul si ***"Semnificația muncii legionare"*** în tabere, una din aceste împliniri fiind chiar ***"Căminul 'Ardealul legionar' din Cluj"*** asupra realizării căruia se opreste Ion Banea în altă pagină, făcând o *dare de seamă amănunțită* despre primele începuturi ale construcției, greutățile întâmpinate, iar la final măretul rezultat (IV, Nr. 9, 1937). După evenimentele din primăvara anului 1938 când are loc instaurarea dictaturii carliste, este întreruptă si publicarea acestei importante tribune de luptă legionară, reapărând în toamna anului 1940 după alungarea regelui Carol al II-lea din țară. Ocupația maghiară a Ardealului de Nord (rusinoasă concesie a regelui care spera prin aceasta să-si mențină tronul) si implicit a orasului Cluj, căzut în mâinile ungurilor, duce la strămutarea revistei în orasul Sibiu. Revine purtând subtitlul de *"foaie scrisă în duhul*

Căminul **Ardealul legionar** din Cluj

Ardealului legionar”, Anul VI, Nr. 1, la 8 Noembrie 1940, având pe frontispiciu o frumoasă gravură realizată de Laurențiu Moldovan înfățisând **“Biruința Legionară”** cu înscrisurile: *“Unde umbrează darul tău, Arhanghele, de acolo se goneste puterea diavolului”*… si *“Din temnițe si bezne, din ocna în care am sângerat… venim cântând din închisori pe aurori”*… Prof. Nicolae Petrascu, noul director al foii, ține să împărtăsească rostul hotărît si rolul de viitor al publicației: *“Gazeta Ardealului legionar, gazeta lui Ion Banea reapare la Sibiu sub semnul biruinții legionare… A trecut urgia si măcelul celor doi ani si jumătate din urmă si **‘Glasul Strămosesc’** e din nou viu. Prin el ne vorbeste iar Ion Banea si toți vii si morții nostri la un loc. Prin slova lui se va răspândi mai departe flacăra frântă a gândului si a faptei legionare… În slujba acestei credințe, **‘Glasul Strămosesc’** reînvie si odată cu el sutele de mii de cămăsi verzi calcă pe drumul biruinții”* (art. ***“Glasul Strămosesc”***, VI, Nr. 1, 8 Noemvrie 1940). Redactor responsabil: Diacon Nic. Constantin. Dintre colaboratori: Spiridon Cândea, Traian Brăileanu, Pr. Ion Sabău, C-tin Stoicănescu, Prof. Teodor Bodogae, Pr. Zosim Oancea, D. Rosca-Săulesti, Nicu Iancu, Emil Cioran, Aurel Cioran, Ecaterina Săndulescu, Pr. Nicolae Vonica, Viorel Trifa, General Mehedinți, Laurențiu Moldovan (grafică), s.a. Semnalăm, tot din acest număr, rândurile pe care le semnează Spiridon Cândea si considerațiile sale cu privire la ***“Biruința Legionară”,*** însemnătatea si cadrul ei de împlinire în viitor: *“…A sosit ceasul biruinţei legionare. Biruinţa legionară? Toată lumea spune aşa, toţi afirmă la fel. Adevărul este însă că a sosit numai **ziua începutului de biruinţă legionară**, dar adevărata biruinţă legionară este încă departe, ea n’a fost încă şi nu poate fi realizată decât cu eforturi uriaşe şi într’un timp mai îndelungat de muncă şi abnegaţiune a neamului întreg. Testamentul Căpitanului este un pisc înalt, veşnic luminat de soare, este o culme de ideal pe care neamul va reuşi s’o atingă numai dupăce va fi desbrăcat cu totul haina mişeliei, a trădării şi a tuturor păcatelor, care ne-au adus unde suntem”*. Aceleasi idei reafirmă si Pr. Ioan Opris: *“Legiunea n’a pornit la luptă cu un țel – puterea – ci, cu un ideal. Mai presus de a guverna, ea năzueste la **transformarea din temelii a sufletului românesc**. Pentru acest sublim ideal au luptat ‘cu moartea pre moarte călcând’ toți mucenicii Legiunii. Pentru ei vor lupta si de azi încolo, toate generațiile de legionari, până în veacul veacului”* (art. ***“Pentru marea biruință”***). Din numărul 2 (VI, 14 Nov. 1940) al acestei serii, reținem câteva din evocările la adresa ctitorului publicației, Dr. Ion Banea, asasinat împreună cu alți conducători în marele masacru dela 21/22 Septembrie 1939 în incinta închisorii din Râmnicu-Sărat: Nicolae Petrascu – ***“Ion Banea, omul gliei noastre”***; Nic. Iancu – ***“Ion Banea”***; General Mehedinți – ***“Amintiri despre Dr. Ion Banea”***; D. Rosca-Săulesti – ***“Ion Banea la Iasi”***, suficient pentru a ilustra venerația si admirația de care s’a bucurat acest mare conducător al Legiunii, Comandantul Ardealului Legionar, Dr. Ion Banea, si care parcă de dincolo de mormânt, le transmitea testamentar prin scris camarazilor săi rămasi în luptă: *“Legiunea va înflori din munca noastră, din viața si din umila noastră jertfă”* (vezi **“Portul Național”**, 1928). Mai consemnăm, din numerele următoare: Pr. Nicolae Vonica – ***“Studenții Arhanghelului”*** (VI, Nr. 3, 1940); Viorel Trifa (Conducătorul Uniunii Naționale a Studenților Crestini Români) – ***“Legiunea si studenții”*** (VI, Nr. 3, 1940), articol preluat din ziarul **“Cuvântul”** cu data de 9 Nov. 1940; ***“Universitatea Clujului si-a redeschis porțile”*** (reportaj nesemnat despre festivitățile din Sibiu dela 10

Dr. Ion Banea

Noembrie 1940, la redeschiderea Universității “Regele Ferdinand I” în prezența conducătorilor statului român, gen. Ion Antonescu si Horia Sima, alături de Rectorul acestei Universității, Prof. Sextil Puscariu, de corpurile studențesti, de studenți, profesori si militari – VI, Nr. 3, 1940). Numărul 4 din data de 21 Noembrie, având în cadrul central al primei pagini o imagine grafică sugestivă despre **“Ajutorul Legionar”**, însoțită de maxima reprezentativă a Căpitanului *“Ajută-ți fratele căzut în nenorocire! Nu-l lăsa!”* pe care o semnează Ion Moldovan, tratează despre însemnătatea caritabilă si necesitatea ajutorului, *“zilele prin care trecem ne pun la inimă porunca ajutorării fratelui căzut în nenorocire… Nicicând mai mult ca azi încercările si nenorocirile venite peste capul neamului nostru nu ne strigă mai mult ajutor reciproc decât astăzi”* – după cum scrie Dr. T. Bodogae sub titlul ***“Actualitatea “Ajutorului Legionar”***. Acelasi aspect este cuprins si în articolul ***“Jertfă curată si sfântă”*** pe care îl semnează Pr. Nicolae Vonica în cuprinsul aceleiasi pagini a revistei: *“În bătălia “Ajutorului Legionar” e vorba de o jertfă dublă: o jertfă materială, rupând din avutul nostru spre a ajuta pe fratele lipsit, si o jertfă sufletească, rupând din noi egoismul, îmbuibarea, luxul, si poftele desarte ale risipei de orice fel…”* Următoarea pagină ne înstiințează despre deschiderea ***“Cantinei Legionare Nr. 1 Sibiu”*** cu participarea Episcopului Maramuresului, Vasile Stan, Arhim. Veniamin Nistor, Protopop E. Cioran, alți preoți si personalități de seamă ale orasului, fiind reproduse câteva fragmente din cuvântarea de deschidere a Dr. Nistor Chioreanu, seful Regiunii a II-a. ***“În ajutorul sinistraților”*** se intitulează comunicatul **“Ajutorului Legionar”** în urma dezastruosului cutremur care a lovit România, prin care se apelează la contribuții imediate, de orice natură, necesități stringente în fața zecilor si sutelor de mii de oameni rămasi fără adăpost în pragul iernii ce se apropie, apel pe care-l face si C-tin Stoicănescu în aceiasi pagină sub titlul ***“Dezastrului îi răspundem prin muncă”***. Alte stiri despre măsurile de ajutorare întreprinse de cuiburile legionare, sunt publicate pe scurt în corpul revistei. Ultima pagină a publicației, la rubrica de **“Însemnări, fapte, informațiuni”**, prezintă ***“Hotărârile Consiliului Superior al Miscării Legionare”*** întrunit în seara de 13 Noembrie 1940, care la punctul 3 al hotărîrilor stabileste: *“Față de acțiunea nedisciplinată si incorectă a unor elemente dinlăuntrul Miscării Legionare, care s’au asociat cu personae streine de Miscare pentru a provoca, în aceste momente grele pentru țară, agitații cu scopuri meschine, dealtfel complet lipsite de seriozitate, Consiliul Superior Legionar cere imediata eliminare din Miscare a preotului I. Dumitrescu-Borsa, Gheorghe Ciorogaru si Dumitrescu Zăpadă”*, făcând publică si ***“Circulara către toate cuiburile din țară”*** pe care Horia Sima o adresează legionarilor, în care se precizează: *“Văzând cele stabilite în Consiliul Superior al Legiunii, pentru a feri Miscarea de orice primejdii care ar decurge din acțiunea unor elemente lipsite de simțul răspunderii, elimin pentru totdeauna din Miscare pe Ion Dumitrescu-Borsa, Dumitrescu Zăpadă si Gheorghe Ciorogaru, împreună cu acei care au participat la acțiunea lor”*. Despre numeroasele realizări ale Corpului Muncitoresc Legionar pe luna Octombrie scrie Seful acestui Corp, Dumitru Groza, în numărul 5 din 24 Noembrie 1940 (VI), în ***“Circulara Nr. 7”***, pe care o încheie cu îndemnul si reafirmarea scopului perpetuu de urmărit: *“Mereu la luptă pentru înălțarea si întărirea Patriei!”,* iar Pr. Aurel Borțan sub titlul ***“Iubiți frați si dragi camarazi”***, revine cu o descriere a importanței **“Ajutorului Legionar”** si un apel necesar: *“Dragostea mea si dragostea ta camarade trebue să se întâlnească într’o singură poruncă, **porunca de a face binele cu vorba si fapta!**”.* O frumoasă scrisoare intitulată ***“Glasul Strămosesc” si Ardealul”*** o semnează țăranul moț Samuil Dan, din Mogos-Mămăligari, jud. Alba, în care descrie cu nostalgie

momentele legionare în compania Dr-ului Ion Banea, a Căpitanului Siancu, Avocatului Făgădaru sau a poetului Valeriu Cârdu (toți pieriți în marele masacru din 1939), bucuros de reapariția **"Glasului Strămosesc"** prin care *"sunt chemați din nou la luptă si la muncă de zidire nouă fiii Ardealului"*, glas ce *"răsună ca un clopot de alarmă al cărui dangăt străbate în lungi ecouri până departe peste dealul Feleacului, peste Cluj, peste Maramuresul lui Dragos, peste Horodul Bistriței lui Cosbuc, unde plutesc în înaltul cerului, printre milioanele de stele, sufletele lui Banea, E. Siancu, V. Cârdu, si a altor mucenici, cuprinzând cu privirea lor pe obijduiții Maramureseni si pe Moții care le-au fost atât de dragi"*. Tot în acest număr găsim si interesantul reportaj despre ***"Deschiderea cursurilor Institutului de Cultură Italiană din Sibiu"*** pentru anul Academic 1940-1941 semnat Coresp., cu participarea autorităților de frunte si a unui numerous public, cum si alte informații de interes din municipiul Sibiu si din țară. Din numărul următor al publicației, nr. 6 cu data de 28 Noembrie, ținem să amintim: Constantin Iacob – ***"Ion Banea si învățătorul"***; Pr. Ion Opris – ***"Sfânta suferință"***; Ion Blăgăilă – ***"Cu Inginerul Clime, urcând Muntele suferinții"*** (impresii si *"amintiri săpate adânc în inimile celor care au luptat în județul Arad"*, vara anului 1937). ***"Muncind din zori…"*** este titlul reportajului semnat cu inițialele G. A., care descrie plecarea din Sibiu a unui detasament de 47 studenți legionari către județul Putna, grav lovit de cutremul din 10 Noembrie, în ajutorul celor năpăstuiți din orasul Focsani, iar Gh. Vornica în ***"Drumuri prin Țara legionară"***, împărtăseste impresiile culese la deschiderea Facultății de Stiințe dela Universitatea Clujului, strămutată în Timisoara după căderea Ardealului de Nord sub cruda ocupație maghiară. Despre ***"Părintele Ion Moța"***, la despărțirea de marele luptător si apostol al românismului, revista descrie ultimele clipe de reculegere în fața mormântului deschis dela Orăstie si reproduce cuvântarea de bun rămas pe care o rosteste Prof. Nicolae Petrascu în numele Miscării Legionare si al Comandantului ei, la căpătâiul marelui dispărut: *"Părinte Moța,* - spune acesta printre altele - *ți-ai strâns călimările si tocul fermecat si cu dulceața seninătății dumitale, ai plecat pe drumul fără întoarcere. Ai lăsat însă între noi ceeace ai semănat. Aceasta o vom păstra-o si o vom transmite peste veacuri, adăogând la ceeace am mostenit în caseta de aur a sufletului legionar, dela fiul dumitale si dela Căpitanul nostru… Făclia aprinsă pe care ați dus-o în mâinile D-voastră, o vom transmite generațiilor, care vor veni după noi".* Ediția numărului 8 (VI) din 5 Dec. 1940 apare în format sporit de pagini, cuprinzând o serie de articole evocatoare despre ***"Personalitatea Căpitanului"*** (Prof. Traian Brăileanu), semnate de Paul Gălăseanu, Dumitru Groza, C-tin Stoicănescu, Pr. Ion Sabău, Teodor Trăpcea, Pr. Nicolae Vonica, alături de însemnările care descriu ***"Pioasa ceremonie a reînhumării Sfintelor oseminte ale Căpitanului, Nicadorilor si Decemvirilor la Casa Verde"*** din ziua de 30 Noembrie 1940. Mai subliniem din conținut: ***"Spre un alt destin"*** iscălit de Augustu Dr. Maier si ***"Judecata de fiecare seară"*** al Prof. Dan Rădulescu, meditație la constiință si ordine *interioară* a legionarului. Despre festivitățile prilejuite de aniversarea **"Zilei Studențimii"** la 10 Decembrie si însemnătatea ei în istoria studențimii române, citim în numărul 9 al publicației din data de 15 Dec. 1940, care debutează cu evocarea pe care o face Prof. Univ. P. P. Panaitescu sub titlul ***"10 Decembrie 1922"***, iar după aceea - însoțite de mai multe imagini semnificative - sunt prezentate pe larg manifestările susținute în această zi la Sibiu; pe alt plan, în altă parte a revistei, citim relatarea despre sfințirea troiței ridicate în curtea închisorii Jilava, pe locul unde au fost îngropați în secret după asasinarea dela Tâncăbesti Căpitanul si ceilalți legionari, eveniment marcat de prezența îndureratei soții a Căpitanului, d-na Elena

Codreanu, si a unui numerous grup de legionari si legionare. Cu numărul 1 din data de 1 Ianuarie 1941, reproducând cuvintele Căpitanului rostite la aniversarea din Iunie 1937 a 10 ani dela înființarea Legiunii "Arhanghelul Mihail", revista păseste în cel de-al 7-lea an de existență, după această dată fiind tipărite, aproape săptămânal, încă patru numere (fără includerea ediției speciale din 22 Ian. 1941), ultimul dintre acestea (5, VII) la 26 Ianuarie 1941. Nu putem încheia scurta noastră prezentare a itinerariului pe care l-a avut revista **"Glasul Strămosesc"** si impactul ei în lumea legionară, înainte de a aminti si despre colaborarea fraților Cioran, Aurel[1] si Emil, în paginile publicației, cel din urmă publicând un frumos articol cu titlul ***"Profilul interior al Căpitanului"***[2] în care ne prezintă convorbirile avute cu conducătorul Miscării Legionare si impresiile culese în urma acestor convorbiri despre el: *"Înainte de Corneliu Codreanu, România era o Sahară populată. Cei aflați între cer si pământ n'aveau nici un conținut, decât asteptarea. Cineva trebuia să vină. Treceam cu toții prin desertul românesc, incapabili de orice. Până si disprețul ni se părea un efort... Biata țară era o pauză vastă între un început fără măreție si un posibil vag. În noi gemea viitorul. În unul clocotea. Si el a rupt tăcerea blândă a existenței noastre si ne-a obligat să fim. Virtuțile unui neam s'au întruchipat în el… În preajma Căpitanului, nimeni nu rămânea călduț. Peste țară a trecut un fior nou. O regiune umană bântuită de esențial. Suferința devine criteriul vredniciei si moartea, al chemării. În câțiva ani, România a cunoscut o palpitație tragică, a cărei intensitate ne consolează de lasitatea a o mie de ani de neistorie. Credința unui om a dat nastere unei lumi, ce lasă'n urmă tragedia antică a lui Shakespeare. Si aceasta în Balcani! Pe un plan absolut, dacă ar fi trebuit să aleg între România si Căpitan, n'as fi ezitat o clipă. După moartea lui ne-am simțit fiecare mai singuri, dar peste singurătatea noastră se ridica singurătatea României."* (VI, Nr. 10, Sâmbătă, 25 Decembrie 1940).

Tipografia "Ghili", Cluj. Tipografia "Vestemean", Sibiu.

1)______

- Aurel Cioran a mai semnat si cu pseudonimul A. Uliță, Coresp., s.a.

2)______

- Textul conferinței pe care Emil Cioran a rostit-o la Radio în ziua de 27 Noembrie 1940, cu ocazia deshumării Căpitanului de la Jilava.

GLASUL STUDENȚIMII

APEL

◆ **"GLASUL STUDENȚIMII"** *(organ al Asociației Studenților Crestini, Centrul Iasi).* Anul I, Nr. 1, 18 Martie 1934. Sub conducerea unui comitet. Redactor responsabil: Alecu Tomescu Bältesti. Dintre semnatari: Roman Filimon (student la Drept), Nicolae Astratinei (Medicină), Virgiliu Gavrilescu (Agronomie), A. G. Delafântanele, C. C. Stegăroiu, C. Veleanu, Eugenia Dărăban, Al. Nichita, s.a.

Sinoptica editării: Anul I – V, 1934-1938, Nr. 1 - 57.

◆ **"GLASUL ȚĂRANULUI"** Apare la Scânteesti, în jud. Covurlui, la începutul anilor '30.

H)

◆ **"HOTARUL"** *(organ de afirmare națională)*. Director: N. Trăistaru. Săptămânal editat la Carei, jud. Sălaj, la mijlocul anilor '30. *"**Hotarul** este un ziar cu sentimente foarte românesti, cu articole bine studiate si documentate, care susține interesele românismului la granița de nord-vest a Țării si care tot mai mult se închină în fața noii miscări naționaliste a tineretului care vrea refacerea țării nu prin vorbe ci fapte"* – se exprima revista **"Flori de crin"** (V, Nr. 4, Aprilie 1936), în *"Bibliografia publicațiilor periodice"* întocmită de Filotea Dumbrava.

✣ ***Sinoptica editării:*** Anul I – IV, 1933-1936, Nr. 1 - 120.

I)

◆ **"ICOANA"** *(revista Frăției de Cruce si a societății religioase "Sfântul Gheorghe" de pe lângă liceul "C. Diaconovici Loga")*. Anul I, Nr. 1, Decembrie 1940, Timisoara. *"Cu întâiul număr **"Icoana"** trece printre cele mai frumoase si mai bune publicații scolăresti. Râvna neprecupețită si dragostea cu care se munceste în jurul ei, ne îndreptățeste să credem că drumul început cu strădanie si muncă va da bogate roade. Mentalitatea stupidă si bolnăvicioasă care a predominat în scolile noastre până mai ieri, va fi înfrântă de către acesti vultani în sufletul cărora se scaldă orizonturi si înfloresc speranțe de mai bine. Trăind sub semnul biruinței legionare, în duhul Căpitanului, al lui Ionel Moța si al tututor martirilor nostri, generația aceasta aduce odată cu ea zorile trandafirii ale unui alt răsărit de soare. Pe lângă reproducerile din Căpitan, Ion I. Moța si Valeriu Cârdu, semnează în acest întâi număr: N. Țirioi, I. Pincu, C. Rouă si T. Birăescu"* – citat din revista **"Frăția de Cruce"**, Anul II, Nr. 1, 1 Ianuarie 1941. Cel de-al doilea număr al publicației (II, 1, Ianuarie 1941), număr *închinat jertfei* (si ultimul, de altfel), încheie scurta evoluție a acestei foi tineresti de educație.

◆ **"GRUPAREA ICONAR"** În 1931, împreună cu Ion Rosca, Gheorghe Antonovici, Neculai Popa si George Drumur, poetul Mircea Streinul fondează la Cernăuți **"GRUPAREA ICONAR"**, propunându-si să afirme în literatura bucovineană noi forme de artă *("în concepția iconaristă,* -se exprima M.S. - *arta e o necontenită muncă si-o permanentă asceză... Avem un total dispreț pentru literații cafenelei. Noi ne potrivim mai bine pământurilor, pădurilor, munților, cerurilor")*. **"Grupării Iconar"** i se adaugă până în anul 1934: Teofil Lianu, Neculai Rosca, Ghedeon Coca, Nela Ropceanu, Aspazia Munte, Cristofor Vitencu, Procopie Miliste, Mihai Cazacu, George Nimigeanu cum si alți tineri intelectuali naționalisti bucovineni, iar din vechiul Regat vin să i se alăture printre alții: Ovid Caledoniu, Theodor Constantin, Victor Măgură, Panait Nicolae, Theodor Dumitrescu. Din Ardeal: Aurel Marin, Nicolae S. Ursu, regretatul Nicolae Cantonieru, G. Popa si N. Mârza. Din 1933, Mircea Streinul si Iulian Vesper înființează **"COLECȚIA ICONAR"**, care ulterior se transformă în editură, tipărind

peste 30 de volume si plachete care impun si atrag atenția cititorilor. *“Începând modest, cu cinci membri, **Iconar**-ul a reusit, ulterior să preocupe întreaga publicistică a României. Într’adevăr, n’a existat revistă sau ziar românesc, care să nu fi discutat în mai largă sau mai restrânsă măsură creațiile iconare…, au arătat multă înțelegere pentru lirica bucovineană, care se confundă, pe drept cuvânt, cu cea iconară. Desi fenomenul liricei bucovinene e extrem de greu de înțeles, fiind atât de specific nordic, spiritele superioare s’au putut apropia de el”* (Mircea Streinul – ***“Contribuția Bucovinei tinere la poezia Românească”***, **Însemnări Sociologice**, III, Nr. 11 Feb. 1938). Tot M. S., prezentând ***“Câteva considerații despre actuala poezie românească”*** si perspectivele ei, îsi afirma “mângâierea” – în numărul 10 (III) al revistei de mai sus - că din noua generație legionară care se plămădeste, *“mâine, vom avea, deci, si o poezie nouă… asezată sub semnul goticului moldovenesc”*, dar că *“până atunci, poeții tineri să învețe – dela cerul cu soarele si stelele lui, dela câmpiile cu grâne si dela isvoare, ce înseamnă a trăi. Abia pe urmă, dupăce sufletul li se va fi umplut cu frumusețea lumii, să încerce a scrie. Să scrie în genunchi, cum ar spune o rugăciune!”*

Spre consultare, antologia publicată de Mircea Streinul despre *"Poeții tineri bucovineni",* Ed. Fundației pentru Literatură si Artă, Bucuresti, 1938.

◆ **"ICONAR"** Director: Liviu Rusu. Anul I, Nr. 1, Cernăuți, 1935. Apariție lunară. Printre cei care militează la această prestigioasă revistă deschizătoare de noi drumuri în literatura română, în speță a **"curentului iconarist"**, s'au numărat: Mircea Streinul, Vasile Posteucă, Teofil Lianu, George Drumur, Barbu Slusanschi, Ionel Țurcanu, George Macrin, Leon Țopa, Claudiu Usatiuc, Yvonne Rossignon, Nae Ionescu, Ion Negură, Traian Brăileanu, George Chlopina, compozitorul Paul Constantinescu, pictorii si graficienii Rudolf Rybiczka, Vasile Stefan si alții. Informaționale, pline de miez, incisive si caustice bogatele ***"însemnări"*** îngrjite de Mircea Streinul si George Drumur despre lumea si viața literară a timpului; la fel, rubrica ce este consacrată ***"cronicilor"*** culturale. Poemelor învăluite parcă în mireasma de vis a Țării Fagilor, li se adaugă proza tinerelor talente bucovinene, dar si articolele de sinteză socio-legionară afirmate în cadrul de trăire spirituală pur românească.*) Subliniem din contribuțiile colaboratorilor: Nae Ionescu – ***“Primejdia celor de pe urmă”*** (I, Nr. 4, 1935); Traian Brăileanu – ***“Ritmul generațiilor în evoluția artelor”*** (I, Nr. 5, 1936); Iconar – ***“In hoc signo vinces”*** (II, Nr. 5, 1937); George Macrin – ***“Critica oficială si drumul românismului”*** (I, Nr. 6, 1936); Mihail Polihroniade – ***“Tineretul si politica externă”*** (II, Nr. 12, 1937); Vasile Posteucă – ***“Sub cerul destinelor românesti”*** (II, Nr. 4, 1936); Mircea Streinul – ***“Poezia legionară”*** (I, Nr. 7, 1936); Liviu Rusu – ***“Drum de neliniste”*** (I, Nr. 1, 1935); Leon Țopa – ***“Cartea învierii românesti”*** (II, Nr. 2, 1936), ***“Misiunea Legiunii”*** (III, Nr. 7, 1937); Mircea Eliade – ***“Libertate”*** (III, Nr. 5, 1937). Însemnate contribuții cu versuri: Mircea Streinul, Teofil Lianu, Vasile Posteucă, George

ICONAR

Legea muncii şi a tăcerii

Drumur (recomandăm, în acest sens de cunoastere, Bibliografia completă a revistei **“Iconar”** (I, Nr. 1, 2006) întocmită si publicată de Alis Niculică sub auspiciile Bibliotecii Bucovinei “I. G. Sbiera” Suceava, în cadrul mai amplu enunțat al întregirii unei Bibliografii Bucovinene a tuturor *“publicațiilor românesti apărute în acest spațiu din 1865”*.

Primele numere ale revistei apărute la tipografia "Vad. Blondovschi" din Rădăuți, mai apoi în cadrul tipografiei "Mitropolitul Silvestru" din Cernăuți, s.a.

> *“Cuvântul **Iconar*** – se exprima **Însemnări Sociologice** la rubrica de prezentare a publicațiilor românesti din nr. 6, Sept. 1935 - *vrea să fie mai mult decât un titlu de revistă, ‘e cuvântul ales să devină lozincă și simbol de activitate, înseamnă afirmarea unei concepții de artă, în care întoarcerea către icoanele sufletului se lămurește din nădejdi spirituale’. Articolul program **‘Drum de neliniște’**, al domnului Liviu Rusu, aruncă lumină asupra drumului ce vor să străbată **Iconarii**, clădind noua spiritualitate românească”*.

*) ______

- După dispariția **"Iconarului"**, legătura organică de afirmare a multora din aceste talente a constituit-o peste câțiva ani regruparea în cadrul **"Revistei Bucovinei"** apărută la Cernăuți începând cu 1 Ianuarie 1942.

◆ **“IDEEA LIBERĂ”** *(revistă săptămânală de doctrină si polemică națională)*. Anul I, Nr. 1, 1937, Bucuresti. Colaborează: Gabriel Bălănescu, Mircea Streinul, s.a.

Sinoptica apariției: Anul I, 1937, Nr. 1 – 23.

IDEEA NAȚIONALĂ
GENERALUL GHEORGHE CANTACUZINO-GRĂNICERUL SAU TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE
LUPTA ȘI CREAȚIE

◆ **"IDEEA NAȚIONALĂ"** Director: Av. N. N. Manolescu*). Anul I, Nr. 1, 8 Iunie 1933, Buzău. Bilunar. Colaboratori: Dem. Iliescu, C-tin Tomescu, Prof. diacon Tănase I. Bratu, Col. C. Cambureanu, Col. rez. Gogu Iliescu (tatăl lui Eugen Iliescu, seful legionar al județului Buzău în Septembrie 1940), Prof. Dan Rădulescu, Marta D. Rădulescu, N. Caravan, Prof. Dimitrie G. Ionescu, Nicu Paun, C-tin Napoleon Popescu, s.a. Un însemnat număr al revistei (V, Nr. 5, 1937), reuneste contribuțiile mai multor intelectuali legionari si omagiul lor la despărțirea de generalul erou Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul, în rânduri pline de dragoste, respect si considerație pe care le

IDEEA NAȚIONALĂ
Cuvânt înainte

semnează: Pavel Costin Deleanu – ***“Misiunea Soimului”***; Iordache Nicoară – ***“A trecut un viteaz printre noi”***; Alexandru Constant – ***“Ingratitudinea pigmeilor”***; Arsavir Acterian – ***“Despre moartea unui om fără frică de moarte”***; Horia Stamatu – ***“Hronic si pomenire vesnică Generalului Gheorghe Cantacuzino”***, ***“Sabia lui Dumnezeu si Cavalerul Neamului”***. Aceleasi rânduri pline de admirație închinate acestui mare luptător pentru cauza Legiunii si a neamului românesc, găsim si în numărul 8 (V) apărut la 18 Octombrie, prin articolele semnate de directorul revistei N. N. Manolescu ***(“Generalul Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul sau tinerețe fără bătrânețe…”)***, Prof. Dim. Ionescu ***(“Un sef: Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul”)***, sau Dem. Iliescu care descrie ***“Împărătească înmormântare a Generalului Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul”*** unde *“legionarii – mulți ca frunza si ca iarba – conduc la locul de veci pe eroul dela Coți”*, vorbeste despre desfăsurarea ceremoniei de la biserica Mihai Vodă, slujba religioasă oficiată de arhiereul Irineu Mihălcescu, vicarul Patriarhiei, înconjurat de un sobor de preoți, onorurile camarazilor militari, ultimul drum către locul de veci al Cantacuzinilor de la cimitirul Belu, traseu în care *“pe ambele trotuare lumea neîncăpătoare saluta cortegiul si se minuna de ordinea si disciplina care domnea în coloanele legionare interminabile”*. Rubricile din cuprins: **“Informații”**, **“De prin lume adunate…”**, **“Slova Românească de pretutindeni…”** (ziare si reviste). Ultimul număr la 14 Februarie 1938.

Tipografia si Legătoria de Cărți “Frații Dumitrescu”, Buzău.

*) ______

- Autor, printre altele, al unui interesant studiu intitulat *"Statul Cultural al Muncii Naționale",* remarcat dealtfel si de Prof. Traian Brăileanu care îl prezintă în paginile **"Insemnărilor Sociologice"** drept un studiu politic de "*cugetare adâncă si credință neclintită în puterile neamului romînesc [...] asupra problemei cum trebue organizat Statul nostru*" asa "*precum au început să-l întrezărească mințile constructive si imaginațiile mai temperate din tânara generație naționalistă*" [ultimul citat din rândurile lui N. N. Manolescu]. Editura "Ideea Națională”, Buzău, 1935.

◆ **"IDEIA ROMÂNEASCĂ"** *(revistă lunară de critică, ideologie si poezie).* Anul I, Nr. 1, Mai 1935, Bucuresti. Dir. Pavel Costin Deleanu. Dintre colaboratori: Alexandru Constant, Horia Stamatu, Haig Acterian, Geo Zlotescu, Mircea Eliade, Alexandru Bassarab, Grigore Scorpan, Mircea Vulcănescu, Nicolae Rosu, Arsavir Acterian, St. Ion Gheorghe, Traian Herseni, Andrei Flor, D. C. Amzăr, Ernest Bernea, Ion Nicoară, arh. Mihail Urzică, Gheorghe Vânătoru, Valentin Hoeflich, s.a. Remarcabile studiile de ideologie si filozofie, dar si cele publicate pe tema sociologiei românesti si teologiei ortodoxe. Pavel Costin Deleanu semnează frumoase rânduri despre semnificația istorică a vieții si jertfei celor doi Comandanți Legionari, Ion Moța si Vasile Marin, într’un număr omagial

dedicat acestor mucenici căzuți eroic în slujba crestinătății, din care reținem: *"Jertfa din Spania este un fapt epocal în istoria românească: chiagul unei mari, celei mai mari epoci. Întemeiază veacuri de viață si asezare națională, fiind sprijinită si strângând în sine întreg trecutul si adâncimea ființei noastre istorice…"* (art. ***"Buna Vestire")***. Tot despre esența si ***"Sensul jertfei legionare din Spania"*** vobeste si Traian Herseni, alături de Stefan Ion Gheorghe ***("Camarazi de mâine")***, Arsavir Acterian ***("Moarte în Dumnezeu")***, Andrei Flor (***"Fenomenul istoric")***, Alexandru Constant ***("O jertfă discutată")***, încadrate de ***"Acatistul Moța-Marin"*** închinat eroilor de poetul Horia Stamatu (II, Nr. 1, 1937). Mai menționăm: Pavel Costin Deleanu – ***"Legiunea: Expresia revoluției integrării naționale"*** (II, Nr. 4, 1937). Dispare după Nr. 5, Anul II, 1937.

Institutul de Arte Grafice "Tiparul Universitar", Bucuresti.

◆ **"ILUSTRAȚIA SĂPTĂMÂNII"** Anul I, Nr. 1, 15 Decembrie 1940, Bucuresti. *"Apare în fiecare Duminică"*. Publicație subsidiară ziarului **"Cuvântul"**. De remarcat, în special, numărul 5 al acesteia din 12 Ianuarie 1941 cu genericul intitulat ***"Jertfele Legiunii pentru Biruința Crucii"***.

Imprimeriile "Cuvântul S.A.R.", Bucuresti.

◆ **"IZVOD"** Revistă de cultură a tinerelor talente apărută în vara anului 1937 la Bucuresti sub redacția lui Petre Cazacu si Mircea Streinul. Lunar. *"Apărem cu această revistă, din dragostea noastră pentru gândul si slova românească… Ne prezentăm aci cu entuziasmul neînfrântei tinereți si în linia pe care merge neamul si Țara. Suntem alături de cei care se jertfesc pentru o Românie întreagă, pentru o Țară necuprinsă, pentru sufletul românesc"* – se spune în cuvântul introductiv al revistei. Colaboratori: Radu Gyr, Valeriu Cârdu, Gabriel Bălănescu, G. St. Cazacu, Ion Băleanu, George Stefan, Teofil Lianu, George Drumur, Vasile Posteucă, Ciril Vârnav, Gh. Antonovici, s.a. Însemnări, cronici literare, versuri. Număr unic.

◆ **"IZVODIRI"** *(revistă periodică de literatură, muzică si folklor).* Editată la Cernăuți sub conducerea lui Teofil Lianu, George Strătoiu si Mihai Verbovschi, *sub auspiciile asociației "Izvodul"*. Anul I, Nr. 1, Septembrie-Octombrie 1934. Au colaborat: Liviu Rusu, Teofil Lianu, E. Ar. Zaharia, Traian Chelariu, s.a. Singurul număr apărut…

Î)

◆ **"ÎNAINTE"** *(organ local al Grupării lui C. Zelea Codreanu).* Redactor responsabil: Ion Oțeleanu. Anul I, Nr. 1, 2 Octombrie 1932, Târgu-Mures. Săptămânal. Dispare în cursul anului 1933.

Tipografia "Pax", Târgu-Mures.

◆ **"ÎNCRUSTĂRI"** *(Literatură, sport, plastică, scoală)*. Redactori: Gabriel Bălănescu si V. Anthioh. Anul I, Nr. 1, 1933, Râmnicu-Vâlcea. Număr unic. Tipografia "Cozia", R.-Vâlcea.

◆ **"ÎNĂLȚAREA"** Gazetă apărută la Sibiu. Anul I, Nr. 1, 1 Ianuarie 1941. Director: Radu Dragnea. Redactor responsabil: C. Angelescu. Colaborări: Traian Brăileanu, Aron Cotrus, Ion Barbu, Emil Cioran, Ion Costea (pres. Sindicatului Presei Române din Ardeal si Banat), Pr. Liviu Stan, Nicolae Petra, Emil Bulbuc, Ion Ionică, Constantin Stoicănescu, Bucur Țincu, Pr. Ilie Imbrescu, Olga Caba, Coriolan Gheție, Gabriel Bălănescu, Gh. Vornica, Pr. M. Constantinescu, s.a. Din ***"Primul cuvânt"*** al publicației adresat cititorilor, reținem: *"Ziarul nostru apare sub privegherea Statului național Legionar. Acest nou Stat este ultima cucerire a poporului român după celelalte etape ale realizării ființei lui politice autonome"*, exprimându-si speranța că faza *"plinirii unității teritoriale*" care *"ne-a dobândit libertatea pe tot cuprinsul dacic, svârlind lanțurile stăpânirilor străine"*, va scutura din nou *"vremelnica apăsare a străinilor"*, recte ocupația forțată maghiară a Ardealului străvechi românesc. Tot în cuprinsul acestui prim număr distingem - alături de durerea în inimi si suferința sufletească - strigătul de alarmă cu titlul ***"Ungurii au deslănțuit de Crăciun, în Ardealul ocupat, o adevărată teroare"***, subtitlul acestuia înfățisându-ne – în toată tragedia ei - drama românilor persecutați din teritoriul cedat: *"De Crăciun n'au fost îngăduite practicile tradițiilor noastre. Bisericile au fost închise, iar colindătorii bătuți si acuzați că fac propagandă legionară. Frații nostrii s'au rugat închisi în casă, pentru triumful dreptății"*, tablou rezumativ si sumbru al terorii si practicilor barbare maghiare în zona de ocupație. Mai reținem, tot din acest număr: ***"Credinciosia Ardeleanului"*** de Pr. Ilie I. Imbrescu; ***"Legiunea, nădejdea noastră"*** de Prof. Traian Brăileanu; ***"Ardealul – Prusia României"*** de Emil Cioran; ***"Umanismul cel nou"*** de Ion Barbu (reprodus din ziarul **"Axa"**, ediția de Crăciun); ***"Cu gândul la părintele Moța"*** de Ion Costea; ***"Registrul anului 1940"*** de Axente Sever Popovici (vezi si ***"Legionarii si tema morții"***). Din frumosul omagiu cu titlul ***"Duhul lui Ion Banea"*** semnat de Bucur Țincu în pg. 3 a ziarului, ne permitem să desprindem câteva rânduri: *"Ion Banea a rămas până la sfârsit un cuceritor de oameni. Fără să vrea si fără să caute, făcea din fiecare tânăr un prieten. Fascina la el sinceritatea, veselia autentică, robustețea interioară si armonia spirituală. Sufletul echilibrat al ardeleanului cu modestia lui demnă si judecata dreaptă, tot acel spirit masiv al omului de ispravă si de încredere… Ion Banea a fost un educator si un erou al trăirii legionare. Cei care au lucrat sub comanda lui, au urmat cea mai decisivă scoală a dragostei, a muncii si devotamentului legionar. În spiritul lui găsim resursele cele mai bogate ale acțiunii legionare, din care puritatea gândului, nevoia dăruirii de sine si jertfa primită cu seninătate, nu pot să lipsească. Ionel Moța a fost expresia intelectualității legionare. Ion Banea a fost indiscutabil simbolul spiritului în acțiune, si al vieții în dinamismul ei irezistibil"*. Cel de-al doilea număr al publicației apărut la 4 Ianuarie, debutează cu articolul ***"A sluji Neamul"*** din prima pagină pe

care îl semnează Radu Dragnea: *“Am venit în Sibiu pentru prima oară la începutul anului 1919… Am revenit acum ca să facem împreună cu elita tinereții intelectuale ardelenesti acest prim ziar de dincoace de munți în Statul național legionar. N’am venit nici să ne pricopsim, nici după glorie lumească. Am venit să servim… Dat fiind ceasul de față al destinului românesc, n’am putut să nu răspund chemării…”* – scrie autorul, făcând o rugă la constiință si exprimându-si speranța că apelul pentru salvarea țării lansat de Comandantul Legiunii, Horia Sima, va găsi în rândul lumii românesti ecoul cuvenit: *“Să găsim în pragul acestui an nou un program la care să convenim cu toții…, un program care să topească disensiunile interne, amintirile apartenențelor de club, ranchiunile după căderea din pozițiile vechi… Iată porunca anului 1941: Mântuirea Patriei!”.* Rubrica de **“Gânduri si fapte culturale”** găzduieste un frumos articol semnat de Bucur Țincu sub titlul ***“Arta si viața legionară”***, prin care ia apărarea “principiului libertății artistice” în statul actual, esențial creației: “*Artistul care participă la viața si tradițiile țării sale va creia în mod necesar o artă națională. Fondul lui de inspirație este în bogatele resurse ale rasei. Nu este nevoie să-i fixezi nici teme de lucru nici să-i precizezi oprelisti. Naționalitatea lui este cea mai bună normă de orientare”,* iar în regim naționalist *“unde formele vieții sunt organice, deoarece sunt expresia marei realități a națiunii, arta nu poate fi decât liberă, singura ei limită fiind determinată de caracterul însus al națiunii”*. Un interesant reportaj despre viața si credința Românilor din Ardealul cedat purtând titlul ***“Trecând frontiera Clujului”*** si semnat sub inițialele B.V., aduce în prim plan atmosfera de teroare care străbate întregul teritoriu aflat sub stăpânirea maghiară nou instaurată, prin *“banditismele comise”*, *“umilințele si ofensele”* la care sunt supusi peste tot Românii. Interlocutorul gazetarului, un tânăr avocat român din Cluj, se destăinuie: *“Ne zbatem si poate uneori ne si îndoim, dar nu ne-am frânt si nu ne vom frânge nici în veac!”. “Si am putut constata că spune <u>adevărul”</u>* – scrie în continuare autorul reportajului*. “Sufletul românesc, creste si se întăreste în ciuda tuturor încercărilor de intimidare”,* continuând: *“Am plecat împreună să rătăcim prin oras. În piața Corvin mi-a arătat “Lupoaica” lipsită de gemenii sfărâmați în bucăți, căci spuneau ei cei culți: “Valahii au supt destul”,* un singur act de barbarie (spunem noi) care ilustrează în mod elocvent inconstiența sălbatică în fața căreia *“nu mai aveai nimic de zis”* după cum se exprimă si autorul cu durere în suflet. Tot în corpul ziarului, sub semnătura “Reporter”, sunt prezentate impresiile dela ***“Sărbătorirea Anului Nou la Sibiu”***, începând cu serviciul religios oficiat la Catedrala mitropolitană în prezența Î.P.S.S. Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului, P.S.S. Episcopul Vasile Stan al Maramuresului, comandanți ai armatei, legionari si public, apoi recepția care a avut loc la resedința mitropolitană si la Comandamentul militar, iar la final, cuvântările participanților la solemnitate în frunte cu Î.P.S.S. Mitropolitul Bălan al Ardealului, din a cărui cuvântare si urare de An Nou, extragem: *“Nouă ni s’a pus o nouă problemă, pentru care să suferim si să muncim. Un nou ideal, străluceste înaintea*

ÎNĂLȚAREA
A SLUJI NEAMUL
Ce nu pricep unii

noastră!... Să păsim în noul an cu si mai mare perseverență, să nu ne temem de nici un obstacol. Si-atunci sunt sigur de biruința totală", în credința că *"un popor întreg închegat, într'o voință, e de nebiruit!"* Tot pe fondul sărbătoririlor sunt prezentate ***"Festivitățile de Anul Nou dela Sinaia"***, fiind reproduse discursurile Regelui Mihai si gen. Ion Antonescu, alături de *"Cuvântul către țară al d-lui Horia Sima"* sub titlul ***"1941 – Anul erei legionare"*** desprinzând din finalul cuvântării, îndemnul său de viitor: "*La închiderea acestui mare an legionar rugăm pe Dumnezeu să dea putere si sănătate românilor de pretutindeni. Iar voi, legionari, fiți la datorie. Privirea si dragostea mea vă îmbrățisează pe toți"*. Mai semnează în cuprinsul ziarului: Axente Sever Popovici – ***"Ce nu pricep unii"***; Coriolan Gheție – ***"Simplă meditație"***; Dan Barbilian (fragmente reproduse din ziarul **"Buna Vestire"**), în care profesorul matematician *"aruncă o judecată retrospectivă asupra României vechi"* (art. ***"Rechizitoriul unui savant legionar"***). Tot în acest număr, la rubrica economică a publicației, este reprodus si un fragment din studiul ***"Scopul activității economice"*** semnat de prim-redactorul săptămânalului **"Excelsior"** din Bucuresti, Ion Veverca, studiu *"despre înțelesul comandamentului legionar al sărăciei"*, care *"merită să fie citit de toți aceia care se interesează de temeiurile fundamentale ale spiritualității legionare"*, ziarul reținând din acesta următoarele rânduri: *"Pentru elita legionară, trăirea în sărăcie corespunde cu idealul de jertfire pentru opera de ridicare a țării si mărire a neamului. Căci – cum se poate usor înțelege – există o hotărîtă, logică, incompatibilitate între idealul de jertfire în slujba neamului si dorința de îmbogățire, de îmbibare si lux. Nu se poate sluji în acelas timp, la doi stăpâni, si lui Dumnezeu si lui Maamon. Ceea ce face elita legionară să pretindă dreptul la sărăcie ca o condiție elementară a planului de viață pe care se asează, ca un support moral pentru înălțarea idealului pe care-l serveste, este condiția trăirii în climatul libertății sufletesti, în mijlocul valorilor permanente care ridică pe om si-l înobilează. Pentru neamul românesc –* conclude autorul – *comandamentul legionar al sărăciei corespunde – în erarhia valorilor – cu principiul subordonării valorilor economice valorilor spirituale"*. Cel de-al treilea număr al publicației de Duminică 5 Ianuarie 1941 (apărut probabil din eroare cu nr. 4, ținând cont de ziua apariției, vis-à-vis de nr. 2 înregistrat Sâmbătă), vine cu un răspuns semnat de redacție despre ***"Ireparabilul Ungurilor"***, pe marginea faptului că *"Din partea Tisei până acolo unde ni se termină Statul deocamdată, ne vin mereu, fără întrerupre, stiri grele ca plumbul peste fruntea noastră. Se spune de unii că tăcem fiindcă nu ne interesează. Acestia* – continuă **"Înălțarea"** – *nu stiu ce înseamnă silențiul dramelor si nu stiu puterea tăcerii interimare ardelene. Alții ar vrea să ne folosim de aceleasi mijloace ca ei. Să aducem în Europa legea talionului ca si cum n'ar fi destul ciardasul lor dureros de sălbatec, prelungit fără mila istoriei, care n'ar vrea să se oprească într'o viață primară. Noi am avut întotdeauna o eleganță umană față de Unguri. Si mai ales după 1918, când puteam să fim* ***teribilii*** *răzvrătiți ai unui mileniu de suferințe si în deosebi a nedreptății. Fără nici o exagerare purtarea noastră cu ei a fost ca o superbă magistratură a iertării… Poate nici un popor n'ar fi făcut gestul acesta mai nobil decât toată aristocrația lor, dintr'o risipă de omenie ce ne caracterizează si dintr'o înțelegere obiectivă a*

rangului uman. Iar ei…, au aruncat sudălmi, neîntrecute sudălmi, si au împrăstiat furie peste oamenii aceia, zisi Valahi în mânia lor de grofi sau de grăjdari ai grofilor, peste oamenii aceia care i-au iertat în 1918… Si totusi – încheie publicația – *ne cuprinde o durere umană pentru Unguri. Ei au venit zadarnic în Europa, fiindcă nu i-a părăsit Asia”*. Mai semnează: Coriolan Gheție – ***“Întoarceri prin Ardeal – însemnările sbuciumărilor unui refugiat”***; ***“Trista situație a muncitorilor români din Ardealul robit Ungariei”*** (nesemnat); A. – ***“Ungurii si lipsa de cuviință pentru adevăr”***; Axente Sever Popovici – ***“Administrația si fondul moral al nației”***; Radu Dragnea – ***“Sfințenie si Eroism”*** (rânduri pentru legionari în timpul prigoanei); I. I. – ***“Funcționarii si Miscarea Legionară”***; Al. Dima – ***“Sibiul si Țara Românească”***; Rogneanu-Nepos – ***“Fiul rătăcit”*** (poem); Pr. V. Guțiu – ***“Muncitorul si biserica”***, s.a.

Ultimul număr (17) editat de colectivul redacțional legionar, Vineri 24 Ianuarie, 1941. Pagina de **“Ultimă oră”** a gazetei relatează despre situația din țară în urma evenimentelor dela 21-23 Ianuarie 1941 (ca final al conflictului violent declansat de gen. Ion Antonescu împotriva Miscării Legionare), fiind redat în întregime ***“Cuvântul Ardealului legionar si al Uniunii naționale a studenților crestini români”*** rostit la Radio de Viorel Trifa, Pres. Uniunii Naționale a Studenților Crestini Români, este sintetizat ***“Apelul”*** din seara precedentă al Comandantului Corpului Muncitoresc Legionar, Dumitru Groza, adresat la Radio Bucuresti *“către toți Românii si Româncele pentru a-si păstra încrederea în Legiune si Comandantul ei”*, iar comunicatul central din capul paginii ne informează că în Ardeal si Banat e ***“LINISTE”*** si ordine desăvârsită, *“asigurate în mare parte de cadrele Gărzilor de fier”*. La 26 Ianuarie 1941, odată cu numărul 18, **“Înălțarea”** intră forțat sub controlul autorităților antonesciene pentru ca, în final, publicația să dispară din circuitul public (I, Nr. 52).

Tiparul: Kraft & Drotleff, Sibiu.

◆ **"ÎNDEMNUL"** *(Foaie de cultură, educație morală si de luptă națională. Organ politic al organizației “Garda de Fier” din jud. Arges)*. Director: N. Ionescu. Apare sub conducerea unui comitet. Anul I, Nr. 1, 1932. Pitesti (Arges) si Bucuresti, 1932/1933.

Tiparul: Tip. “Cozia”, R. Vâlcea (1932); Tip. S. M. Cernica, Ilfov; Tip. “I.N.C.” Ioan, Bucuresti; Tip. I. Copuzeanu, Bucuresti (1933).

◆ **"ÎNDREPTAR"** *(foaie pentru gând si faptă crestinească).* Director: Gheorghe Racoveanu. Redactor: Dr. Radu Popan. Din ***“Cuvântul de lămurire”*** semnat de redacție asupra scopului apariției acestei noi tribune de luptă în exil, se precizează: *“Noi nu vom* ***judeca****. Ci vom ține* ***scaun de judecată****... Vom căuta… să raportăm tot ce se întâmplă – gând si faptă – la ordinea obiectivă si firească* ***a cum trebue să se întâmple*** *lucrurile…”* Anul I, Nr. 1, Decembrie 1950, Munchen, Germania. Lunar. Colaboratori: Octavian

Bârlea, Mircea Eliade, Alexandru Mircea, Grigore Nandris, Pamfil Cârnațiu, Flaviu Popan, N. I. Herescu, Victor Buescu, Aron Cotrus, s.a.

◆ **"ÎNDRUMAREA"** Director: A. Cernovschi / Arcadie Cerneanu. Anul I, Nr. 1, 2 Octombrie 1931, Rădăuți, Bucovina. Contribuții: Teodor Grosu (Iulian Vesper), C. Rotariu, Ion Rosca, Mircea Streinul, Ghedeon Coca (Vera Marian), Traian Chelariu, Vasile Posteucă, E. Ar. Zaharia, George Putneanu, E. Hobulas si alții. Sub egida ziarului: editura **"Îndrumarea"**, unde văd lumina tiparului câteva plachete de versuri; pe acelasi fond, bogatele manifestări ale unui apreciat cenaclu literar. Dispare în primăvara anului 1933…

◆ **"ÎNSEMNĂRI"** – **"Apuntes"** *(pe drumul Românismului),* Buenos Aires, Argentina. Director: Radu Ghenea (fost Ministru al României la Madrid). Anul I, Nr. 1, Noembrie 1951. Publicație lunară; în limba spaniolă si franceză rubrica specială de colaborări *externe* cu titlul **"Cuvântul Prietenilor"**. În primul articol al revistei intitulat ***"Cine suntem si ce vrem",*** **Însemnări** se prezintă cititorilor*: "Suntem Români, ridicați împotriva primejdiei comuniste... Am iertat pe toți cei care ne-au lovit si defăimat, oricât a fost de mare nedreptatea, nu iertăm însă pe cei ce asupresc, jefuiesc si schingiuiesc Țara".*

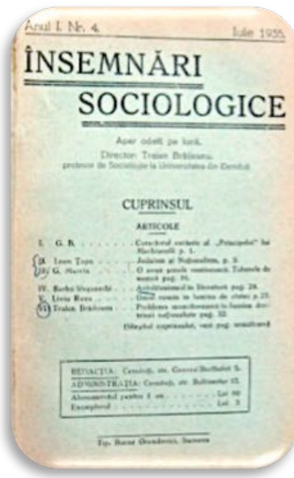

Au colaborat: Grigore Manoilescu, Alexandru Mateescu Frâncu (alias Lucian Furdui, "Criticus"), Toader Ioras, Vintilă Horia, Traian Puiu, Zizi Ghenea, Nicolae Teban, I. N. Manzatti, Faust Brădescu, Ovidiu Găină (O.G.), Prof. Cornel Safta, s.a.

Desprindem: Grigore Manoilescu – ***"Structura României de mâine"*** (I, Nr. 1), ***"Criza elitelor"*** (I, Nr. 2); Toader Ioras – ***"Semnificația Majadahondei"*** (I, Nr. 3); Lucian Furdui, rubrica **"Democrația si Noi"**, începând cu nr. 2 al revistei: ***"Chestiune de vocabular"*** (Nr. 3), ***"Sufragiul zis universal"*** (Nr. 4), ***"Antinomii trase de păr"*** (Nr. 5), ***"Un pas la stânga, doi pasi la dreapta, mars"*** (Nr. 8), ***"Între spadă si cântar"*** (Nr. 9), ***"Momentul Legionar"*** (I, Nr. 10, August 1952); Ovidiu Găină, rubrica "**Crize ideologice**": ***"În lumea lor"*** părțile I-IV (I, Nr. 5, 7, 9, 10, 1952); Toader Ioras – ***"Abi Gesunt"*** (I, Nr. 7-8). Stiri, note si comentarii pe marginea situației din țară le găsim în spațiul consacrat intitulat **"Pământul țării noastre geme…"**, Radu Ghenea (R.G.) analizează lunar evenimentele internaționale importante *"ce pot avea influențe imediate sau îndepărtate asupra soartei României…"* la rubrica **"În timp si spațiu"**, iar Lucian Furdui se îngrijeste de **"Revista Presei"** românesti în exil si cea desemnată **"Cronicii Literare"**, sub pseudonimul "Criticus", pe marginea aparițiilor editoriale ale scriitorilor români.

Tip. "Artes Graficas Pannonia", Buenos Aires.

◆ **"ÎNSEMNĂRI SOCIOLOGICE"** Director: Traian Brăileanu. Anul I, Nr. 1, 5 Aprilie 1935, Cernăuți. Editate lunar. Tipografia "Bucur Orendovici", Suceava si Tipografia "Mitropolitul Silvestru", Cernăuți (1935 / 1938). Principiile si ideile sociologice ale Prof. Traian Brăileanu, accentuate specific pe dimensiunea morală unde primează avântul eroic si spiritul de jertfă, drept corelație între teoria socială si cea practică, adoptate si cultivate de grupul tinerilor sociologi grupați la scoala din jurul revistei, au creat o frumoasă audiență în rândul intelectualității, studențimii naționaliste si publicului românesc. Din ideile de principiu afirmate în revistă, *“cuprinse de pasiunea si de fiorul adevărului românesc si al realităților noastre sociale”* (Ion Țurcan), ținem să extragem: ***“Ideea comunității românesti”*** de Traian Brăileanu (I, Nr. 5, August 1935). *„Din sfera teoriei pure, unde ideea comunităţii omeneşti se naşte ca imagine desprinsă de condiţiunile de timp şi spaţiu, acţiunea o atrage în câmpul înfăptuirilor practice, punînd-o în contact cu substratul social concret şi singular, supus determinării geografice şi istorice. Din această clipă ideea devine o forţă creatoare. Ea pune în mişcare ritmică şi ordonată elementele sociale, indivizii, grupându-i într’o comunitate spirituală, într’o unitate însufleţită de un ideal comun”.* ***“O nouă scoală românească. Taberele de muncă”*** de George Macrin (I, Nr. 4, Iulie 1935), în care sunt însemnate coordonatele centrale care stau la baza acestei “scoli”, cu misiunea educației, disciplinei, muncii, altruismului. Studiul este continuat în numărul 5 al revistei fiind conturat *“aspectul politic”*, scopul numit, acela de *“a selecționa si verifica adevăratele valori politice din sînul organizației”.* George Macrin va reveni în nr. 7 din Octombrie 1936 prezentând ***“Tabăra dela Carmen Sylva”,*** urmat de Leon Țopa în numărul 8 cu ***“Taberele de muncă obligatorie”,*** iar mai apoi, Ion Țurcan în nr. 9 din Decembrie 1936 sub titlul ***“Tabere si Santiere”,*** face un bilanț al împlinirilor taberelor legionare create în diferite puncte ale țării. Tot despre rolul acestor tabere se pronunță si Ion Covrig Nonea care, în numărul 5 (III) din August 1937, în articolul ***“Concluzii pe marginea unor încercări”*** privind interdicția acestor tabere de către autorități, analizând comparativ ascendentul si importanța lor *“față de taberele de muncă obstească guvernamentale”,* legale, spune: *“în concepția legionară, rostul taberei de muncă este – în primul rând – de ordin spiritual”,* o *“scoală”*[*)]. În **“Elita “ascetică”** purtând semnătura Prof. Traian Brăileanu (I, Nr. 6, Sept. 1935), autorul pledează pentru crearea unei noi “elite” menită să descelereze si, finalmente, să stopeze “prăbusirea” imanentă a Statului venal si corupt: *“Cunoastem cu prisosință care sunt cauzele căderii Romanilor si care au fost cauzele măririi lor. Pentru organizația politică teoria e scurtă si precisă: o clasă politică venală si coruptă, imorală si degenerată, duce Statul la pieire. Dacă clasa noastră politică este venală si coruptă, sau este pe cale de a deveni, prăbusirea nu poate fi oprită, decît prin creiarea unei noui elite disciplinate, incoruptibile, patriotice si – în condițiunile reale ale Statului nostru – ascetice”.*

Anul I. Nr. 4 Iulie 1935
ÎNSEMNĂRI
SOCIOLOGICE
CUPRINSUL
ARTICOLE

“Familia si Statul” este titlul unui amplu articol semnat de Leon Țopa în nr. 5, August 1935, în care conchide: *“Ridicarea moralei cetățenesti în România trebuie să pornească de la renasterea familiei. Trebuie organizată această instituție în asa mod, încît ea să devină prima si cea mai sensibilă scoală a moralității, a iubirii de patrie, a jertfei pentru binele comun”.* În numărul 7, Ion Țurcan vorbeste despre ***“Renasterea spiritualității românesti”*** prin *“miscarea spirituală de regăsire si de realizare istorică”* care *“să descătuseze spiritul autohton oprimat, dîndu-i avînt*

creator”. Tot Ion Țurcan ne prezintă în amplul articol omagial cu titlul ***“Ion I. Moța si Vasile Marin în lumina scrisului si faptei lor”*** (II, Nr. 11 Feb. 1937), valoarea morală a jertfei dela Majadahonda a celor doi comandanți legionari, *“o jertfă deplină prin constiința întreagă cu care a fost dată si prin înălțimea valorilor cărora a fost închinată”*.

In 1937 este consemnată si apariția propriei edituri si colecții, inaugurate prin tipărirea studiului *"Statul si comunitatea morală"* de Prof. Traian Brăileanu, tratând legătura dintre comunitatea politică si comunitatea morală. *“Acest studiu constitue, pe de-o parte, o introducere la teoria generală a comunității umane si reprezintă, pe de altă parte, după părerea noastră, cea mai clară si mai pătrunzătoare schițare a temeiurilor sociologice pe care se sprijină ideologia legionară”* – comenta Ion Țurcan în anunțul de prezentare a lucrării făcut în revistă. Ultimul număr apărut al primei serii: Anul III, Nr. 11, Februarie, 1938.

După cedarea si ocuparea Bucovinei în urma ultimatumului sovietic din Iunie 1940, cea mai mare parte a intelectualilor bucovineni sunt nevoiți să se refugieze în România. **"Însemnările Sociologice"** reapar la Bucuresti în toamna anului 1940 (Anul IV, Nr. 1, 1 Septembrie 1940), editate bilunar la tipografiile "Universul" si "Imprimeria". Ținem să distingem câteva din articolele publicate în această serie, primul număr debutând cu o evocare despre personalitatea ***Prof. Nae Ionescu*** semnată de unul dintre emeriții săi discipoli, tânărul filozof Vasile Băncilă: “*Nae Ionescu era un metafizician şi un credincios. Vedea viața desvoltîndu-se cu sete în timp. Ştia că timpul, şi anume timpul organic, e condiția realizării vieții şi că tot în timp e dată ecuația şi drama luptei de mîntuire a omului…”*. Alte evocări sunt publicate în numerele viitoare ale **“Însemnărilor Sociologice”** sub pana lui Barbu Slusanschi care vorbeste despre *“personalitatea lui Victor Gîrcineanu, unul din sufletele de elită, în care trăirea spiritualităţii creştine a culminat în realizări sublime pe plan omenesc şi sufletesc”,* si unde *”latura creştină a mişcării legionare a avut în Gîrcineanu un interpret de pătrunzătoare viziune*…” (IV, Nr. 4, 15 Oct. 1940). P. I. Teodorescu, în numărul următor al revistei (IV, Nr. 5, 1 Nov. 1940), *pro memoria*, prezintă câteva amintiri scumpe despre cel ce a fost omul si cercetătorul ***Dr. Ing. Eugen Ionică***: *“Ca asistent universitar şi colaborator al Profesorului Paul Staehelin, a făcut un număr impresionant de lucrări ştiinţifice; unele, în colaborare; cele mai multe însă, singur. Citām cîteva dintre ele: 1. Procedeu pentru activarea cu clor a pămînturilor decolorante. 2. Desvoltarea industriilor electro-chimice. 3. Manual de lucrări practice la electro-chimie. 4. Procedee noui pentru activarea pămînturilor decolorante romîneşti (brevet regal). 5. Studiu comparativ asupra cîtorva caoline romîneşti. 6. Aplicarea galvanoplastiei nichelului şi cuprului în arta grafică. 7. Metoda calorimetrică rapidă. 8. Butanul, un nou combustibil romînesc. 9. Studiu asupra denicotinizării chimice. 10. Viscosimetrul Niprex. 11. Oxidarea catalitică a amoniacului. 12. Cercetări asupra cărbunelui activ pentru măşti contra gazelor de luptă”*. Revenind la numărul prim al acestei noi serii, Prof. Traian Brăileanu vorbeste despre ***“Principiul ordinei sociale”***, Ion Țurcan ne explică “***Legea ca instrument de guvernare”***, iar G. Racoveanu semnează articolul intitulat ***“Între ecumenicitate si rațiune de Stat”***. Cu numărul 3, Traian Brăileanu publică un important studiu cu titlul ***“Națiunea si Puterile sociale”***, urmat mai apoi în numărul 8 de ***“Doctrina legionară si stiința”***. Alte colaborări relevante în cuprinsul **“Însemnărilor Sociologice”**: Ernest Bernea – ***“Mărturisiri pentru un om nou”*** (IV, Nr. 3, 1 Oct. 1940); C. Atanasiu – ***“Coordonatele spirituale ale legionarismului”*** (IV, Nr. 4, 15 Oct. 1940); Petru Iroaie – ***“Îndreptarea legii”*** (IV, Nr. 4, 15

Oct. 1940); Traian Herseni – ***“Concepția socială a Legiunii”*** (IV, Nr. 5, 1 Nov. 1940); Liviu Stan – ***“Biserica si Statul legionar”*** (IV, Nr. 8, 15 Dec. 1940); Nicolae Rosu – ***“Fondul spiritual al rasei”*** (IV, Nr. 9, 1 Ian. 1941) – pentru a aminti numai o parte a lor. Ultimul număr al revistei: Anul IV, Nr. 10, 15 Ianuarie 1941. Dintre colaboratorii care si-au adus aportul de-a lungul anilor prin cutezătoare si importante studii de profil, ținem să-i amintim pe: George Macrin, Vasile Băncilă, Traian Herseni, Leon Țopa (asistentul Prof. Traian Brăileanu la Catedra de Sociologie a Facultății de Litere din Cernăuți 1939-1940), Liviu Stan, Barbu Slusanschi, Liviu Rusu, Radu I. Paul, Ernest Bernea, Petre P. Panaitescu, Ion Țurcan, Ion Negură, C. Narly, Alexandru Bassarab, D. C. Amzăr, Prof. univ. I. Al. Stefanovici, si nu în ultimul rând, savanții de renume universal, profesorii Gaston Richard sau Andre Joussain.

*“Revista **Însemnări Sociologice** este axa doctrinară a Miscării Legionare. Îndrumată de gândirea profesorului Traian Brăileanu, aduce cea mai însemnată contribuție sociologică la cunoasterea si interpretarea fenomenului legionar”* (Ziarul **“Cuvântul”**, Nr. 27, 1940).

*)______

- Credem important si ne permitem să facem o mică paranteză, prezentând impresiile mai multor Episcopi ai Bisericii Române cu privire la rostul taberelor de muncă legionare, impresii publicate în ziarul **“Brațul de Fier”** din Focsani (I, Nr. 4, Sept. 1935) sub titlul: *“Ce spun Episcopii Bisericii Române despre Legionari”*.

> *“Impresionat adânc de organizația tinerilor legionari, studenți, intelectuali si oameni de rând, pentru munca constructivă, pentru scăparea țării din criză si ajutorarea semenilor nevoiasi, binecuvântăm cu multă însuflețire această direcție îmbrățișată de ei, implor ajutorul lui Dumnezeu spre întărirea, lărgirea si mărirea organizației legionare, care are un caracter pur crestin”* (**GURIE – Mitropolit al Basarabiei**).

> *“O mână de tineri legionari lucrează benevol la restaurarea Arnotei lui Matei Basarab. Atâta zel si devoțiune m’au uimit. Trebue în adevăr, jertfe si străduinți fără nume, ca să iesim din impasul vremii. La Arnota se face adevărată robie fizică, pe care n’o poate răsplăti decât Dumnezeu. Dacă nu vom pune altfel moral în viața poporului, zădarnică ne va fi orice muncă. Eu am văzut tinerii legionari, care lucrează benevol la restaurarea Arnotei lui Matei Basarab si s’au lipit de sufletul meu. Ca dânsii sunt mulți. Să începem prin a clădi sufleteste edificiul nației*” (**P.S. Episcop Vartolomeu al Olteniei**).

> *“Dorința mea expresă este de a transforma Eparhia într’un imens arsenal de construcțiuni bisericesti prin munca Legionarilor”* (**I.P.S. Episcop Visarion al Hotinului**).

Pentru a articula încă puțin importanța acestei scoli formative de caractere ce se dorea mimetizată la scară națională, desprindem câteva rânduri apărute în revista **“Orientări”** din Moinesti condusă de Pr. Radu Crisan, ediția Iulie-August 1935:

> *“Tabăra este un mic colț din România **de mâine**: muncă, cinste, voiosie, credință, dragoste, unitate, supunere, tinerețe, ordine, devotament, etc. Marele câstig intrinsec al taberei este altul;*

trăind în cea mai pură austeritate si elevație morală, se scoate un om ***tare***, ***imun viciilor***, *incoruptibil. Nu sunt posibile si se dovedeste că se poate trăi înalt, fără: lene, curvie, beție, desfătare în mâncări, furt, minciună, egoism care nu au acolo rost. Cine a trait într'o tabără de muncă, cine a citit până în fund gândul căpitanului, cine s'a orientat în atmosfera morală a legionarilor* ***formați***, *Acela poate crede în minuni ca acestea: bani lăsați în mijlocul drumului, între 250 de oameni, ca pe vremea lui Vlad Țepes, fără ca nimeni să pună mâna pe ei, băeți si fete trăind la un loc săptămâni întregi fără ca un singur cuvânt sau gest echivoc de provocare sau de acceptare să se facă, priviri limpezi, drepte, cinstite, băeți care vorbesc ceasuri întregi* ***orice***, *numai despre "dame" nu, când se stie că acesta-i subiectul favorit al unei anumite tinereți democratice si cultivate de tiparul iudaic, - o lume în care cearta, dusmănia, pizma, insulta, pâra, tragerea pe sfoară, chiulul național, să nu existe, aceasta e lumea nouă care se pregăteste. O lume imună, incoruptibilă, din piatră, din foc si din fier, asa cum erau strămosii nostri* ***legionari***, *cari-au pornit de pe malurile Tibrului si-au cucerit lumea întreagă. Acestia vor să cucerească doar țara si n'au decât pilda străbunilor. Cine-i criminalul care-i mai poate opri? Care-i trădătorul destinelor unui neam? Scârboasă figură ar face în* ***istoria neamului*** *oricât i-ar fi de slăvit acum numele!"*

◆ **"ÎNSIR'TE MĂRGĂRITE"** *(Literatură - Folclor - Artă – Stiință - Critică).* Directori: I. G. Dimitriu – Faust Brădescu. Anul I, Nr. 1, Ian.-Martie 1951, Rio de Janeiro, Brazilia. Apariție trimestrială. Bilingv: în lb. română si portugheză. Proză literară, versuri, traduceri din lirica occidentală, critică literară. Semnează: N. I. Manzatti, Nicolae Novac, Nicu Iancu - Păltinisanu, Vasile Posteucă, Alexandra Hortopan, Alexandru Petru Silistreanu, Ion Țolescu, Eugen Mihăescu, Gr. Nandris, s.a. Rubricile componente ale revistei: "**Idei, Oameni, Fapte"**, "**Cronica Literară"**, "**Cronica Stiințifică"** si "**Cronica Măruntă"** (cuprinzând note diverse si informații de interes despre cărțile si publicațiile românesti tipărite în Exil).

◆ **"ÎNTÂMPINARE"** Director: Traian Boeru. Anul I, 1963, Munchen, Germania de Vest (revistă *"în adevăr si dreptate")*. Ținem să semnalăm, în special, numărul dedicat lui Mihai Eminescu (Anul II, Nr. 5 – 8, Oct. 1964 – Martie 1965), la împlinirea a *"trei sferturi de veac dela trecerea în eternitate a geniului nostru național"*, cuprinzând citate din scrierile politice ale acestuia pe seama naționalismului românesc (art. ***"Doliu național"***), editorialul sub titlul ***"Eminescu: Geniu si Misiune"***, extrase din lucrarea **"Mihai Eminescu, Un mare precursor al Legionarismului românesc"** de C-tin Papanace, capitolul intitulat ***"Al semnelor vremii profet"*** din volumul **"Naționalism sau Democrație"** de Aurel C. Popovici, expunerea pe care o face Ion Țolescu, ***"Idealul Românesc în lumina istoriei"***, este reprodus din ziarul **"Cuvântul în Exil"** (Nr. 19, Decembrie, 1963) articolul pe care îl semnează Mircea Eliade cu titlul ***"Eminescu – sau***

despre absolut” si cel intitulat ***“Luceafărul la Sorbona”*** de Virgil Ierunca din nr. 25 - 26 (pe lunile Iunie - Iulie, 1964), pentru a ne limita doar la prezentarea acestora din sumarul consacrat lui Mihai Eminescu. Ediția următoare a revistei pe lunile Martie - Dec. 1965 (Anul III, Nr. 9 - 12), este închinată Prof. Nae Ionescu la împlinirea a 25 de ani dela trecerea sa în eternitate si debutează cu impresiile sintetizate despre complexa gândire a profesorului împărtăsite de Vasile Băncilă, Octav Onicescu si P. P. Panaitescu, urmate în cuprins de articolele semnate de George Racoveanu: ***“Nae Ionescu, Orgoliul si Iertarea crestină”***, ***“Metafizicianul”*** (preluat din ziarul **“Cuvântul în Exil”**, Martie, 1965), împreună cu un fragment inedit intitulat ***“Înnorare”*** din volumul în pregătire **“Nae Ionescu, fapte si cuvinte”**, articolul ***“Nae Ionescu”*** de Vasile Băncilă (în fapt prefața la **“Istoria Logicei”** – al doilea curs – 1929/30 tipărită în 1941)[*)], extrase din eseul **“Juxta Crucem”**, cugetări sau articole ale Prof. Nae Ionescu: ***“Misticism, fals misticism si ortodoxie”***, ***“Sunt soarele lui satan”***, ***“Despre prejudecata inteligenții”***, ***“Tipuri de viață spirituală si tipuri de cultură”***, etc. Secțiunile generale ale revistei: “Țara în Pribegie”, “Dela lume adunate”, “Culturale – Cărți, Reviste, Apariții”, “Diverse”…

*)______

- Vezi editările realizate de discipolii profesorului întruniți în anul 1941 în “Comitetul pentru tipărirea operei lui Nae Ionescu” sub direcția lui Octav Onicescu: **“Istoria logicei”** (1941), **“Metafizica”**, I, 1942, **“Logica”**, (1943) si **“Metafizica”**, II, 1944. De contingență: numărul festiv al revistei *“Pan”* din 1941 consacrat Profesorului Nae Ionescu. Vezi si *“Prodromos”*, Nr. 10, 1970…

◆ **"ÎNVIEREA"** (1) *(Foaie lunară a organizației “Garda de Fier” din Ilfov”)*. Anul I, Nr. 1, 15 Aprilie 1933, Bucuresti. Apare sub conducerea lui Vasile Marin. În scurta prezentare intitulată ***“Suntem legionari”*** de pe frontispiciul publicației, citim: *“Ne-am legat împreună să rămânem săraci până la mormânt, vom sărăci până la mormânt, vom sărăci si acei ce suntem bogați, dar ne-am legat ca să învingem… Acestia suntem noi legionarii”*, convingere nestrămutată că ***“Legionarii vor învinge***”, iar *“această Românie va deveni Legionară…, țara se va reface”* si *“vor înflori ogoarele si gospodăriile din nou”*. În această pagină găsim si apelul pe care organizația de Ilfov a **“Gărzii de Fier”** îl adresează ilfovenilor: *“…Toți acei care stiu să facă jertfe să se adune în jurul steagului nostru si să transformăm Ilfovul, pe al cărui pământ se găseste Capitala țării de unde se conduc destinele Statului, în cea mai puternică cetate legionară”*. Despre ***“Datoriile țărănesti si Conversiunea”*** scrie Alexandru Constant în pagina următoare a gazetei, iar Vasile Marin în articolul ***“Tinerețea faptei”***, accentuează

INVIEREA

Suntem legionari

Legionarii vor învinge

ILFOVENI,

Trăiască Corneliu Zelea Codreanu!
Trăiască „Garda de Fier"!
Organizația de Ilfov

despre rolul nefast al politicianismului, pronunțându-se *“împotriva tuturor partidelor care au măcinat la moara lor de atâta amar de vreme rodul muncii naționale”* sau *“acelor care s’au alăturat operei de jaf organizată de partide”,* alternativa clară fiind, la ordinea momentului si de

viitor, singură, **“Garda de Fier”** reprezentând *“ca un singur val tinerețea curată si nepătată, tinerețea muncii si a cinstei, tinerețea dreptății si a faptei”*. Acelasi aspect îl descrie si studentul Manea Ionescu când vorbeste despre *ciocoiul liberal* sau *“țărănistii cu cămasa pe dinafară si cu lăcomia’n suflet”* care au înselat rând pe rând alegătorii, cu bucuria în suflet că ***“Mai există o speranță…”*** în *“cinstea si munca pe care o depun legionarii victoriosi”*. Alexandru Constant revine sub inițialele A.C. cu un articol la ordinea zilei despre ***“Putregaiul politic: “afacerea Skoda”***, exprimându-si opinia încă dela primele rânduri: *“Nu există în trecutul țării românesti o afacere mai revoltătoare, care să desvălue mai din plin adevărata față a politicianilor nostri, decât asa numita “afacere Skoda”* (statul român fiind jefuit de 65 milioane lei), *afacere* pe care autorul o înregistrează sub trei fețe distincte: *“1. O față fiscală, jefuirea statului cu 65.000.000 lei si poate chiar mai mult, astăzi când acest stat ia sărmanului si cenusa de pe vatră; 2. O față, să-i zicem comercială, aceea privitoare la înțelegerea, contractul cu uzinele Skoda, si 3. O față militară, care este spionajul lui Seletzki”* (astfel de *obiceiuri* în defavoarea statului român devenite practici *rafinate* de îmbogățire ale lichelelor politice, mai ales în zilele de azi). Ultima pagină a revistei se încheie cu numeroasele note de la rubrica **“Viața Legionară”** si articolul intitulat ***“Dar scoala primară?”*** pe care îl semnează Manea I. Răsmeriță, în care trage un semnal de alarmă pe marginea numeroaselor desființări de scoli secundare, gimnazii, licee, scoli normale si seminarii, detrimentale educației tineretului.

Tipografia S. M. Cernica.

◆ **"ÎNVIEREA"** (2) *(săptămânal de politică si cultură românească*). Director: Toma Vlădescu. Anul I, Nr. 1, 22 Septembrie 1940, Bucuresti. În primul număr editat, sub titlul ***"Procesul Naționalismului Românesc - Scrisoare D-lui Horia Sima, vice-presedintele consiliului de ministri"***, Toma Vlădescu, directorul publicației, pledează pentru apropierea si colaborarea celor două tabere naționaliste (cea cuzistă si cea legionară), ca un gest al acestei mari împliniri - recte victoria naționalismului dela 6 Septembrie. *"Abia atunci, prin rostul atâtor jertfe de ieri, se va ridica singurul cântec biruitor, al bucuriei celei mai de sus, al învierei..."* Alte demersuri, în acelasi sens si ton, se observă si în numerele viitoare invocate în numele *"naționalismului integral"* pentru un *"corp național"* din care nu ar trebui să lipsească A. C. Cuza, *"acela care ne-a dat tonul întâi si care ne-a învățat pe toți"*, si care, spre frustrarea autorului Toma Vlădescu, *"nu este totusi nicăieri chemat, si nicăieri nu apare!"* (vezi articolul intitulat ***"Generalul Antonescu si Misiunea lui"***, 6 Oct. 1940). Evident, se încerca ignorarea voită a violentei istorii a relațiilor dintre cele două miscări[*)], cu preponderență a celei cuziste despre care atenționa Corneliu Codreanu: *“Legionari! Să nu uitați niciodată că acesti oameni, zisi ‘frați cuzisti’, ne-au pălmuit sufletele si ne insultă mereu fără rusine…”* Desigur, asa cum era de asteptat, acestor demersuri nu li s’a dat urmare! Publicație de orientare si reprezentare cuzistă…

ÎNVIEREA
Procesul Naționalismului Românesc
de TOMA VLĂDESCU

Tipografia "Universul", Bucuresti.

*)____

- Vezi relatarea despre ***"Înmormântarea legionarului Mihai Țurcanu din Siret"*** apărută în ziarul **"România Crestină"**, Chisinău (IV, Nr. 60, 2 Ianuarie 1938): *"Zilele trecute a fost înmormântat legionarul Mihai Țurcanu, din Siret-Rădăuți, care, în timpul campaniei electorale, a fost omorît de către faimosul cuzist Nichifor Robu. La înmormântare au luat parte circa 20.000 români..."* A se vedea si articolul ***"Dela Gheorghe Grigor la Mihai Țurcanu"*** publicat în acelas număr al ziarului de Fluor Dan Rădulescu, cum si anunțul referitor la ***"Arestarea lui Nichifor Robu"*** cu subtitlul *"Asasinul celor doi legionari din Siret a fost depus la închisoare"*, în care se spune: *"Rădăuți. – Parchetul Trib. Rădăuți a emis mandat de arestare contra fostului deputat cuzist, Nichifor Robu, care, în fruntea unei bande de derbedei, a atacat un grup de legionari, reusind să asasineze pe doi din ei…".* Scurta guvernare cuzist-gogistă în parcursul ei dela 29 Dec. 1937 la 10 Feb. 1938 (un adevărat *pavaj politic* dirijat din umbră de Caroll al II-lea pentru instituirea unei dictaturi personale, în pofida rezultatelor alegerilor electorale înregistrate la 20 Decembrie 1937), îi eliberează pe cuzistii participanți la asasinat, în mijlocul unei indignări generale, fapt ce reiese si din rândurile următoare: "*Cernăuți. – S'au împlinit sase săptămâni în ziua de 23 Ian. 1938 dela moartea legionarului Mihai Țurcanu, asasinat în ultimele alegeri generale de bandele unui partid care îsi spune naționalist. Populația crestină bucovineană, care se află sub impresia oribilului asasinat, este adânc revoltată de faptul că ucigasii, în loc să fie adusi în fața instanțelor judecătoresti, se plimbă liberi pe străzile Cernăuților si ocupă în dispreţul tuturor legilor cele mai înalte demnități…"* (ziarul **"România Crestină"** – ***"Parastas pentru Mihai Țurcanu"***, IV, Nr. 68, 30 Ianuarie 1938, pg. 4). În privința cuzistilor, vezi si <u>Circulara Căpitanului</u> intitulată ***"Pentru dusmanii Miscării Legionare"*** apărută în ziarul **"România Crestină"** în preziua alegerilor (III, Nr. 58, 19 Dec. 1937). De convergență, *"Cronologia Legionară"* publicată în **"Almanahul ziarului "Cuvântul" pe anul 1941"**, descriind fărădelegile si asasinatele comise de cuzisti asupra legionarilor, lucrarea ***"Cronica unor violențe politice"*** de Nicolae Rosca apărută în Ed. "Miscării Legionare" dela Madrid, 1991 (omorîrea la Ploesti a legionarului I. Varjac la 8 Februarie 1938), dar în special ziarul **"România Crestină"** (IV, Nr. 65, 13 Feb. 1938), care consemnează uciderea (sub acoperire cuzistă) la 6 Februarie 1938 în satul Măineasca – Fierbinți-Petrăchioaia (jud. Ilfov) a studentului legionar Florian Popescu, asasinarea lui Dumitru Mija în acelasi loc si împuscarea gravă a legionarului Constantin Grozea, toți acestia căzuți în cadrul reprimant al guvernării sus amintite, împodobită cu un Pres. al Cons. de Ministri în persoana lui Oct. Goga, un ministru de interne însemnat de istorie drept "asasin sadic" cu numele de Armand Călinescu zis "Chiorul", sau un hulitor notoriu de talia lui Istrate Micescu ca ministru al externelor, el însusi *externat* de constiința românească prin afirmațiile insultătoare aduse eroilor Moța-Marin. (Dorim să facem o mică paranteză – chiar dacă nu intenționăm să lungim la nesfârsit această însiruire si realitate tristă a faptelor -, pentru a ilustra un mic tablou al violențelor antilegionare înregistrate si în timpul propagandei Partidului "Totul pentru Țară" pe parcursul lunilor Noembrie – Decembrie 1937, legionarii de mai jos fiind **UCISI**, victime – fie ale bandelor de ciomăgasi si cuțitari liberali, celor cuziste sau autorităților represive, toți morți în credință legionară: **Ion Țârcolea**, din com. Săveni (Ialomița), **Nicolae Țurcanu**, muncitor din Rădăuți, **Dumitru Soroceanu** din Sulta (Hotin), **Brumaru Constantin**, mort în urma schigiuirilor suferite la poliția din Constanța). Un alt caz aparte, neelucidat în întregime, chiar dacă nu se încadrează în perimetrul de violență arătat mai sus, este cel al legionarului Luca V. Petre din com. Manafia, jud. Ialomița, asasinat de către doi indivizi în

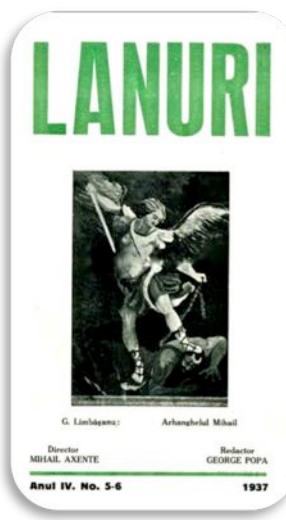
dimineața zilei de 23 Februarie 1937, instigați, se pare, de lucrătorii unguri de la fabrica de cărămizi "Mazianof" din localitatea amintită (vezi **"Buna Vestire"**, Anul I, Nr. 3, 24 Februarie 1937).

◆ **"ÎNVIEREA"** (3) Anul I, Nr. 1, Ianuarie – Martie 1993, Bucuresti. Trimestrial de *"analize, documente, crestomație si cronici".* Formal, sub conducerea unui asa zis "Comitet de Redacție", cu îndrumarea si sub răspunderea Dr-ului Serban Milcoveanu (singurul autor în fapt) si a Profesorului Macarevici Victor. Administrația: Cornel Popovici. În **"Cronica observatorilor politici"** de la finele acestui prim număr, după un atac la adresa lui Horia Sima privind susținerea *legendei supraviețuirii Căpitanului*, inspirat, Serban Milcoveanu ține să ne asigure că *"prezenta revistă 'Învierea' nu are si nu va avea absolut nici o legătură direct sau indirectă cu poliția secretă politică..."* La asigurarea pe care o face, avem totusi motive serioase să nu subscriem; ne susținem părerea fără nici un fel de rezerve, cunoscând trecutul autorului care, *direct* sau *indirect*, s'a auto-diagnosticat în fața camarazilor săi din închisori sau de-afară! Cauzele determinante ale acestei precizări *incomode,* lăsăm să le descopere singur cititorul...

J)

◆ **"JILAVA LEGIONARĂ"** Publicație de informații, literatură si doctrină legionară, redactată sub formă de manuscris în incinta închisorii Jilava în anul 1938 prin grija lui Ad. Mogâldea. Preluată apoi de Dem. Mitrea. Se regrupează în toamna anului 1940 sub auspiciile revistei **"13 Jilava"**.

◆ **"13 JILAVA"** *"Cotidian de prigoană".* A apărut inițial în 1933, *"în închisoare, ca multe alte surori ale ei, în zațuri clandestine, scoasă la opaiț, în valsul buhnelor si în sunetul nocturn al sentinelelor, din grija firească si adâncă, de a comunica gândul scris camarazilor, meținând astfel o aspră disciplină interioară"* - se exprima revista "Sfarmă Piatră" în nr. 54 (VII), serie nouă, dela 1 Ianuarie 1941; revine ca săptămânal în toamna anului 1940, Vineri, 29 Noiembrie, reunind în această ediție publicațiile **"Jilava Legionară"** si **"Văcăresti Legionar"** (vezi în acest număr articolul ***"9 Martie 1934"*** de Doru Belimache). Dispare, cel mai probabil, după evenimentele din Ianuarie 1941.

L)

◆ **"LANURI"** *("revistă literară lunară, sub conducerea unui comitet",* apoi ca *"revistă de cultură"* cu apariție la două luni). Anul I, Nr. 1, Septembrie 1933, Medias. Redactori: Mihail Axente (mai târziu, dela numărul 2, III, 1936, director al publicației), Nicolae Ladmiss-Andreescu si George Popa. *"Primită la început cu neîncredere..., a ajuns după doi ani de zbucium să se ridice la înălțimea marilor reviste ardelene, să pornească munca literară cot la cot cu ele,*

trasându-si un drum sigur în literatura contimporană a țării…” Dar, revista **Lanuri** *“nu s’a mulțumit numai cu pregătirea si formarea tinerelor talente, ci a pornit munca pentru satisfacerea unui deziderat: înființarea unei edituri”**), ne explică Mihail Axente într’un bilanț asupra literaturii Ardealului postbelic apărut în nr. 5-6 al revistei din 1937. Colaborări: Anton Balotă, Ion Moldovan, Olimpiu Boitos, Radu Gyr, I. O. Suceveanu, Ion Pillat, Lucian Costin, Aron Cotrus, Nicolae Rosu, Mircea Streinul, Nic. Iancu, s.a. Articole, versuri, cronici, recenzii de cărți si periodice, însemnări.

*)_____

- Debutul editurii se face prin tipărirea vol. *“Raluca”* de Mihail Axente, apoi plachetele poeților *lanuristi*: *“Plecarea spre legendă”* de George Popa, *“Cartea Moțului”* de V. Copilu-Cheatră (1937), eseurile cuprinse în *“Semne si mituri”* de N. Ladmiss-Andreescu (1937), poezia de pe tărâmurile bucovinene ale Țării de Sus prin *“Cântec de leagăn”* a lui Traian Chelariu, volumul de epigrame *“Instantanee”* semnat de G. Țepelea, si nu în ultimul rând poemele intitulate *“Vibrări”* de I. O. Suceveanu, pentru a aminti numai o parte din rodnica ei activitate.

Tipografia W. Recker, Medias.

◆ **“LA RĂSCRUCE”** *(publicație editată de Asociația 2 Acțiunea Crestină Arhanghelul Mihail).* Director onorific: Pr. Liviu Brânzas. Redactor sef: diacon Cătălin Dumitrean. Anul I, Nr. 1, 1997 (?), Cluj. Colaboratori: Costel Condurache, Dinu Condurache, s.a. Semnalăm scrisoarea deschisă din numărul 3 (1998) al publicației si precizările pe care le face Pr. Liviu Brânzas sub titlul ***“Horia Sima, Comandantul”***, diseminărilor false si insinuante ale av. Serban Milcoveanu cu privire la Comandantul Miscării Legionare, Horia Sima.

◆ **"LEGEA"** *(organ de luptă crestină românească*). Girant responsabil: Dr. Constantin Nagacevschi. Anul I, Nr. 1, Octombrie 1955, Freising, Germania. Lunar. Reținem, din editorialul de început: *“Porunca ceasului este UNIREA eforturilor tuturor Românilor de bună voire. Credem în posibilitatea acestei uniri. În numele suferințelor României, loviturile personale primite pot fi uitate. Iar de se vor găsi unii care nu pot uita, pot totusi să amâne, până după liberarea țării, încheierea socotelilor… Credem, deci, că Românii cu iubire de țară își pot da mâna. Aceasta o si dorim, noi cei strânsi în jurul LEGII. Nu e nevoie “să vină la noi”. Nici noi la ei. Ci să ne întâlnim, în numele României…” - (“**Ce vrem”**).* Organ *oficial* al grupusculei dizidențe legionare, se complace într’un adevărat micro-cosmos al criticei, divergenței si inacțiunii întruchipate. Printre colaboratori: C-tin Nagacevschi, C-tin Papanace, Gh. Racoveanu, Ilie Gârneață, D. Nacu, I. M. Lututovici, s.a.

LEGEA
SEMNE
Reflexii la moartea lui Iuliu Maniu
SENSUL REFUGIULUI NOSTRU

◆ **"LEGIONARII"** (1) (ziar). Apare în anul 1931 (Cluj). Distingem, în special, contribuția lui Ion Banea.

◆ **"LEGIONARII"** (2) Apărut la Făgăras în 1933, cu aportul lui Virgil Mateias.

Legionarii

Legionari,

◆ **"LEGIONARII"** (3) *(Organ studențesc iesan pentru apărarea românismului din Capitala Moldovei)*. În 1932, ca *"Organ al studenților din Garda de Fier"* si *"Organ informativ pentru legionarii din întreaga țară"*. Redactor responsabil: Ion Banea. Bimensual. Redacția si Administrația: Căminul Cultural Crestin din Iasi. Anul I, Nr. 1, 11 Ianuarie 1931. Semnează în paginile gazetei: Ion I. Moța, C. Z. Codreanu, Viorica Lăzărescu, Ion Bordeianu, Viorel Trifa, Ion Banea, Anisoara Drăgoi, Andrei Ionescu, Traian Cotigă, A. Ibrăileanu, M. David-Ghindăoani, Ion Gh. Crânganu, Constant Onu, s.a.

Tipografia "T. M. Carpați", Inst. de Arte Grafice "Tatarasi", Tip. "Gărzii de Fier" Iasi.

◆ **"LEGIONARII"** (4) *Ziarul legionarilor din Iasi*. Publicat în anul 1937 prin contribuția lui Al. Ventonic.

LEGIONARII

LEGIONARII

PROGRAMUL

◆ **"LEGIONARII"** (5) Gazeta legionarilor din Bazargic (Dobrogea sud-estică), organ naționalist săptămânal *"pentru cultul si practica naționalismului activ pe toate tărâmurile vieței poporului si statului nostru"*. Editat sub conducerea unui comitet. Director: Cola G. Ciumetti. Redacția si Administrația: Bazargic, Cadrilater. Anul I, Nr. 1, Miercuri, 16 Ianuarie 1929. Tipografia "Caliacra" – Bazargic. După interzicerea impusă de cenzură, reapare între anii 1937-1938 sub conducerea lui Cola G. Ciumetti, C. Papanace si Pr. Ilie Imbrescu.

◆ **"LEGIUNEA"** Gazetă săptămânală apărută la Mândra (Făgăras) în August 1932, condusă de un comitet de redacție în frunte cu Valeriu Beleuță. Printre colaboratori: Horia Sima, Ing. L. Mălinescu, I. Metea si alții. Nr. 1 - 4 (1932).

Tipografia Ioan Hațieganu, Făgăras.

◆ **"LIBERTATEA"** (1) *(foaie pentru săteni si muncitori, întemeiată la Orăstie în anul 1902).* Director: Protopop Ioan Moța. Orăstie (1902-1915, 1919-1933), Cleveland-Ohio (1917), Cluj (1936-1938) si Bucuresti (1940-1941). Săptămânal. După trei decenii de apariție, în 1933 ziarul este redus la tăcere în urma prigoanei antilegionare; revine la 5 Aprilie 1936 (Anul XXXIII, Nr. 1), redacția exprimându-si în articolul ***"Libertatea" – foaie verde"*** (Nr. 1 si Nr. 2 din 12 Aprilie)

calea pe care o va urma în viitor, cu acest prilej făcând si o succintă incursiune în istoricul publicației: *“Odată cu venirea primăverii acesteia, iată se înnoeste si “Libertatea”. Îsi înnoeste doar înfățisarea. Sufletul ei rămâne acelas pe care l-au cunoscut cetitorii nostril încă de acu-s 34 de ani, de când, în anul 1902, părintele Ioan Moța a întemeiat la Orăstie această foaie, împreună cu alți luptători ardeleni. An cu an “Libertatea” poposea în casele sătenilor si muncitorilor ardeleni (prin vechiul regat mai puțin) pentru a le adduce nu numai stiri din lume si din țară, nici numai povestiri si versuri pentru petrecere si învățătură. Ci “Libertatea” aducea, în rândul întâi, în casele noastre, îndemnul la luptă pentru înălțarea neamului românesc, pentru lepădarea jugului strain. “Libertatea” era o armă de luptă împotriva stăpânirii unguresti. Ea era scrisă cu gândul de a aseza pe Români în drepturile lor de stăpâni* ***liber****i asupra țării lor, în care să trăiască după rânduelile românesti si crestinesti, iar nu după placul străinului, spre folosul lui si în duhul lui. De aceea i-s’a si dat foii numele “Libertatea”. În această luptă îndelungată, foaia noastră “Libertatea” a ajuns la o mare putere de îndrumare a poporului din satele ardelenesti. Prin anii 1914-1915 “Libertatea” se tipărea în 16.000 exemplare. Într’o vreme apărea de două ori pe săptămână, si însoțită fiind de alte 3 foi (****“Foaia Interesantă”**** pentru povestiri si învățătură;* ***“Bobârnacii”*** *pentru petrecere; si* ***“Tovărăsia”*** *pentru îndrumări economice si plugăresti). Astfel, pe vremea când puterea foilor noastre ajunsese la culme, plecau dela Orăstie, în fiecare săptămână, câte 50.000 până la 60.000 foi, care se răspândeau până în cel mai depărtat fund de vale, ori vârf de munte din Ardeal, ducând cu ele duh sănătos românesc si chemare vitejească la luptă împotriva străinului dusman… Pentru aceste lupte ale ei, această foaie a suferit tot felul de prigoane din partea Ungurilor, si, durere, le-a suferit mai târziu chiar din partea Românilor. Conducătorul foilor, părintele Ioan Moța, a făcut multe luni de închisoare ungurească, pentru scrisul său bărbătesc (despre închisoarea suferită de dânsul în România, să nu vorbim deocamdată). În anul 1915 foaia a fost oprită, directorul ei trebui să treacă munții în România si fu apoi condamnat la moarte de către Unguri, averea-I fu confiscate, tipografia vândută. Toată frumoasa asezare dela Orăstie fu astfel risipită, iar Ardealul fu lipsit de zecile de mii de foi care, în fiecare săptămână, bateau la usa Românului ducându-I scântee de nădejde în învierea românească. După această risipire, “Libertatea” apăru în 1915 si 1916 la Bucuresti, luptând alături de marii români din vechiul regat, pentru războiul de întregire. În vremurile grele din 1917 părintele Moța fu trimis de către guvernul roman dela Iasi, împreună cu părintele Lucaci, în America, pentru a forma legiuni de români cari să se bată în Franța, pentru desrobirea Ardealului. Foaia noastră “Libertatea” apăru astfel câtva timp si în Statele Unite ale Americii, la Cleveland-Ohio. Întoarsă acasă, în 1919, dupăce visul unirii tuturor Românilor se împlini prin puterea si jertfa armatei vechiului regat, cât si prin jertfa de sânge a Ardelenilor si Bănățenilor în cursul veacurilor, -*

LIBERTATEA

"Libertatea" nu mai cunoscu înflorirea din vremurile de robie. Bucuria întregirii si unirii tuturor Românilor într'o țară liberă, visată de atâtea veacuri, - bucuria aceasta se întunecă însă destul de repede din pricina multor păcate si otrăvuri rămase în trupul nostrum românesc. În aceiasi vreme, o nouă stăpânire păgână si străină îsi arăta colții si ne însângera tot mai mult pe noi Românii: stăpânirea jidanului. Astfel, jidanii pe de o parte, iar pe de alta unii Români ***necinstiți*** *si poftitori numai de bani, înfrățiți cu jidanii, - coborâră iarăsi zăbranic de jale peste sufletul românesc. În fața acestei nenorociri, s'au ridicat tinerii hotărâți să desăvârsească biruința dela 1918. Ei voiau să înnoiască sufleteste această biată țară si s'o scoată din noul jug al jidovilor si al Românilor. Cititorii nostril cunosc, din cele scrise în "Libertatea", toate întâmplările acestei lupte tineresti pornite de către studenți în anul 1922. Foaia noastră a sprijinit totdeauna si a lăudat aceste inimoase si grele lupte studențesti si tineresti. Anii trecură, fostii studenți si tineri luptători dela 1922, au ajuns să lărgească lupta lor, din scolile mari, întinzând-o pe tot cuprinsul țării, chemând poporul românesc la o nouă mare si grea luptă atât împotriva puterii jidovesti cât si împotriva necinstei si a sărăciei în care ne-a coborât hoția si nepăsarea pentru durerile poporului. O măreață oaste verde se strange tot mai mult în jurul omului sortit a ne fi Căpitan si care, sub oblăduirea Regelui, va da țării noastre o viață nouă. Această nouă viață va fi o viață legionară, adică o viață în care va stăpâni dreptatea românească, cinstea si aspra pedeapsă pentru cei care râvnesc să se îmbogățească din sudoarea muncitorului, sugându-i toată vlaga si tot rodul muncii lui cinstite si grele. Vedem astfel cum se apropie primavera si pentru poporul nostru, după veacuri întregi de nedreptate si de muncă nerăsplătită. Primăvara aceasta care va înverzi în curând în toată țara, va aduce soare, căldură si rod în casa fiecărui Român. Îmbătrânită în grele lupte naționale, "Libertatea" vrea să fie si ea o foaie verde în mijlocul acestei mărețe primaveri a dreptății românesti. Foaie verde care să ducă din nou în satele românesti solia acestei frumoase primaveri, solia învierii noastre prin vitejia legionară. Să dea Dumnezeu ca această nouă luptă la care se alătură "Libertatea", să aibă acelas sfârsit de biruință deplină, care l-a avut lupta dusă de noi pe vremuri pentru doborârea jugului unguresc."* (**Libertatea**)

LIBERTATEA

2 lei

MINUNEA DELA CASA VERDE

13 Ianuarie

Printre semnatari: Gen. Cantacuzino - Grănicerul, Ion I. Moța, V. Militaru, Aron Cotrus, I. U. Soricu, Sofia Nădejde, Tiberiu Mităr, "Xox", Valeriu G. Sima, s.a. Dintre toate publicațiile legionare dela mijlocul anilor '30, **"Libertatea"** vajnicului Părinte Moța a fost supusă celei mai crude cenzuri, articole întregi fiind "forfecate", iar redacția nevoită să umple ad-hoc spațiile rămase goale, fie cu alte articole pregătite pentru viitorul număr al foii, fie cu… *verticale* (sancta simplicitas), în genul **"Abonați-vă la gazeta Libertatea!"**, **"Cetiți – Răspândiți – Sprijiniți 'LIBERTATEA', cea mai veche gazetă pentru popor"** sau liniuțe orizontale (fiecare liniuță

reprezentând cuvântul interzis), s.a.m.d.[1)] Un caz elocvent îl constituie articolul sub titlul ***"Cernit e astăzi sufletul legionarilor…"*** din 20 Septembrie 1936 (Anul XXXIII, Nr. 24 pg. 1), cu referință la desființarea taberei legionare de pe muntele Susai si a Mausoleului ostasilor români căzuți în primul război mondial a cărui piatră de temelie fusese sfințită de I.P.S.S. Mitropolitul Gurie al Basarabiei, si sacrilegiul comis de autorități când *"fără nici o trebuință, fără nici un folos, jandarmii (condusi de un maior si un căpitan) au sfărâmat cu topoarele si cu paturile de puscă întreaga asezare a taberei. N'a mai rămas nimic, totul a fost prefăcut în țăndări, nici sfintele oseminte ale ostasilor n'au fost cruțate. Iar după săvârsirea nelegiuirii, plutonierul de jandarmi din Comarnic si cu alți gradați jandarmi, găsind sticle cu băutură la bufetul taberei (unde se vindea de către legionari mâncare si băuturi vizitatorilor), au adus din sat femei usoare si s'au îmbătat, făcând orgie pe locul sfințit al risipitei tabere de pe Susai… ca să fie cu totul diavolească încheerea acestei nelegiuiri…"* Deznădăjduit, pr. Ioan Moța scria în continuare: *"Avem un cuvânt, pentru ostasul ori slujbasul român dela cenzură: îl rugăm să nu ne oprească această isbucnire de durere. Fără îndoială si dânsul citind aceste grozăvii, va suferi, ca si noi, în inima sa de Român si de ostas. Noi nu spunem că e numaidecât vinovat guvernul pentru nelegiuirea săvârsită. Noi înfierăm doar pe acei cari, fără îndoială, sunt vinovați: OFIȚERII DE JANDARMI SI OAMENII LOR, cari au avut sălbăticia să isbească cu arma si toporul în osemintele sfinte…* (urmează mai multe rânduri cenzurate prin liniuțe orizontale). *Dacă cenzura ne-ar opri acest strigăt de durere,* - continuă articolul - *ar însemna că ea pune nelegiuirea jandarmilor în seama întregii stăpâniri a Statului, ar însemna că, apărând pe nelegiuiți, solidarizează pe conducătorii țării si ai ostirii cu asemenea crime. Nădăjduim deci că cenzura își va cunoaste datoria si nu va înăbusi glasul nostru îndurerat".* Desigur, si această izbucnire de durere (cum am arătat mai devreme), a fost supusă cenzurii căreia ani de zile a trebuit să-i facă față publicația.

LA CHIMINDIA.

Zi de bucurie sufletească ca ne-alta au avut Românii din Chimindia (jud. Hunedoarei) de curând, (26 Febr.). Înălțând o prea frumoasă troiță de piatră la marginea satului, la care să aibă poporul unde să lasă în procesiunile religioase, — — — — — — — — — — — — — — — familia Tulea, iar satul apropiat Nojag e satul de nastere — — — — I. Moța. S'au adunat — — din loc și cei din Bangoloc, și din comunele vecine și de peste Murăș dela Simeria. A venit — — — — — — 160 de inși, în frunte cu d. Inv. Boborodea, — — — — — — cu d. Inspector Costea, și cu d. profesor Mărgineanu dela Petroșeni, apoi [illegible] — — — din vecini. Părintele Iosof a servit cu evlavie și a vorbit cu credință — — — — — — — — — — — —

A vorbit apoi foarte frumos d. profesor Mărgineanu, un adânc credincios — — — — — — A arătat că dușmanii neamului nostru vor să ne rupă legăturile sufletești le avem cu pământul sfânt [illegible]

[illegible] Apostolul [illegible] — — — și li-s'a cetit ordinul Căpitanului, prin care d. adv. Costea [illegible] judetean, e înaintat INSPECTOR, luându-i locul [illegible] zelosul înv. Boborodea (Bangoloc) iar ca ajutor — — — — e numit d. Ion Popa, [illegible] în Simeria, unde are încadrați vre-o 40 — — — — — — Aci nu este comunism, ci cald naționalism și patriotism luminat.

La urmă s'a cântat „Imnul — — — — — care a zguduit multe inimi. — Tot mai multă lume se alipește la această mișcare plină de suflet sănătos pentru neam, lege și patrie. Privitor

DIN MÂNECIU-UNGURENI

Evlavioșii credincioși din Mâneciu-Ungureni (jud. Prahova) au luat parte cu adâncă durere la sfânta slujbă — — — — — — — — — — — — — — — — — — — Păr. Tulbnescu a lămurit frumos rostul războiului din Spania, — — — — — — — — — — — pentru creștinismul amenințat de Iuda.

„Sufletele lor, — a spus el, — sunt acum deasupra noastră. Ne văd și ne îmbărbătează să ducem noi mai departe lupta pentru legea lui [illegible]

[illegible] credință politică, au luat parte la sf. slujbă, apoi — — au mers la locul de odihnă a sufletelor, la cimitir, unde au cântat cântece duioase potrivite, — după cari mai mulți cărturari iubitori ai — — mișcării naționale, au ținut vorbiri înaltătoare de credință în binele ce-l va aduce lupta — — — neamului și țării noastre dragi. — După masă consfătuiri de bună îndrumare, — și apoi — — — — vecini s'au depărtat cu pace și cu suflete întărite spre casele lor.

Gh. C. In.

DIN BECIU

La Bunavestire s'a slujit în Beciu (jud. Buzău) un sfânt parastas — — — — — — — — — Părintele Andreescu a vorbit bine [illegible] — — luptători pentru sfânta noastră lege, studentul — — — — N. Moldoveanu a cetit „Rugăciunea" [illegible] de I. P. Sf. Metropolit Nicolae a Ardealului. Toată lumea plângea mișcată de admirabila Rugăciune.

Războiul în Spania

e tot crâncen și un fel de [illegible] pe loc. [illegible]

"Liniuțele orizontale" - un exemplu de felul cum arăta cenzurarea textului în cuprinsul gazetei.

Remarcabile “actualitățile legionare”, frumoasele reportaje fotografice în care sunt înfățisate realizările taberelor de muncă de pe întreg cuprinsul țării, comentariile privind însemnătatea acestora în formarea caracterelor, stirile diverse care privesc activitatea organizatorică a Legiunii, si altele. Parcurgând colecția ziarului, înregistrăm sute de titluri si imagini cu notele explicative care desprind înfăptuirile legionare. Luăm câteva, la întâmplare: *Biserica ridicată de legionari în Tămăsesti (jud. Hunedoara); Fântâna “General Cantacuzino” din Balomir; Crucea legionarilor morți în luptă; Crucea legionarilor din Vințul-de-jos; Scoală zidită de legionari în comuna Igesti din jud. Storojineț (Bucovina); Altă biserică ridicată de legionari* (în com. Copăcel, jud. Făgăras) – ca exemplu - sau notițele care descriu împliniri sau activități specifice: ***Santierele (taberele) de muncă din jud. Făgăras înființate de legionarii Partidului “Totul pentru Țară”****: 1. În partea secetoasă a hotarului comunei Drăgus, legionarii comunei au zidit două fântâni pentru adăpatul vitelor. 2. În Sâmbăta de jos au carat piatră si nisip, cu care au pietruit drumul ce duce la biserică. 3. În Vistea de jos au pietruit ulița din fața Bisericii si au făcut spre pădure un drum de 2 km. 4. În Voivodenii Mici au reparat acoperisul bisericii si au ridicat o Troiță. 5. În comunele Olteț, Rucăr, Hârseni, au zidit troițe, în înălțime de 4 – 8 m. unele în mijlocul satului, altele în hotar. În Olteț a fost tăiată, si ridicată din nou. 6. În Sâmbăta de sus, au ridicat o statue (monument) de piatră în amintirea eroilor morți în război. Sfințirea tuturora s’a făcut în sfintele sărbători ale Învierii, luând parte legionarii din toate comunele învecinate în număr de 150 – 300. Nu s’au ținut cuvântări. S’a cântat numai. Santierele urmează a se înființa în fiecare comună, în tăcere, după trebuințele locului* (XXXIII, Nr. 11, 21 Iunie 1936). Astfel de prezentări abundă în fiecare număr ce-l parcurgem, un adevărat tablou sugestiv al *“hărniciei legionare”* la scară națională. *“Înfăptuirile legionare sunt acum atât de multe* – scria Pr. Moța - *încât abea dacă mai putem să le vestim cetitorilor nostri în scurte cuvinte. Sunt județe în care sunt peste 20-30 de asemenea lucrări…”* (XXXIII, Nr. 17, 2 Aug. 1936). În serial, în 8 numere (17 – 24, 1937), articolele trimise spre publicare “Libertății” de eroul Ion I. Moța, prezentate sub titlul **“Cei din urmă articli scrisi de ION I. MOȚA pentru “Libertatea” lui dragă, de pe pământul Spaniei… - Răvase dela Legionarii Români de pe Frontul Crucii, din Spania”.** Tot în serial, pe acelasi fundal, frumoasele medalioane în care sunt înfățisați cei ce au luat parte la expediția legionară din Spania pentru a lupta contra comunismului ateu.

Seria 1940-'41, Bucuresti, include colaborări diverse: Viorel Trifa (Directorul gazetei din 1940), Iridenta Moța (soția lui Ionel Moța, sora Căpitanului), s.a. În numărul 8 din data de Duminică, 1 Decembrie 1940, omagiindu-se strălucita figură a celui ce a fost Prot. Ioan Moța, întemeietorul gazetei încă de la 1902, Comandantul Miscării Legionare, Horia Sima ține să spună la despărțirea dureroasă de acest mare Român: *“Părintele Ion Moța, tatăl eroului dela Majadahonda, după o viață de sbucium si dureri, închinată Neamului Românesc, a închis ochii pentru totdeauna în Capitala României Legionare. Prigonit sub unguri pentru credința lui naționalistă, Dumnezeu L-a învrednicit pe marele Preot al neamului nostru să cunoască si zidurile reci ale închisorilor românesti si să fie lovit de cele mai cumplite dureri la o vârstă*

împovărată de ani. Părintele Ion Moța si-a împlinit misiunea pe acest pământ… Părinte al tuturor durerilor si răstignirilor, să ierți neamului românesc umilirile si suferințele pe care Le-ai îndurat din pricina celor înstrăinați, si, nouă, tuturor, să ne dai iertarea Ta, Părinte a lui Ionel Moța si Părinte al neamului românesc". Continuându-se evocarea Pr. Ion Moța care si-a jertfit întreaga viață în slujba idealurilor mărețe ale neamului românesc, sub titlul ***"Patriarhul neamului românesc"*** semnat de Vasile Posteucă, se scrie: *"A murit părintele Protopop Ion Moța. După cincizeci de ani de luptă si de jertfe în slujba neamului, a Patriei si a lui Dumnezeu! Iată o 'plecare', în fața căreia trebue să cadă în genunchi si să se cutremure, tot ce e român, tot ce va fi român de acum încolo, pe lumea aceasta. Neamurile trăesc, uneori, numai prin oamenii lor mari. Acesti oameni mari, adună în ei tot ce are neamul lor mai bun pe lume: noroc, credință, dârzenie, putere de dragoste si de jertfă, înțelegere a istoriei si a durerilor celor mulți si obijduiți. Si prin aceasta, sfarmă toate zidurile din calea neamului lor, răscumpărându-i în fața lui Dumnezeu si a celorlalte neamuri, mântuirea, biruința si învierea. Unul dintre acesti oameni a fost si va rămâne peste veacuri, pentru întreg neamul românesc, părintele Ion Moța".* Mai semnează, printre alții: Viorel Trifa – ***"Părinte Moța"***, Ion V. Bonta – ***"Copiii Părintelui Moța"***, Ioan Opris – ***"A plecat un Apostol"***, însoțite de amplul reportaj intitulat ***"Cum a fost dus la locul de veci părintele Moța",*** continuat si în numărul următor. Cu această ocazie, sub titlul ***"Din scrisul Părintelui Moța"***, sunt reproduse mai multe articole ale acestuia apărute în cursul anilor în gazeta pe care a condus-o cu atâta devotament, dintre care ținem să amintim câteva: ***"Este înviere? Este?"*** (1913), ***"E oare bine ce facem?"*** (1911), ***"Nu uita de azi până mâine!"*** (1911). Sub acest spectru al credinței nemărginite si al hărniciei românesti de care a fost animat si cuprins Pr. Ioan Moța[2)], notăm si întocmirea frumoaselor calendare pline de povețe si lucruri trebuitoare oricărui bun Român ce au însoțit publicația an de an, dovedind prin aceasta o imensă dragoste (paternală, putem spune), pentru tot ce-i românesc si în cadru de autenticitate românească[3)]. Orice alte comentarii, credem că sunt de prisos în fața impunătoarei personalități a celui ce a fost Prot. Ioan Moța[4)], adevărat viteaz si Apostol al tuturor Românilor.

✜ ***Sinoptica editării în cadrul ultimei reapariții:*** Anul XXXVIII, 1940, Nr. 1-11; Anul XXXIX, 1941, Nr. 1-3.

Tipografia "Libertatea"; "Libertatea" (Nouă), Orăstie; Tipografia "Astra", Cluj; Imprimeriile "Frăția Românească", Bucuresti.

1)______

- În arhivele Direcției Serviciului de Cenzură din Hunedoara existau în toamna anului 1940 peste 80 de articole interzise integral, alături de alte câteva sute de texte parțiale confiscate cuprinzând note, informații sau imagini legionare destinate publicării în perioada anilor 1936-1938. Programate totusi să vadă lumina tiparului pe parcursul anului 1941 în cuprinsul noii serii a **"Libertății"**, evenimentele care survin în Ianuarie 1941 duc la încetarea publicației, fapt ce împiedică, implicit, cunoasterea acestui fond de materiale inedite. *(cf. Î.P.S.S. Arh. Valerian Trifa, convorbire particulară, 1983).*

2)_______

- Prezentând apariția numărului 7 al ziarului **"Libertatea"** în *"Revista Revistelor"* din **"Însemnări Sociologice"** (IV, Nr. 7, 1 Dec. 1940), Leon Țopa ținea să adauge în câteva rânduri: *"Această 'Foaie pentru săteni si muncitori întemeiată, la Orăstie în anul 1902', a pierdut pe conducătorul ei cel atît de scump tuturor Romînilor, pe părintele Ioan Moța. Libertatea pierde pe cel ce a creat-o, îngrijit-o si i-a deschis gloria. Moartea preotului Ioan Moța a produs o adîncă durere întregului neam. Familia Moța, tatăl si fiul, a dat Romîniei legionare pilde de înalt romînism. Prin eroismul sfînt al lui Ionel Moța, mort în Spania, Romînia a vorbit tuturor neamurilor si a dovedit că ea are un rost în lume. Acum cînd si părintele lui Ionel Moța, cel ce a pus toate străduințele sale pentru a putea trimite slovă curată sătenilor si muncitorilor, a trecut în rîndul celor drepți, se cuvine să cinstim "Libertatea", să îngrijim de ea. Aducem aci închinarea cea mai pioasă în fața amintirii părintelui Moța, a cărui chip ne va rămîne vesnic întipărit în suflet"*.

3)_______

- Menționăm în mod special ***"Calendarul 'Libertatea' pe anul 1938"*** care este dedicat, deopotrivă, celor doi **Comandanți ai Bunei Vestiri**, **Ion I. Moța** si **Vasile Marin**, căzuți vitejeste la 13 Ianuarie 1937 la Majadahonda (Spania) cum si ***"Hărniciei Legionare dela 1924-1937"***, în *"minunatul sir de fotografii a înfăptuirilor legionare, care au zidit cu mâinile lor, cu sudoarea feții lor, Cămine, Biserici, Case naționale, Case parohiale, case pentru oameni săraci, Monumente, Troițe – toate cu gândul la D-zeu si pentru mărirea Lui"* – cum se exprimă autorul, în rândurile ce însoțesc prezentarea imaginilor. A se vedea si ***"Calendarul Gazetei 'Libertatea' pe anul de la Domnul 1941"***, întocmit sub îngrijirea lui Viorel Trifa. Editura "Proprietatea Gazetei *Libertatea*", Bucuresti, 1941 (96. pag).

4)_______

- În cadrul de realizări si înfăptuiri deosebite prin care s'a evidențiat Prot. Ioan Moța, se înscrie si construirea măreței catedrale "Sf. Arhangheli Mihail si Gavril" din Orăstie, ridicată prin brațe legionare si cu participarea unei case de construcții din Bucuresti, după un plan al arhitectului George Cristinel. Un număr de 13 cuiburi din jurul Orăstiei si-au adus contribuția la înălțarea majestuoasei Catedrale (din toamna anului 1936 si în tot cuprinsul anului 1937, după interzicerea taberelor legionare, munca a fost prestată sub formă de *camătă)*, o adevărată capodoperă arhitectonică, în timpul lucrărilor fiind consemnată si jertfa tragică a unui lucrător căzut de pe schele.

◆ **"LIBERTATEA"** (2) *(Oficiosul Mişcării Legionare în Exil)* Anul I, Nr. 1, Iulie 1951, Madrid, Spania. Apare sub conducerea lui Vasile Iaşinschi, cu îngrijirea unui comitet de redacție compus din Prof. Ion Protopopescu, Crisu Axente, Vladimir Petrovici, G. Uscătescu, Aurel Răuță si Ciril Popovici. Considerată drept continuatoare a **"Libertății"** Părintelui Moța. Articole, comentarii politice si culturale, recenzii, stiri din exil si *"din țara subjugată"*. Au semnat în coloanele gazetei: Crişu Axente, Vasile Iaşinschi, Ion Protopopescu, Fl. Diaconescu, Vasile Posteucă, Ilie Vlad, Dionisie Ghermani, Stefan Neagu, George Uscătescu, Traian Popescu (T.A.P.), Ionuț Jivan, G-ral Platon Chirnoagă, ş.a. (1951-1958)

În cuvântul de început sub titlul ***"Destinul Libertății"***, făcându-se analogia titlului publicației nou apărute, se spune: *"Nu e o simplă întâmplare că am ales acestei foi numele **LIBERTATEA**… Pentru poporul nostru robit, libertatea întruchipează astăzi idealul aspirațiilor sale. Niciodată acest cuvânt nu a avut o rezonanță mai caldă, un înțeles mai adânc si mai adevărat. Libertatea e lozinca ce uneşte întreaga Românime. Sufletul neamului nostru, lovit, atacat din toate părțile de oştile urii şi ale negației, se retrage în adâncurile sale de nepătruns şi, depe această poziție inexpugnabilă, a libertății spirituale, pregăteşte ziua eliberării... **LIBERTATEA** nu reprezintă numai un titlu, ci pentru noi este o **tradiție**, un **simbol** şi o **finalitate**. Lupta noastră de azi se încadrează în tradiția nesfârşitului şirag de lupte pe care Românii l-au dus pentru libertatea lor"*. Menționăm: Crişu Axente – ***"Intelectualul si timpurile noi"*** (I, Nr. 1, Iulie 1951), ***"23 August si Basarabia"*** (I, Nr. 5-6, Nov.-Dec. 1951); Vasile Posteucă[1)]: ***"Revoluția interioară"*** (I, Nr. 5-6, 1951), ***"Spre ziua Învierii Românesti"*** (II, Nr. 9-10, 1952), ***"Omul Petrinic"*** (II, Nr. 15-16, Sept.-Oct. 1952), ***"Biruința Iisusiană"*** (II, Nr. 17-18, Nov.-Dec. 1952). Despre constituirea ***"Frontului Libertății***[2)] (ca reprezentanță politică a Legiunii în Exil), aflăm din nr. 9-10 al publicației (II, 1952), fiind prezentat si actul integral de înființare purtând data de 1 Ianuarie 1952 pe care îl semnează Comitetul inițiator compus din: Horia Sima, G-ral Platon Chirnoagă, Vasile Iasinschi, Grigore Manoilescu si Ion Protopopescu, având ca deziderat închegarea unui *"front unic al rezistenței românesti"*. Din explicația cu privire la numele ales al noului for politic, cităm: *"Am dat noii acțiuni numele de **"Frontul Libertății"**, pentrucă astăzi în lume lupta se dă între libertate si tiranie. Pentrucă si în țara noastră oastea menită să se măsoare cu vrăjmaşul se adună sub steagul libertății. Milioane de oameni freamătă la auzul acestui cuvânt".* Tot în numărul de față: Platon Chirnoagă – ***"Momente din viața Basarabiei"***; ***"Destinee du Nationalisme"*** (recenzia lucrării cu titlul de mai sus de Horia Sima apărută la Paris în editura "P. E. G.", recenzie nesemnată, cel mai probabil avându-l ca autor pe neobositul Crisu Axente[3)]); Lucia Popovici – ***"O lecție amară: Muzeul de artă veche românească din Morcote: Albert Rieder"*** (din care luăm cunostință de existența unui frumos muzeu în localitatea Morcote de pe malul lacului Lugano, *"o comoară"*, si *"minune scăpată de jaf si prăpăd… unică în lumea toată"* (în condițiile ateismului devastator din țară), creația elvețianului Albert Rieder, *"prinos pe care acest străin l-a adus Țării Românesti!"*; la antipod, găsim retorica amară pe care autoarea o constată la mulți români din exil, din nefericire iesiți din cadrul de trăire si manifestare românească, constatare si întrebare pe care le-o adresează la final: *"Să coboare acum fiecare român, în adâncul sufletului său si să se întrebe: ce face pentru țara sa?... Lecția e amară! Rămâne acum ca fiecare în spațiul lăuntric al sufletului său, să spele sau să nu spele această amărăciune".* Mai notăm: Vasile Posteucă – ***"Spărgătorii Cortinei de Fier"*** (III, Nr. 27-28, Nov.-Dec. 1953) cu privire la sensul si înțelesul jertfei supreme a legionarilor parasutați[4)] în țară să lupte împotriva comunismului

LIBERTATEA

REVERS DE MEDALIE

CE VREA SI CE ASTEAPTA TARA

LOS RUMANOS Y EL DIA DE LA HISPANIDAD

"pentru neamul subjugat si încătusat robiei si genocidului", adevărat *"rug de jertfă pilduitoare aprinsă în inima neamului"*, în sentimentul legitim de măreție al faptei lor, autorul scriind: *"Îmi arde'n gene lacrima unei sfinte mândrii. Aceea că neamului nostru i-a fost dat să înscrie în istorie acest moment de înaltă semnificație. Cu asemenea feciori si fapte, neamul românesc n'are de ce să se mai teamă de moarte"*. În aceiasi ediție este publicat în traducere articolul intitulat ***"Treisprezece Eroi Români"*** pe care îl semnează J. L. Gomez Tello (apărut în ziarul "Arriba" din 8 Noembrie 1953), articol de la finele căruia ținem să extragem: *"Au fost torturați timp de două luni,* - scrie acesta - *judecați în două zile si împuscați în zorii unei zile în apropierea Dunărei rosii. Au avut încă timp de a privi o stea si a descoperi că moartea lor nu va fi inutilă si că dela Nistru si până în Carpați s'au înălțat rugăciuni pentru ei"*. O mică relatare de la asezarea pietrei fundamentale a Căminului Cultural Moța-Marin dela Aravaca, Madrid, găsim în numărul 37-38 (IV, Nov.-Dec. 1954), împreună cu ***Actul de Fundare*** al acestei instituții: *"Astăzi, în anul dela Cristos, una mie nouă sute cincizeci si patru, luna Noembrie, ziua douăzeci si cinci, în Spania, fiind Sef al Statului si Generalisim al Forțelor Terestre, Marine si Aeriene Excelența Sa, Francisco Franco de Bahamonde si Primar al Madridului, Excelența Sa D. Jose Finat si Escriva de Romani, Conte de Mayalde, de față fiind cei mai jos semnați, s'a pus în Aravaca din Castilia Nouă a Spaniei, piatra fundamentală a acestui lăcas Căminul Cultural Moța-Marin întru credința pentru Cristos, întru dragoste pentru Neam si Țară; întru preamărirea jertfei lui Moța si Marin, căzuți la Majadahonda la 13 Ianuarie 1937, în luptă contra comunismului; întru strângerea prieteniei dintre Spania si România; întru promovarea cunoasterii de către Români a civilizației hispanice. Acest Cămin, modest, se ridică din obolul greu agonisit al legionarilor împrăstiați pe fața întregului pământ si al prietenilor înțelegători, care ne-au ajutat să ducem la înfăptuire gândul nostru închinat Patriei înlănțuite. Asezatu-s'a piatra fundamentală si pergamentul acestui act în colțul din dreapta dela intrarea în acest locas, a cărui lucrare s'a început la douăzeci si cinci Octombrie una mie nouă sute cincizeci si patru. Asa să ne ajute Dumnezeu!"*. Sunt prezentate cu această ocazie două imagini de la solemnitatea manifestării, împreună cu o planşe schițată a înfățișării clădirii la finele lucrărilor în viziunea si concepția arhitectului, iar în numerele următoare de până la finele anului 1955, noile imagini reproduse ne arată stadiul avansat al acestor lucrări de construcție. *Basarabia si Bucovina* este tema centrală a nr. 47-48 (V) din Ianuarie-Aprilie 1956, raptul incorigibil al celor două provincii românesti fiind denunțat cu toată vigoarea si contestat prin numeroase documente si hărți istorice care atestă continuitatea milenară a poporului român în aceste teritorii (pornind încă dela regatul dac al regelui Burebista), cum si un istoric al răpirii celor două provincii: Bucovina, în 1775, prin târgul dintre Turci si Austrieci, iar Basarabia, la 1812, anexată samavolnic de Țarul Alexis I al Rusiei. Alte hărți înfățisează teritoriul Moldovei de la 1856 când, în urma convenției dela Paris, Rusia este silită să restituie Moldovei partea de sud a Basarabiei cu județele Cahul, Ismail si Cetatea Albă, alta (din 1878), ne prezintă granițele ei după re-anexarea laşă a acestor teritorii de către Rusia după războiul ruso-turc de la 1877. Urmează harta României Mari dela

1918 când, prin votul "Sfatului Țării" de la 27 Martie si prin cel al Dietei de la 28 Noembrie, Basarabia si Bucovina revin la patria mamă, refăcându-se astfel în granițele ei etnice, iar un ultim cliseu ne dezvăluie hotarele României ciuntite din Iunie 1940, când în mod samavolnic Basarabia, Bucovina si nordul Herței sunt acaparate de colosul bolşevic în urma acordului secret germano-sovietic. ***"Legământ cu Basarabii"*** este titlul articolului de confluență pe care îl semnează în coloanele ziarului Vasile Posteucă, rânduri din care rezidă încrederea nestrămutată în dreptatea cauzei românesti si a luptei neîncetate pentru revendicarea acestor vechi pământuri, până la dreptatea finală de peste ani: *"Peste mormintele noastre, visul întregirii românesti va întâlni cu toate splendorile lui generația, care-l va merita cel mai deplin. Si ora acelei mărețe învieri ne va răsplăti si ne va aduna acasă pe toți câți am crezut si-am luptat până la urmă pentru biruința dreptății românesti…"*. Nu mai puțin important este numărul omagial din Ianuarie 1957, cu ocazia împlinirii a douăzeci de ani dela moartea eroilor Moța – Marin. Semnează în cele zece pagini ale ediției autori spanioli si români, alături de numeroase instantaneie fotografice care surprind desfăsurarea festivităților dela Majadahonda în onoarea celor doi, însoțite de un text introductiv în care se specifică: *"Ei nu mai aparțin astăzi unei grupări politice – oricare ar fi ea – ei sunt astăzi ai Neamului întreg. Neamul întreg găseste, trebuie să găsească în exemplul lor, îndemnul de a renunța la desertăciunile lumesti, de a se îndrepta pe drumul sacrificiului"*. Subliniem din contribuții: Victor de la Serna – ***"Profesion de Amistad a los veinte anos"***; Prof. Ion Protopopescu – ***"La Verdad"***; George Uscătescu – ***"Nueva perspectiva de un sacrificio"***; G. Racoveanu – ***"Recuerdos de Motza"***; Lucian Popa – ***"Historicidad de Ion Motza"***; Vasile Posteucă - ***"Nuestras propias cenizas"***; Vasile Iasinschi – ***"Los visionarios";*** Jose Maria Castraviejo – ***"Ascension - Amplius munda me"*** (versuri purtând data 29-XI-1940). În traducere spaniolă sunt publicate fragmente importante din scrisorile lui Ion Moța trimise părinților săi (preluate din lucrarea **"Testamentul lui Ion Moța"**), un capitol intitulat ***"El Asalto"*** purtând semnătura lui Nicolae Totu din volumul **"Crucificații – Zile trăite pe frontul spaniol"**, toate acestea completate cu două scurte prezentări biografice din viața si activitatea eroilor. Ca ultim aspect de expunere a publicației, dorim să ne oprim asupra ediției cu care se încheie activitatea în exil a acestei tribune, după sase ani de apariție regulată, anume nr. 53-56 (VI, Aprilie-Iunie, 1957), dedicat în cea mai mare parte aniversării a ***"30 de ani de la întemeierea Legiunii"***. Este, de altfel, chiar titlul editorialului pe care îl semnează Ion Protopopescu, în care face istoricul luptei începute de Corneliu Codreanu în primăvara anului 1919 cu scopul de *"apărare împotriva comunismului"*, iar data de 24 Iunie 1927 cu înființarea **"Legiunii Arhanghelului Mihail"**, când se începe organizarea *"pentru a (se) realiza revoluția de salvare a neamului"*, în primul rând prin *"revoluția interioară de regenerare a omului"*, aceasta fiind *"piatra unghiulară"* dela care se porneste: *"Omul, nu programul politic…, un om nou cu calități de erou"*. Ne rețin atenția încă două studii sincronizate, prin amploarea si tratarea evenimentului. Primul se intitulează ***"În față cu adevărul"*** de Vasile Iasinschi[5)], care, la rândul său, ține să evidențieze valorea si importanța principiilor de la care a pornit Legiunea si prin

care își călăuzeste definitoriu existența: *"O puternică credință crestină si o nemărginită dragoste de neam, corectitudinea sufletească, ca expresie a sentimentului de onoare si unirea ca premiză a succesului, sunt cei patru stâlpi dintru început ai Scolii întemeiată de Corneliu Zelea Codreanu, cu gândul să statornicească "domnia spiritului si a valorilor morale"*. Cel de-al doilea studiu poartă semnătura lui Stefan Neagu, sub titlul ***"Studențimea Română – Seismograf al Neamului"***, în care autorul ține să marcheze parcursul luptei tineretului universitar după primul război mondial, subliniind *"faptul că fenomenul legionar a luat ființă în sânul vieții universitare, conturându-se si lămurindu-se din dureroasele frământări ale tineretului studios…",* iar *"cinstirea Studențimii române, cu acest prilej al împlinirii a trei decenii dela înființarea Legiunii, merită reînvierea chipului si gândului 'celui dintâi student', Căpitanul…, personalitatea si mesajul lui coincizând cu răscrucea istorică a generației noastre"*. Mai notăm: Vasile Posteucă – ***"Mărturii iconare"***; G. Racoveanu – ***"Cufărasul dela Furnicosi"***; ***"La Roumanie et la Nation Roumaine dans le Sud-Est europeen"*** (cu date statistice despre românii care trăiesc sub ocupație sovietică în nord-estul frontierelor românesti, cei din Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia, Bulgaria, Albania si Grecia, având ca bază două lucrări documentate si valoroase: *"La Roumanie Pays latin"* de Romulus Seisanu si *"Les Macedo-Roumains"* de Th. Capidan), fiind reprodusă cu această ocazie si o hartă care înfățisează întinderea elementului românesc în aceste spații.

Tipografia "Rivadeneyra, S. A." – Madrid.

1)______

- Credem necesar să ne exprimăm opinia în privința articolelor publicate de Vasile Posteucă si răspândite cu precădere în presa legionară a exilului, cu atât mai mult cu cât ele reprezintă adevărate punți de cunoastere si înțelegere a omului de cultură si a luptătorului care si-a jertfit întreaga viață în sprijinul neamului românesc, în durere si suspin permanent la rănile abătute pe trupul crucificat al țării. Considerăm imperios că întregirea lor într'un viitor volum antologic ar fi mai mult decât un act necesar de restituție pe care i-l datorăm - spre dreaptă slavă -, atât marelui Român care a combătut din toate puterile ființei lui impostura si fărădelegile ateismului comunist, cât si marelui legionar si luptător naționalist care a fost Vasile Posteucă, iconarul bucovinean rămas până la moarte înfrățit si credincios idealurilor spirituale si legămintelor sacre de la care nu a abjurat niciodată, un adevărat exemplu de urmat pentru generațiile prezente si viitoare.

2)______

- Vezi si declarațiile speciale făcute de Horia Sima revistei **"Însemnări"** din Argentina (I, Nr. 11, Sept. 1952) cu privire la constituirea **Frontului Libertății**, cum si comentariile adiționale din articolul intitulat ***"Primul obiectiv: ELIBERAREA"*** semnat de Lucian Furdui, apărut în numărul următor al aceleiasi reviste.

3)______

- Bolnav si în suferință, Crisu Axente se stinge din viață în plină putere a creației, la 21 Februarie 1953. Numărul 19-20 al gazetei **"Libertatea"** (III, Ian.-Feb. 1953) pentru care atât s'a jertfit si la care a scris

până în ultimul moment de luciditate, chinuit de boala nemiloasă, împărtăseste fraților din exil pierderea dureroasă a Dr-ului Crisu Axente, portretul vieții si activității acestuia apărând în ediția următoare a ziarului, alături de versurile intitulate ***"Gânduri"*** pe care N. S. Govora le dedică ilustrului dispărut (III, Nr. 21-22, Martie-Aprilie, 1953) - vezi si nota de subsol în privința lui Crisu Axente la prezentarea ziarului **"Axa"** din lucrarea de față.

4)______

- Pentru alte amănunte despre procesul legionarilor parasutați în România care a avut loc la Bucuresti în Octombrie 1953, alături de scurte note biografice ale acestora sau articole care înfierează rechizitoriul completului de judecată al tribunalului militar obedient sistemului criminal comunist, vezi lucrarea **"Procesul Legionar din România"**, Colecția *"Omul Nou"*, Miami Beach, 1983.

LIBERTATEA
THE LIBERTY
SEPTEMBRIE
LA RĂSPÂNTIE DE DESTIN

5)______

- Studiu publicat si în format de brosură, Editura "Libertatea", Madrid, 1957.

◆ **"LIBERTATEA" – The Liberty** (3) *(Ziar de opinie, orientare si acțiune românească în Exil).* Director: Nicolae Niță. Anul I, Nr. 1, 15 August 1982, New York, Statele Unite. Mensual. *"Acesta se vrea a fi ziarul căminelor românesti din străinătate, ziarul cauzei noastre românesti în exilul depărtării de glia strămosilor si martirilor nostri. Acesta se vrea si se cere autentic să reprezinte scrisul valorilor noastre din exil, se vrea si se cere un ziar pur românesc, conceput din inițiativa unui grup de oameni uniți prin sentimente, suferințe si dăruire față de Neam… Acest ziar să devină îndreptarul spiritului naționalist românesc si altarul simțămintelor noastre naționale…" ("**Început de drum**").* Rubricile din cuprins: **Cronici** *(Idei, Oameni, Fapte),* **Negru pe Alb**, **Din lumea Iudaică, Libertatea Copiilor, Caleidoscop, Carnet, Revista Presei, Frățil'ia**; articole, comentarii diverse, note si însemnări, versuri, stiri din lumea exilului, etc. Tot sub egida ziarului, au văzut lumina tiparului de-a lungul anilor mai multe suplimente cu tematici diverse de cunoastere si promovare a identității românesti, iar în paralel revistele **"Frățil'ia"** si **"AROY"**. Contribuții semnificative: Ovidiu Vuia, Filon Verca, Faust Brădescu, Nicolae Novac (pseudonimul literar al lui Aurel D. Bugariu, a mai semnat în paginile ziarului si sub numele de A. Costea), Gabriel Bălănescu, Caius Boieru-Vlas, Vianor Bendescu, Traian Golea, Nicolae Stelian Beldie (alias N. S. Govora), Radu Budisteanu, Valentin Cantor, Delia Lucaciu, Constantin Aronescu-Bărăgan, Puiu Teodosiu (Paul Tez, Paraschiv Lascu), Ovidiu Vasilescu, Valeriu Cercel, Sava Gârleanu, Ana

AROY

MARTIE 1985
FRAȚI LI A
NR. 2

Maria-Marin, Alexandru Suga, Ioana Damaschin (sub pseudonimul Ioana Aioanei), Alexandru Silistreanu, Alexandru Ronnett, Doru Popescu, Victor Corbuț (Nuțu Doncii, V.), Dumitru Paulescu si mulți alții. Semnalăm: Nicolae Niță – ***"23 August 1944, Ziua infamiei"*** (III, Nr. 25, Aug. 1984); Ovidiu Vuia – ***"Laudă lui Vasile Pârvan"*** (IV, Nr. 37-38, Aug.-Sept. si Nr. 39-40, Oct.-Nov. 1985); N. S. Govora – ***"Maiorul fără nume"*** (V, Nr. 45-46, Aprilie-Mai si Nr. 47, Iunie 1986); Pr. Gheorghe Calciu–Dumitreasa – ***"Situația Bisericii Ortodoxe Române sub regimul comunist"*** (V, Nr. 45-46, Aprilie-Mai si Nr. 47, Iunie 1986); Pr. Gh. Calciu-Dumitreasa – ***"Predică la Duminica Ortodoxiei"*** (VI, Nr. 49, August si Nr. 50, Sept.-Oct. 1986); Ioana Aioanei - ***"O felicitare pentru Regele Mihai de 23 August… 1986"*** (V, Nr. 49, Aug. 1986); Sava Gârleanu, ciclul privind ***"Românii din dreapta Dunării"*** (V, Nr. 47, Iunie 1986), ***"În dreapta si în stânga Dunării"*** (V, Nr. 48, Iulie – Nr. 49, August 1986), ***"Mos-Radul Stirban"*** (VI, Nr. 53-54, Ian.-Feb. 1987), ***"Misionarul Samoil Draxin"*** (VI, Nr. 56, Aprilie 1987), ***"Pe urmele lui Pitu Guli"*** (VI, Nr. 58-59, Iunie – Iulie 1987), ***"Luptătorul Aromân Iordache Olimpiotul"*** (VI, Nr. 57, Mai 1987), ***"Vlahii din Peninsula Balcanică"*** (textul conferinței rostite în cadrul celui de-al II-lea Congres al Romanistilor Scandinavi ținut la Univ. din Lund, Suedia, 10-14 Aug. 1987 - VII, Nr. 61, Sept. 1987), sau ciclul intitulat **"Figuri de haiduci vestiți"** în care sunt evocate figurile lui ***"Iancu Jianu"*** (VI, Nr. 51, Nov. 1986), ***"Baba Novac"*** (VI, Nr. 52, Dec. 1986) ori cea a ***"Haiducului Stângă, luptător împotriva islamizării"*** (VI, Nr. 55, Martie 1987); George Barbu - ***"Brâncoveanu Constantin, boier vechi si Domn crestin"*** (VI, Nr. 55, Martie 1987); Ovidiu Vuia – ***"Cauzele morții lui Mihai Eminescu"*** (VI, Nr. 57, Mai 1987); Ovidiu Vuia – ***"Poezia lui George Murnu"*** (VII, Nr. 60, August si Nr. 61, Sept. 1987); Filon Verca – ***"La răspântie de destin"*** (VII, Nr. 61, Sept. 1987); Vianor Bendescu – ***"Prof. Univ. Ion I. Nistor"*** (VII, Nr. 62, Oct. 1987); Faust Brădescu – ***"Realitatea în istorie"*** (VII, Nr. 62, Oct. 1987); Traian Golea – ***"Occidentul si soarta României",*** Ana Maria-Marin – ***"Cruciații secolului XX, patimile Maicii Mihaela"*** (VII, Nr. 63, Nov. 1987). În serial, capitole din manuscrisul *"Băiatul drumului"* de Vasile Posteucă. Versuri antologice: Radu Gyr, Aron Cotrus, Vasile Voiculescu, Aurel Marin, Nichifor Crainic s. a. Își încetează apariția în Decembrie 1987, Anul VII, Nr. 64.

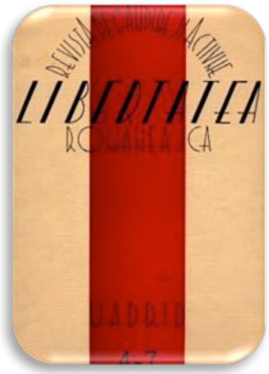

LIBERTATEA
The LIBERTY
– SUPLIMENT –
O EXPLICAȚIE
BUCURESTII VECHI

LIBERTATEA
— SUPLIMENT —
Redactor: NIȚĂ NICOLAE | AUGUST 1985
Redacția: 47-15 44th St. Apt. 1R, Woodside, N.Y. 11377

Reapare în August 1988 (serie nouă), sub direcția lui Traian Golea si mai apoi a lui Ovidiu Vasilescu cu subtitlul de *"publicație lunară pentru promovarea limbii si constiinței românesti în Exil"*…

Cu o nouă redacție obedientă stărilor de lucruri "aşezate" din exil, neincisiv si lipsit de combativitate – din nefericire -, ziarul pierde din prestigiul prin care s'a afirmat.

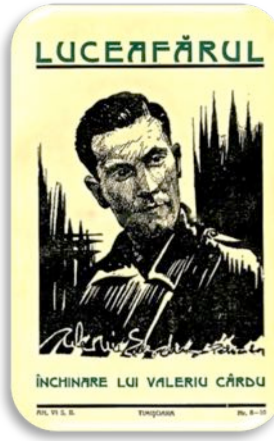
◆ **"LIBERTATEA ROMÂNEASCĂ"** *(Revistă de gândire si acțiune românească).* Redactor: Horia Stamatu. Garant: Mihai Fotin Enescu. Comitetul de redacție: Dumitru Anastase, Aron Cotrus, Paul Costin Deleanu, Mihail Fotin Enescu, Octavian Vuia si Horia Stamatu. Anul I, Nr. 1, August 1951, Madrid, Spania. Desenul copertei: D. Anastase. Începând cu numărul 4, editată lunar. Au semnat: Octavian Buhociu, Alexandru Randa, Constantin-Virgil Gheorghiu, Gheorghe Bumbesti, Dumitru D. Anastase, Lucia Popovici, Octavian Vuia, s.a. Studii si analize politice, versuri, cronici (evenimente, idei, cultură): *"**Libertatea** porneste dela principiul includerii, adică: a nu lăsa nimic nevăzut si nevalorificat din ceea ce e posibilitate românească. Depăsind rivalitățile, pasiunile si interesele din emigrație, critica va avea în vedere numai realismul constructiv impus de acțiune. Revistă de sinteză si de sforțări politice, **Libertatea** va exclude polemica dintre români. Preocupându-se numai de probleme esențiale si de sensul evenimentelor, **Libertatea** nu se va pierde în detaliile ce abundă în haosul contemporan. **Libertatea** va căuta să formuleze o gândire fecundă si să fixeze acele idei de soc care conduc la definirea unei doctrine de acțiune românească"*. Remarcăm din cuprinsul primului

număr două articole de amploare: ***"Cuvântul Libertății"*** de Horia Stamatu si ***"Misiunea emigrației românesti si rostul unui Comitet Național Român"*** de Mihail Fotin Enescu (în care articulează viziunea unei *"unități de eficiență"* în exil, aceasta însemnând *"înmănuncherea elementelor eficace si competente neuzate în frământări intestine si încadrarea lor peste oricare criteriu de partid"*, cu avertizarea că atâta timp cât *"emigranța nu-si cunoaste misiunea sau nu e consecventă cu îndeplinirea ei, un Comitet Național Român este lipsit de bază"*). ***"Despre actualitate în politica externă românească"*** se numeste studiul prin care acelasi M. F. Enescu răspunde unui articol semnat de Brutus Coste în ziarul "Românul" care vehicula o asa zisă *"actualitate permanentă a lui Titulescu"*, în care face un rechizitoriu al tratatelor strategice si clauzelor lor după pacea din 1919, raporturile externe ale României cu țările europene în lumina acestor tratate si influența *titulesciană,* sau poziția discutabilă a mezalianței politice în pactul de asistență cu Rusia Sovietică pe care a urmărit-o Nicolae Titulescu, compromisurile ori erorile de înțelegere ale acestuia a cadrului politic european - I, Nr. 2-3, Iunie 1952); "***După un sfert de veac de la moartea Regelui Ferdinand Întregitorul"*** – art. iscălit de redacția publicației, cu o gravură originală de Florea Stoica, (III, Nr. 4-7, Sept. 1953); ***"E. Lovinescu, teoretician al Civilizației Românesti"*** de Octavian Buhociu (o analiză asupra celor trei volume intitulate "Istoria Civilizației Române Moderne" de E. Lovinescu, despre falsul concept dezvoltat de autor asupra originilor civilizației românesti, confuzia acestuia dintre cultură si civilizație, contradicțiile de ordin ideologic pe care le susține (relația desprinsă că *"civilizația (e) născută din ideologic"*), teorii datorate *"cugetului static, conceptual si în afara procesului istoric"* - cum se pronunță O. Buhociu în rândurile sale la adresa interpretărilor *lovinesciene* din lucrarea amintită); ***"Partid si comunitate"*** de M. F. Enescu (III, Nr. 4-7, Sept. 1953), ***"Cinci sute de ani***

dela căderea Bizanțului, câteva note necomformiste” – semnat Martor (Nr. 4-7, Sept. 1953). Ultimul număr în Mai 1955.

◆ **"LITERATURA"** Anul I, Nr. 1, Martie 1938, Târgoviste. Printre colaboratorii revistei: N. Ladmiss-Andreescu, Ovid Caledoniu, Nicolae Crevedia, I. O. Suceveanu, Virgil Carianopol, Iordache Răducu, Mihail Straje, I. Calboreanu, s.a. Tipografia "UNIREA".

◆ **"LUCEAFĂRUL"** (1) *(săptămânal de gând si suflet românesc)* Director: George Radomir. Redactor responsabil: Nicolae Stroe. Anul I, Nr. 1, 25 Decembrie 1937. Începând cu 19 Septembrie 1940, cotidian. Girant responsabil: Luca Dumitrescu. Au semnat: Ion Țolescu-Văleni, C. Pârlea, s.a.

Tip. Atelierele Grafice “Vremea”, Bucuresti.

◆ **"LUCEAFĂRUL"** (2) *Revistă de literatură, artă si cultură*. Mensual editat la Timisoara sub auspiciile societății "Astra Bănățeană" între anii 1935-1941, prin îngrijirea unui comitet compus din Aurel Cosma, Traian Topliceanu si Pavel P. Belu (secretar de redacție). Contribuții: Aurel D. Bugariu (Nicolae Novac de mai târziu, în exil), Octavian Metea, Mircea Serbănescu, Ion Țeicu, Gh. C. Croitoru, Mircea Streinul, Grigore Bugarin, s.a. Un număr de valoare excepțională este cel închinat poetului Valeriu Cârdu ucis în marea urgie din lagărul dela Vaslui în Septembrie 1939, număr cuprinzând dedicații ale tinerilor poeți de generație care l-au cunoscut, amintiri si însemnări (VI, seria II-a, Nr. 8-10, Aug.-Oct. 1940). Semnalăm: Aurel Cosma – ***“Valeriu Cârdu”***; Pavel P. Belu – ***“Din prigoană: Despre Valeriu Cârdu si despre Legiune”***; Aurel D. Bugariu – ***“Seraficul Valeriu Cârdu”***.

Institutul de Arte Grafice “Tipografia Românească”, Timisoara.

◆ **"LUCEAFĂRUL"** (3) *(Revista Scriitorilor Români din Exil).* Anul I, Nr. 1, Noembrie 1948, Paris. Director: Mircea Eliade. In ***"Cuvântul de început"***, explicându-se rostul si menirea publicației ni se spune: *"Revista de față apare în timpul celei mai grave crize pe care a cunoscut-o neamul românesc în lunga si dramatica lui istorie... Niciodată nu s'a încercat, ca în zilele noastre, să i se batjocorească sufletul..., nimicirea spiritualității noastre autentice... Credința noastră în libertatea de gândire si expresie a scriitorului nu ne îngăduie discuția decât între oameni liberi. Deaceia, nu ne vom da osteneala să analizăm actuala 'creație' literară din țară, ea fiind fie rodul constrângerii, fie produsul lichelismului si trădării".* Colaborează printre alții: Alexandru Busuioceanu, N. I. Herescu, Const.-Virgil Gheorghiu, s.a. Ultimul număr (2) al revistei în Mai 1949.

◆ **"LUMEA NOUĂ"** Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1932, Bucuresti. Director: Mihail Manoilescu. Publicație lunară. Studii si articole de contingență naționalistă si doctrină economică corporativă; însemnări din presa vremii, recenzii, note si adnotări la rubrica *"Pe linia vremii noastre".* Dintre colaboratori: Prof. Ing. Cincinat Sfințescu, Dr. Radu Luca, Christian Petrescu, Sever Cărpinisanu, Valeriu Dinu, Constantinescu S. Bâca, Mircea V. Pienescu, George Ciulpan, Dragos Protopopescu, Mihail Polihroniade, Florin Zaharia, Ing. Cristea Niculescu, Constantin Goga, Elena Manoilescu, Constantin S. Oprescu, Ion Joldea-Rădulescu, Dr. C. Grosovean, Toma Vlădescu, Mihail C. Zaharia, Victor Munteanu, D. Livezeanu, Eugen Pavelescu, Ing. I. Murăroiu, Alexandru Panaitescu, C. Soldan s.a.

Sub egida publicației, **Biblioteca Revistei "Lumea Nouă"** în care au văzut lumina tiparului importante studii semnate de Prof. Mihail Manoilescu si alți colaboratori ai revistei, ca o matrice a înaltelor preocupări de prezentare structurală a corporatismului si legionarismului. Ținem să menționăm: Mihail Manoilescu - *"România, Stat Corporativ"*, *"Lupta Ortodoxiei împotriva materialismului"*, *"Filosofia si doctrina corporatistă"*, *"Românismul si dreptul său"*, *"Tendințele tinerei generații"* (în colaborare cu Mircea Vulcănescu). Din cuprinsul revistei, Christian Petrescu: ***"Instituționalism si Spiritualitate – Legionarism si Corporatism"*** (VI, Nr. 1, Ian. 1937); ***"Concepția miscării de dreapta asupra burgheziei si proletariatului"*** (VI, Nr. 5-6, Mai-Iunie 1937); ***"A treia revoluție latină: Revoluția Legionară"*** (VI, Nr. 12, Dec. 1937).

✜ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1932 – Anul XI, 1942 (12 numere anual).

Tipografia "Universul", Bucuresti.

◆ **"LUMEA SATELOR"** (credință, iubire, speranță) *"Publicație pentru cei ce muncesc, dar si gândesc"*. Anul I, Nr. 1, 1994. Redactor-Sef: Gabriel Constantinescu. Secretar de redacție: Ioan Nistor. Contribuții: Ion Gavrilă Ogoranul, Răzvan Codrescu, Demostene Andronescu, Constantin Iorgulescu. Apărută la Sibiu.

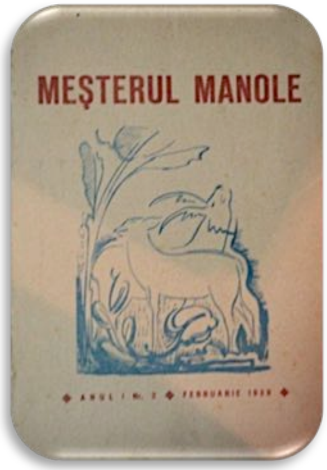
◆ **"LUPTĂTORUL"** *Foaia tuturor bunilor Români*. Anul I, Nr. 1, 1929, Cluj. Săptămânal. Director responsabil: G. Beleuță. Printre colaboratori Bănică Dobre, alături de numerosi reprezentanți ai tinerei generații naționaliste. Dispare în anul 1931.

✜ ***Sinoptica editării***: Anul I, 1929, Nr. 1-22; Anul II, 1930, Nr. 1-52; Anul III, 1931, Nr. 1-31.

Tipografia "Cartea Românească".

M)

◆ **"MESTERUL MANOLE"** *(revistă lunară de literatură si artă).* Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1939, Bucuresti. Directori: Ovid Caledoniu, Vintilă Horia si Miron Suru. Prim-Redactor: Ion Siugariu. Apariție lunară. Menționăm o parte din redactorii contribuabili ai revistei: Ovid Caledoniu, Mihail Chirnoagă, Ion Frunzetti, Horia Nițulescu, Mircea Streinul, Ion Siugariu (versuri, cronici), Rudd (Rudolf) Rybizcka, Octav Suluțiu, Miron Suru (a funcționat si ca redactor responsabil în 1940-'41), Ioan Mirea, s.a. Subliniem fragmentele publicate de Mircea Streinul cu titlul ***"Drama casei Timoteu"*** (închegate, de altfel, într'un volum de mare succes tipărit la Ed. "Cultura Românească" în 1941); ***"M. Eminescu"*** – omagiu colectiv (considerațiile tinerei generații grupate la **"Mesterul Manole"** despre actualitatea valorii universale a operei eminesciene, 1939); ***"Fundamentele spirituale ale miscării legionare"*** de Stefan Teodorescu (1940). Rubrici permanente: *Orizonturi, Viața Cărților* si *Cuvintele Vremii.* Sub auspiciile revistei *colecția* cu titlul omonim în care au apărut mai multe plachete de versuri.

Tipografia "CĂRȚILOR BISERICESTI".

◆ **"MINERUL"** (*Revista familiei Sorecani)*. Anul I, Nr. 1, 1936, Cluj. Apariție lunară: *"Vom căuta a desprinde în paginile noastre sensuri de viață din poruncile zilei. Vom fi alături de toți acei ce păsesc cu hotărîre spre destinele țării, si vom arăta după putință pe cei care caută să scuipe pe altarele credinței, omeniei a demnității românesti"*, se arată în prima pagină a numărului de debut. Semnează în coloanele revistei, printre alții: Ion Siugariu, Constantin Savin, Ion Fotiade, George Todoran, Stelian Ionescu, Gab. Țepelea, Alex. Marcu, s.a. Fortuită să-si înceteze apariția după instaurarea regimului carlist în Februarie 1938. Ultimul număr tipărit: (III), Nr. 1, Ianuarie, 1938. În jurul publicației, desfăsurând importante activități românesti, culturale si sociale, Cercul Cultural "Minerul" compus în special de învățătorii din comuna Ticu, jud. Cluj, pe teritoriul căreia se aflau minele de cărbuni "Sorecani" (a se vedea si darea de seamă întocmită si tipărită de Cercul Cultural "Minerul" la finele anului 1937 sub titlul *"Patru ani de muncă românească",* 84 pg.), relatările din colecția revistei lunare pentru educație si învățământ **"Satul si Scoala"** din Cluj redactată de profesorii C. Iencică si D. Goga, cele din revista **"Lumea Nouă"** (îngrijită de Prof. Mihail Manoilescu), sau comentariile apărute în cuprinsul ziarului **"Buna Vestire"** din Bucuresti în parcursul anului 1937.

Tipografia "Ardealul", Cluj.

◆ **"MLĂDIȚE"** *(revista societății de lectură "Timotei Cipariu" a elevilor liceului "Sfântul Vasile cel Mare" din Blaj).* Anul IV, Nr. 1, 1940. Publicația Frăției de Cruce din liceul sus menționat. Anul IV, Nr. 1, 1940. Îsi aduc contribuția în acest ultim număr al publicației (coperta în culoare

verde si grafica reprezentativă ***"Arhanghelul Mihail"*** de Al. Bassarab): Grigore Pop Câmpeanu – ***"La semicentenarul morții lui Vasile Alecsandri"***; Savu Dumitru – ***"Dreptate sfărâmată"***, versuri: *"…În noi trăiesc martirii legendari! / Sus fruntea din țărâna pângărită: / Ne cheamă morții României Mari!"*; Ioanichie Olteanu - ***"Călimara"*** (versuri); Iosif Macavei – ***"Considerațiuni generale asupra poeziilor lui Vasile Alecsandri"*** si ***"De profundis"***, versuri: *"…Topesc surâsuri albe de zăpezi…, / Adun păsuni de ierburi din livezi… / Prelins pe line coapse de viori, / Himerele a mii de visători…"*; S. C. – ***"Avram Iancu"*** (recenzia vol. cu acelasi titlu de Gabriel Bălănescu, apărut în anul 1940). ***"Slove pentru noul veac verde"***, pg. 1, editorial semnat *"Mlădițele"*: *"…Cadrul cămăsilor verzi, purtate de zeci de mii de legionari, este astăzi mai aspru, mai tare, mai neînfricat, mai nebiruit ca oricând…"*. ***"Căpitanul la Blaj"*** (comemorarea de la Câmpia Libertății din anul 1928) si cuvântarea adresată de Corneliu Z. Codreanu participanților la această festivitate. A se vedea si sedințele societății susținute în cadrul liceului, declamările de creații proprii, s.a. Reținem: Munteanu Mircea - ***"În cripta de la Casa Verde"***, sedința a III-a, 3 Nov. 1940 (Cf. Vatra Veche, Nr. 6, Iunie 2013: Ilie Rad – Convorbiri cu Ion Brad).

◆ **"MUGURI"** Revistă lunară apărută inițial la Rădăuți sub conducerea poetului Mihai Horodnic[1)] între anii 1924 – 1926, continuatoare a **"Mugur"**-ului editat în 1922 de elevii liceului "Eudoxiu Hurmuzachi". Contribuții demne de semnalat: Teodor C. Grosu ("Oreste", Iulian Vesper de mai târziu), Mircea Streinul ("primul poet modern al Bucovinei"), Ion Rosca (n. 1908 - d. 30 Octombrie 1933 în urma unei boli care n'a putut fi diagnosticată), Ionel Negură, Arcadie Cerneanu, Aurel Prelipceanu, Constantin Rotariu, s.a. Publicarea revistei este continuată la Botosani în 1927 de I. Cojocaru (Anul IV, Nr. 1, 2-3), în format nou, *"cu colaborări dela Mircea Ciobanu, Toma Novac, Nestor Deleanu, M. Strungaru, St. Grigoriu, Nicu Rândunel, Ionel Negură, mai toate pseudonime"*[2)], după care revine la 1 Februarie 1929 în Rădăuți sub îngrijirea lui C. Rotariu unde mai apare în trei numere, ultimul fiind cel pe luna Aprilie. Este reluată în Ianuarie 1934 de George Putneanu (o singură ediție), si din nou în cursul anului 1940.

1)______

- Mihai Horodnic (n. 23 Iulie 1907 – d. 6 Sept. 1926). A mai iscălit si cu pseudonimele T. Dragos, Radu Octav sau Narcisse. *"Înfruntând greutățile primelor începuturi, Horodnic s'a angajat scrisului de linie mare. Pornit dela adevăratele isvoare de inspirație românească, trecutul istoric si cântecul popular, si-a avântat scrisul pe culmi necunoscute până atunci liricei de provincie, având meritul că nu s'a lăsat ademenit de surlele modernismului de import ci a ascultat de sfatul instinctului sănătos de copil al țarinei si satului"* – scria Vasile Posteucă în prefața volumului omagial **"Mihai Horodnic - File de poveste"**, antologie de care s'a îngrijit împreună cu Ionel Negură, volum editat la Cernăuți în 1936 (Tipografia "Mitropolitul Silvestru"), la zece ani dela moartea tânărului si regretatului poet bucovinean.

2)______

- Vezi consemnările pe care le face E. Ar. Zaharia privind evoluția revistei **"Muguri"** în lucrarea sa

intitulată **"Antologie Rădăuțeană"** apărută la Cernăuți în *"Colecția Societății Scriitorilor Bucovineni"*, 1943, Editura "Mitropolitul Silvestru".

◆ **"MUNCITORUL LEGIONAR"** (1) *(Buletin Informativ).* Anul I, Nr. 1, 1 Decembrie 1936, Bucuresti (seria I-a). Bilunar. Apare sub îngrijirea Ing. Gheorghe Clime, fiind destinat centrelor muncitoresti din întreaga țară.

◆ **"MUNCITORUL LEGIONAR"** (2) Anul I, Nr. 1, 10 Noembrie 1940 (seria II-a). Director: George Macrin. Publicația muncitorimii legionare. Editată de Corpul Muncitoresc Legionar (C.M.L.) Bucuresti în cadrul organizației "Luptă si Lumină". Primul număr al noii serii este închinat Comandantului Legionar al Bunei Vestiri, inginerul Gheorghe Clime, fondatorul inițial al foii în anul 1936. *"Reapariția revistei legionare a muncitorilor în cadrul nouei organizații "Luptă si Lumină" însemnează că făgasul cel bun si sănătos al muncitorimii este format si că de-acum înainte el va trebui să fie singurul făgas al muncitorului romîn, transformat si avînd drepturi asa cum au fost fixate de către Căpitan. Primele două numere apărute deschid privelisti cu soare pentru muncitorime. Revista "Muncitorul legionar" este o revistă de educație legionară, de oglindire a vieții muncitoresti, ea este un povățuitor al muncitorului. Aci îsi va afla muncitorul expuse durerile sale, de aci va primi învățătura dreaptă…"* – sublinia Leon Țopa în revista **"Însemnări Sociologice"** (IV, Nr. 7, 1 Dec. 1940), salutând apariția noii serii a **"Muncitorului Legionar"**. După rebeliunea antonesciană din Ianuarie 1941, revista este suprimată brutal si pusă la *index*.

Au semnat în paginile publicației: Vasile Iasinschi, Dumitru Grozea, Corneliu Georgescu, Teodor Iliuț, I. Caradan, Pr. Ilie Imbrescu, Dragos Vitencu, Liviu Rusu, Ion Diaconescu, Alexandru Constant, Henrieta V. Gavrilescu, Liviu Sauciuc, Vasile Dova, C-tin Popov, s.a.

◆ **"MUNȚII APUSENI"** Publicație literară lunară dirijată de Ion Țolescu-Văleni. Director: P. N. Zaharia-Prahova. Anul I, Nr. 1, Septembrie 1938, Alba–Iulia. De la nr. 2, director responsabil: Dr. Ion Codrea. A reusit să apară până în anul 1939, numărând printre colaboratori pe: Constantin Gane, Aurel Marin, Petre Paulescu, C-tin Pârlea, Virgil Carianopol, C. Virgil Gheorghiu, Ovid Caledoniu, Prof. Ion Codrea, V. Oprescu-Spineni, Cristian Valeriu, Dana Negrescu, s.a. În ***"Cuvântul înainte"*** al publicației (apărută *"cu toate riscurile asumate"* – cum se destăinuia

poetul Ion Țolescu în exil publicistului Traian Popescu dela Madrid - într'o zodie nu tocmai favorabilă), se prezintă curajos si cu optimism cititorilor săi: *"Pornim pe calea viselor noastre cu sufletele încărcate de mireasma salcâmilor verzi si genele prea grele sub aurul zărilor ce ni se deschid... Si dacă luminița aprinsă de noi acum în mijlocul Ardealului tânăr, va reusi să învioreze genele căzute în umbra delăsării spirituale, vom spune că această singură mulțumire am visat-o încă din primele seri cu lună, când inimile noastre începuseră să bată la gândul acestei reviste ce apare azi"*.

Studii diverse, povestiri, versuri bogate, cronici literare si muzicale.

Tipografia "Alba", Alba-Iulia.

N)

◆ **"NATURA"** *Revistă pentru răspândirea stiinței.* Apariție lunară, Bucuresti. Dir. G. Țițeica, Gh. G. Longinescu, Ion Simionescu si Octav Onicescu. Un colectiv academic legionar incluzând colab. Prof. Corneliu Sumuleanu, Prof. Gh. Manu, Prof. Eugen Chirnoagă, Jean Stoenescu, etc.

Tipografia "Bucovina", Editura "Oficiul de Librărie", s.a.

◆ **"NOI"** *"Revista tinerei generații".* Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1933, Cluj. Director: Tiberiu Rebreanu. *"**Noi** este mai mult decât o revistă. Este o tribună. Dela care ne răspicăm vrerile turnându-le în slove, apoi în cuvinte arzătoare si prin ele în fapte trainice si mărețe"* – își explică programul noua publicație. De la Nr. 2, (II) 1934: *"Tribuna românismului creator"*. Redactor responsabil: Iulian Chitta. Pornind de la Nr. 4, (III) 1935, cu subtitlul: *"Tribuna tineretului românesc",* iar ca redactor pe Miron Superceanu. Ultima apariție: Nr. 5, Anul III, 1935.

Tipografia "Ardealul" (I, Nr. 1, 1933); Tip. "Orient" (II, Nr. 1, 1934 si III, Nr. 1 – 4, 1935); Tip. "Anca" (III, Nr. 5, 1935).

O)

◆ **"OBIECTIV LEGIONAR"** *(Revista Miscării Legionare / Legiunea Arhanghelul Mihail).* Director: Serban Suru. Anul I, Nr. 1, Iulie 2003, Bucuresti. Apariție lunară. Colaborări diverse: Marius Vincențiu Stefan, Octavian Lixeanu, Raluca Verdes, Alexandru Matei, s.a. Editura Miscării Legionare.

◆ **"OGORUL"** *(organ săptămânal de luptă pentru refacerea sufletului românesc în spiritul național si crestin).* Director: N. Trandafirescu-Nămăesti. Fondator: Pr. Av. V. V. Alexe. A apărut la Bucuresti în cursul anilor '30. Contribuții: Viorel Trifa, Eugen Ispir, s.a. De menționat: cu titlul omonim, *"gazeta pentru popor, de afirmare românească"*, plănuită să

apară în Decembrie 1940 la Orăstie (cf. ziarului **"Cuvântul"**, An XVII, Nr. 65, 17 Dec. 1940), suplinind lipsa ziarului **"Libertatea"** transferat în Capitală... (!)

OGORUL ROMÂNESC

PREȚUIREA RODULUI

Mai multă grije pentru plugarii noștri

Agricultura românească în Statul Legionar

◆ **"OGORUL ROMÂNESC"** *(organ de propagandă si popularizare agricolă al Ministerului Agriculturii si Domeniilor)*. Apare inițial la 20 Aug. 1939. Săptămânal. În perioada Septembrie 1940 – Ianuarie 1941, cu un puternic grup de colaboratori, se atasează în întregime ideilor constructive de implementare a statului legionar. Motto: *"Să faci Căpitane o țară, ca soarele sfânt de pe cer"*. Colaborează: Alexandru V. Mirescu, inginer agronom - *"Agricultura românească în Statul Legionar"*, *"Taberele Legionare, scoală de educare si de ridicare a satelor"* (II, Nr. 41, Octombrie 1940), Traian Boieru – *"Mai multă grije pentru plugarii nostri"* (II, Nr. 41, Octombrie 1940), Cdt. Leg. Iosif Dumitru, secretar general la Ministerul Agriculturii, s.a.

◆ **"OMUL NOU"** *(organ săptămânal, apare sub conducerea unui comitet)*. Directori: Stere Mihalexe, Enache Cosaru. Anul I, Nr. 1, 10 Februarie 1936, Brăila. Hebdomadar. De la Nr. 2, organ bilunar. Au semnat în paginile ziarului nume dintre cele mai alese în publicistica românească: Prof. Nae Ionescu, Vasile Băncilă, Ernest Bernea, Mihail Polihroniade, Prof. Luis Gheorghiu, Popa Farcas, înv. C. Mercore, Col. Stefan Zăvoianu, D-tru Pană, Pr. Const. R. Crisan, G. I. Costea si alții.

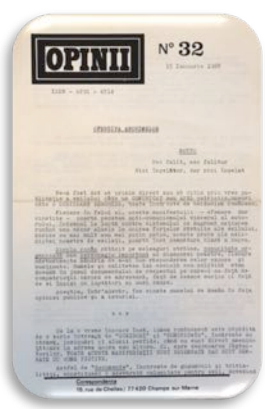

Omul nou

CERUL ȘI PAMANTUL

Temporar fortuită de împrejurări să-si suspende existența încă din primele luni ale prigoanei antilegionare din anul 1938 (Febr.), seria a II-a a publicației reapare în toamna anului 1940. Colaboratori: Ion A. Bucur, Sandu Mazilu, Anisoara Spânachii, Ilie Spânachii, Jenică Ionescu si alții.

Sinoptica editării: Anul I, 1936, Nr. 1-15; Anul II, 1937, Nr. 16-31; Anul III, 1938, Nr. 32-33.

Tipografia "Dunărea" (1938).

OPINII

N° 32

◆ **"OPINII"** Director fondator: Dr. Faust Brădescu. Motto: *"Apare numai atunci când trebuesc protejate interesele Neamului Românesc si ale Miscării Legionare"*. Anul I, Nr. 1, 19 August 1978, Paris.

Publicație energică de luptă anti-comunistă, a adus un aport deosebit la eforturile de înțelegere a luptei exilaților români, conturând prin studiile apărute de-a lungul timpului linia diriguitoare, centrală, de urmat spre fructificarea eficientă a

tuturor energiilor luptătoare din Exil împotriva regimului comunist, denunțând practicile de învăluire si de îngrădire a activității refugiaților români din partea agenților comunisti infiltrați în cadrul anumitor organizații politice din Exil.

ORIENTĂRI

◆ **"ORIENTĂRI"** (1) Revistă apărută la Cluj (f.a.d.)

◆ **"ORIENTĂRI"** (2) *(revistă de critică si literatură).* Anul I, Nr. 1, Februarie 1932, Moinesti, jud. Bacău. Frecvență lunară, cu un *Comitet de Direcție* sub conducera Pr. Constantin R. Crisan si a învățătorului Iordache Botnă (sub pseud. B. Jordan). Din Mai 1932, cu subtitlul *"Revistă de studii, critică si literatură".* Gazetă a românismului crestin. Un important ciclu intitulat ***"Scoala de mâine"*** semnează Pr. C-tin R. Crisan în cursul anului 1936, în numerele 4 – 11, prin care stabileste noile norme ce se impun scolii pedagogice românesti, studii considerate de mulți specialisti ca o adevărată piatră fundamentală în folosul educației naționale. *"Apărând regulat, cu foarte multe si variate colaborări, revista "Orientări" impune prin seriozitatea si prin interesul care l-a desteptat (…) problemelor culturii legionare. Studiul* ***Două fundamente ale forțelor culturii*** *de C. R. Crisan apărut în numărul de pe Aprilie 1937, si* ***Legiunea forță a culturii*** *de pe Octombrie 1937 vor trebui citite de toți acei care se vor orienta în această problemă…"* scria ziarul **"Cuvântul",** (XVII, Nr. 27, 9 Nov. 1940) în articolul desemnant sub titlul ***"Momente din Istoria presei Legionare"***.

Printre colaboratori: Nicolae Petrascu, Radu Nour, Simion Crețu, Octav Sargețiu, C. Stefaniu, Mircea Streinul, Gr. Dumitrascu.

Sistată în primăvara anului 1938, revine într'o nouă serie, în toamna anului 1940. Ultima editare a publicației în Decembrie 1940.

Sinoptica apariției: Anul I, 1932 – Anul VII, 1938; Anul IX, 1940.

Tipografia "Jean Avram", Moinesti.

◆ **"ORIENTĂRI"** (Pentru Legionari). Apărută în Exil, la Erding, Germania de Vest. Anul I, Nr. 1, Octombrie 1957. Foaia fracțiunii dizidente condusă de Constantin Papanace. Comunicate, circulări în numele asa zisului *Consiliu Conducător al Miscării Legionare*…

◆ **"ORION"** *"Revistă bilunară de critică, literatură si polemică"* sub conducerea lui E. Ar. Zaharia si Aurel Putneanu (Rădăuți), având colaborarea lui Iulian Vesper, Mircea Streinul, George Putneanu, Ghedeon Coca, Nicolae Rosca, Ovid Caledoniu, George Drumur, N. Tcaciuc-

Albu si a altor poeți din tânăra generație. Anul I, Nr. 1, 1 Mai 1933. Transferată la Bucuresti sub direcția lui Emilian Gorescu si subintitulată de-acum *“revista ultimei generații”*, iese într'o singură ediție (cu Nr. 8) la 18 Decembrie 1933, ilustrată de pictorul Eugen Drăguțescu, între semnatarii articolelor numărându-se Arsavir Acterian, Mircea Streinul, E. Ar. Zaharia, Ion Georgescu si alții. O nouă serie a publicației (si ultima, din păcate), apare pe lunile Mai si Iunie 1935 (II, Nr. 9 – 10), reluată de această dată sub redacția lui Aurel (George) Putneanu.

Tip. “Arta”, 1933; Tip. “Văd. Blondovschi”, Rădăuți.

P)

◆ **"PANA LITERARĂ"** *“Publicație lunară de critică, literatură si polemică”.* Fondată la Rădăuți, sub îngrijirea lui Teofil Lianu, Ionel Crețianu si Filaret Ozar. Desi cu o apariție meteorică (Iunie – August 1933, Nr. 1 - 3), publicația reuneste un numeros grup de colaboratori, între ei fiind Mircea Streinul, George Drumur, Iulian Vesper, N. Tcaciuc-Albu, E. Ar. Zaharia, G. Putneanu, N. I. Ursu, Vilmond Vrânceanu, G. Antonovici, s.a. O revistă impozantă, masivă, cu conținut variat si un amplu material literar.

◆ **“PĂDUREA ROMÂNEASCĂ”** *“Revistă lunară de gând si faptă legionară”.* Redactor-sef: Gh. V. Nicolau – Bârlad. Anul I, Nr. 1, Noembrie 1940, Bucuresti.

Sinoptica apariției: Anul I, 1940, Nr. 1 – 2; Anul II, 1941, Nr. 1 – 8.

Tiparul “Bucovina” I. E. Torouțiu, Bucuresti.

◆ **"PĂMÂNTUL STRĂMOSESC"** (1) *(organ al Legiunii "Arhanghelul Mihail" pentru apărarea pământului strămosesc).* Director: Corneliu Zelea Codreanu. Anul I, Nr. 1, 1 August 1927, Iasi. Apariție bimensuală. Foaie de educație legionară, organizare si informații. Primul număr al revistei debutează cu o adevărată *mărturisire de credință* a celor cinci fondatori ai Legiunii, care în 12 puncte expun în articolul prim cu titlul ***“Pământul Strămosesc”***, rostul de luptă al noii organizații si rolul de viitor al publicației: *“O! Pământ al strămosilor! De mila ta noi plângem. Vorbeste. Noi te-am mai ascultat odată si ți-am jurat credință: ori te vom scoate din robie, ori vom muri în luptă. Iată ce ne face să esim azi din tăcerea noastră – asa de lungă si poate de mulți neînțeleasă, - si să vorbim”.* Pe frontispiciu, este reprodusă icoana Arhanghelului Mihail, însoțită de motto-ul: *“Spre inimile cele necurate care vin întru preacurata casă a lui Dumnezeu, - fără milă întind sabia mea”*, cu lămurirea: *“Cuvinte ce se află pe icoana Sf. Arhang. Mihail din Biserica Încoronării dela Alba-Iulia”*; flancată simetric, în partea dreaptă a icoanei, o strofă înălțătoare din poezia lui Gh. Cosbuc, ***“Decebal către Popor”***: *“Din zei de-am fi scoborîtori, / C’o moarte tot suntem*

datori, / Tot una e dac'ai murit / Flăcău ori mos îngâbovit, / Dar nu-i tot una leu să mori / Ori câne 'nlănțuit!", fără echivoc, un adevărat postulat al determinării afirmate si confirmate în timp. Tot în acest număr, pe coperta interioară cuprinzând anunțurile administrative ale revistei, ni se precizează că sediul acesteia se găseste la Căminul Cultural Crestin din Iasi, iar revista ***"Pământul Strămosesc"*** *apare în continuarea ziarului* ***"Spada"*** *dela Focsani"* editat sub egida conducătorilor studențimii române. Numărul 2 al revistei din data de 15 August 1927, ne prezintă succint sub titlul ***"Legiunea "Arhanghelul Mihail",*** prerogativele constituante ale noii organizații si devizele ei imperative: ***"credință, muncă, ordine, erarhie, disciplină"***, *"încurajând* ***Binele*** *si* ***Dreptatea****"*, *"tinerețea sufletului…,* ***curățenia*** *în viață, avântul si desinteresarea"*, permanent cu ***"fața la dusman"***, o *"scoală a* ***Dreptății",*** având ca bază, fără ambivalență, ***"fapta, nu vorba!"***, la capătul acestei scoli stând *"o* ***Românie nouă****, pe care tot Românul o asteaptă… în cadrul Moralei, al Dreptului si al Legii…"*. În numărul 3 apărut la 1 Septembrie 1927, Ion I. Moța semnează un articol mai larg, dimensionat de propunerea *"jupânului-lord"* Rothermere din Anglia care – ne spune autorul - *"de curând, prin ziarele sale, a început a cere cu mare grabă, refacerea Ungariei-Mari"*. Titlul articolului: ***"O vorbă ardelenească pentru 'lordul' Rothermere – 'Ungaria Mare' si planurile jidănesti",*** spune dela sine despre atitudinea autorului vis-à-vis de cererile aberante ale lordului englez, expunându-le drept un plan mai vast al conspirației sioniste urmărind destabilizarea țărilor din jur si *"frăția popoarelor crestine",* fiind speriată de ascensiunea miscărilor antisemite si încercarea *"de înțelegeri internaționale pentru rezolvarea problemei jidănesti"* în Europa. Articolul nu face altceva decât să dea un răspuns adecvat obrăzniciei *"jupânului"* nostru englez-galițian, I. Moța folosind prilejul cu această ocazie de a se adresa legitim vecinilor nostri de la vest: *"Cât despre Ungurii ce se sbat încă între aventură si seriozitate, îi întrebăm doar atât: cred ei cu adevărat, în adâncul constiinței lor, că Ungaria veche, acel Stat ce a isbutit a ține sub stăpânirea ungară 6 națiuni străine numai grație împrejurărilor istorice speciale ale evului mediu, în care nu avea nici un rol si nici o putere ideea națională, cred ei că această Ungarie veche, va mai putea fi refăcută azi, înfrângând hotărîrea tuturor acestor națiuni de a-si apăra dreptul naționalității si pământul lor?"*

Pământul Strămoșesc
Legiunea „Arhanghelul Mihail"
Despre mijloace:
Cele 4 secții ale Legiunii:

Cu numărul următor (4) din 15 Septembrie 1927 si în continuare, purtând semnătura celor cinci fondatori, este schițată ***"Organizarea Legiunii "Arhanghelul Mihail"***, fiind prezentate cele 4 secții ale Legiunii si scopurile lor: *secția tinerimii*, *secția de protecție, secția de ajutor a femeilor române* si *secția internațională*, continuare firească a fundamentării organizatorice a principiilor de bază expuse în cel de-al doilea număr al revistei. După numărul 24 din Decembrie (II, 1928), publicația îsi întrerupe activitatea. În pagina ultimă din această ediție (tipărită probabil la 4 Ianuarie 1929), citim un important comunicat adresat legionarilor: *"Conformați-vă directivelor pe care le-ați primit. Pregătiți-vă în vederea ofensivei care va începe. Purtați pretutindeni, prin*

mijlocul luptătorilor din miscare, cuvântul nostru de îmbărbătare si de tărie. În curând ne vom ridica împreună, cu mai mare putere ca niciodată, deasupra vrăjmasului triumfător si obraznic. Trăiască Legiunea. Trăiască soldații ei” – se încheie anticipativ comunicatul amintit. Revenind la 15 Iunie 1929 (III, Nr. 1), sub titlul ***“Criza Financiară, Legiunea si abonații “Pământului Strămosesc”***, este explicată absența publicației: *“…După consfătuirea dela 3-4 Ianuar* (1929, N.N.)*, când ne opriserăm mai bine de 2 ore tăcuți în fața nevoilor de azi, am luat hotărîrea ca, în mod usor si nu prea bătător la ochi,* ***să amânăm*** *câteva luni, pe timpul crizei financiare, apariția revistei. Întocmai ca niste drumeți cari, apucați de viscol s’ar opri puțin din drum pentru binele lor si al scopului pe care îl urmăresc”*. Urmează o nouă perioadă de absență până la 10 Martie 1930 (IV, Nr. 1), când tipărirea este preluată de legionarii focsăneni, acestia luându-si *“greaua dar în acelas timp frumoasa sarcină de a scoate gazeta”*, aducând *“mulțumiri Părintelui Moța, căruia în cea mai mare parte i s’a datorat apariția regulată timp de doi ani”* (vezi pg. 2, art. intitulat ***“Părintelui Moța”***). Aceleasi aprecieri întâlnim si în prima pagină a gazetei sub titlul ***“Mulțumire Părintelui Ion Moța”****,* semnat de această dată de colaboratorii acesteia, în care se spune: *“Astăzi când “Pământul Strămosesc” părăseste cuibul dela Orăstie, în care s’a născut si a trait 2 ani, cu strângere de inimă, noi toți, cei care am colaborat la el, părăsim acest cuib, fără de care nu ne-am fi putut naste si nu am fi putut trăi. Cuibul acesta este Tipografia “Libertatea” a Părintelui Ion Moța, care, ca un adevărat părinte, ne-a dat hrană materială atunci când eram amenințați să murim, ne-a încurajat si sfătuit în ceasuri grele, ne-a mângâiat atuncea când am fost loviți. Ne-a apărat. Si acum când părăsim cuibul părintesc, pentru a ne duce pe căile necunoscute ale destinului, mulțumim Părintelui Moța pentru tot ce ne-a făcut, rugându-l să ne ierte pentru toate supărările pe care i le-am pricinuit, mai ales din cauza sărăciei noastre. Plecăm si rămânem datori. Cu ajutorul lui Dumnezeu ne vom achita. Iar voi, Legionari, care veți învinge mâine în țara aceasta, împlinind idealurile ei cele mari, să nu uitați cuibul de la Orăstie si pe Părintele Moța”*. Tot în această pagină, în fruntariul intitulat ***“Reapărem. Colț de stâncă”***, Ion I. Moța ține să precizeze cititorilor: *“Zilele de năpastă sufletească si materială ne-au acoperit de o bucată de vreme cu valul lor de subredă spumă, iar cei ce ne vor pe cât mai curând moartea s’au bucurat – crezându-ne înghițiți de adâncurile neînțelese. Spada Legiunii apare astăzi, din nou, prin slovă scrisă, după ce de altfel nu se odihnise nici până acum în tăcerea care nu însemnează desarmare nici înfrângere…”* După nr. 8 din data de 1 Ianuarie 1931, se produce o nouă întrerupere care durează până la 1 Noembrie 1932 (IV, Nr. 1), când se începe publicarea gazetei la tipografia Căminului Cultural Crestin din Iasi. Semnalăm din cuprinsul acestei ediții, în prim plan, apelul pe care Corneliu Codreanu îl adresează ***“legionarilor din toată țara”***, în care expune ideile renovatoare si aspirațiile pe care

le urmăreste Legiunea pentru destinul poporului român, ostracizat de cupiditatea parlamentarilor democrați, fiind enumerate la final nouă cereri de asanare adresate guvernului *“ca măsuri de salvare imediată”*, între care *“pedeapsa cu moartea pentru manipulatorii fraudulosi ai banului public”*, *“confiscarea averilor acumulate prin furt si prin fraudă”* si desființarea prin lege a *“hrubelor masonice”* de pe teritoriul României conspiratoare împotriva *“intereselor românesti”*. Mai semnează în cuprins: Radu Mironovici - ***“În atenția țăranilor si muncitorilor crestini”*** (la rubrica de **“Întrebări si răspunsuri”**); Ion Banea – ***“8 Noembrie, Ziua Sfinților Arhangheli Mihail si Gavril”***, *“voevozi ai ostilor îngeresti”*; Dr. Augustin Bidianu – ***“Păcatele patidelor politice”***; Ion I. Moța – ***“Stăpânirea furtunei”*** (în care este articulată ideia unei *“schimbări radicale”* ca *“voință invincibilă a marilor masse complet descurajate si lipsite de încredere față de actuala ordine”*); Corneliu Georgescu – ***“Cu prilejul schimbării de guvern”*** (sinoptic, în trei puncte, cadrul în care “Garda de Fier” consideră *“că ar trebui gospodărită Țara”,* cu o *“cârmuire statornică si dreaptă, scuturată de jugul politicianismului”*), s.a. Semnează versuri: A. G. Delafântânele – ***“Tutova”*** (în amintirea luptelor date aici de către Legionari în Februarie, Martie si Aprilie 1932, *“în urma cărora toate forțele politicienilor coalizate au fost înfrânte de către “Garda de Fier”*), si studenta legionară Viorica Lăzărescu cu poezia ***“Pământul nostru”***, de frumoasă rezonanță: *“Pământul nostru-i cel mai sfânt tezaur / Pe care din strămosi l-am mostenit; / Din el se’nalță holdele de aur / Si stâncele bătrâne de granit”*… La 1 Decembrie apare cel de-al doilea număr în care se relatează despre ***“sărbătorirea zilei de 8 Nov. 1932, la Iasi”,*** cu ocazia împlinirii a *“cinci ani de existență”* a Legiunii, este publicată ***“Declarația Sefului Gărzii de Fer la Mesaj”*** din August 1932, sunt prezentate mai multe dispoziții către legionarii din Capitală, ***“Ordinul Nr. 1 privitor la organizare”*** semnat de Corneliu Z. Codreanu, si sunt conturate în principiu cele cinci legi fundamentale după care se conduce cuibul: *“legea secretului, legea educației, legea muncii, legea disciplinei si legea ajutorului reciproc” (**“Cum se organizează un cuib”**)*, alături de două articole care se adresează *“surorilor legiunii”* intitulate ***“Femei si fete romånce”,*** iscălit de studentul legionar Valentin Măcrineanu si ***“Romånca cea nouă”*** sub semnătura lui A. Măgură. Anul ce urmează, 1933 (V al publicației), pleacă dela numărul 1 purtând data de 1 Ianuarie, în cursul acestui an tipărindu-se, dealtfel, doar în patru numere, ultimul dintre ele cu data de 9 Aprilie. Toate aceste întreruperi au fost condiționate de numeroase împrejurări nefavorabile, fie ele de necesități stringente (cum ar fi litigiul în privința Căminului Cultural Crestin unde era sediul revistei), marile dificultăți financiare ori cele întronate de condițiile politice adverse ale vremii, după cum s’a văzut. Dintre colaboratorii constanți ai publicației, semnalăm în primul rând pe cei cinci fondatori ai Legiunii în frunte cu Corneliu Z. Codreanu, Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici si Ilie Gârneață, urmați

de Ion Banea (pentru un timp redactor-sef), Nicolae Totu, Gh. Clime, Iustin Iliesu, Ioan Blănaru, Monahia Zenadia Raclis, Al. Butnaru, V. I. Onofrei, Hristache Solomon, I. Butnaru, Stefan Anastasescu, Ion Sava si mulți alții.

Tipografia "LIBERTATEA", Orăstie (cu excepția primelor numere apărute aici, revista s'a *bucurat* aproape constant de cenzura pretorului plasei Orăstie, Damian Petru); Tipografia "Casa Putnei", Focsani; Tipografia "Căminul Cultural Crestin", Iasi.

După sapte ani de întrerupere, cea de-a doua serie a revistei începe la 8 Noembrie 1940 (Anul XIII, Nr. 1), de ziua ***Sf. Arhanghel Mihail***, ***patronul Legiunii***: *"Reapărem în Iasul tinereții noastre, al idealurilor, al luptelor si suferințelor, a biruințelor si durerilor noastre de odinioară. Reapărem după 13 ani de lupte, de prigoane… Revenim în Iasi, sub comanda lui Horia Sima*[*)] *si nu vom mai pleca. "Pământul Strămosesc" va rămâne mereu în cetatea legionarismului, va lupta mereu de aici împotriva puhoiului de dusmani si va căuta să facă din fiecare colțisor al Iasului un sanctuar si din fiecare casă înstreinată un cuib de credință în neam si în legiune"* (Corneliu Georgescu – ***"După 13 ani"***). Sunt reproduse cu această ocazie mai multe articole tipărite în numărul 8 al revistei **"Pământul Strămosesc"** din data de 8 Nov. 1927, începând cu relatările consemnate sub titlul ***"Ziua Legiunii la Iasi"*** despre *"legământul celor dintâi Legionari"* si solemnitatea înmânării săcusorului cu țărână sfântă, rugăciunea si legământul solemn al acestora, articolul de largă cugetare si simțire crestină semnat de Ion I. Moța cu titlul ***"La icoană!"***, frumosul îndemn semnat de Corneliu Codreanu, ***"E ceasul vostru: veniți!"***, pentru a ne rezuma doar la câteva dintre cele reluate în acest prim număr al noii serii.

Imprimeriile "Cuvântul", S.A.R. Bucuresti.

*)______

- Vezi si **"Iaşii – oraşul Mişcării Legionare, 8 Noembrie 1940"** de Horia Sima. Imprimeriile "Cuvântul", Bucuresti, 1940 (23 pg.).

◆ **"PĂMÂNTUL STRĂMOSESC"** (2) (ediție de Exil) Seria II, sub îngrijirea lui Ilie Gârneață. Anul I, Nr. 1, Iunie – Noembrie 1952, Buenos Aires, Argentina. Editura "CUGET ROMÂNESC". Colaborări: I. G. Dimitriu, Laurian Țâlnaru, Ilie Gârneață, Const. Papanace, Nicolae Tănase, Virgil Ionescu, I. V. Petre, s.a. Secțiunile revistei: ***Fondatorii*** – ***Martirii*** - ***Suferință, Jertfă, Cântec*** - ***Probleme si gânduri din viața legionară***. "*Pământul Strămosesc a fost revista începuturilor revoluției spirituale românesti. Oricâte publicații legionare au mai apărut după aceea nu i-au putut smulge acest primat"* - se spune în cuvântul înainte semnat de Ilie Gârneață. *"Numărul de față al **Pământului Strămosesc** vrem să rămână un număr festiv. Îl închinăm Căpitanului si martirilor legionari care au căzut apărând unitatea si*

spiritualitatea Legiunii". Este reprodus cu această ocazie un fragment din cartea Căpitanului Corneliu Z. Codreanu *"Pentru Legionari"* (Ed. "Totul pentru Țară", ediția a II-a), un capitol semnat de Corneliu Georgescu cu titlul ***"Răsună chemările"*** din vol. *"Pe drumul cu Arhangheli"* editat în Colecția "Omul Nou", 1952, amintirile din lagăre si închisori consemnate de Radu Gyr sub titlul sugestiv ***"Suferință, Jertfă si Cântec"***, facsimile de scrisori (Ion I. Moța si C. Z. Codreanu), articole publicate de Ion I. Moța, un index alfabetic al celor *"căzuți pentru Legiune si morți în credință legionară"* intitulat ***"Martirii Legiunii"***, rândurile evocatoare despre Vasile Marin din volumul în manuscris *"Amintiri Legionare"* de Virgil Ionescu, un important medalion despre personalitatea lui Ion Belgea pe care-l iscăleste Const. I. Papanace. Alte mărturii cuprinse în această ediție a revistei **"Pământul Strămosesc"** despre martirii căzuți ai Legiunii: Laurian Țâlnaru – ***"Ultimele clipe ale celor ucisi cu Căpitanul"***; Nicolae Seitan – ***"Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul"***; Petre Vălimăreanu – ***"Domnul Inginer"*** (Gh. Clime); Mile Lefter – ***"Senatorii legionari G. Potolea si Col. Diaconescu"***[*)]; Ion G. Dimitriu – ***"Cruciulița lui Bădița Nicoară"*** si ***"Părintele Isichie Antihie"*** (din volumul manuscris *"Medalioane însângerate")*, D. Tăroiu – ***"Bădița Istrati"***, etc. În context, reproduceri de interes pentru lumea legionară: fragmente disparate din romanul *"Tigrii"* (vol. I – II) de Dragos Protopopescu, versuri sub semnătura poeților Valeriu Cârdu, Radu Gyr si Viorica Lăzărescu, alături de cele noi publicate de I. G. Dimitriu – ***"Moța"*** si T. Nour-Miron - ***"Odă"*** ("*eroicei Fecioare…, camaradei martiră Titi Gâță"*, 15 Aug. 1949).

*)______

- *"În dimineața zilei de 22 Septembrie 1939…* – scrie în reconstituirea sa Mile Lefter – *Colonelul Vasile Diaconescu, mare mutilat de război, cu pieptul plin de decorații, a fost arestat de comisarul Ionescu, dispensat de serviciul militar, din Inspectoratul Siguranței din Basarabia si dus la Chestura Poliției Chisinău. Fără nicio judecată a fost împuscat în ziua de 23 Septembrie 1939, odată cu comandantul legionar Sergiu Florescu si muncitorul Palamarciuc. Carol II si guvernul său au ordonat ca trupurile acestor martiri să fie expuse batjocurii streinilor, în piața mare din Chisinău. Tot din ordin 'regesc' li s'a pus la cap o placă, cu inscripția: 'Asa vor păți toți trădătorii de țară!' Corpurile martirilor: Colonelul Diaconescu, Sergiu Florescu si Palamarciuc au fost acoperite cu scuipatul dusmanilor pângăritori. Elevii scoalelor din tot orasul Chisinău au fost obligați să defileze în fața macabrului spectacol spre a cunoaste si vedea cu proprii ochi acest oribil act de impietate si cum cinsteste pseudo-democrația românească, pe un colonel, care si-a vărsat sângele pentru apărarea Patriei. În coloanele de elevi de liceu era si Paul Diaconescu, fiul Colonelului Diaconescu, care a lesinat, când a recunoscut în cel ucis si asvârlit pe caldarâm, cu cârjele lângă el, corpul sângerând al scumpului său tată! Tot în ziua de 23 Septembrie 1939…, ofițerul invalid de război Gheorghe Potolea, supraviețuitor din sarja de la Prunaru, a fost arestat de jandarmi si după ce a fost legat în lanțuri, a fost pornit pe jos, din Beresti, spre Galați. În marginea unei porumbisti, din apropierea Tg. Bujoru (Covurlui), a fost împuscat, odată cu țăranul Gheorghe Croitorul, nefericită victimă, luat în locul unui legionar, de meserie croitor. Trupurile acestor martiri au fost aruncate într'o groapă săpată cu baioneta de jandarmii ucigasi, atât de adâncă încât haitele de câini, din satele vecine, s'au hrănit cu sfintele lor rămăsițe. Câțiva țărani au alungat câinii, si, pe furis,*

noaptea, au săpat o groapă mai adâncă unde au depus resturile celor asasinați. Totul a decurs în taină, întrucât altfel, dacă ar fi fost descoperiți de autoritățile jandarmeresti, că au făcut acest act uman si crestinesc, ar fi fost si ei împuscați, ca legionari."

◆ **"PĂMÂNTUL STRĂMOSESC"** (3) (serie nouă) Director: Prof. Dumitru Găzdaru. Anul I, Nr. 1, 20 Mai 1974, Buenos Aires. Secretariatul si Administrația: Nicolae Seitan şi I. V. Petre. *În memoria lui Ilie Gârneață.* Paginile comemorative sunt iscălite în ordine de: N. Seitan - ***"Bădia Ilie Gârneață"***; C-tin Papanace – ***"Ilie Gârneață, Crâmpei de amintiri"***; Vasile Iaşinschi – ***"Iartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac"***; Dorina Gabor – ***"Prima şi ultima întâlnire cu Ilie Gârneață"***, precedate de o ***"Notă"*** pe care o semnează Dumitru Găzdaru (D.G.) în care expune, schematic, în patru puncte, ideile generale care stau la baza tipăririi acestei noi serii. Pe scurt, acesta precizează: *"1. Nu inițiem o publicație periodică nouă, ci o continuăm pe aceea fundată de Căpitan în 1927..."; "2. Sub conducerea Căpitanului şi apoi a lui Ilie Gârneață* Pământul Strămoşesc *a avut caracter de publicație oficială. Noi astăzi nu putem avea un* oficios legionar *si cu atât mai puțin o publicație* oficială legionară... *Voi considera însă* Pământul Strămoşesc *o publicație legionară..."*; *"3.* Pământul Strămoşesc *va fi* revistă, *nu* gazetă..., *revistă de studii documentare, de doctrină, de serioasă cultură românească, de luptă națională..."*. În ultimul punct împărtăşit de Prof. Dumitru Găzdaru în introducerea sa, între altele, ține să ne asigure că: *"Vom ocoli polemica în capitolele constructive ale scrisului nostru, apelând la ea numai în cazuri de extremă necesitate: nicio construcție nu se trasează fără o prealabilă curățenie a terenului..."* Cu acestea spuse, după paginile comemorative ale celor amintiți mai sus, încă neliniştit de trecut, D. Găzdaru se năpusteşte (în nu mai puțin de 15 pagini) asupra Comandantului Mişcării Legionare, Horia Sima, pe seama unui articol evocativ al acestuia intitulat ***"La un an dela moartea lui Ilie Gârneață"***, articol publicat în *Curierul Informativ al Mişcării Legionare* dela Madrid **"Țara şi Exilul"** pe lunile Mai - Iunie 1972. Articolul de intrigă polemică pe care îl semnează D. Găzdaru (dela pg. 29 până la pg. 44), se intitulează ***"Omagiu profanator"*** şi este, spre necinstea autorului, un adevărat dezmăț de invective ieftine, de acuzații infamante, gratuite si de distorsionări abracadabrante, cumul al eşecului capitulard si neputinței ce se înregistra în tabăra minisculei dizidențe legionare, în război permanent cu trecutul şi cu *şefia* Legiunii, ca Don Quijote. Este doar preludiul unui accelerat sir de atacuri ce se vor continua, caracterizând "tonul" revistei pe întregul parcurs al acestei noi serii. Notăm, la rubrica literară: ***"Cântec Martirial"*** de Ion Țolescu (versuri dedicate lui Corneliu Codreanu, titlul omonim al vol. de mai târziu publicat de poet la Madrid, în 1977). Cel de-al doilea număr din seria P. S., apărut în anul 1975, cuprinde primele două părți ale importantului studiu semnat de D. Găzdaru intitulat ***"Limba si Nația"*** (fiind analizate *"elementele care compun Nația: Rasa, Teritoriul, Constiința, Limba"* si *"Raporturile*

dintre limbă si celelalte componente ale Nației", studiu pe care îl va încheia în numărul următor cu prezentarea ultimelor trei părți), amintirile lui Vasile Iasinschi intitulate ***"În lagăr la Vaslui după asasinarea Căpitanului"***, cele semnate de P. Niculae în care descrie ***"Ultimele zile din viața Nicoletei"***, iar Ion Țolescu continuă la rubrica literară ***"Cântecul Martirial"*** (versurile din această ediție fiind dedicate Nicoletei Nicolescu, Bădiței Gh. Istrate si Miti Dumitrescu). Nu lipsesc nici din numărul de față insinuările si atacurile incontrolabile pe care le face D. Găzdaru la rubrica de **Note si Comentarii**, deznădăjduit tot mai mult, se pare, de impotența taberei dizidente si de ecoul nefavorabil cu care exilul românesc a primit comentariile sale acide si puțin protocolare unui om de stiință. Numărul 3 se prezintă si el în nota caracteristică de-acum, a tonului de beligeranță exacerbată, câteva din excepțiile demne de subliniat fiind la rubrica de **"Amintiri si Documente Legionare"**: Nicolae Seitan – ***"Tabăra de muncă dela Carmen Sylva"*** si P. Niculae – ***"La Siguranță"***, urmate la secția literară de ciclul în versuri al poetului Ion Țolescu, ***"Cântec Martirial"***. Numărul 4 (1978) al noii serii (1977-78), *Volum jubiliar, Semicentenarul Miscării Legionare, 1927-1977*. Iscălesc: Vasile Iasinschi – ***"Dela Căpitan purcede gândul"*** (o proiectare a Legiunii Arhanghelul Mihail si caracteristicilor ei fundamentale pe *"calea acțiunii pentru mântuirea Neamului Românesc cu fapte frumoase si jertfe grele")*; C-tin Papanace – ***"Evoluția M. L. după arestarea si asasinarea Căpitanului. Cazul Horia Sima"*** (în care întreține si încearcă să justifice ideia schismei produse în sânul Legiunii); Stelian Stănicel – ***"Corneliu Zelea Codreanu, portret"*** (caracterizările autorului asupra personalității Căpitanului, cu adăugarea mai multor mărturii scrise rămase dela Puiu Gârcineanu, Ion Banea, Iordache Nicoară si Gh. Racoveanu); N. Arnăutu – ***"În preajma Căpitanului"***; Petre Vălimăreanu – ***"Domnul Inginer"*** (in memoriam, Cdt. Leg. Ing. Gheorghe Clime *"căzut pentru Căpitan si Legiune, în zorii zilei de 22 Septembrie 1939, în curtea închisorii din Râmnicu Sărat"*. Sunt continuate si în acest număr atacurile caracteristice la adresa lui Horia Sima şi a conducerii Mişcării Legionare pe care le face D. Găzdaru într'o prezentare referitoare la Prof. Traian Brăileanu care, (prin grija autorului nostru), ajunge în postura de… **victimă** a guvernului legionar din 1940. Ultima editare, vol. 5 din 1979, cuprinde în întregime, postum, memoriile[1)] Cdt. Leg. Ing. Virgil Ionescu (1892-1966), încheiate de ***"Notele marginale"*** la aceste memorii pe care le face D. Găzdaru, în psihoza caracteristică de patimă şi defăimare a lui Horia Sima, subtilizând zvonurile drept adevăruri, cum ar fi ridicola aberație că *"s'a ajuns la înscăunarea lui Sima prin intervenția nerusinată si nocivă a lui Carol, a Lupeascăi, Urdăreanu si Moruzov"*. Astăzi, arhivele dezgropate după atâția ani, infirmă cu totul acuzațiile care s'au țesut şi întreținut în chip imbecil, multe din acestea provenite chiar din surse comuniste speculative asupra cărora D. G. nu păstrează absolut nici o rezervă şi le foloseşte în argumentările sale: Mihai Stoian, *"Moartea unui savant: N. Iorga"*, ed. 2-a, Buc. 1976, M. Fătu – I. Spălățelu, *"Garda de fier, organizație teroristă de tip fascist"*, Ed. Politică, Buc. 1971[2)] (la pg. 69 din vol. 4 al P. Str., '77-'78) ori pg. 71 în care utilizează o frază *de şoc* dintr'o filă-jurnal a lui… N.D. Cocea cu data de 29 Mai 1940, sau o aşa zisă *"mărturie trimisă la Secretariatul Pământului Strămosesc cu data New York, 20 Aprilie*

1978", rezumându-se să ne informeze că… *"încă nu suntem autorizați să publicăm detalii referitoare la proveniența ei"* (vol. 5, 1979, pg. 200), desigur, o anonimă dintre cele utilizate de securitate pentru intoxicarea exilului. Se pare că, mult trâmbițata "*ocolire a polemicii"* anunțată cu atâta emfază la reapariția noii serii în punctul 4, combinată şi proteguită în folosire apoi de *"extrema necesitate"*, n'a fost decât un pretext ticluit abil de reînnoire a atacurilor pentru *"curățenia terenului"* şi ultimă zvâcnire a taberei dizidente, înainte de compromisul fatal al acceptării actului mârşav dela 23 August prin aderarea la un organism din exil care considera fatidica zi ca un act de… eliberare şi o serba ca atare. Adevărata Mişcare Legionară sub conducerea lui Horia Sima, nu a avut nevoie în reprezentare de astfel de resorturi quasi-legitime şi disputabile, organisme politice compromise, **forța** acesteia fiind, în substanță, **forța inegalabilă a întregului şi adevăratului exil românesc anticomunist**, recunoscută ca atare şi temută în permanență de regimul comunist samavolnic împotriva căruia a luptat. Din păcate, cu citările pe care le face din aceste surse speculative în încercarea sa de compromitere a lui H. S. sub mantia pretinsului *spirit de solvare* a problemelor interne din cadrul conducerii M.L., Prof. D.G. creează un prejudiciu moral si face un deserviciu Miscării Legionare dând astfel credit si legitimitate calomniilor si falsurilor asociate si prezentate în aceste lucrări.

1)______

- Vezi în acest context si editorialul semnat de Traian Popescu apărut în revista **"Carpații"** din Madrid (XXIV-XXV, Nr. 17/18, Mai-Iulie 1979) sub titlul ***"Memoriile Comandantului Legionar Virgil Ionescu"***, care pune în discuție posibilele *intervenții* în text ale Prof. Găzdaru si, implicit, veridicitatea afirmațiilor si integritatea memoriilor publicate. Autorul afirmă în presupunerile sale că memoriile *"amplu comentate* (N.N. – de D. Găzdaru), *retusate probabil si pregătite pentru satisfacerea dorinței comune ponegrirea Comandantului prin toate mijloacele"*, au fost publicate *"douăzeci si patru de ani mai târziu schimonosind prin interpolările anti-simiste, o lucrare care realmente putea complecta documentarea asupra trecutului Legiunii"*.

2)______

- Caracterul si rolul acestor maculaturi se identifica precis cu scopul de defăimare maximă a Miscării. În volumul manuscris "Istoria Miscării Legionare" publicat pe site-ul miscarea.net, la pg. 210-211, în capitolul intitulat *"Guvernarea mixtă Antonescu – Miscarea Legionară"*, autorul acestuia, Av. Alexandru Vergatti, descrie cu un exemplu elocvent proveniența si calitatea acestor *surse* preluate si folosite ilustrativ spre ponegrire în lucrarea sus amintită: *"Miscarea Legionară, miscare revoluționară, promovată si amplificată de marile probleme sociale si naționale românesti, nerezolvate de oligarhie în cei 80 ani de guvernare, a fost inclusă într'o acțiune de guvernare care a durat patru luni si jumătate în condiții absolut ingrate. Ea trebuia să facă față – după ani de zile de persecuție morală si fizică – reorganizării cadrelor sale. Problema nu ar fi fost nerezolvabilă, dacă cei doi parteneri ar fi fost de bună credință. Din volumele publicate de G. Barbul – fostul secretar al lui Ion Antonescu – si Matatias Carp, secretar general al Uniunii Evreilor Români în perioada 1940-1944, reiese în mod clar că Antonescu nu a fost de bună credință în alianța sa cu legionarii si el a urmărit permanent fie să preia sefia Miscării Legionare, fie să izgonească din guvern Miscarea în condiții atât de penibile încât aceasta să fie ulterior*

dezavuată de cei mai buni Români. De aceea ctivitatea Miscării în timpul guvernării – mai scrie acesta – *nu poate fi analizată considerând cei doi colaboratori de bună credință. Mihai Antonescu a dispus* (în 1940 N.N.) *înființarea unei comisii speciale la Ministerul Justiției prezidată de un comunist notoriu, Traian Brosteanu, care ulterior, în timpul regimului comunist a fost utilizat în alte servicii de încredere de către comunisti. Această comisie aduna toate reclamațiile făcute de Evrei si de alți cetățeni care se considerau lezați de unele acțiuni legionare. Conform sistemului utilizat permanent de oligarhie, majoritatea documentelor colectate de această comisie erau sau false sau 'amplificate' – cifrele reale fiind deformate de comisie. Ele au fost folosite, după lovitura de stat pentru a se ilustra necesitatea acestei lovituri de stat; au fost folosite de reprezentanții oligarhiei, fugiți peste graniță; si sunt folosite de regimul comunist român pentru a calomnia Miscarea Legionară…"*.

◆ **"PĂRERI STUDENȚESTI"** - *spiritul nou al vremei (sociale, politice, literare).* Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1932, Bucureşti. Director: Mihail Stelescu. Prim redactor: Doru Belimace. Săptămânal.

Din cuprins, rubrica intitulată ***"Colțul Studentei"*** sub îngrijirea Nicoletei Nicolescu. Vezi şi polemica întreținută cu revista **"Dreapta"** condusă de Eftimie Horescu apărută concomitent în mediul studențesc din Bucuresti.

✤ ***Sinoptica editării:*** Anul I, 1931/32, Nr. 1 - 7.

Tip. "Speranța", Bucuresti.

◆ **"PENINSULA BALCANICĂ"** (politico-literară) *Organ de apărare a intereselor româneşti în Balcani*. Serie nouă. Anul I, Nr. 1, 6 Mai 1923. Director: T. Hagi-Gogu. Redacția şi Administrația la Bucureşti. Periodic lunar...

Tip. "Buciumul", Tip. "Estetica Modernă", Tip. "Română", Tip. "România Nouă", Tip. "Bucovina", Bucureşti.

◆ **"PERMANENȚE"** *(Cultural – Politic – Social)*. Anul I, Nr. 1, 1998, Bucuresti. Motto: *"Țara este întâi a lui Dumnezeu, şi numai apoi a noastră".* Sub egida Fundației "Prof. George Manu". Comitetul director al revistei la apariție: Mircea Nicolau, Nicolae Roşca, Clotilda Stavri. Prim redactor: Mircea Nicolau. Redactori: Nicolae Nicolau, Aristide Lefa, Ion Popescu, Radu Creangă, s.a. Într'o retrospecție făcută după câtiva ani dela tipărirea publicației, redacția sincronizează încă odată ideile convergente care stau la baza acesteia,

reafirmând sensul orientării ei viitoare: "*Revista **Permanențe** este o revistă de afirmare a spiritului autohton împotriva a tot ce s'ar putea să-l altereze în orice fel de împrejurări şi ea*

consideră ca ceva silnic şi artificial orice concepție străină promovată pentru a înăbuşi elanul instinctului nostru etnic".

◆ **"PLAI"** Revistă literară lunară condusă de Aspazia Munte şi Neculai Pavel. Anul I, Nr. 1, Martie 1934, Plaiul Cosminului, jud. Cernăuți, Bucovina. Contribuții notabile din lumea liricii bucovinene: Iulian Vesper, George Drumur, Mircea Streinul, Aspazia Munte, E. Ar. Zaharia, Neculai Roşca, s.a. Versuri numeroase, recenzii de cărți şi reviste primate la redacție, etc... Nr. 1 - 3, 1934.

Institutul de Arte Grafice şi Editura "Glasul Bucovinei", Cernăuți.

◆ **"POTOMAC"** Director: Dr. Alexandru Ronnett. Anul I, Nr. 1, 15 Mai 1975, Chicago. Revistă trimestrială de analize geo-politice în limba engleză. Cu un tiraj cuprins între 1.500 – 1.800 de exemplare, revista **"Potomac"** era răspândită tuturor ministerelor de afaceri străine, guvernelor din lumea liberă şi personalităților politice influente în lumea şi lupta anticomunistă.

◆ **"PREDANIA"** Revistă de critică teologică fondată de Prof. Nae Ionescu şi Gheorghe Racoveanu la Bucureşti. Anul I, Nr. 1, 15 Februarie 1937. Director: Gh. Racoveanu. Apariție bimensuală. Mărturisindu-şi credința în ideile originare şi drept - păstrătoare ale Sf. Părinți, în cuvântul lămuritor al primului număr se spune: *"În aceste vremi în care povățuitorii adevăratei lucrări si înțelegeri duhovnicesti au secat, cu totul, se cuvine să ne ținem de statornicirile Părinților. Pravilele, Predaniile, Învățăturile lor să ne fie dreptare... Predania s'a născut din râvna pentru păstrarea dogmei si a rânduielii dată nouă de Părinți. Impotriva oricui. Încredințați că bucuria de a strica lucrul vătămător e bucurie creatoare, păşim în cale cu hotărîre şi cu bucurie. În munca pe care o începem nu vom veni cu 'adevărurile' noastre. În munca aceasta noi vom fi doar mărturisitori: vom mărturisi adevărul Bisericii. Care se află, întreg, în păstrarea Ei".* Rubrici consacrate: *Note, Însemnări, Cărți - Reviste, Mărgăritare, Informațiuni* şi, cu accente polemice, *"din Abdera teologica".* Printre colaboratorii revistei s'au numărat: Pr. Grigore Cristescu, Pr. I. D. Petrescu, Serban Popescu, Pr. D. N. Ionescu, "Smeritul Stratonic" (Firmilian Marin?!?), Nicolae M. Popescu şi alții. În urma condițiilor politice de dictatură create la începutul anului 1938, **"Predania"** îşi încheie temporar activitatea. Mulți dintre redactorii ei sunt arestați şi internați în lagăre. Reeditată la 1 Ianuarie 1941 (cf. semnalării apărute în ziarul **"Cuvântul"** (XVII, Nr. 25, 7 Nov. 1940), fiind amintite colaborările: Prof. I. Găvănescul, Prof. Traian Brăileanu, Prof. P. P. Panaitescu, Prof. Vladimir Dumitrescu, Prot. Emilian Marin, Preot Dr. Liviu Stan, Vasile Băncilă, Mircea Vulcănescu, Arh. Benedict Ghiuş, Pr. Constantin Crişan, Pr. I. D. Petrescu, Pr. Dr. D. Fecioru, s.a.

Tiparul: "Oltenia" (sr. I).

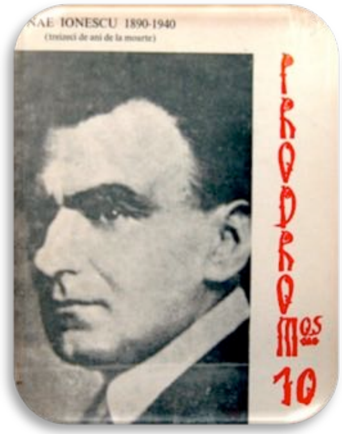
◆ **"PREZENT"** *(buletinul informativ al R.A.N.C.-ului = Romanian-American National Congress).* Preşedinte: Dr. Alexandru Ronnett. Editor: A. Predescu. Anul I, Nr. 1, 1980, Chicago.

◆ **"PRIVIGHETOAREA"** *(organ informativ al Românilor din sudul Floridei)*. Anul I, Nr. 1, Martie 1987, Hallandale, Florida. Director: Moise Crețu. Redactor responsabil: Traian Golea. *"…Cu dorința de a contribui la îmbunătățirea, la armonizarea şi împăciuirea atmosferei dintre noi pe o cale civilizată, am cutezat să începem publicarea lunară a foii noastre informative: "PRIVIGHETOAREA"* – ni se spune în cuvântul introductiv al primului număr pe care-l semnează redacția, precizându-se că revista îşi ia sarcina *"să dea în vileag neregulile pe care le constată şi să aducă lumină acolo unde domneşte suspiciunea şi întunericul"* (I, Nr. 2), referire recognoscibilă a raporturilor tensionate din comunitatea locală generate de "fariseismul" noului preot (angajat până de curând al Patriarhiei din Bucureşti, trimis în străinătate cu întreaga familie şi aterizat la Miramar ca paroh al bisericii Sf. Treime), ale cărui "rânduieli" - puțin ortodoxe - au creat vii proteste şi luări de poziție în rândul enoriaşilor. Prin încercarea făcută, de îndepărtare a membrilor de bază din conducerea Consiliului parohial sau de creare a unei atmosfere direct ostilă oricăror manifestări anti-comuniste, "trimisul" nostru a adus grave neajunsuri spiritului comunității, fiind silit în anul 1992, în "schimb reciproc", să plece din comunitate, la New York. Iscălesc în paginile revistei: Constantin Neacşu, Roman Bănățanu, Moise Nicolici, Pr. Romulus Radu, s.a. Reținem: Prof. Teodor M. Popescu – ***"Cum trebue să fie un preot"*** (articol însoțit de comentariile şi explicațiile redacției - I, Nr. 5, 1987); ***"Buni Români ori buni Americani?"***, ***"Un an de la revolta din Braşov"*** (II, Nr. 18, 1988); Pr. Romulus Radu – ***"Mihail Eminescu – un mare poet creştin"***; Traian Golea - ***"Eliberarea României"***; Traian Golea - ***"Exilul şi Răscoala sau Conspirația ceauşistă şi exilul anti-comunist"*** (IV, Nr. 20, 1990).

Privighetoarea

◆ **"PRODROMOS"** *(foaie de gând si apropiere crestină).* Redactori: Ioan Cuşa, Nicu Caranica, Paul Miron, Mircea Eliade, D. C. Amzăr, Horia Stamatu, Pr. A. Scrima, N. A. Gheorghiu. Freiburg im Breisgau, Germania de Vest, 1964-1970. Remarcabile contribuțiile consacrate cunoaşterii intelectualilor de mare calibru cum ar fi Mircea Vulcănescu, Nae Ionescu sau Dan Botta, cu reproduceri din operele acestora şi scrieri de aleasă ținută dedicate lor în cuprinsul revistei, în antiteză cu cenzura şi teroarea din țară care menținea sub tăcere *vârfurile de lance* ale intelectualității naționaliste interbelice. Asupra acestui fapt, Ioan Cuşa se pronunță încă de la primul număr al publicației, în care subliniază că *"…îngrădirile ridicate în calea sufletului: silnicia, minciuna, încercarea de a întinde uitare peste cei care, prin faptul simplu de a fi om, ar*

trebui să ne fie prezenți şi care, până în ziua de astăzi şi de câtăva vreme mai cumplit, sunt ținuți în închisori, în lagăre de concentrare, forțați la tăcere sau trecuți prin moarte”, - înțelegând să promoveze în coloanele revistei răspunsul legitim acestor stări de lucruri. Pretinsa “liberalizare” afisată de regim câțiva ani mai târziu prin mijloacele de propagandă destinate intoxicării românilor din străinătate, este la rândul ei demascată, cum reiese şi dintr’o ***“Scrisoare deschisă cenzurii”*** pe care Ioan Cuşa si Paul Miron o adresează îngândurați, în nr. 8-9 din Martie 1968, regimului comunist de la Bucuresti: *“Cum să te ajungem, spurcăciunea pământului, cum să te tragem la lumină, ca să nu te mai pitesti niciodată sub cizma stăpânului?”.*

Din nefericire, Paul Miron însuşi cade pradă propagandei regimului de la Bucuresti, ursit să înființeze sub auspiciile Universității din Freiburg societatea “Mihai Eminescu”, când, ademenit de sunetele de sirenă *naufragiază* în cele din urmă si își începe colaboraționismul său cu reprezentanții *“spurcăciunii pământului”*, primenindu-se în zdrențele cu miazme rău mirositoare de speluncă rosie, răspândind ideile intoxicante cu marasm dogmatic - pestilențial - ale acestora. Strălucita lui carieră academică deschide perspectivele unei colaborări *la nivel înalt* cu autoritățile comuniste, regimul trimițând întregi delegații de *“invitați”* (si infiltranți) din România, servind scopului bine definit al propagandei comuniste. Si, desigur, n’au lipsit vizitele *reciproce* ale emeritului profesor în România, cu sejururi gratuite sub pretextul activităților de… schimb cultural, de pe urma cărora a beneficiat din plin în decursul anilor ce au urmat. Un destin tragic si rusinos în acelasi timp (o spunem cu mare durere în suflet), un compromis degradant si, din păcate, nu singurul din câte s’au întâmplat în exil...

Sublinieri: ***“Eminescu învățătorul”*** de Nicu Caranica, în care, vorbind despre opera eminesciană, își pune întrebarea *“în ce măsură poate ea fecunda posteritatea”*, fiind analizate două aspecte de influență ale acesteia, în *poezia* si *în viața românească* (Anul II, Nr. 3-4, Aprilie, 1965); N. A. Gheorghiu – ***“Asezăminte românesti în străinătate – Biserica Ortodoxă Română din Paris”*** (cuprinzând un scurt istoric legat de împrejurările înființării acesteia, încheiat cu rândurile: *“Pentru Români, lăcasul lor din Paris rămâne strâns legat de acțiunea pribegilor de după 1848, care, în jurul pastorului lor, el însusi părtas al frământărilor revoluționare, au combătut pentru un destin mai bun al neamului. Lupta acestor pribegi a contribuit în mare măsură la cunoasterea aspirațiilor românesti în Occident si, în cele din urmă, la realizarea lor”* (Anul II, Nr. 3-4, Aprilie, 1965); Horia Stamatu – ***“Mircea Vulcănescu si generația lui”*** (Anul III, Nr. 5, Iunie, 1966), introducere anticipativă la cuprinsul viitor al revistei din Februarie 1967, când este tipărit (parțial) textul inedit al unui caiet - manuscris aparținând lui Mircea Vulcănescu, parte a conferinței susținute la 7 Aprilie 1940 în sala “Dalles” din Bucuresti intitulată ***“Crestinul în lumea modernă”***. Textul este precedat de o introducere pe care o face pr. Andre(i) Scrima,

având încrederea că el va fi *“primit ca un act viu, nu numai ca o relicvă; cu atât mai minunat viu, cu cât îsi găseste locul organic în actualitatea cea mai exigentă si mai caracteristică a întrebării spirituale de azi”* si, în particular, consideraţia că *“îmbracă, ascuns, demnitatea unei mărturisiri si chiar a unui legământ cu destinul (…) cel mai intim”* al autorului, Mircea Vulcănescu. Tot în acest număr ***“Vicleim”***-ul compus din *“patru scene scrise pentru copiii si nepoţii mei ca să le joace de Crăciunul anului 1941”*, alături de două imagini ale filozofului. Numărul 7 al publicaţiei din Iulie 1967 este racordat cunoasterii unui important om de cultură pe care l-a dat generaţia tânără între cele două războaie, Dan Botta, “criterionist” si el alături de cei ce, în 1932, puneau bazele cunoscutei grupări cu atâţia ilustri reprezentanţi, iar numărul 10 din 1970 (apărut după o sincopă de aproape doi ani prin efortul lui Ioan Cusa si Pr. A. Scrima după excluderea lui Paul Miron), va fi închinat în întregime Profesorului Nae Ionescu la 30 de ani de la moarte. Semnează în acest număr omagial: Mircea Eliade – ***“Profesorul Nae Ionescu”***; D. C. Amzăr – ***“Nae Ionescu – Cum l-am cunoscut”***; Andre Scrima – ***“Cuvinte târzii si nepotrivite despre Nae Ionescu”***, este reprodus elogiul din Aprilie 1940 adus Profesorului de filosoful Vasile Băncilă si postfaţa la vol. “Roza Vânturilor” (culegerea de articole îngrijită de Mircea Eliade), alături de mai multe texte desprinse din vol. “Metafizica” apărut la Bucuresti în anul 1942 sub coordonarea *Comitetului pentru tipărirea operei lui Nae Ionescu* intitulate axiologic ***“Nae Ionescu: Simbolism mistic”***, cuprinzând trei lecţii ale marelui gânditor (cursul din 1928-1929): *“Tipul Pelerinului”*, *“Tipul Mirelui”* si *“Tipul Sfântului”*, iar la final, în două facsimile, paginile decernate Profesorului din ziarul **“Cuvântul în Exil”** (Nr. 33-34, Feb.-Martie 1965), din care ţinem să scoatem în evidenţă două din articolele cuprinse: ***“Metafizicianul”*** de George Racoveanu si ***“Primul examen cu Nae Ionescu”***, amintiri pe care le iscăleste Mircea Eliade.

◆ **"PROMETEU"** *(revistă de luptă pentru propăsire, frumos si adevăr).* Anul I, Nr. 1, 15 Mai 1934, Brasov. Apariţie lunară, cu mici intermitenţe. Director: Ioan Al. Bran-Lemeny*). Secretar de redacţie: Nae Ieremia (dela nr. 3-4, II), mai apoi redactor (din 1937, III). Redactori: Horia E. Frunză, Victor Beldiman, M. Baiulescu, Lucian Costin, Eugen Arsu, Ecaterina Pitis, G. St. Cazacu, V. P. Rogoz, s.a. Semnalăm: Nae Ieremia – ***“Cenzura si tineretul verde”***. Dispare în Feb. 1939 (?).

✣ ***Structura sinoptică a editării:*** Anul I, 1934/35, Nr. 1 – 12; Anul II, 1935/36, Nr. 1 – 12; Anul III, 1937, Nr. 1 – 12; Anul IV, 1938/39, Nr. 1 – 12.

Tipografiile “Unirea” si “Markus”, Brasov.

*)_____

- Poet si gazetar, autorul volumelor: *“Poezii”*, 1914 (prefaţată de George Cosbuc); *“Lacrimi si clocot”*, 1916; *“Ancore”*, 1926; *“Talaz”*, 1933; *“Volkskraft und Politia”*, 1940; *“Traista mea”*, 1940.

◆ **"PUNCTE CARDINALE"** *("periodic pentru afirmarea valorilor democraţiei crestine",* apoi *"periodic independent de orientare naţional-crestină").* Redactor-Sef: Gabriel Constantinescu.

Secretar de redacție: Ligia Banea. Anul I, Nr. 1, Ianuarie, 1991. Colaboratori: Demostene Andronescu, Răzvan Codrescu (pseud. Adolf Vasilescu, Vasile A. Marian, V.A.M. si altele), Constantin Iorgulescu, Marcel Petrisor, Gheorghe Brahonschi, Ionel Necula, Corina Stefan, Lucian Filip, Ion Paragină, I.P.S.S. Seraphim Joanta-Făgărăsanul, I. Cojocaru, Maria Constantinescu, Sebastian Mocanu si alții. A apărut la Sibiu până în anul 2010, înființând si editura cu acelasi nume în care s'au tipărit de-a lungul timpului un număr însemnat de cărți.

R)

◆ **"RADIO ROMÂNIA"** *(revista oficială a Societății Române de Radiodifuzine).* Redactor: Liviu Rusu. Anul I, Nr. 1, 5 Ianuarie 1941, Bucuresti. Colaborări: Ion Mânzatu, Alexandru Constant, G. Voevidca, Tache Soroceanu, I. D. Petrescu, Gr. V. Andriescu, Radu Vasilescu, Lola Ionescu-Marița, C. Iarca, Puiu Pavelescu, Miron Soarec, s.a.

◆ **"RÂNDUIALA"** *(arhivă de gând si faptă românească*). Director: Dumitru C. Amzăr. Anul I, Nr. 1, Ianuarie - Martie 1935, Bucuresti. Apariție trimestrială. Această revistă de nou duh românesc a numărat printre redactorii ei nume dintre cele mai cunoscute: Ernest Bernea, Radu Gyr, Ion I. Ionică, Eugen I. Ionică, Ion Samarineanu, Ion Covrig-Nonea, Vasile Băncilă, Haig Acterian, V. P. Gârcineanu, Lucian Blaga, Mihail Polihroniade, Aron Cotrus, Pr. Ion Dumitrescu-Borsa, Iulian Vesper, Dinu Buzdugan, Dimitrie Cuclin, Horia Ursu, Gheorghe Brânzanescu, Nicolae Crisan, s.a. Coperta revistei: Mac Constantinescu. Gravuri si desene: Al. Bassarab, Rudolf Rybiczka. *"În planul de lucru al revistei vin întâi* cercetările *privitoare la problemele cugetului si vieții românesti, de azi si din trecut; urmează apoi înfățisări de* oameni *si* locuri*, în care suflul vieții noastre s'a 'ntrupat în chipuri si icoane de nestearsă recunostință si de nepieritor îndemn pentru vremurile următoare; iar în al treilea rând,* cronica *îsi propune să judece locurile si întâmplările vieții de azi după nevoile acestei vieți si după măsura în care sforțările ei isbutesc să fie adevărate înfăptuiri românesti"* – ne lămureste redacția în rândurile de deschidere cu titlul ***"O arhivă de gând si faptă românească"***. ***"Gând si Cuvânt"*** se intitulează cercetarea directorului revistei Dumitru C. Amzăr, *"gânduri închinate în dragoste si recunostință profesorului Nae Ionescu din partea fostului elev"*, tratând legătura *"dintre gând si cuvânt cu specială privire la limba si cugetarea românească"*, pornind dela Gheorghe Lazăr ca prim profesor român de filosofie, la semnalele de alarmă pe care le adresa Titu Maiorescu cu privire la tinerii filosofi români si importul de cuvinte străine tot mai pronunțat din lucrările acestora, împrumut sau *"rătăciri"* deloc benefice *"complexului de înțelesuri si de simțiri"* (Maiorescu) *"după firea cugetului si graiului românesc"* - cum remarcă autorul – si până la Nae Ionescu, după care tineretul de azi *"trebue să-si creieze singur cadrul de lucru, perspectivele si 'formulele' sintetice de care are nevoe pentru a-si putea orienta munca de cercetare"*. ***"Tudor***

Vladimirescu – Gândul si fapta românească"[1] este titlul expunerii semnate de Ernest Bernea cu privire la revoluționarul român, **"Domnul Tudor"**, pornit la 1821 în fruntea cetelor de asupriți să înlăture clasa conducătoare înstrăinată, iar *"dacă Tudor a murit părăsit de toți ai săi nu a avut moarte zadarnică. Nu, căci sunt morți care lasă vie în urmă fapta lor si a căror putere creste si se răspândeste peste veacuri. Asa a fost Tudor… De aceea Tudor a însemnat cu deosebire, momentul istoric al desteptării constiinței naționale. El a ridicat elementul românesc pe primul plan si a semănat în sufletul urmasilor săi constiința si mândria românească… Tudor a fost omul care, în vremea lui, a întruchipat constiința si virtutea românească adevărată, rămânând astfel peste veacuri un ctitor si un oblăduitor al sufletului nostru național."*

"Țară si Țări" se numeste amplul studiu al tânărului sociolog Ion I. Ionică[2] publicat în cel de-al doilea număr al revistei, în care sunt precizate – în prim plan – aspectele de cercetare a zonelor sau regiunilor care s'au păstrat în *aluatul originar* din punct de vedere al specificului cultural, folcloric sau etnografic, prin care se distanțează de *"centralismul"* si scoala lui D. Gusti si aspectul său definit de cercetare monografică: *"Viața provincială duce prin chiar finalitatea sa la planul vieții naționale:* ***țările*** (aici în înțelesul de ținut) *pentru noi îndrumă spre* ***Țară****…* ***Țările presupun țara****. Ele sunt moduri ale aceleiasi vieți românesti care ne învăluie. Dar, cum la baza variaţiilor geografice ale țării noastre stă unitatea pământului românesc, asa la temelia lui etnică si morală stă* ***Țara****"*. La finele studiului său, Ion I. Ionică[3], precizându-si punctul de vedere asupra condițiilor de cunoastere a ținuturilor ***("țărilor")***, explică: *"În primul rând stă cercetarea realităților românesti în organizările lor naturale, de unde vom avea de desprins si de ridicat legea după care se desfăsoară viața noastră pământeană. Aceasta ne îndrumă să încheem paginile de față prin mărturia necesității unei cercetări sistematice a viețelor regionale românesti în cadrul* ***țărilor*** *tradiționale. În instituirea acestor studii, aci vedem unul din rosturile muncii pe care ne-o propunem"*.

Cel de-al treilea număr pe lunile Iulie - Septembrie se deschide cu un amplu studiu al lui Ernest Bernea intitulat ***"Tradiție si Revoluție"***, prin care analizează stările de fapt ale revoluțiilor (care trebuiesc a fi *"înnoitoare"*, cu *"scop de îndreptare a stărilor de fapt"*, dar care să păstreze tradiția, *"legătura cu trecutul"* ca *"totalitate a bunurilor câstigate si experiențelor continuu verificate în viața unui popor"*). Despre ***"Horia"*** (la împlinirea a 150 ani dela *"martiriul din Alba-Iulia"*), scrie Ion. I. Ionică care ne spune: *"Pentru noi puterea sa si viața peste veac a faptei moțului iobag stă în smerenia lui, în supunerea desăvârsită poruncii momentului istoric al neamului său. El cel dintâiu a înțeles-o, el cel dintâiu a dus-o la faptă. De aci din împărtăsania țăranului din Albac cu duhul strămosilor morți în pământul atunci înstreinat al Ardealului, se ridică elementele tăriei sale, împotriva cărei întâmplările schimbătoare ale vieții nu mai pot nimic"*. Din numărul următor al revistei (vol. I, nr. 4, 1935), ne reține atenția, în primul rând,

articolul cu titlul ***"Începutul sforțării proprii - gânduri si străduinți ale tineretului de azi"*** semnat de Dumitru Cristian Amzăr, privind sensul si modul de împlinire pe care îl urmăreste tineretul naționalist: *"A rosti gânduri în vorbă si faptă proprie – e singura cale care ne stă la îndemână, pentru a ne afla pe noi însine, pentru a fi si a ne misca în lume, printre alții si cu alții, dar prin noi însine. Cine înțelege prin propria lui cercetare: ce sânt, cum sunt rânduite si ce vor lucrurile acestei lumi, si cine din si prin proprie vrednicie săvârseste tot ce întreprinde, acela singur, om sau popor isbuteste să devină ceeace a fost rânduit să ajungă, înlăuntrul întregului acestei lumi, dintru începutul nepătruns a tot ce-a fost să fie. Fără încordarea creatoare a sforțării proprii, viața noastră si rostul ei în lume se abat dela firea si rânduiala lor înlăuntrul rânduelii celei mari a lumii însăsi, încărcându-se astfel cu păcatul cel mai apăsător si neiertat: al rătăcirii si pierzării de sine… Pentru o nouă educație, pentru adevărata educație a societății românesti* – se pronunță în continuare autorul – *este nevoe de o nouă scoală, de o altă pregătire pentru viață, în alte instituții, străbătute de alt duh. Noua educație, legionară, se face într'o scoală nouă: scoala faptei, a luptei, a sforțării proprii… Tineretul de azi luptă, asadar. Pentru creiarea unui* nou om românesc*, dar nu în absolut si în abstract, ci omul momentului istoric de azi, omul cerut de nevoile societății românesti din vremea noastră, pentru care noul tineret are o adâncă înțelegere istorică… Noua educație e singura care poate săvârsi în sufletul românesc de azi prefacerea de care acesta are nevoe".* Tot în cuprinsul acestui număr, avându-l ca autor pe tânărul filozof Vasile Băncilă, vede lumina tiparului prima parte a expozeului privind ***"Sensul culturii si 'culturalizarea' satelor"***, stabilind ca aspect esențial *"metoda proprie de promovare"* a culturalizării în mediul enunțat si considerentele de care trebuie ținut seamă (continuat în vol. II, nr. 4 si 5, 1937); Ing. G. Nicolau-Bârlad – ***"Satul Românesc – Ce este față de ceeace poate fi"*** (fondul studiului analizează structura etnică a mediului rural, vitalitatea neamului românesc în mediul rural, nivelul de viață, posibilitățile de ridicare a acestui nivel ori cele de sistematizare rurală, pentru a reliefa doar o parte a subtitlurilor care însoțesc lucrarea, vol. I, nr. 4, 1935); Ernest Bernea – ***"Avram Iancu"***: *"Adânc prin suferință, viu prin legătura sa cu viața si oamenii, el s'a ridicat la luptă dintr'un puternic instinct si dintr'o îndreptățită nevoe de a trăi a neamului. Nimic artificial, nimic voit din prea multă socoteală, fapta sa a purces întotdeauna dintr'un ales simț al vieții si al istoriei, din ființa comunității căreia aparținea si pe care o simțea cuprinsă întreagă în sufletul său… Pentru noi numele lui Avram Iancu este întruparea unei răspântii istorice. Pomenindu-l alături de Horia si Tudor, sporim comoara sufletului nostru cu o nouă învățătură pentru îndrumarea si cresterea energiei naționale"* – încheie autorul rândurile sale (vol. I, nr. 4, 1935).

Cu vol. II, numărul 1-4, 1937, **"Rânduiala"** îsi deschide paginile cu vestea tragică si coplesitoare a morții legionarilor Moța si Marin *pe câmpiile însângerate ale Spaniei*, cărora ține să le aducă un frumos prinos de închinare si slavă: *"Un duh de jertfă si biruință a suflat peste noi. La porțile Madridului, Ion. I. Moța si Vasile Marin au căzut luptând în armatele luminii pentru sfințirea neamului întru Hristos. Ei, cei mai buni din viața tânără a acestei Țări, ei, cei mai darnici pentru*

ea! În ochii lor lumina vizionară s'a stins cuprinsă de negurile morții, topind, într'un ultim fior, chipurile dragi si icoana țării cu brazii ce urcă spre cer. Mâinile lor s'au abătut înclestându-se pe pământul rece al Spaniei îndepărtate… Ci săculețul cu țărână din țărâna Țării va fi fost singura căldură trupului lor sfâsiat. …Si inima noastră îi plânge, dar sufletul îi slăveste. Căci sufletul învață lângă ei ucenicia la o nouă viață, ale cărei orizonturi le bănuiau abia visurile noastre cele mai îndrăznețe de mărire. Ion I. Moța si Vasile Marin au murit pentru noi, pentru răscumpărarea noastră." (***"Lui Moța si Marin închinare"***). Tot în acest număr al revistei, Mihail Polihroniade semnează studiul mai larg privind ***"Politica externă a României"***, tipărit si în colecția publicației (mai apoi reeditat dealtfel în numeroase ediții si de alte edituri), studiu în care politologul legionar dezvoltă regimul alianțelor politice ale României în cadrul tratatelor politicei europene, analizează *"imperialismele existente"* de care trebuie să se țină seamă si atitudinea pe care trebuie s'o adopte România în acest context, definind trei opțiuni sau – cum se exprimă autorul – cele trei căi ce *"ne sunt deschise: a) lupta împotriva imperialismului Italian si german; b) alăturarea de Roma si Berlin; c) neutralitate"*, concluzând că *"politica externă românească… trebue să resolve două probleme esențiale: 1) în cazul unei conflagrațiuni generale să nu fie de partea învinsilor spre a îngădui pretențiunilor ungare si bulgare să se valorifice si 2) atitudinea si apărarea față de Rusia"*, opinând că *"cea mai bună soluție este neutralitatea României în orice conflict european atâta timp cât interesele ei vitale nu sunt în joc"* si evitarea *"din răsputeri"* a alianței cu Rusia comunistă. Prolific, nelipsit nici din această ediție a revistei, la apariția lucrării **"Pentru Legionari"** de C. Z. Codreanu, Ernest Bernea ține s'o prezinte în câteva rânduri cititorilor: *"Cartea Căpitanului cade despicător si drept pentru a nărui tendința sufletului românesc care rătăceste pe culmile înalte dar si uscate ale raționalismului. Această carte este deci în primul rând o carte de* ***educație intelectuală****. Din ea se desprinde limpede, pentru omul adânc văzător, ce înseamnă a gândi viu, sau mai precis, ce înseamnă* ***a gândi****. În ea găsim gândirea ca pe o funcțiune a vieții. Cuprinsul său porneste firesc ca apa unui isvor care țâsneste dintre stânci: pur si plin de darul vieții"* (art. ***"Cartea unui început de veac"***).

Numărul 5 (vol. II) al publicației tipărit la 26 Iunie 1937, la *"zece ani de Miscare Legionară"*, porneste cu articolul ***"Căpitanul întregului neam"*** pe care îl iscăleste Dumitru-Cristian Amzăr, Căpitanul pe care *"îl chiamă* ***astăzi*** *cugetul românesc de pretutindeni"*, predestinat istoriei si *"destinului românesc"*, iar Vasile Băncilă încheie ciclul său despre ***"Sensul culturii si 'culturalizarea' satelor"***, problema țărănească si remediile *"de valorificare spirituală a satelor"* prin crearea unui *"sistem de condiționări necesare"* respectându-se în primul rând viziunea țărănească fără de care *"nu poate fi destin românesc"*, Statul, viața si cultura noastră *"raportându-se în primul rând la această lume țărănească"*.

În cel de-al 8-lea caiet (vol. II, 1937), la pierderea tragică a viteazului General Cantacuzino, Ernest Bernea ne împărtăseste câteva gânduri de recunostință despre cel ce a fost ***"Generalul"*** Legiunii: *"Ceeace căpăta însă o expresie desăvârsită în ținuta interioară a acestui mare luptător*

si om, era sentimentul demnității, al mândriei si al distincției. Generalul era un aristocrat adevărat. Nu era numai un aristocrat de neam ci si unul de spirit. Felul său de a fi, stilul său de viață, erau dominate de această însusire. Întotdeauna, dar mai ales în momentele de grea încercare, el apărea ca un om ales, cu simțul tuturor nuanțelor si frumusețelor ținutei aristocrate". Tot despre legionarul general ne vorbeste si Ion Antoniu în rândurile sale intitulate ***"În cumpăna istoriei"***, ca un *"om care înțelegea să spună lucrurilor pe nume. Totdeauna categoric în atitudini – necunoscând echivocul – cu riscurile cele mai mari, niciodată nu ocolea adevărul"*. Un interesant articol semnează în acest număr Dimitrie Cuclin despre ***"Muzica românească în funcție de muzica universală"***, prin care ne defineste în primul rând *ce este* în înțelesul ei muzica, urmărind evoluția acesteia de-a rândul veacurilor si rolul ei fundamental ca *instrument* educativ, cu speranța că si muzica românească *"amplificându-se"* si *înălțându-se"* îsi va afla *"rodirea, viața si mărețul rost ce usor i se poate profeți"*.

Numărul 9-10 (vol. II, 1937) debutează cu articolul semnat de Ernest Bernea sub titlul ***"Economia Legionară sau întâietatea omului"***, preambul la un studiu de valoare iscălit de Ion Veverca despre ***"Economia Românească"***, urmat de cel al lui Ion Covrig Nonea care analizează ***"Miscarea Legionară si minoritățile"***, relație în care *"e necesară o schimbare de atitudine în sufletul minoritarilor, dirijată de dorința sinceră a colaborării cu Românii. Care, odată operată în suflete, va duce la recunoasterea drepturilor noastre de stăpâni pe destinele acestei țări, cu toate consecințele ce incumbă aceste drepturi, si fixarea adevăratei poziții a lor în angrenajul statului român"*, iar nu *"permițându-si atitudini arogante si disprețuitoare față de statul care-i găzduieste si-i hrăneste... Pentru aceasta însă,* -continuă autorul – *pentru ca să se ajungă la o asemenea răsturnare, favorabilă nouă, în mentalitatea minoritarilor, Românii, si în special conducătorii vieții românesti, trebue să dea dovadă de mult tact si simț de dreptate în raporturile cu minoritarii. Trebue să se dea dovadă de acel simț de echitate care cinsteste pe acei care îl au. Si Legiunea, prin seful ei, când si-a fixat poziția față de minoritari, a lăsat să se înțeleagă simțul de dreptate ce o animă."*

Pe lângă studiile de amploare, profunde si bine documentate din largul publicației, se desprinde si rubrica bogată de *"Însemnări"* prețioase tratând critic lucrările de stiință, filosofie, literatură, teatru, muzică, cultură si educație, si nu în ultimul rând revistele si ziarele care se conturează din peisajul timpului. Important de semnalat faptul că în colecția editurii **"Rânduiala"** au văzut lumina tiparului merituoasele studii de analize privind: *"Tineretul si politica"* (E. Bernea), *"Naționalismul Tineretului"* (D. C. Amzăr), *"Tineretul si politica externă"* (M. Polihroniade), poemul *"Țară"* de Aron Cotrus, *"Horia"* de Ion I. Ionică (ciclul *Oameni si locuri)*, *"Gânduri pentru Țară nouă" si "Cartea Căpitanilor"* (E. Bernea), *"Suflet si Gând"* (Ion Veverca), *"Din lumea legionară"* (V. P. Gârcineanu), studii omogene care *"vor putea fi consultate oricând cu real folos, ele oglindind spiritualitatea legionară în tot ce are mai dinamic si mai semnificativ"* – după cum preciza ziarul **"Cuvântul"** în nr. 27 (serie nouă) din 1940.

Ultimul număr al **"Rânduielii"** (vol. III, caetul 1, 1938) tipărit în Aprilie 1938, în plină instituire a macabrei dictaturi carliste si prigonire a Legiunii, "subțiată" de numele principalilor colaboratori care iau calea temnițelor si lagărelor nou înființate, este si ultima zvâcnire a unei publicații fecunde, dedicată de-a rândul anilor analizei problemelor românesti de la nivelul cel mai înalt al cunoasterii, rămânând până astăzi un adevărat filon orientativ de cercetare si interpretare, simbioză a laturilor complexe de spiritualitate si ideologie legionară.

> Componența **"Cercului Rânduiala"** expusă în vol. 4 (I), 1935: Dumitru C. Amzăr, Alexandru Bassarab, Vasile Băncilă, Ion Belgea, Ernest Bernea, Nicolae N. Brânzeu, Ion Conea, Mac Constantinescu, Ion Creangă, Nicolae Crisan, Constantin Floru, Puiu Gârcineanu, Liliana Grigorescu, Radu Gyr, Ion I. Ionică, Eugen I. Ionică, G. Nicolau-Bârlad, Mihail Orleanu, Valeriu Papahagi, N. M. Popp, Gheorghe Racoveanu, Victor Rădulescu-Pogoneanu, Ion Samarineanu, Emil Turdeanu, Haralambie Ungureanu.

Tipografia "BUCOVINA" I. E. Torouțiu, Bucuresti.

1)______

- ***"Tudor"***, capitol inclus în lucrarea **"Cartea Căpitanilor"** apărută în colecția "Rânduiala", alături de alte două expuneri publicate în revistă cu privire la ***"Horia"*** (Vasile Ursu Nicola, conducătorul răscoalei țărănesti din Transilvania de la 1784) si ***"Avram Iancu"***, conducătorul moților de la 1848-'49, cunoscut si sub renumele de "Craiul Munților".

2)______

- Vezi si ampla lucrare de referință a lui Ion. I. Ionică: **"Dealu Mohului. Ceremonia agrară a cununii în Țara Oltului",** Tipografia "Bucovina" I. E. Torouțiu, Bucuresti, 1943 (ediția tipărită a tezei de doctorat a autorului nostru susținută în anul 1940).

3)_______

- Se impun câteva precizări în privința lui Ion I. Ionică, mai ales că datele referente la biografia tânărului sociolog si etnolog, chiar după 1989, au omis cuprinderea apartenenței si formației sale politice, aceasta cu atât mai mult cu cât fratele său mai mare, eminentul Dr. Ing. Eugen Ionică, cade victimă a pogromului din 21-22 Septembrie 1939, când sute de legionari de pe întreg cuprinsul țării sunt asasinați în chip bestial din ordinul camarilei. Născut la Zărnesti, în 26 Iunie 1907, tânărul Ion. I. Ionică urmează scoala primară din localitate, după terminarea acesteia înscriindu-se la Liceul "Andrei Saguna" din Brasov pe care îl urmează în primii ani, mai apoi transferându-se la Liceul "Gheorghe Lazăr" din Sibiu unde se găsea ca elev fratele său mai mare, Eugen, si unde îsi termină studiile liceale în anul 1926. În toamna aceluiasi an, Ion I. Ionică devine student al Facultății de Litere si Filosofie. Interesat spre sociologie, în 1929 ia parte la cercetările monografice de la Drăgus în cadrul echipelor studențesti, cercetări pe care le va continua în cursul anilor următori si în alte zone ale țării. Se înscrie la Facultatea de Drept din Bucuresti pe care o absolvă în 1932 obținând titlul de avocat. Urmează si cursuri de pedagogie, ajungând să predea filosofie si limba română la liceul "Andrei Saguna" din Brasov unde se stabileste temporar. Călătorii de studii în Franța unde, sub tutela etnologului Marcel Mauss, se înscrie pentru susținerea doctoratului. După Ianuarie 1941 si noua prigoană antilegionară, Ion I. Ionică se refugiază în Germania. După actul trădător dela 23 August 1944, ocuparea României de către trupele bolsevice si formarea în exil a Guvernului Național dela Viena condus de Horia Sima, ocupă postul de reprezentant al acestui

Guvern în Croația (vezi C. Mohanu – *"Ion I. Ionică, elemente biografice"* în **"Dealu Mohului"**, Ed. Minerva 1996). Moare, în împrejurări încă neelucidate, încercând să treacă munții în Italia, în Decembrie 1945 sau Ianuarie 1946. Câteva consemnări pe seama acestui fapt, le găsim totusi într'unul din volumele memorialistice scrise de Horia Sima: *"Pe Ion Ionică l-am întâlnit la Innsbruck înaintea Crăciunului, tocmai când mă pregăteam să trec munții în Italia. În camera lui mobilată, am dormit câteva nopți. Cum am povestit mai înainte, cu Crivăț, Borobaru si Mailat, am trecut munții pe la pasul Brennero îndată după Crăciun. Nu stiu în ce împrejurări Ion Ionică s'a întâlnit la Innsbruck cu Ministrul Vladimir Cristi si au plănuit împreună trecerea în Italia. Din câte am aflat mai târziu, destul de vag, au dat peste o călăuză de origine croată, care si-a luat angajamentul să-i treacă în Italia, pentru o anumită sumă de bani si pentru țigări. Însoțiți de această călăuză,* - scrie în continuare Horia Sima - *au pornit peste munți în Italia, nu stiu dacă pe la Brennero sau prin altă parte, si, din acel moment, nu s'a mai stiut nimic de soarta lor. În Italia nu au ajuns niciodată si nici nu s'au aflat trupurile lor pe undeva. Probabil că au fost ucisi de călăuză, care i-a omorît pentru a-i jefui. Trupurile lor le-a azvârlit undeva într'o prăpastie si asa se explică lipsa oricărei urme de la ei"* (Horia Sima – **"Guvernul Național Român dela Viena"**, Editura "Miscării Legionare", pg. 239-240, Madrid, 1993).

◆ **"RĂCNETUL JILAVEI"** Apărută în format *samizdat* la Jilava în cursul anilor 1938-1939 sub îngrijirea lui Nicolae T. Tănase.

◆ **"RĂSCRUCE"** (revistă redactată în anul 1940 de un grup de elevi dela liceul "Dragos Vodă" din Câmpulung-Bucovina în funte cu Dumitru Leonties, *"confiscată de poliție sub teascurile tiparului"* – vezi spre lămurire articolul ***"La Răscruce de Drumuri"*** apărut în revista **"Exilul Românesc"**, Anul I, Nr. 7, Martie 1955).

◆ **"RĂSĂRIT DE SOARE"** la ființă în cursul anului 1932 la Bucuresti. Organul Frăției de Cruce din capitală.

◆ **"REDUIT"** O revistă scrisă de mână, multiplicată într'un număr restrâns de exemplare, apărută din inițiativa deținuților legionari si cuzisti închisi la Jilava în timpul prigoanei, cu circulație în cadru intern…

REVISTA DOBROGEANA
CARMEN SYLVA

◆ **"REVISTA DOBROGEANĂ"** Publicație de cultură apărută la Constanța (1936-1937). Director: Teodor Ionescu. Anul I, Nr. 1, 12 Aprilie 1936. Dintre redactorii revistei merită amintiți binecunoscuții tineri intelectuali constănțeni Ion Fățoiu, Gheorghe Butnariu, Mircea Pavelescu, Alex. Gherghel. Au mai contribuit: Radu Gyr, Mircea Eliade, Ovid Caledoniu, Horia Roman, Haralambie V. Eugeniu, Gh. Coriolan, Haig Acterian, Dragos Protopopescu, D. Stoicescu, D. Papacostea, s.a. *"Nu scrim ca să ne realizăm. Fiindcă realizarea nu este gândul pus în fața lui însus; ci gândul pus în fața faptei. Asa dar, scrim pentrucă nu putem să ne realizăm. Nu pentrucă nu vrem. Deoarece am dovedit de atâtea ori si în atâtea locuri contrariul. Nu putem, din cauza noastră mai puțin, din a altora mai mult. Ceeace, însă, putem spune cu siguranță este că revista aceasta*

va fi mai bună decât cele ce sunt acum în Dobrogea" – scria Ion Fățoiu la apariția publicației în ***Cuvântul înainte*** adresat cititorilor. *"Nimic mai la locul si timpul ei ca o revistă dobrogeană… Naționalistii au trimes însă pe pământul Dobrogei un mort: trupul brav si sfânt al lui Virgil Teodorescu. De aici, din partea aceasta a morții si jertfei tinere se zbate sângele salvat al Dobrogei. Si numai glasul lui va răspunde cum trebue glasului trădător al zimților si tocmelelor politice"* – se exprima Dragos Protopopescu în întâmpinarea sa intitulată ***"O revistă binevenită"*** (I, Nr. 1, pg. 1-2). Tot din cadrul extins al acestui număr reținem colaborarea lui Niță Mihai privind ***"Permanența românească în folklorul dobrogean"***, cea a lui Pericle Martinescu care se pronunță justificativ ***"Pentru un dobrogenism în cultură"***, motivație pe care o despleteste: *"În Dobrogea fiecare pas îți prezintă ceva nou, fiecare cărare îți spune o poveste, fiecare movilă închide în ea o legendă de aur; chiar si fiecare copac are parcă ceva de spus în singurătatea câmpului si sub soarele arzător al Dobrogei… Cred că cel mai frumos compartiment al culturii noastre de mâine l-ar putea constitui elementul dobrogean autentic desvoltat în lirică, epică si plastică, însă cu o înțelegere desăvârsită, ca o mărturie veritabilă a etnicului dobrogean…"*, concluzând: *"Nu trebue să uităm lucrul acesta, nu trebue să ne depărtăm de Dobrogea".* În numărul 2 (I) al revistei (Mai-Iunie 1936), în articolul de fond ***"O Universitate dobrogeană"***, Mircea Eliade pledează pentru înființarea unei Universități de vară, întrucât *"Dobrogea trebuie să ia cunostință de sine, si să contribuie la cultura românească prin ce are ea specific. Viața locală trebuie adusă la lumină. Si ce ar putea fi mai fertil si mai usor de realizat decât o Universitate de vară la Constanța,* - apreciază Mircea Eliade - *Universitate în care să se țină prelegeri si seminarii asupra tuturor valorilor culturale pe care le-a creat Dobrogea sau au fost cândva cunoscute în această provincie"*. Din acelasi număr al publicației, ținem să subliniem sinteza cu titlul ***"Contribuții la o eventuală istorie culturală a Dobrogei"*** purtând semnătura lui N. Marin-Dunăre[1)], tratând *"manifestările culturale din orasul Hârsova"*, parte a unui studiu mai amplu, de perspectivă, cu privire la *"Istoria culturală a Dobrogei"*. Tot din acest cuprins al numărului 2 (I), reținem si articolul bine documentat iscălit de Al. Iordan intitulat ***"Aspecte dobrogene – Medgidia"***, prezentând concis bogatul trecut istoric si demografic al orasului: *"Medgidia de azi este o continuare a unui sat întemeiat prin 1752 de către Sultanul Mahmud I... Veniți din diferite colțuri ale Europei, s'au sălăsuit în acest colț al Dobrogei, în decursul anilor: Mocani din Ardeal, Olteni din Tara Banilor, Macedoneni din Pind, Tătari din Crimeia, Bulgari si Sârbi din dreapta Dunării, Rusi din Basarabia, italieni…, Germani veniți prin 1850 pentru a alcătui colonii în Dobrogea, Greci si Armeni fugiți din Turcia…, Turci rămasi din timpul stăpânirii lor asupra Dobrogei, Țigani desprinsi din cetele nomade în decursul peregrinărilor si în fine Evrei atrasi în acest loc de afacerile negustoresti, foarte active aici chiar dela întemeierea orăselului… Puține sunt orasele din România* – ne mai spune semnatarul articolului - *care să se prezinte sub o înfățisare atât de cosmopolită ca aceia a Medgidiei"*. Din nr. 7-9, (I, 1937), semnalăm energica luare de poziție pe care o semnează Radu Gyr purtând titlul ***"Curente de avangardă în literatura română"***, prin care autorul ține să precizeze că *"falsele valori"* promovate cu

ostentație de stânga politică prin *dadaism* sau *futurism* la noi în țară, sunt un *“filon internaționalist”,* iar *“obârsia curentelor de avangardă, replantată si în literatura noastră, e o obârsie străină, ce stă – în întregime – sub rosia pecete a anarhismului”*. Acest curent avangardist – mai spune el - nu are *“nici o aderență cu sufletul creiator românesc”,* întrucât *“elementele lui structurale sunt numai acelea ale negativismului si anarhiei”*, reprezentând o invazie a *“extremismului literar”* care va dispărea prin natura lui *“efemeră si improprie sufletului estetic românesc”.* Un interesant articol semnat de Theodor Ionescu în acelasi număr al revistei, analizează ***“Condițiile de cultură românească în Dobrogea”*** cu prilejul aniversării a 60 de ani dela reanexarea provinciei, prin care face o mică introspecție în istoricul ei *cultural,* exprimându-si în acelasi timp credința că în ciuda condițiilor grele si nesatisfăcătoare de promovare, *“creația originală”* a scriitorilor dobrogeni va fi în stare *“să se integreze”* si *“să aducă un plus culturii superioare românesti…”*[2)]

Tipografia “Dobrogea Jună”, Tipografia “Modernă”, Institutul de Arte Grafice “Dacia”, Constanța.

1)______

- A mai funcționat – pentru un timp - si ca redactor responsabil al publicației…

2)______

- Ca efort de promovare, subliniem că exista deja în pregătire în anul 1937 (la sugestia lui Mircea Streinul), o *“Antologie a poeților dobrogeni”* întocmită de Ion Fățoiu si Theodor Ionescu, un fragment din acest volum fiind dealtfel cuprins chiar în nr. de mai sus al revistei (I, 7-9).

◆ **"REVISTA FUNDAȚIILOR REGALE"** Din Aprilie 1941 sub conducerea lui Dumitru Caracostea, mare simpatizant al Miscării Legionare si susținător fervent. Secretar de redacție: Ovidiu Papadima. Printre colaboratori: Vasile Voiculescu, Nicolae Davidescu, Petre P. Panaitescu, Ion Siugariu, Octav Suluțiu, Aurel Marin, Mircea Eliade si alții. Facem o simplă acoladă de specificare: **“Revista Fundațiilor Regale”**, în pofida laturei *neutre* de orientare, a găzduit si gândurile tinerei generații naționaliste în paginile sale, dovadă fiind contribuțiile celor de mai sus si cadrul de afirmare românească pe care l-au abordat si promovat.

◆ **"REVISTA MEA"** Director: scriitoarea Marta D. Rădulescu. *(Revistă literară critică si de cultură generală)*. Anul I, Nr. 1, 24 Ianuarie 1935, Cluj; frecvență lunară. Publicație de remarcabilă valoare intelectuală, **"Revista Mea"** a strâns în paginile ei nume rezonante de condeieri si îndrumători spirituali: Ion I. Moța, Prof. Dan Rădulescu, Vasile Marin, Prof. Traian Brăileanu, Dr. Ion Banea, Ion Covrig Nonea, N. N. Manolescu, M. Polihroniade, Fluor D. Rădulescu, Prof. Titus Mălai, Ion Hodos, s.a. *"Organ de luptă cu ținte lămurite din primele numere, cu obiective bine precizate, pe care nu le-a pierdut din vedere nici un moment, cu o linie dela care nu s'a abătut, scopul ei a fost să-si lămurească cititorii asupra unor mari probleme*

naționale, să contribuie la limpezirea ideilor si la conturarea cât mai precisă a marilor ținte ale naționalismului, mai cu seamă în ceeace priveste literatura, presa si economia națională" - iată scopurile dela care a pornit revista, prezentate succint de însăsi redacția publicației într'un articol de bilanț. Reținem încă de la primele numere apelurile publice ale gazetei *“pentru unificarea doctrinei si propagandei naționaliste”*, această necesitate fiind rezumată în câteva puncte constituante ale idealului național: *“asigurarea dăinuirii, a sănătății morale si fizice, a puterii si strălucirii neamului românesc”*, concluzând natural: *“cine nu crede că, pentru aceste ținte fiecare e dator să-si închine oricând orice interes, orice ambiție si chiar viața, nu este naționalist”*. Cu numărul 5 pe luna Mai, Dr. Ion Banea deschide seria de articole privitoare la ***“Generația tânără si cultul muncii”***, *“generația creatoare si constructivă”*[*)] ale cărei înfăptuiri vor rămâne *“dăltuite în piatra timpului”*. Remarcăm, pe această temă, frumosul ***“Reportaj fotografic din tabăra de muncă a Legionarilor “Totul pentru țară” dela Cluj”*** apărut în următoarea ediție a publicației, continuat apoi de *“numărul special închinat taberelor de muncă”* pe lunile Septembrie-Octombrie, cu istoricul taberelor de muncă voluntară începând de la 8 Mai 1924, la Ungheni (unde s’au lucrat 300.000 cărămizi pentru construirea Căminului Cultural Crestin din Iasi), campaniile de lucru din anii 1927-1928, 1933, 1934 si culminând cu ***“Marea campanie de lucru a anului 1935”***, prin care *“legionarii voesc să transforme țara, dela un capăt la altul, într’un imens santier”,* cu această ocazie fiind prezentate taberele din Ardeal, cele de pe plaiurile Moldovei, Basarabiei si Bucovinei, taberele de muncă din Oltenia, Muntenia si Dobrogea, al căror *“comandament”* central – spune autorul reportajului, George Beza - îl constituie ***“Tabăra dela Carmen Sylva”*** de pe malul Mării Negre condusă de însăsi Căpitanul Legiunii, Corneliu Codreanu. Reținem din contribuțiile de seamă apărute în cuprinsul gazetei: Prof. Titus Mălai – ***“Învierea lui Isus, temelia doctrinară a crestinismului”*** (I, Nr. 4); Vasile Marin – ***“Rânduri pentru Ardealul cel tânăr”*** (I, Nr. 5); Prof. Titus Mălai – ***“Naționalismul legionar, noua poruncă a vremii”*** (I, Nr. 5-6); Ion I. Moța – ***“Nesimțire?”*** (I, Nr. 6); Mihail Polihroniade – ***“Naționalismul economic”*** (I, Nr. 6) si ***“Naționalismul economic românesc”*** (I, Nr. 7-8); Prof. Traian Brăileanu – ***“Arta pentru artă…”*** (I, Nr. 7-8): *“Arta nu poate fi decât naționalistă. Dela acest adevăr trebue să pornească cei ce vor să-si dea seama de valoarea operelor contemporanilor ca opere de artă. Nu vor rămânea, credem noi, decât acele opere care exprimă ‘spiritul vremii noastre’, al zvâcnirii vieții naționale, pentru a arunca gunoaiele la o parte si a limpezi suprafața apelor românesti”* – conchide Prof. T. Brăileanu – în acest *spirit* fiind contopite *“străduințele trecutului cu aspirațiile viitorului”*; Dr. Ion Banea – ***“Este naționalismul legionar sovinist?”*** (I, Nr. 7-8); Ion Covrig Nonea – ***“Ardealul politic”*** (I, Nr. 9-10); Prof. Dan Rădulescu – ***“Dusmanul public Nr. 1 si Dusmanul public Nr. 2”*** (I, Nr. 9-10); Prof. Titus Mălai – ***“Sabia de flăcări a Arhanghelului”*** (I, Nr. 11-12) sau ***“Artă, luptă”*** iscălit de Ion I. Moța, în care fuiorul creației artistice ca

REVISTA MEA
ISRAEL LA REDACȚIE
PRINȚUL DIN KATMANDU

"frământare sufletească si zbucium pentru o înălțare spirituală" va trebui a fi unitar contopit cu *"lupta legionară"* pentru *"formarea"* si *"crearea unui spirit nou, a spiritului legionar"*. **"Revista presei"**, panopticum consacrat recenzării si promovării publicațiilor naționaliste românesti, capătă contur în decursul timpului si devine o rubrică apreciabilă, de dialogare directă, prin cronici vii si pline de interes pentru cititori. Semnează versuri: Constantin I. Goga, Marta Rădulescu, Ion Hodos, s.a.

Structura sinoptică a editării: Anul I, 1935, Nr. 1 - 12; Anul II, 1936, Nr. 1 - 5.

Tipografia "Ardealul", Cluj.

*)_____

- Vezi si capitolul *"Generația în mars spre sat"* din volumul **"Satul românesc"** de George Ciulpan. Tip. ziarului "Universul", Bucuresti, 1937.

◆ **"REVISTA VREMII"** *Socială – Literară – Polemică*. Director: Prof. Grigore Mihai Cotlaru. Apărută la Galați. Printre colaboratori: Mihail Manoilescu, Prof. Ioan St. Botez si alții (în coloanele acestei gazete, numărul apărut la 3 Februarie 1924, Mihail Manoilescu publică în extenso articolul-brosură intitulat: ***"Orientări pentru azi si pentru mâine"*** destinat studențimii naționaliste. Vezi, în acelasi cadru si spirit: *"Generația nouă si Politica veche"*, Serviciul Propagandei Legionare, Bucuresti, 1936).

Structura sinoptică a editării: Anul I, 1934/35, Nr. 1-20; Anul II, 1935/36, Nr. 1-20; Anul III, 1936/37, Nr. 1-6, Sept. '36 – Feb. '37.

Tip. "Arta Grafică", Galați.

◆ **"R O D"** Revistă fondată în colaborare de Ioan I. Mirea si alți literați legionari din Exil.

◆ **"ROMÂNIA"** *("Organul Românilor din Argentina").* Din Decembrie 1950, *"Tribuna Românilor din America Latină*" (Mensaje los Latinos de Oriente a los Latinos de America), mai apoi ca *"Foaie românească independentă").* Director: Alexandru Mateescu (Frâncu). Redactor si Administrator: J. N. Manzatti. Anul I, Nr. 1, Aprile, 1949, Buenos Aires, Argentina. S'au numărat printre semnatarii revistei: Vasile Posteucă, J. N. Manzatti, Vintilă Horia, Alexandru Frâncu, Stan Ionescu, Stefan Toculescu, Arhiducesa Ileana, s.a. Rubrici consacrate: **Informații din Țară**, **Revista Presei**, **Românii în Lume**, **Cartea Românească în Lume**, **Românii în America Latină** (cuprinzând stiri variate despre evenimentele din coloniile românesti, conferințe si comunicări ale reprezentanților români de frunte din Argentina, Chile, Brazilia si alte țări ale continentului

ROMANIA
Foaie romaneasca independenta
Tot ce-i romanesc e al nostru!

sud-american), **"România" râde** - din scrisorile hazliului Gâgă sub îngrijirea lui J. N. Manzatti (vezi *"Gâgă la Bolsevisti"*, *"Gâgă despre Coreea"*, (Gâgă) *"Despre Iegipteni"*, s.a.)

◆ **"ROMÂNIA CRESTINĂ"** *("Organ al Sindicatului Ziaristilor Crestini din Basarabia")*. Complementar, cu precizarea că este: *"Tribună de Luptă Naționalistă – Crestină"* si *"Apare sub conducerea unui Comitet"*. De la Nr. 9, 15 Iulie 1935, ca Director nominal: Sergiu Florescu (Presedintele Sindicatului). Anul I, Nr. 1, 24 Martie 1935, Chisinău. Inițial cu apariție la fiecare 10 zile, mai apoi bilunară, iar de la 1 Oct. 1935 săptămânală, cu un tiraj de 11.000 exemplare. De la Nr. 13 (I), 15 Septembrie: "*Tribună de Luptă Naționalistă - Crestină",* iar de la Nr. 16 (I), 17 Octombrie, cu adaosul în subtitlu de *"Tribună Independentă de Luptă Naționalistă – Crestină"*.

"Ajutați-ne, frați români, să mergem înainte – scrie încă dela primele rânduri Sergiu Florescu: *să realizăm acea unitate românească, care să ne dea dreptul să spunem că* ***România este Românească si Crestină!****"*. *"În jurul acestui steag* - subliniază la rândul său Sindicatul Ziaristilor Crestini din Basarabia în apelul din prima pagină adresat cititorilor - *chemăm pe oricine care a pronunțat primul cuvânt 'mamă' în limba românească si s'a botezat în credința Dumnezeului străbunilor nostri, care până astăzi au rămas păstrători credinciosi ai sufletului, limbei, datinelor, idealului si credinței noastre curat românesti" (****"Ce vrem?"****).*

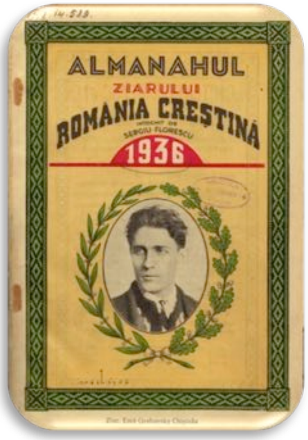
Redactori: Cicerone Mucenic, Dr. Ion Cantacuzino, Nicolae Rosu, C-tin Gane, Nicu Iancu-Păltinisanu, Prof. Sima Simulescu, Traian Cotigă, Sergiu Florescu (pseud. Sergiu Delanistru, S. Croncănel, Omul Verde, S. F. Bucovineanu, Țepelus ?), Leon Bossie, Col. Ion Diaconescu, Viorel D. Trifa (membru activ al "Sindicatului ziaristilor din Basarabia", delegat să reprezinte ziarul în tot Ardealul), Sergiu Rosca, Gh. Al. Arghiropol (Pres. Centrului Studențesc Chisinău), C-tin I. Goga, Valeriu Cârdu, V. P. Gârcineanu, Gh. I. Dimitriu, Radu Gyr, Nicolae Totu, Fluor Dan Rădulescu, C-tin Pârlea, Vasile Teodorescu, Pr. Emilian Cucuetu, Octavian Cerchez, cum si numerosi corespondenți la scară națională. În cadru propriu, *Biblioteca* si *Editura Ziarului "România Crestină"* conduse de Sergiu Florescu, în care s'au publicat mai multe brosuri de cunoastere destinate publicului sau tineretului legionar din Basarabia (vezi, spre exemplu, **"Îndreptar juridic pentru legionari"**, 1935 – mai târziu reprodus si în nr. 50 al ziarului din Ianuarie 1938, **"Acțiunile subversive ale evreilor din România"** sau **"Rolul evreilor în Revoluția Rusă"** din acelasi an întocmite de Sergiu Florescu, chiar dacă nu toate au purtat antetul propriu al editurii), s.a.

"Dacă ***Revista Mea*** *este cea mai bună revistă de doctrină legionară,* ***România Creştină*** *este cea mai curajoasă, cea mai citită şi răspândită, cea mai bine redactată şi cea mai bine informată tribună independentă de luptă naționalistă-crestină…"* – opina Filotea Dumbrava în *"Bibilografia publicațiilor periodice"* apărută în revista *feminină* **"Flori de crin"** condusă de preotul unit Teofil A. Bălibanu din Simleul-Silvaniei (V, Nr. 4, Aprilie 1936).

Interzis de cenzură*) la 3 Mai 1936, ziarul reuseste să revină în arena luptei – urmare a

numeroaselor apeluri de legalizare – abia la 12 Septembrie 1937 când suspendarea lui este revocată, purtând de-acum subtitlul de *"tribună naționalistă scrisă cu duh legionar".*

"După doi ani de nedreaptă suspendare, - scria ziarul **"Omul Nou"** din Brăila – *săptămânalul **"România Crestină"** al neobositului român si publicist Sergiu Florescu – a reapărut. Foaia aceasta are mulți adversari si tot atâți prieteni. Primul număr, apărut după abuziva suspendare, condensat, grav, viu, verde si bogat, este o desăvârsire. Urăm, camaradului Sergiu Florescu, biruință în lupta grea pe care a pornit-o în Basarabia, pentru învierea românismului"* – mai ținea să sublinieze în salutul său de întâmpinare Stere Mihalexe, directorul ziarului brăilean.

Sinoptica editării: Anul I, 1935, Nr. 1-25; Anul II, 1936, Nr. 26-43; Anul III, 1937, Nr. 44-59; Anul IV, 1938, Nr. 60-65.

"Tiparul Moldovenesc", Tipografia "Presa Bună" si Tipografia "Uniunii Clericilor Ortodocsi din Basarabia" – Chisinău.

A se vedea si ***"Almanahul ziarului România Crestină - 1936"*** întocmit de Sergiu Florescu, cu numeroase imagini din taberele legionare de muncă din Basarabia si din alte părți ale țării, apărut la zincografia "Emil Grabovsky" din Chisinău, 1935.

*)______

- Vezi si anunțul din nr. 15 (I, pg. 4, 10 Octombrie 1935) intitulat **"Operația cenzurii"**, care înstiințează următoarele: *"Cititorii si colaboratorii ziarului nostru sunt rugați să ne scuze că anumite articole nu au înțelesul cuvenit. Aceasta nu e vina noastră, ci a* cenzurii *care ne 'operează' fără milă"*. Este de fapt începutul unei cenzuri acerbe, manifestată la final prin însăsi interzicerea publicației. În nr. 16 al ziarului (I) din 17 Oct. 1935, adresându-se la rubrica de corespondență a redacției din ultima pagină unui legionar care îsi exprima dorința de colaborare (Al. Aldea-Fruntas din Craiova), redacția ținea să-l avertizeze: *"Puteți trimite articole de educație legionară. Evitați a scrie 'Căpitan' sau 'Legionar', nu ne permite cenzura"*. Cum vom observa în continuare (sau chiar în numărul amintit mai sus), editorialul ziarului sub titlul ***"Anarhie național-țărănistă"*** va fi *forfecat* în cel mai grosolan mod cu putință, devenind completamente ilizibil. Pe seama acestei stări reprobabile va scrie Constantin I. Goga în ediția următoare a publicației, în articolul din prima pagină pe care-l intitulează ***"Cuvântul care înspăimântă"*** (I, Nr. 17, 27 Oct. 1935), în care îsi exprimă indignarea si biciuieste exercitarea arbitrară a cenzurii: *"Cuvântul care înspăimântă... Zămislit a fost în sufletul oastei verzi. Strigat a fost prin tulnicile sufletului, de purtătorii crezurilor sfinte. Dăruit a fost unui **fiu al codrului**, care pe culmea vremii, ca feții din povesti s'a ridicat... Cuvântul care înspăimântă dusmanii, e cuvântul pe care noi n'avem voie să-l strigăm... Harapnicul stăpânirii se va înfăsura după trupul celui care va cuteza să-l spună iobagului român... Cuvântul care înspăimântă pe hingherii naționalismului trebuie scos din inimi si spânzurat la intrarea cluburilor liberale, ca trofeu al 'marilor' victorii politicianiste. O lume întreagă de saltimbanci se războieste cu un cuvânt... Numele Conducătorului ....* (cenzurat – N.N. Legiunii) *spuneți-l în soaptă, în tăcere de cămin, în umbra de icoană, în fața altarului, pe uliți de sate pustii, sub cetini de codrii... Când*

nu mai aveți putere, lăsați-l cu jurământ celor din jur, ca să-l strige mai departe…”, încheind cu îndrăzneală si sarcasm plin de subînțeles: *“Trăiască cine stim noi!... Trăiască cel pe care noi îl iubim!... Trăiască România pe care noi o dorim!...”.* Cenzura nu se va limita în viitor doar la cele două cuvinte amintite mai sus, ci va folosi un întreg arsenal de pretexte pentru suprimarea oricăror opinii ce ar fi lezat asa zisa “ordine de stat”.

◆ **"ROMÂNIA DE AZI"** *(Organ naționalist de sinteză politică, economică si culturală).* Fondator: Gh. Negrescu. Director: Ion N. Diaconescu. Bucuresti. Prima serie a ziarului apare în cuprinsul anilor '30 (Anul I, Nr. 1, 1934). Reapare în toamna anului 1940, *Serie Nouă* (Anul VII, Nr. 1-7). Dintre colaboratori: A. Nechifor, Emanuel Copacianu, Ilie Boca, C. Ionescu, Radu Anghelescu, s.a.

◆ **"ROMÂNIA EROICĂ"** *(Revistă pentru promovarea Românismului).* Director: I. Colfescu-Delaturda. Anul I, Nr. 1, Mai 1937, Cluj. *“Gândul nostru se îndreaptă spre aceia care, în decursul timpurilor si până astăzi, în diferite ramuri de activitate, au înțeles să trăiască si să moară pentru idealul lor, pentru făurirea neamului acestuia, spre eroii si martirii din toate timpurile, mari ctitori ai neamului lor. Omagiu si recunostință vesnică! Jertfa lor nu a rămas fără roade…”* – se spune în primul număr al publicației, în angajamentul pe care si-l asumă cu privire la linia viitoare de conduită pentru care militează, cu scopul definit de a înmulți *“armata luptătorilor, pentru sacrificiu si eroism…, izvor care să alimenteze curentul de regenerare… cu un singur ideal, care să le rezume pe toate: neamul si devenirea lui istorică în complexul popoarelor lumii”*. Din acest număr de debut remarcăm contribuțiile pe care le semnează: Prof. Dan Rădulescu – ***“Problemele economice si spiritualitatea naționalistă”***; Horia Stanca – ***“1848 – un moment pierdut pentru înstăpânirea românismului în Ardeal”***; Marta D. Rădulescu – ***“Bunea Vătămanul”*** (fragmente din romanul istoric **“Frații de Cruce”**); Stefan Metes – ***“Secuii nu sunt Unguri (Datoria statului român față de Secui”)***; I. Colfescu-Delaturda – ***“Între noi si Unguri, răspuns Contelui Bethlen”***; At. Motogna – ***“Spre o nouă lume”***; St. Penes – ***“Ne lipseste clasa de mijloc”***.

Strămutată la Bucuresti după dureroasa cedare a Ardealului în toamna anului 1940, revista își reia apariția. Semnează, după această dată printre alții: Prințesa Alexandrina Gr. Cantacuzino[1)], "Cridim" (Christea N. Dimitrescu), Elena Farago, Ioan Al. Bran, Elena Bacalogu. Semnalăm: Ion Colfescu-Delaturda[2)] – ***“Să readucem femeia la cămin”*** (VI, Nr. 9, Ian. 1943); sub aceiasi semnătură: ***“Fondul spiritual al actualului război”*** sau *prefața* lămuritoare la cel de-al treilea volum de articole publicat în acelasi an de autor sub titlul **“Rasa în geniul ei – Misionarismul românesc în Noua Europă”** (VI, Nr. 10-11, Feb.-Martie 1943); **Cronici** bogate despre **Cărți**, **Reviste**; treceri în revistă ale presei românesti de interes.

Tipografia “Cărților Bisericesti”; Tip. “Rotativa”, Tip. “Independența”; Tip. “Excelsior”, Institutul de Arte Grafice; Tip. “Bucovina”, I. E. Torouțiu, Bucuresti; Imprimeriile “Informația Zilei”, Bucuresti.

1)______
- Presedinta Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române.

2)______
- A mai semnat si cu pseudonimele “Flavius”, “Italicus”, s.a.

◆ **"ROMANIAN SOURCES”** *(Published by the University of Pittsburgh Libraries and the American Romanian Institute for Research, Inc.)*. Director: John Halmaghi. Editori asistenți: Leila W. Jamison (University of Pittsburgh Libraries) si Hazel Johnson (University of Pittsburgh). Apariție semi-anuală. Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1975, Pittsburgh. Sub auspiciile Universității din Pittsburgh, Pennsylvania. Colaborări diverse: Vintilă Horia, Ronald H. Linden, Basil Munteanu, Alex. F.C. Webster (vezi cronica acestuia pe marginea cărții **“Religion and Politics: Bishop Valerian Trifa and His Times”** de Gerald J. Bobango, Vol. 7-8, 1981-1982) Ultimul număr tipărit: Anul XI-XII, 1985 – 1986.

◆ **"ROMANICA"** Revistă de specialitate fondată de Prof. univ. Dumitru Găzdaru, La Plata, Argentina (1968-1973). Colaborator central: Eugen Lozovan. Semnalăm, în special, prezentările cunoscutelor personalități academice ale exilului românesc pe care le face Prof. Dumitru Găzdaru începând cu primul număr al publicației, între acestea, ca debut, numărându-se Prof. Eugen Lozovan, urmând cele asupra Prof. Eugen Coseriu si Mircea Eliade din nr. 2 (1969), sau a unor binecunoscute figuri de renumiți cercetători străini cum ar fi Prof. Hans Flasche si Prof. Giuseppe Francescato făcute tot în acelasi număr, ori cea a Prof. Manuel Alvar din ediția anului 1970. În cadrul conceptual de manifestare al revistei, reținem câteva din studiile semnate de directorul ei în parcursul anilor: ***“Supuesio privilegia del acusativo latino en la declinaeian romanica occidental”***, ***“Formacion del plural en espagnol”***, ***“Eminescu y Odobescu en la onomastica de los uscocos”***, ***“Perduracion del Genilvio-Dalivo femenino singular en la Latinidad Oriental”***, ***“Centenario de la Filologia Portughesa, Dos cartas ineditas de Adolfo Coelho”***, ***“Coincidencia italiano-bizantina entre dos temas del folklore poetico”*** sau ***“Replica a una nota critica”*** în numărul întâi al publicației, ***“Los latinos de Oriente en monumentos literarios e historicos de la Edad Media”*** din numărul 2, 1968, ***“La Lengua y el origen etnico del Vaivoda moldavo Vasile Lupu”***, ***“Antiguas referencias sobre el dialect istro-rumano”***, ***“El adverbio arcaico ‘Y’ en el lenguaje gauchesco”***, ***“Gazda ‘kerosene’ en rumano? El patronimica Ga’daru”*** în numărul 4 din 1971.

◆ **"ROSU, GALBEN SI ALBASTRU"** *Buletin de informare al românilor din Austria*. Editor: Cpt. Ion V. Emilian. Co-editor (dela Nr. 3, Noembrie 1948): Mircea Dimitriu. Anul I, Nr. 1, 1 August 1948, Salzburg, Austria. Sunt consemnate patru numere ale revistei în format mimeografiat, la

redactarea ei contribuind printre alții: Vasile Crețu, Ion Bozosan, Traian Borobaru, Vasile Mailat, Mircea Bărbulescu, Ion Zimmermann, Spiridon Neață, Mihail Giurea.

S)

◆ **"SĂMĂNATORUL"** Revistă legionară apărută la Giurgiu în cursul anului 1933.

◆ **"SÂNZANA"** *(politică, socială, literară, culturală).* Director: Constantin Gane. Anul I, Nr. 1, 1 Octombrie (?) 1937, Bucuresti. Hebdomadar. Colaborări semnificative: Aron Cotrus, Mihail Polihroniade (pseud. Paul Mihail), Valeriu Cârdu, Mircea Eliade, Radu Gyr, Ion Diaconescu, Nicolae Totu, prof. Sima Simulescu, N. I. Lazăr, Radu Budisteanu, Petru Vignoli, R. Bogdan, Codin Lăzărescu, V. A. Beldiman, s.a. De înaltă valență spirituală, *"cu un bogat material literar făurit de talentul lui C. Gane"*[1)] (cum o prezenta ziarul **"Cuvântul"**, *serie nouă,* în nr. 27 din 1940), revista este totusi nevoită să își înceteze apariția la începutul anului 1938, circumstanță a înăspririlor totalitare instituite si a recrudescenței anti-legionare. Rubrici animate: **"Un tăciune si-un cărbune"**, **"Una caldă alta rece"**, s.a. În ultimul număr tipărit din data de 29 Ianuarie 1938, (16), este demn de semnalat articolul cu titlul ***"Libertate si creație în literatura legionară"*** pe care îl semnează Mircea Eliade, preocupat de importanța elementelor valorice transformatoare de definire a tinerilor scriitori legionari[2)], în care departajează si analizează calitatea *scriitorului bun* vis-à-vis de condiția militantă a *scriitorului legionar*, la final încheindu-si rândurile astfel: *"...Unii dintre scriitorii legionari au ajuns la maturitate si au realizat opere într'adevăr de seamă. Să nu ne facem iluzii însă asupra numărului imens de poeți si prozatori legionari. Ei sunt încă departe de a fi numiți scriitori. Atâta timp cât pana lor este instrument de luptă – prin gazete si reviste – nu le putem cere să scrie capodopere. Lupta cere alte calități decât cele necesare marilor creații literare. În lupta ta se cere să dovedesti o înaltă viață spirituală, curaj, informație si putere de muncă.*

Se schimbă însă lucrurile când scrisul tău nu mai e născut din luptă – ci din contemplație. Talentul si geniul (sau spuneți-le cum voiți) sunt, aici, hotărâtoare si dacă nu ai nici una, nici alta – poți evoca oricâți eroi si voievozi, poți chema toți codrii lui Stefan cel Mare în pagina ta, poți mărturisi cele mai bune intenții patriotice si legionare – nu esti, totusi, <u>un bun scriitor</u>".

✜ ***Structura sinoptică a editării***: Anul I, 1937/1938, Nr. 1-16.

Tipografia "IMPRIMERIA", Bucuresti.

1)______

- Merită cercetată contribuția scriitorului C-tin Gane si în *foaia săptămânală naționalistă* **"Linia Dreaptă"** (1936-1937) al cărei director literar a fost, în special istorisirile apărute în fascicole despre ***"Domnița Alexandrina Ghica si Contele d'Antraigues",*** editate de altfel în volumul cu acelasi titlu tipărit la Ed. "Universul", 1937.

2)______

- Vezi si afirmația pe care o făcea publică Valeriu Cârdu cu privire la slova legionară în revista **"Cuvântul Nou"** (Anul I, Nr. 8 - 9, 28 Iunie 1936), adresându-se la *Posta Redacției* poetului C. Pârlea, căruia îi scria:

***“Duhul nou al poeziei legionare”** nu l-am publicat deocamdată. Crede-mă, chestiunea aceasta e o problemă destul de grea. Orice afirmație trebue cântărită. Si nu putem spune că simbolismul este precursor al poeziei legionare. Pentrucă poezia legionară, cred eu, începe – când va începe, pentrucă n’a prea început – fără a se lega de directivele altei scoale. Vorbesc de poezia de factură net legionară, în toate fibrele ei, poezia legionară pură si integral, - si formă si fond, pe care n’a scris-o nimeni până azi. Suntem în faza căutării. Nu e suficient să scrii cuvântul ‘verde’ sau ‘legionar’ si să te pretinzi poet legionar. Poezia legionară este trăire până la consumare; necontenită ardere pe rugul acestor credințe, despărțire de toată lumea cealaltă. Dacă poți trăi acest peisagiu de vis, al statului legionar, dacă esti capabil să întrezăresti viața legionară, si pastelul si idila si balada si poemul, atunci, însfârsit, ai trăit poezia legionară. Va rămâne încă un lucru: tălmăcirea gândului în slovă. Si slova va trebui să fie, deasemeni, legionară…”*

◆ **"SCORPIONUL LEGIONAR”** Anul I, Nr. 1, 1952, Buenos Aires, Argentina. Ultimul număr al publicației: 11 (II), 1953.

◆ **"SCRISORI DIN SPANIA"** Anul I, 1950, sub conducerea poetului Horia Stamatu; după numai 4 numere, publicația îsi sistează existența la 13 Iulie 1951.

◆ **"SCRISORI LEGIONARE"** Director: Stan M. Popescu (alias Ovidiu Găină). Anul I, Nr. 1, Martie 1980, Buenos Aires, Argentina. Apariție lunară. Norme de etică legionară, îndrumări, mărturii, s.a. Colaborări: Gabriel Bălănescu, Iulia Carâp, Petru Musetescu, Cornel Safta, s.a. Ultimul număr al revistei: (II), Nr. 9, Sept. 1981.

◆ **"SEMNE"** *(revistă de gândire, artă si literatură*). Director: Octavian Buhociu (1961-1963), Paris, Franța. Au semnat: Nicolae Petra, Traian Cosmandin, Nicolae Caranica, C-tin Noica (text inedit – ***“Fenomenologia Spiritului”*** de G.W.F. Hegel, în Nr. 9-10, Dec. 1961, tipărit în întregime ca lucrare în primăvara anului 1962), Victor Bunea, Dumitru Bacu, Ion Țolescu, Vasile Posteucă, Al. P. Silistreanu, Nicolae Novac, s.a. Ultimul număr al publicației: 6 (III), 1963.

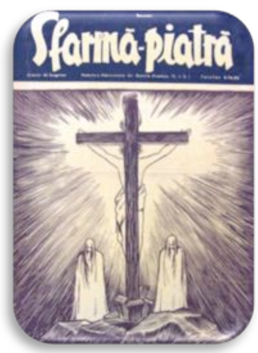

◆ **"SENTINELA"** *(“În slujba luptei de eliberare”*). Anul I, Nr. 1, Iunie, 1960, Munchen, Germania. Redactor responsabil si editor-proprietar: Traian Golea. Apare lunar până în anul 1963. Printre colaboratori: Horia Sima.

Tipografia "Vestitorii", Munchen.

◆ **"SFARMĂ - PIATRĂ"** Revistă fondată de Nichifor Crainic si Alexandru Gregorian în anul 1935 la Bucuresti. Director: Al. Gregorian. Din 1938: N. Crainic, apoi Ion Gregorian în 1940. Anul I, Nr. 1, Joi 14 Noembrie 1935. In editorialul primului număr apărut, este expusă linia de conduită a publicației care *"se subjugă de bună voie prințului vremii noastre: naționalismul",*

fiind *"cuget drept în brațul drept".* În urma repetatelor insuccese de a relansa ziarul **"Calendarul"** (asupra căruia autoritățile mențineau interdicția de publicare încă de la finele lunii Decembrie 1933), în toamna anului 1935 N. Crainic hotărăste împreună cu Al. Gregorian înființarea unei reviste care să continuie ideile ziarului prohibit, dar si ca o ediție politică paralelă cu misiunea revistei **"Gândirea"** al cărei animator era, cu țelul determinat de *"a ține sus steagul ideii de misiune românească"*, de promovare si de apărare a naționalismului românesc. **"Sfarmă Piatră"** apare, în contextul unei drepte politice fărâmițate în diverse facțiuni, în mijlocul unor politicieni decrepiți, ostili *noii generații,* sub *tirania democrației jefuitoare* si a unei campanii fără precedent a stângii în frunte cu ziarele "Adevărul", "Lupta", "Aurora", "Facla", "Cuvântul liber" si "Dimineața". *"Rolul lui "Sfarmă Piatră" în Miscarea naționalistă îl va arăta istoricul de mâine al acestei revoluții care se înfăptueste năpraznic sub ochii nostri. Ce a însemnat si cât a influențat scrisul lui, cum au luminat ideile de aici drumul către zările de peruzea ale României Noi, renunțările, jertfele si credințele noastre, toate aceste scări de flăcări si de mătase pe care "Sfarmă Piatră" le-a întins din inima sa, generos, lui Făt-Frumos – Naționalismului - către înaltul destinului românesc, le vom vedea mai bine Mâine, când se va risipi pâcla patimilor şi când biruința finală ne va întoarce pe toți, nostalgic şi împăcați, în pelerinaj de reculegere peste ani, peste începuturi. O pană de cronicar va caligrafia atunci nepărtinitoare ispràvile generației care este astăzi tânără. Timpul îi va împleti altițele baladei din arniciul de aur al legendei. Copiii vor învăța din cărți cum s'a zidit voluntar în temelia neamului leatul iluminat al lui Ionel Moța"* – scria Al. Gregorian în articolul intitulat ***"Încă un an de luptă"*** din nr. 108 (IV) de la 2 Ianuarie 1938. "*Când cuvântul ne-a fost ciontit de foarfecă, am recurs la caricatură, la linia subțire si tăioasă a desenului care amuză si dizolvă"* – scria tot el în cuprinsul articolului. Au colaborat la această impunătoare si prețioasă revistă naționalistă de apărare a intereselor românesti: Dragos Protopopescu, Toma Vlădescu, Dan Botta, Niță Mihai, Gr. Popa, Pan M. Vizirescu, Octavian Neamțu, Florin Becescu, Axente Sever Popovici, Radu Gyr, Vintilă Horia, Al. Gregorian, S. Dimancea, Emil Cioran, Ovidiu Papadima, Septimiu Sever, Septimiu Bucur, Nicolae Crevedia, Nicolae Rosu, Octav Suluțiu, Ion Siugariu, A. Dragos (grafică), Ovid Caledoniu, Valeriu Bora (versuri), Gabriel Bălănescu si mulți, mulți alții. Național - crestină - legionară.

Tipografia ziarului "UNIVERSUL", Atelierele "IMPRIMERIA", "TIPARUL ROMÂNESC", Imprimeriile "FRĂȚIA ROMÂNEASCĂ", Bucuresti.

◆ **"SFINȚII ARHANGHELI"** *(Revistă de Spiritualitate Ortodoxă)* Director: Pr. Vasile Boldeanu. Secretar de redacție: Titus Bărbulescu. Anul I, 1960, Paris. Si-au adus aportul, printre alții: Ionuț

Jivan, Ion Țolescu, Ion Miloaie, Dumitru Bacu, Ieromonahul Dometrie Trihenea, I. G. Dimitriu, Gh. Bumbesti si alții.

◆ **"SPADA"***)* Ziar de atitudine apărut la Focsani în cursul anilor ’20, continuat mai apoi de revista *“Pământul Strămosesc”* editată la Iasi în 1927, ca organ oficial al **Legiunii “Arhanghelul Mihail”** nou înființate.

*)_____

- Inițial sub titlul “**LANCEA**”, *“organul Ligei Apărării Național Crestine – Secția Putna”*. Anul I, Nr. 1, Focsani, 1925. Dela numărul 24, anul II, 1926 si în continuarea anului III, 1927, până la numărul 9, după desprinderea din LANC a viitorilor conducători fondatori ai Legiunii, sub numele de **“SPADA”**.

◆ **"SPIRITUL VREMII"** Anul I, Nr. 1, Octombrie 1934 (Băneasa, Teleorman).

◆ **“STEAUA POLARĂ”** Anul I, Nr. 1, 1999, Constanța. Dintre colaboratori: Rodica Andreica, s.a.

◆ **"STRĂJERUL"** *(organ al naționalismului integral).* Directori: Victor Corbuț si Iosif Bozântan. Redactor responsabil: Nistor Boita. Anul I, Nr. 1, Decembrie 1934. A apărut la Oradea (Nr. 1 - 10) până în cursul anului 1935. Colaborări: Dr. Ion Banea, Pr. Teofan Herbeiu, s.a.

Tipografia “Diocezianã”, Oradea.

"De neclintită si limpede orientare, "Străjerul" e un model de gazetă naționalistă regională" - opina scriitoarea Marta Rădulescu într'o recenzie a presei legionare din **"Revista Mea"** dela Cluj.

◆ **"STRAJA NEAMULUI"** - Glasul celor ce strigă sub cătusele vremii. *(Organ al Legiunii "Arhanghelul Mihail" din jud. Tutova si Tecuci).* Începând cu numărul 5*: "Organul Grupărei Politice "Corneliu Zelea Codreanu" din Județul Tutova")*. Anul I, Nr. 1, 8 Noembrie 1930, Bârlad. Bilunar, apoi lunar. Apare sub direcția lui Corneliu Zelea Codreanu. Redactor responsabil: D. Popescu (seful organizației “Gărzii de Fier” din Tutova, de la Nr. 9, II, 1932), devenit Director al publicației (la 1 Octombrie 1932, II, Nr. 10). Semnează: Traian Brăileanu, D. Popescu, Lascăr Popescu, Ioan Antoniu, A. Vântu, Viorica Lăzărescu, înv. D-tru D. Chiriac, D. Arges, Ion Tască, Dr. Gh. N. Berdan, Ion Th. Anton, Const. G. Vrabie, Ion Z. Codreanu, Stefan Cosma, Nicolae Totu, s.a.

STRAJA NEAMULUI

Tipografia "LEGIONARĂ", Iasi.

◆ **"STUDII ISTORICE ROMÂNESTI - BULETIN"** (buletinul editurii cu titlul omonim sub conducerea lui Traian Golea)[*)]. Vol. I, Nr. 1-6, 1995, Hallandale, Florida; Vol. II, Nr. 1-6, 1996; Vol. III, Nr. 1-6, 1997. Colaborări: Stan M. Popescu, Moise Crețu, Nicolae Niță, s.a. Din studiile publicate: ***"Noua ordine mondială"*** (Vol. I, Nr. 1); ***"Guvernul din umbră"*** (Vol. I, Nr. 1, 1995); ***"Democrația de tip occidental"*** (Vol. I, Nr. 1); ***"Terorism în Statele Unite"*** (Vol. I, Nr. 2, 1995); ***"Ura de rasă si lupta de clasă"*** (Vol. I, Nr. 2, 1995); ***"Promotorii comunismului"*** (Vol. I, Nr. 3, 1995); ***"Teroristii si guvernul"*** (Vol. I, Nr. 3, 1995); ***"Legenda perestroicii"*** (Vol. I, Nr. 3, 1995); ***"Sistemul monetar"*** (Vol. I, Nr. 4, 1995); ***"Națiunea, religia si Noua Ordine Mondială"*** (Vol. I, Nr. 4, 1995); ***"Terorismul si antisemitismul"*** (Vol. I, Nr. 4, 1995); ***"Socialismul nostru cel de toate zilele"*** (Vol. I, Nr. 5, 1995); ***"Nu toți americanii dorm"*** (Vol. I, Nr. 5, 1995); ***"Hillary Clinton, IPS si terorismul marxist"*** (Vol. I, Nr. 6, 1995); ***"Bill Clinton si Karl Marx"*** (Vol. I, Nr. 6, 1995); ***"Autenticitate istorică"*** (Vol. III, Nr. 1, 1997); ***"Planul"*** (Vol. III, Nr. 5, 1997), pentru a enumera doar câteva din zecile de titluri apărute în numerele buletinului.

STUDII ISTORICE ROMÂNEŞTI
BULETIN
Volumul 1, Numărul 3, 1995
În acest număr: Pag.
Legenda perestroicii 1
Promotorii comunismului 42
Despre pământ şi sănătate 47
Şcoala 49
Newt Gingrich - conservator? 54
Teroriştii şi guvernul 58
Diverse 63

*)_____

- Parte a lucrărilor tipărite în colecția **Studiilor Istorice Românesti** pot fi accesate la adresa: http://www.miscarea.net/studii-istorice.htm

◆ **"SVASTICA"** Apariție săptămânală. Anul I, Nr. 1, 1926, Iasi. Începând cu numărul 4, sub numele de **"Svastica Iasului"**, ca *"Organ al Asociației Studenților Crestini"*. *"Inginerul Gh. Clime, fost conducător al partidului Totul pentru Țară, înființase în capitala Moldovei ziarul Svastica Iasului. Prezența lui, de om care se învrednicise de marea încredere a Căpitanului la direcția acestei gazete, a fost un puternic stimulent pentru tinerii legionari"* **("Cuvântul"**, 9 Nov. 1940). Ultima editare, numărul 20 (Anul II, 1927), când din cauza condițiilor financiare precare si a greutăților materiale, este obligat să-si sisteze apariția.

Tipografia "Viața Românească", s.a.

T)

◆ **"TIMPUL EMINESCIAN"** Anul I, Nr. 1, 1930 Cernăuți. *"Apare în fiecare Duminică"*. Director: Constantin Cehan-Racoviță. Dela numărul 75, Anul III, 1932, cu subtitlul: *"Ziar pentru Bucovina, Basarabia si Moldova"*. Începând cu numărul 173, Anul VII, 1936, *"Organ de luptă națională si crestină. Ziar săptămânal pentru Bucovina, Basarabia si Moldova"*. Din 1940, gazeta este strămutată la Bucuresti după ocuparea Bucovinei de sovietici.

◆ **"TIMPUL NOU"** *"Organ al naționalismului integral"*. Director: Ion Foti. Săptămânal.

Structura sinoptică a editării: Anul I, Nr. 1 – 10, 1933, Bucuresti.

Tip. I. N. Copuzeanu, Bucuresti.

◆ **"TINERIMEA CRESTINĂ"** *(Revistă ortodoxă de educație religioasă-morală)*. Anul I, Nr. 1, Ianuarie 1931, Bucuresti. Apare lunar sub conducerea lui Haralambie Rovența si Mihail Bulacu. Secretar general al revistei: Florian M. Gâldău (dela nr. 6/7, II, 1932). Secretari de redacție: D. Fecioru (nr. 1-10, V, 1935) si P. F. Alexandru (dela nr. 11, V, 1935 si în continuare). Diagrama numerelor editate: Anul I, 1931, Nr. 1-9 / Anul II, 1932, Nr. 1-7 / Anul III, 1933, Nr. 1-10 / Anul IV, 1934, Nr. 1-9 / Anul V, 1935, Nr. 1-12 / Anul VI, 1936, Nr. 1-12 / Anul VII, 1937, Nr. 1-12 / Anul VIII, 1938, Nr. 1-12.

Tipografia ziarului "Universul", Bucuresti.

◆ **"TRIBUNA GRANIȚEI"** Anul I, Nr. 1, 1934, Caransebes, *"sub îngrijirea unui comitet"*. Redactor responsabil: Romulus Costescu. Apariție lunară. *"Se remarcă printre alți colaboratori condeiul legionarului Horia Sima"* care, (după cum se exprimă ziarul ***"Cuvântul"*** în articolul purtând titlul ***"Momente din Istoria presei Legionare"*** - Anul XVII, Serie Nouă, Nr. 27, 9 Noembrie 1940) *"cu o siguranță invulnerabilă a expresiei, stăpân pe cuvântul gândit, articolele lui tratează cu deosebire probleme culturale si teologice".*

Tiparul Tipografiei Diocezane (1934-1936); de la numărul 3, Anul III, 1936 si în continuare până la numărul ultim, 4, Anul V, 1938, când este sistat, la Tipografia "Corvin", Lugoj.

◆ **"TROIȚA"** (1) Director fondator: Ion Hodos. Anul I, Nr. 1, Noembrie 1937. Bilunar. Revistă literară. Contribuții: Nicolae Totu, Radu Gyr, Valeriu Cârdu, George Musceleanu, Ion Băleanu, M. Matei, Traian Grecu, Bănică Dobre, Gabriel Bălănescu, Virgil Carianopol, I. Tărbescu, s.a. Dispare (se pare), după numărul 2 din acelasi an.

Tipografia: Institutul de Arte Grafice "A.B.C.", Bucuresti.

◆ **"TROIȚA"** (2) *Foaie de mărturisire ortodoxă si românească*. Redactor: Pr. Nicolae T. Tănase. Apărută în Decembrie 1952 în Toronto, Canada, si-a continuat existența până în anul 1983 când redactorul ei, Pr. Nicolae Tănase, îsi pierde viața într'un teribil accident de automobil[*)]. În Decembrie 1982, cu apariția numărului 100, sub titlul comemorativ intitulat ***"30 de ani de luptă"***, Pr. Nicolae Tănase ținea să prezinte condițiile si împrejurările debutului revistei: *"Tipărită în aceleasi modeste condiții ca si cea de astăzi, 'Troița' a străbătut greutăți materiale - câteodată le credeam de neînvins -, clipe de desnădejde, cu entuziasmul de multe ori la zero, dar NICIODATĂ credința în CEL DE SUS nu m'a părăsit si o încăpățânare de catâr Ialomițean m'a făcut să persist, să persist,*

să continui… Unii colaboratori ne-au părăsit trecând la cele vesnice sau plecând în alte orase si țări, alții au refăcut rândurile, LINIA DE CONDUITĂ A RĂMAS ACEIASI: mărturisirea credinței noastre strămosesti si a românismului în lumea pribegiei românesti… 'TROȚA' a apărut odată pe lună, alteori mai rar, înlocuită fiind de 'Bănatu-i Fruncea' 97 de numere; 'Îngerasul' pentru copii; 'Luminița' pentru tineret; 'Gura Lumii' de harță si humor; 'Sf. Gheorghe' buletin parohial 98 numere. În ele LINIA 'TROIȚEI' s'a oglindit si se oglindeste…".

Dintre colaboratori: Vasile Posteucă, Nicolae Novac, N. Iliescu, Ion Popinceanu, Maria Ionescu, Sebastien Manea (grafică), George Bălasu, Ion Ion, Oliviu Beldeanu, s.a.

*)_____

- Vezi ***"Cazul părintelui Tănase – Un asasinat moral"*** apărut în revista **"Libertatea"**, New York (Anul II, Nr. 22-23, Mai-Iunie 1984).

◆ **"TULNICUL MOȚILOR"** *(organ al Frăției de Cruce din Țara Moților)*. Anul I, Nr. 1, 4 Iunie 1933, Cluj. Apariție săptămânală, sub conducerea unui comitet. Redactor responsabil: Avram N. Bodea. Semnează în paginile revistei: Iustin Iliesu, Valer Cârdu, Emil Bulbuc, Stefan Paul, Nicolae V. Iliesiu, Virgil Sortan, Traian Magier, Tiberiu Rebreanu, s.a. Ultimul număr apărut la 10 Decembrie 1933.

◆ **"ȚARA SI EXILUL"** (*Curier Informativ al Miscării Legionare*) Director: Gheorghe Costea. Anul I, Nr. 1, 1 Noembrie 1964, Madrid. Una dintre publicațiile cele mai însemnate apărute în lumea Exilului la care Comandantul Miscării Legionare, Horia Sima, si-a adus aportul masiv, **"ȚARA SI EXILUL"** constituie un tezaur inegalabil în date de interes major, referitoare atât la sfera Exilului cât si la cea din Țară. Primul număr al publicației debutează dealtfel cu un amplu interviu al lui Horia Sima din 6 Oct. 1964 pe seama evenimentelor din țară ("amnistierea" si "eliberarea" ultimilor deținuți politici din închisori, presupusa desprindere de Moscova a guvernului comunist dela Bucuresti), cadrul internațional în care aceste evenimente aveau loc, fiind precizat punctul de vedere al Miscării Legionare în lumina celor analizate, punct care nu a fost dezmințit de evenimentele ulterioare. Cu numărul 8 dela 1 Iunie 1965 sub titlul ***"Mari existențe legionare"***, Prof. Horia Sima inaugurează seria de evocări a unor strălucite personalități legionare, precizând încă de la început: *"Cu aceste evocări, urmărim două scopuri: să arătăm ce transformări profunde poate să provoace în sufletul omenesc miscarea legionară, iar, în al doilea rând, de a lămuri rolul acestor oameni excepționali în istoria Legiunii. Unii au marcat cu personalitatea lor un moment hotărîtor din trecutul nostru, alții au salvat miscarea dintr'o situație dificilă, alții au creat o stare de spirit, care s'a perpetuat si a dat roade, iar alții, în sfârsit, au statuat un exemplu cutremurator de ținută legionară"*. Sunt frumos înfățisate figurile ***Prof. Nae Ionescu*** (I,

ȚARA SI EXILUL
CURIER INFORMATIV AL MISCĂRII LEGIONARE
SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ

Nr. 8, Iunie 1965), ***Sterie Ciumetti*** (I, Nr. 9, Iulie 1965), ***Generalul Cantacuzino-Grănicerul*** (I, Nr. 10, August 1965), ***Corneliu Georgescu*** (I, Nr. 11, Sept. 1965), ***Generalul Petrovicescu*** (II, Nr. 1-2, Nov.-Dec. 1966), ***Vasile Marin*** (II, Nr. 4, Feb. 1966), ***Traian Brăileanu*** (II, Nr. 11, Sept. 1966), ***Ion I. Moța*** (III, Nr. 7, Mai 1967), ***Părintele Ioan Moța*** (IV, Nr. 10-11, Aug.-Sept. 1968)*). Ultimul număr al publicației: 11 – 12 (Anul XVIII-XIX, 1991).

*)_____

- Accesibile la: http://www.miscarea.net/tara-si-ex-mari-existente.htm. Vezi si volumul întregit postum: "Horia Sima - *Mari Existențe Legionare*", Editura "Imago", Sibiu, 2000, cum si *"Horia Sima, opera publicistică - Antologie Legionară"* (Vol. I-VII), selectată si îngrijită de Victor Corbuț. Colecția "Omul Nou", Miami Beach, Florida, 1994.

◆ **"ȚARA SIPENIȚULUI"** *(revistă de cultură si luptă națională - organ al Societății cultural-naționale "Țara Sipenițului").* An I, Nr. 1, Iulie 1936, Cernăuți. Redacția si Administrația: Cuciurul-Mare, Hadilău, Cernăuți si Stăuceni, jud. Cernăuți, Bucovina. Apare odată la două luni. În ***"Cuvântul înainte"*** al primului număr, parafrazând îmbărbătoarele cuvinte ale părintelui naționalismului românesc, Mihail Eminescu: "*Fiți Români! Români si iar Români!",* revista se angajează să facă "*operă de românism si de afirmare a lui*", să dezbată *"problemele locale"* si să înfățiseze bogatul si inegalabilul tezaur etnografic local, *"intrând cât mai adânc în realitățile acestei regiuni"*, cu credința exprimată *"că numai cunoscându-ne pe noi însine, în adevăratele noastre realități naționale, ne putem găsi orientarea adecvată sufletului nostru si ne putem fixa stilul nostru propriu de viață"*. Redactori: Pompei Atanasiu, Cicerone Mucenic, Constantin Iacob. Printre colaboratori: Prof. Traian Brăileanu, Mircea Streinul, Vasile Posteucă, C. Loghin, Teofil Lianu, Dragos Vitencu, G. Drumur, Erast Hostiuc, Leon Țară, Const. Iacob, Liviu Rusu, Teodor Bălan, Ovidiu Țopa, Rudolf Rybiczka (gravuri), s.a. Remarcăm din primul număr al publicației: ***"Țara Sepenicului"***, un scurt si lămuritor istoric pe

care-l semnează Teodor Bălan despre această *"țară românească, creiată de Români si locuită pe vremuri de Români"* la începutul secolului al XIV-lea, de pe ale cărei meleaguri s'au ridicat Musatinii si *"o serie de ilustri bărbați, vestiți în războaie si cumpătați în timp de pace"*. ***"Românismul din nordul județului Cernăuți"*** este titlul articolului iscălit de Ovidiu Țopa, care se preocupă de *"românitatea pământului din nordul Bucovinei si despre rutenizarea Românilor din această regiune"*, luând ca bază, în special, lucrarea preotului Dimitrie Țopa *"Românismul din Nordul Bucovinei"*, acelasi autor creionând si figura marelui si dârzului Român ***"Dionisie Bejan"***, ca *"unul din cei mai de seamă clerici ai arhiepiscopiei cernăuțene"* care *"a condus timp de 30 de ani lupta pentru trezirea elementului românesc, rutenizat ca limbă, din nordul Bucovinei"*. Despre ***"Bucovinism si românism"*** scrie Mihail Cungrea, avertizând că *"elementul cel mai periculos în Bucovina sunt ucrainienii, pentrucă ei sunt agitați de un ideal național si deci*

fanatici”, adevăr puțin surprinzător, confirmat decade mai târziu prin constituirea Ucrainei si încorporarea Bucovinei în componența ei, grație si lasității conducătorilor României din acel timp care au acceptat fără nici un fel de crâcnire raptul produs. Câteva ***“Însemnări pe marginea realității”*** semnează Pompei Atanasiu care înfățisează cu durere *“nepăsarea dusă uneori până la tembelism, individualism anarhic si mai ales lipsă de constiință publică, de respect pentru bunul social”* a unora, datorate *“autorității”* puțin interesată de îndreptare, fiind ea însăsi *“surpată la temeliile ei”*. Tot din cuprinsul acestui prim număr ținem să subliniem rândurile pe care le semnează Liviu Rusu despre ***“O problemă de educație muzicală neglijată”***, educație *“care trebuie să se întemeieze pe un ethos românesc al muzicii si să pornească dela cele mai umile forme de manifestare artistică populară, dela genurile muzicale ale poporului”*, Dragos Vitencu analizează în rândurile sale raporturile de viitor dintre ***“Noi si Ucraina Mare”***,[1)] Pr. Erast Hostiuc descrie ***“Schitul Zamostea 1722 - 1783”*** de pe teritoriul satului cu acelasi nume, iar Constantin Iacob se preocupă în articolul ***“Grădini de copii”*** de *“rolul național, pe care scoala trebuie să-l aibă în Bucovina”*, el îngrijindu-se si de bogatele ***“Note Mărunte”*** dela finele publicației, alături de Mircea Streinul si Pompiliu Atanasiu care se ocupă de rubrica de ***“Cărți si Reviste”***.

Cel de-al doilea număr al revistei apărut pe lunile Septembrie - Octombrie 1936, expune în acelasi ritm elementele de cunoastere ale Țării Sipenițului, Pr. Erast Hostiuc în notele sale monografice înfățisându-ne ***“Sate si biserici din Bucovina de peste Prut”***, I. Vasilică ne prezintă câteva date ***“Din trecutul satului Răpujineț”***, iar L. Țopa descrie ***“Românismul din Nordul Bucovinei”***, din lucrarea *“Românismul în regiunea dintre Prut si Nistru din fosta Bucovină”*[2)] a lui Dimitrie Țopa. Despre ***“Secolul unității naționale”*** vorbeste L. Țară, care decalează în expunerea sa trei momente distinctive care au dus la destrămarea spiritului secolului al nouăsprezecelea: în primul rând *“concepția determinismului economic”*, excrescența *“spiritului raționalist”*, cel de-al doilea moment *“războiul mondial ca prilej de mari experiențe psihologice, politice si spirituale”*, iar cel de-al treilea provenit din *“criza morală si economică”* de după război. Autorul, purcede să ne prezinte caracteristica *“noii asezări de lucruri, cea din secolul al XX-lea”*: *“Secolul unității nationale,* – spune el – *însemnează asezarea fiecărui popor la locul său cu demnitate si prestigiu, printr’o ordonată si autoritară manifestare a fiecărui stat. Autoritară, întrucât apărarea a ceeace ți-i mai drag, aceea ce-ți dă un rost în lume, însemnează angajare solemnă pe viață si pe moarte”,* adăugând că *“nimic nu ne îngăduie poziția de indiferență, de asteptare… România* – mai spune el - *n’a intrat încă în secolul unității naționale. Toate manifestarile ei de fond, viața culturală superioară, academică, elanul tineretului, situația economică precară, în sfârsit, ca o umbră ce torturează, starea morală decăzută, toate, duc spre o profundă schimbare”,* sunt tot atâtea motive de îndeplinire: *“Este timpul suprem să păsim spre înfăptuirea unui Stat românesc puternic si temut, ridicat pe o solidaritate indestructibilă, creatoare de valori culturale superioare!”.* Tot în această ediție, Cicerone Mucenic publică nuvela cu titlul ***“Mitul”***, iar Mircea Streinul nuvela ***“Singurătate”*** pe care o dedică preotului C.

R. Crisan, sunt publicate versuri semnate de George Drumur, Teofil Lianu, Octav Sargețiu, Neculai Pavel, Marin Dogaru, George Chlopină si Mircea Streinul. Pompei Atanasiu reia sub titlul ***“Pe marginea scoalei primare din Bucovina”*** problema scolii românesti din această provincie dezbătută si de Constantin Iacob în numărul anterior al publicației, ocupându-se si de rubrica ***“Note Mărunte”*** împreună cu ultimul menționat mai sus, C. Iacob. ***“Cărți si Reviste”***, interesanta rubrică îngrijită de-acum în cea mai mare parte de Mircea Streinul, aduce frumoase elogii presei naționaliste si românesti, accentuând importanța si valoarea ei culturală, ia atitudine si se războieste cu cea de stânga gen *“Cuvântul liber”* care – asa cum cum ne explică autorul – *“si-a încheiat apariția ca revistă socială, literară etc. Reapare, însă, ca monitor pentru Moscova si serveste la împachetatul galosilor lui Blumenfeld”*, considerându-le din această perspectivă, ca ziare sau *“reviste complet inutile si pe care nici un Român n’ar trebui să le citească”*.

Numărul 3 al publicației din Noembrie – Decembrie 1936, porneste cu un important studiu al Prof. Traian Brăileanu intitulat ***“Cheia de boltă pentru o filosofie a comunității românesti”***, în care este amplificată necesitatea unei filosofii proprii naționalismului românesc, si *“fiecare Român în luptă pentru salvarea comunității românesti trebue să-si facă examenul de constiință, să reflecteze asupra lumii si vieții si să-si dea seama de rolul său în comunitatea de care e legat. Dela constiința proprie trebue să pornesc, căci ea îmi pune întrebări, ea mă îndeamnă să mă consider ca ceva unic în lume, ca valoare absolută si* scop suprem*, toate celelalte nefiind decât* mijloace *pentru desăvârsirea personalității si libertății mele”*. Câteva precizări deosebit de importante face C. Loghin în articolul ***“Jurnalisti bucovineni”***, din care aflăm că *“cea dintâi publicație românească cu caracter periodic a fost scrisă de un bucovinean, Toader Racocea; fiu de răzesi din Carapciu pe Ceremus, lansează încă în anul 1817 o ‘înstiințare pentru gazete românesti’, anunțând că vrea să publice un ziar cu stiri din diferite țări si ‘cu toate învățăturile tălmăcite pe românie, începând dela gramatică până la teologie’. Si de fapt această publicație sub numele de* Crestomatec Românesc *a si apărut în anul 1820, deci cu aproape un deceniu înainte de* Curierul Românesc *a lui Heliade Rădulescu si* Albina Românească *a lui Asachi, pe care le considerăm ca cele dintâi ziare românesti”*. Autorul parcurge cadrul de evoluție al presei românesti din Bucovina, însemnătatea ei în viața Românilor din această provincie căzută sub monarhia austriacă si eforturile susținute ale jurnalistilor bucovineni cum ar fi Iraclie Porumbescu, cei trei frați Hurmuzachi, Ir. Porumbescu sau Aron Pumnul, si până la cei din urmă, înainte de primul război mondial: Pr. C. Morariu, Pr. Atanasie Gherman, Iorgu Toma, Prof. G. Tofan sau Prof. I. Grămadă. ***“Fântâna cu pandur”*** se numeste frumoasa baladă pe care o semnează Radu Gyr în acest număr al publicației, alături de versurile lui Aurel Marin dedicate *“prietenului Mircea Streinul”* intitulate ***“Scrisoarea din munți”***, Yvonne Rossignon cu ***“Matinală”***, Paul I. Pătrascu, ***“Sufletul”***, sau fragmentul din ***“Cântecul de durere si bucurie al***

aurului sub mâinile mesterului", versuri pe care Mircea Streinul le dedică *"Domnului Dr. N. Rosu"*. ***"Sub spânzurătoare"*** este titlul emoționantei povestiri al cărei autor este Mircea Streinul, eroul dramei fiind Ion Aluion[3)], tânărul de *"cin'sprezece anisori"*: *"Băiatul sughița si tot da din mâinile, care îi atârnau ca niste cioturi. Fu împins sub spânzurătoare si Schachmann îi rupse gulerul cămăsii. – L-au sfărmat în bătaie păgânii… - Ssst! – si iar amuțiră oamenii de frica wachmeisterului, care dăduse ordin să se 'noade lațul… Wachmeisterul dispuse să se pună lațul. Un cersitor, ales pentru funcția de călău, se conformă… Ion Aluion nu era vinovat, asa că preotul crezu de cuviință să nu se roage pentru iertarea copilului… Rana de sub fruntea lui Ion se deschide de tot la punerea streangului. Sângele curge peste cămasă. Trandafirii rosii ai vieții înfloresc sub spânzurătoarea asta si sub cerul, pe care pluteste soarele de argint, lunecător peste vesnicii albastre. Băiatul este urcat pe scăunel. Vrea să țipe, însă mândria îl împiedică. Lacrimile i se revarsă de sub pleoape. 'Dar dece plâng? Dece nu mă stăpânesc?' E cu totul linistit. Cer mult deasupra. Oamenii aici. 'Dumnezeu, acolo sus'. Sapte jandarmi. Honig plânge. Paraschiva, Părintele Avacum, părintele Gavriil, domnul director Ioniță Nimeni. Dreher se strâmbă. 'Cum tac…' O babă îsi face cruce. 'Mâne ar fi trebuit să mă duc în câmp…' Mâne… Un zâmbet îl luminează. 'Mama, unde-i mama?' Îl dor picioarele. Îi vine să se lase jos… Să se lase jos… 'Nu! Căci asta ar însemna să-mi iau singur viața…' Honig îsi sterge lacrimile… Soarele îi arde fruntea, amorțindu-i-o plăcut… I se face cald. Uitând că mâinile i's legate, vrea să-si usuce fruntea. Sgomotele au murit. Par'c'a dat o apă mâloasă peste ele, stingându-le. Asteptarea nu va mai dura mult… Acuma? Acuma?... 'Dreher face semn… Face semn… Face semn…' - O ! Ooo… 'Sângele… sângele… strânge-al naibei… Oamenii… oamenii… Nu doare… nu doare… moartea nu doare… Dar s'a rupt ceva… s'a rupt…' Dealurile, oamenii, cerul – totul s'a prăbusit. Limba lui Ion atârnă. Ochiul cel sănătos îi iese din orbită. Mâinile i se chircesc, ca arse. 'Moartea nu doare… acuma lesin… acuma… a…' Dreher se agită: - Gata ? – Păi deabia a'nceput să moară, - se răsteste un om de lângă dânsul. Tăcere. Toți asteaptă. Părintele Avacum si părintele Gavriil se roagă în gând. Sătenii, unul câte unul, îsi ridică pălăria…"* ***"Cartea Legionarilor"*** se intitulează rândurile pe care le semnează Pompei Atanasiu despre lucrarea nou apărută **"Pentru Legionari"** al cărei autor este Corneliu Zelea Codreanu, *"o carte de iluminație lăuntrică"*, din care răzbate *"o credință asa de sinceră, încât te simți miscat, răscolit până'n adâncul sufletului"*. Se continuă si în această ediție despre ***"Românismul din Nordul Bucovinei"***, iar Ovid Țopa se ocupă de ***"Notele Mărunte"***, în care vorbeste despre noile statute ale societății Mazililor si Răzesilor moldoveni din Cernăuți, despre comemorarea prof. univ. Ioan al lui Gheorghe Sbiera, *"vrednicul Român care a fost si profesorul lui Mihai Eminescu"* (la 20 de ani dela moartea lui), urmat de Constantin Iacob si Vasile Posteucă, cel din urmă despre sărbătorirea zilei de **"10 Decembrie"** pe care a făcut-o studențimea cernăuțeană, într'o atmosferă de mare entuziasm si simțire românească. ***"Cronice"***-le, sub semnătura lui Mircea Streinul, mult mai substanțiale de această dată, alături de rubrica ***"Reviste si Ziare"***, pe care o co-semnează împreună cu Cicerone Mucenic si Leon Țopa, întregesc bogat conținutul acestei ediții a publicației. În cadru simplu, de

apreciere, este prezentată succinct presa naționalistă si românească: **“Gând Românesc”** (Cluj), **“Pagini Literare”** (Turda), **“Orientări”** (Moinesti), **“Brațul de fier”** (Focsani), **“Libertatea”** (Orăstie), **“Glasul Strămosesc”** (Cluj), **“Ogorul”** si altele. Ritmul accelerant al presei comuniste care ia proporții de-a dreptul neîngăduite publicând volume de maculatură insalubră, asa cum este cazul lui N. D. Cocea, nu scapă atenției lui Mircea Streinul: *“Am citit de curând “Nea Nae”, de N. D. Cocea. N’am văzut ceva mai scârbos, mai libidinos, mai bestial si mai vinovat ca manualul de pervertiri al canaliei N. D. Cocea, care ar trebui, să înfunde pe viață puscăria… Porcina “Nea Nae” trebuie arsă, iar editorul ei, jidovul Ocneanu dela “Alcaly” dat în judecată pentru atentat la bunele moravuri”*. Tot pe terenul desțelenirii, Mircea Streinul ia atitudine hotărîtă față de cei pervertiți în *“haznalele comunistofile”*, cum ar fi *“cocina jidovească si agramată, care e “Rampa” incultului Scarlat Froda”*, în care *“se bălăceste, pe lângă diversi Andrei-Tudori cu beslag pe creieri, individul Vlaicu Bârna”*, care *“îsi permite să-l înjure pe George Drumur”*, merituosul poet bucovinean. Desigur, V. B. este unul si acelasi care, peste ani, devenea simbrias al proletcultismului comunist…

Ultimul număr al revistei (II, Nr. 1-2, Ianuarie - Aprilie 1937), închinat în parte jertfei mărețe dela Majadahonda a legionarilor Ion I. Moța si Vasile Marin, cuprinde două articole de reflexie semnate de Ion I. Moța: ***“Binefacerea învierii”*** si ***“Esențialul”*** (reproduse din volumul **“Cranii de lemn”** de Ion I. Moța), iar Cicerone Mucenic ține să sublinieze însemnătatea jertfei celor doi eroi pentru întreaga generație naționalistă în articolul ***“Pământ si cer”***: *“Sufletul vostru a ridicat un curcubeu din câmpul dela Majadahonda si până la vetrele noastre si pe scările lui voi vă plimbați ca niste arhangheli ai mântuirii omenesti… Crucea jertfei voastre ne-a răscolit tina ce începe a crăpa. Si când lujerul verde al sufletului va iesi din ea, voi vă veți scoborî pe treptele cele mai de jos ale curcubeului si’n cântările de biruință ale Neamului, ne veți binecuvânta. Ajutați-ne si nouă să purcedem în legendă, Ionel Moța si Vasile Marin.”* Tot despre taina sacrificiului de la Majadahonda se exprimă si Pompei Atanasiu în rândurile pe care le intitulează ***“Cavalerii Crucii”***, iar Prof. Traian Brăileanu, într’un studiu intitulat ***“În căutarea sufletului”***, tratează filosofic problema *“Eului propriu”* în care explică despre nevoia de reformare în gândire, într’un nou cadru psihologic, accentuat esențial pe *“amplificarea Eului”* de substanță spirituală, iar nu materială, înțelegându-se că *“ea nu poate fi”*, si nu trebuie a fi doar *“o psihologie experimentală”*. Din ansamblul de reprezentanți ai filozofiei moderne, autorul se opreste cu precădere la Pascal, singurul *“reprezentant autentic”* care *“ne-ar fi dat cheia pentru constituirea unei adevărate psihologii, a unei stiințe a sufletului cu metode de cercetare potrivite obiectului”*, si se pronunță că *“mostenirea lui Descartes apasă încă greu asupra stiinței moderne”*, ducând direct la materialism *“prin neglijarea”* în interpretare si a *“substanței spirituale”*. *“Cunoasterea spiritului e cel puțin tot asa de necesară ca si cea a materiei. Noi pretindem să demonstrăm că e mai necesară, deoarece fără de ea cunoasterea materiei rămâne fără înțeles, iar, în aplicațiunile practice, ea devine primejdioasă, amenințând să ucidă în noi spiritul, să ne arunce în beznă si pieire eternă. Trebue să pornim în căutarea si*

cunoasterea lui Dumnezeu. Iar începutul drumului este în noi însine, în cunoasterea Eului, în încercarea de a desprinde ceea ce e spririt în noi, de ceea ce aparține naturii, materiei. Dumnezeu e în afară de noi si mai presus de noi… Noi vom încerca să găsim elemente pe care ne putem sprijini pentru a urca spre cunoasterea Eului si de aci spre cunoasterea lui Dumnezeu, a spiritului pur” – încheie rândurile sale Prof. Traian Brăileanu. Alte articole de relevanță semnează Prof. Nae Ionescu, care trage un semnal de alarmă sub titlul ***“Primejdia celor de pe urmă”,*** avertisment de prezervare a naționalismului autentic *“care – dialectic sau prin simpla afirmație a faptei – a isbutit să se formuleze”,* dar a cărui izbândă este *“foarte primejduită”*, primejdia venind de la *“calitatea noilor aderențe”*, explicând necesitatea identificării si trierii lor (publicat si în **“Iconar”**, I, Nr. 4, 1935), C. Narly vorbeste ***“Despre valorare”***, *funcțiile valorării*, *valorizarea conformistă*, *conformismul social* etc.*,* Pr. Erast Hostiuc prezintă în continuare cea de-a doua parte a studiului său despre ***“Sate si Biserici din Bucovina de peste Prut”***, Vasile Posteucă explică despre ***“Ion Creangă în rumânism”***, ale cărui slove *“vibrează la unison cu sufletul rumânesc”* (cu ocazia împlinirii a o sută de ani dela nasterea sa), iar C. Loghin se opreste asupra *relației* dintre ***“N. Iorga si Bucovina”***, descriind eforturile si activitatea profesorului în sprijinul realipirii Țării de Sus, reflectate prin scrierile si operele acestuia, *meritele* sale fiind *incontestabile “în pregătirea spiritelor pentru Unirea Bucovinei cu România”* – după cum se exprimă autorul la finele articolului.

Un proiectat număr (5), având colaborarea lui Nicolae Totu, Ion Băleanu, George Drumur, Gh. Antonovici si Vasile I. Posteucă, aflat *“sub tipar”* (cel puțin asa ne informează Mircea Streinul în ziarul **“Buna Vestire”** cu Nr. 150 din 27 Aug. 1937), n’a mai reusit să apară de sub teascuri[4)], încheindu-se astfel si ciclul de existență al acestei reviste importante în cadrul cultural de manifestare a Bucovinei.

Tipografia “Mitropolitul Silvestru” – Cernăuți.

1)_____

- În cadru suplimentar, vezi si lucrarea aceluiasi autor cu titlul **“Când dai nas lui Ivan… - Mic tratat despre ucrainomanie”**. Editura “Societății Mazililor si Răzăsilor Bucovineni”, Cernăuți, 1934. Tipografia “Mitropolitul Silvestru”.

2)_____

- Preotul Dimitrie Țopa: **“Românismul în regiunea dintre Prut si Nistru din fosta Bucovină”**. Cernăuți, 1927. Editura “Casei Scoalelor”, Bucuresti, 1928. Tipografia “Ion C. Văcărescu”.

3)_____

- Vezi si romanul cu acelasi titlu apărut în anul 1938 la Editura “Mitropolitul Silvestru” din Cernăuți (lucrare aflată în pregătire încă de la finele anului 1936, anunțată în coloanele revistei sub titlul ***“Luptă împotriva visului”***).

4)_____

- Câteva luni mai târziu, conform unei mențiuni pe care o semnează tot M. Streinul în ziarul "Buna Vestire", (I), Nr. 235 din 7 Decembrie 1937, aflăm: *"Țara Sipenițului si-a amânat apariția, aceasta pentrucă d. Pompei Atanasiu a fost eliminat din învățământ pentru… activitate subversivă (datorită d-lui P. Atanasiu* – continuă nota – *s'a renovat complet o scoală primară…)!"*

UNIVERSUL LITERAR

◆ **"UNIVERSUL LITERAR"** Săptămânal. Au semnat în paginile ziarului: Luca Dumitrescu, Ernest Bernea, Radu Gyr, Mircea Streinul, Costin I. Murgescu, Ion Frunzetti, C-tin Fântâneru, Anisoara Odeanu (pseudonimul Doinei Peteanu), Ion A. Bucur, Mihai Niculescu, Victor Popescu, Constantin Noica, s.a. Ilustrații, gravuri: St. Voinescu. In vremurile de prigoană anti-legionară, când presa legionară a fost pusă în afara legii si redusă la tăcere, foarte mulți scriitori si jurnalisti legionari si-au găsit adăpost în coloanele acestui săptămânal literar, reusind să se afirme în continuare.

V)

◆ **"VĂCĂRESTI LEGIONAR"** Apare în mai multe numere sub formă de manuscris în incinta închisorii Văcăresti, sub redacția unui grup de legionari deținuți aici. În toamna anului 1940, la 29 Noembrie, se asociază sub egida săptămânalului **"13 Jilava"**.

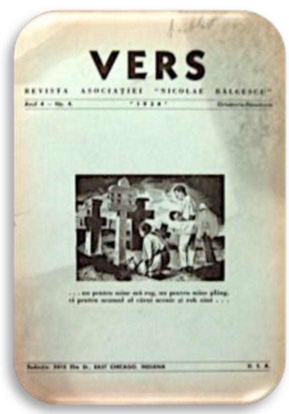
◆ **"VATRA"** (*foaie românească de opinie si informație*) Director: Petre Vălimareanu. Anul I, Nr. 1, 1 Ianuarie 1951, Roma. Colaborări: Nicolae Seitan, Mircea Popescu (alias Dragos Măgureanu, Adrian Popa – vezi rubricile din corpul revistei: "Cronica pesimistului" si "Semnalări"), Petre Vălimăreanu (alias Radu Cornățeanu, Bucur Calangiu, Petre Musceleanu, Valeriu Petrescu etc.), N. Iliescu, s.a. Din păcate, atitudinea constant negativistă a publicației, exprimată prin atacuri succesive la adresa conducerii legionare, luările de poziție, tribulațiile, încercările de polemică si diatribele acesteia îndreptate asupra multor români contribuabili la cauza românească si anticomunistă, au stirbit din prestigiul revistei. "Victime" ale acestor atacuri de compromitere si descalificare (cele mai multe cu caracter personal), *sugestionate* (ca să nu spunem altfel) sunt, rând pe rând, fie Horia Sima sau Vasile Iasinschi, fie Valerian Trifa, Faust Brădescu, Vasile Posteucă, Vintilă Mihăilescu ori Vasile Boldeanu, pentru a aminti numai o parte dintre ei. Încercările repetate de tensionare a relațiilor dintre "simisti" si "mexicani" (o practică exprimată constant de-a lungul anilor sub aripa unei pretinse *independențe*), alături de vehiculările pe marginea unui asa zis "dosar al rusinii", sunt numai o parte din isprăvile si "realizările" *Vetrei* lui Petre Vălimăreanu. În cadru pozitiv, ***"Calendarul Național"*** din coloanele revistei, cuprinzând numeroase si importante date de interes istoric.

VATRA

Din Ianuarie 1963, cu sediul stabil la Freiburg, în Germania. Dispare în Iunie 1994…

◆ **"VATRĂ DE ȚARĂ"** Anul I, Nr. 1, Decembrie 1940, Turda. Director: Prof. Vasile Hanu. Gazetă săptămânală. Angajată să slăvească *“Faptele plăcute lui Dumnezeu si folositoare Neamului”* – după cum scria revista **“Înălțarea”** din 4 Ian. 1941 (I, Nr. 2) în anunțul de prezentare – gazeta *“promite ca să-si îndeplinească cu prisosință rostul ei, în acest colț de graniță vremelnică”*. La rândul său, ziarul **“Cuvântul”** cu Nr. 81 din 6 Ianuarie 1941 (XVIII), ținea să menționeze cititorilor săi importanța gazetei transilvane si să comenteze: *“Ziarul **Vatra de Țară** dela Turda, în numărul dela 24 Decembrie 1940 semnalează activitatea legionară a sectorului Dealul Negru. Munca legionarilor pentru opera de utilitate publică s’a desfăsurat în santiere, cariere de piatră, păduri si chiar în gospodăria rurală. Directorul ziarului, d. Vasile Hanu, scrie un articol intitulat* Crăciun în furtună*, din care desprindem această îmbărbătare pentru Românii aflați sub dominația maghiară: “Dar peste voi, frați de dincolo de Feleac, au mai trecut furtuni. Cea de acuma este una din lanțul de nenorociri care s’au abătut din plin peste neamul nostru timp de două mii de ani. Si oricâte au fost nenorocirile, am stat pe loc, dârzi si neînfricați. Credem tare că veți trece biruitori, desi cu trupul plin de răni, peste această grea încercare. Si că dusmanul milenar va obosi lovind, dar voi veți rămânea, neclintiți pe pământul părinților vostri”. Păstrând cumpăna dreaptă a expresiei* – continuă ziarul rândurile sale -, *în slova d-lui Vasile Hanu se întrevede tainica înțelegere a oamenilor de acelas sânge înfrățită prin stăpânirea milenară a pământului, prin rasă si prin istorie”*. Contribuții: Vasile Hanu (prefect legionar al județului), Maniu Gavril, Veturia Modran, s.a.

◆ **"VERS"** Director: Nicolae Novac. Anul I, Nr. 1-2, 1951, Rastatt-Baden, Germania. *“Paginile acestei publicații* – se spune în **Cuvântul de început** – *sunt consacrate în primul rând comorilor literaturii noastre si pe cât posibil, literaturii universale. Ele vor să fie puntea de unire, pe un alt tărâm decât cel obisnuit. Si dacă Dumnezeu ne va ajuta, ele tind să devie oglinda spirituală a emigrației noastre”*. Începând cu numărul 3 apare în Statele Unite, la Albany, si mai apoi în East Chicago, Indiana, drept *revista Asociației "Nicolae Bălcescu"*. Au colaborat: Vasile Posteucă, Ion Țolescu, N. S. Govora, Faust Brădescu, I. G. Dimitriu, Vintilă Horia, Mircea Popescu, Nicu Iancu-Păltinisanu, D. C. Amzăr, Toader Ioras, N. Răvaru, Claudiu Isopescu, Doru Cordun, s.a. Versuri, nuvele, cronici literare, articole politice, note diverse, revista presei din exil, s.a.

◆ **"VESTITORII"** (1) Directori: Vasile Marin si Gheorghe I. Ciorogaru. Anul I, Nr. 1, 15 Martie 1936, Bucuresti. Frecvența editării: bilunar. Argumentându-se scopul noii reviste, ni se spune încă dela început: *"Întemeiați pe rumânism, cu rădăcini adânc înfipte în glia strămosească,*

crescuți si educați în scoala jertfei, pentru noi politica este o problemă tragică... Politica noastră ia aspect de misiune si pasiunea pe care o punem în practicarea ei se apropie de sacerdotal. Din mistica naționalistă ne-am tors firul existenței si pe fundamentele rumânismului ne-am întemeiat crezul. Deaceea tot ceeace va contrazice prin fapte si idei sensul acesta de vieață pe care îl trăim, nu va găsi la noi cruțare". După patru numere de apariție, revista este suprimată brutal de cenzură, în urma câtorva articole prin care se ia apărarea miscării naționalismului românesc fiind denunțate cu hotărîre practicile puțin cavaleresti a două personagii (cu înclinații politice dubioase dealtfel), Ion Mihalache si Armand Călinescu, *"canalia"*, *"ciocoiul"* în *"toată stârpiciunea ființei lui morale si fizice".*

VESTITORII

POLITICA

CINE FACE ISTORIA ?

Reapare în *Serie Nouă* (Anul II, Nr. 1, Ianuarie, 1941) cu subtitlul *"Revistă de doctrină naționalistă"*, sub conducerea lui Alexandru Constant (ultimul număr apărut).

Contribuții: Mihail Polihroniade, Alexandru Constant (A.C.), Vasile Marin (V.M.), Ion Arcasu, Ion Mânzatu, Stefan Ion George, Vasile Christescu, Gabriel Bălănescu, Ion I. Moța, Vladimir Dumitrescu (Zyrax), Ion Victor Vojen, Iordache Nicoară, Traian Herseni, Puiu Gârcineanu, Radu Gyr, G. Racoveanu, Ion Banea, Al. Bassarab, s.a.

Tipografia "Bucovina" I. E. Torouțiu (1936); Institutul de Arte Grafice "Eminescu", Bucuresti (1941).

◆ **"VESTITORII"** (2) (serie nouă) Directori: Victor Velescu si Traian Golea. Redactor responsabil: Mircea Bărbulescu. Proprietar-editor: Sandu Marin. A apărut la Salzburg, în Austria (Decembrie 1952 – Decembrie 1953) si Munchen (August 1954 – Decembrie 1956), unde este transferat sediul redacției la începutul anului 1954. În nota explicativă, citim: *"În Martie acest an* (N.N. -1952) ***VESTITORUL*** *si-a încetat apariția. Reluăm firul întrerupt.* ***VESTITORII*** *amintesc si continuă spiritul gazetei scoasă de Vasile Marin în 1936 si sugrumată de cenzură numai după patru numere. În noua formă* ***'VESTITORII'*** *urmăreste să fie o gazetă de documentare în problemele ce se pun lumei românesti oriunde se găseste ea, în țară sau în emigrație"* (II, Nr. 5, Dec. 1952). Ultimul număr al seriei de la Salzburg apare în ediție specială, fiind dedicat în întregime ***"Procesului legionar din România"*** care a avut loc între 9 - 12 Octombrie 1953 la Bucuresti, însoțit de numeroase documente si comentarii pe marginea dezbaterilor, articole din presa exilului sau cele de circulație străină. Notăm dintre colaboratorii constanți ai publicației: Horia Sima*), Constantin Sassu (cu importante studii si analize istorice si politice), Grigore Manoilescu, Gral. Platon Chirnoagă, Ion Țolescu, Ion Protopopescu, Mircea Bărbulescu, Vasile Mailat, s.a. Articole,

VESTITORII

O NATIUNE DE OAMENI LIBERI

Cronici, Revista presei internaționale, Stiri din țară si Din lumea exilului românesc… Succint, ținem să subliniem: Horia Sima – ***“Massă si Elită”*** (II, Nr. 5, Dec. 1952); Horia Sima - ***“O națiune de oameni liberi”*** (IV, Nr. 2, Oct. 1954), General Platon Chirnoagă – ***“Însemnătatea hotărârilor dela Londra si Paris”,*** C. Sassu – ***“Un secol dela debarcarea în Crimeia”***, (IV, Nr. 2 Oct. 1954), ***“Premisele situației paradoxale din Orientul Apropiat”*** (V, Nr. 5, Apr. 1956); Horia Sima – ***“Actualitatea lui Eminescu”*** (VI, Nr. 1, Oct. 1956); Horia Sima - ***“Imponderabilele Istoriei”*** (VI, Nr. 3, Dec. 1956).

Tipografia “Vestitorii”, Munchen.

*)_______

- Vezi si lucrările în care aceste articole sunt întregite în volum, ca ***fond de permanență***: *“Horia Sima – Articole Politice, (1950-1963)”*, Colecția “Omul Nou”, Munchen, 1967 si *“Horia Sima, opera publicistică - Antologie Legionară”* (Vol. I), selectată si îngrijită de Victor Corbuț. Colecția “Omul Nou”, Miami Beach, Florida, 1994.

◆ **"VESTITORUL"** Primul număr al ziarului pe lunile Aprilie-Mai 1949, editat la Linz, Austria. Redactor responsabil si secretar al redacției: Ion V. Emilian. Sub îngrijirea unui comitet redacțional legionar compus din Virgil Velescu, Mircea Bărbulescu, Prof. Vladimir Petrovici si Mircea Dimitriu. Colaborări importante: Horia Sima, Constantin Sassu, Traian Golea, Ion Sân-Giorgiu, Victor Velescu, Ion Protopopescu, Ion Țolescu, Mircea Dimitriu, s.a. Ultimul număr al publicației (24), în Martie 1952, când are loc retragerea lui I. V. Emilian[*)] dela conducere. În cadru orientativ, câteva semnalări ce privesc importantele titluri ale articolelor publicate de Horia Sima: ***“Semnificația unei jertfe”*** (Feb. 1950), ***“Ofensiva dragostei”*** (Martie 1950), ***“De ziua Învierii”*** (Apr. 1950), ***“Realizări comuniste”*** (Iulie 1950) sau ***“Dimensiunea Tracă”*** (Aug. 1950), pentru a ne rezuma doar la o parte dintre ele. Reapare la Salzburg (cu o listă mărită de colaboratori si un nou cadru formativ) în Decembrie 1952, purtând titlul **“Vestitorii”**…

*)_______

- Vezi si lămurirea pe care o face în acest sens Horia Sima, în articolul care tratează *“Presa Legionară din Exil”* apărut în colecția “Omul Nou”, 1997: *“În primavara anului 1952 Căpitanul Emilian a considerat că interesele lui politice si personale sunt incompatibile cu postura de redactor al unei gazete legionare si s’a despărțit de redacție. Cum însă gazeta era înscrisă pe numele său (Dr. Emilian Ionescu, Linz) si cum de altă parte, printr’o scrisoare, a cerut în mod categoric încetarea apariției **“Vestitorului”**, organizația legionară din Austria a fost obligată să schimbe numele gazetei pentru a nu se naste confuzii si a nu crea prejudicii nici Căpitanului Emilian”*.

◆ **"VLASCA LEGIONARĂ"** (*Foaie lunară a organizației “Garda de Fier” din jud. Vlasca).* Anul I, Nr. 1, 15 Aprilie 1933, Bucuresti, *“sub conducerea unui comitet”*. Director: Prof. Vasile

Christescu. *„Pe deasupra milioanelor de gospodării care se distrug, pe deasupra milioanelor de suflete sărace care plâng, se înalță batjocoritor palatul tâlhăresc al politicianului jefuitor de țară. Cine este acesta?”* – întreba Corneliu Codreanu în apelul său intitulat ***“Români din județul Vlasca!”*** apărut în prima pagină la debutul publicației.

Semnează: Zyrax (Vladimir Dumitrescu), M. Cernea, Ion Z. Codreanu, s.a. Dispare după numai 5 numere apărute în cursul anului 1933.

Tipografia G. M. Cernica.

◆ **"VREMEA"** Director: Vladimir Donescu. Redactor-sef: Arsavir Acterian. Săptămânal. Anul I, Nr. 1, 1928, Bucuresti. După 1938 si 10 ani de apariție regulată, sub presiunea camarilei dictatoriale instituite, revista este obligată la tăcere. Revine după instaurarea Statului Național Legionar în toamna anului 1940 (Anul XII, Nr. 569). Au semnat în paginile ei, de-a lungul anilor, o întreagă pleiadă de intelectuali cunoscuți sau reprezentanți ai tinerei generații: Constantin Noica, Prof. Nae Ionescu, Mihail Polihroniade (a funcționat si ca secretar de redacție între anii 1928-1931), Radu Gyr, C. A. Donescu, Emil Botta, Mircea Eliade[1)], Haig Acterian (redactând pagina de cronici dramatice a revistei), Arsavir Acterian, Stefan Ion Gheorghe, Luca Dumitrescu, Emil Cioran, Stefan Mihail Gheorghe, Nicolae Totu, Vera N. Totu, Alexandru Bassarab (grafică), Horia Stamatu, Octav Suluțiu, Mircea Streinul, Ion Anestin (grafică), C. Delaturtucaia, Mircea Mateescu, s.a. Un număr deosebit de semnificativ este cel reunit sub ciclul **“Pătimirile Românilor – Îndelungata noastră pătimire”** (ediția de Pasti, 1938), ilustrat în fruntea paginilor cu o superbă frescă istorică realizată de pictorul Alexandru Bassarab, o adevărată introspecție în istoria zbuciumată plină de glorii si suferinți a poporului român de-a lungul veacurilor. *“Încercăm să înfățișăm icoane sfinte ale trecutului nostru, figurile mărețe ale celor ce au stiut să se jertfească pentru neam, epopeia strălucită a virtuților acestui popor… Ne împrospătăm în suflet pătimirile îndurate, întreaga jertfă a românismului, să ne cunoastem cât mai mult trecutul, pentru a trăi clipele de față cu constiința deplină a răspunderii ce apasă asupra generațiilor de azi”* - scrie V. Donescu în rândurile de început ale revistei. Subliniem din bogatul sumar al acestui număr: ***“Răstignirea românismului”*** de Stefan Mihail Lazăr, ***“Ardealul în credință si dureri”*** de I. Cristofor Dancu, ***“Sensul pătimirilor românesti”*** de Aurel Călinescu, ***“Imperialismul dac sub Burebista si Decebal”*** de Arsavir Acterian, ***“Martiriul lui Constantin Brâncoveanu”*** de Horia Stamatu, iar Prof. Nae Ionescu semnează ***“Din lupta pentru Învierea Neamului”***. În continuare, Horia I. C. Ursu înfățisează sub titlul sugestiv ***“O pagină de glorie si pătimire”*** momentele de înălțare a Voevodului Ion Vodă cel Cumplit, căderea si suferințele acestuia, Octav Suluțiu vorbeste despre ***“Pătimirile lui***

Gheorghe Sincai", Mircea Streinul prezintă ***"Bucovina în robie"***, C. A. Donescu arată despre ***"Viața de chin a Românului"***, Barbu Theodorescu explică ***"Jertfa cea mare dela Valea Albă",*** iar Constantin Noica scrie despre ***"Ce pătimeste filozoful român"***, pentru a însuma doar o parte a titlurilor desemnante din acest ciclu istoric. Rezumat tematic sub titlul "**România Eroică"**[2], numărul special apărut de Crăciun 1938, la împlinirea a douăzeci de ani dela Unirea cea Mare din 1918, răspunzând noilor agitații si uneltiri ale maghiarilor pe tema Transilvaniei, *"permanenții nostri dusmani"* care *"stau din nou cu ochii ațintiți spre pământul sfânt al nației românesti"* si *"se gândesc din nou la cotropirea pământului românesc"* după cum se exprimă Vl. Donescu, **"Vremea"** ține – pe această latură - să precizeze punctul de vedere românesc pe seama adevărului istoric, si nu numai. Scriu în acest sens: C-tin Noica – ***"Cei cari au supraviețuit Unirii"*** (considerații pe marginea aspectelor conflictuale dintre generația înfăptuitoare a întregirii si tineretul românesc, cu reprosul că vina vechii generații a fost lipsa puterii de înfăptuire în cadru colectiv si a unei *"Românii a sufletelor"*; Ion Botas – ***"Unire juridică si Unire sufletească"***; C. Delaturtucaia – ***"Cine a cucerit Ardealul?"*** (câteva amintiri din campania dezrobirii Ardealului strămosesc); C. A. Donescu – ***"Lupta pentru unirea Principatelor"***; Costin I. Murgescu – ***"O pagină eroică a Ardealului – Prefața Unirii – Procesul Memorandum-ului"*** (fiind arătate împrejurările si atmosfera în care a avut loc procesul patrioților Români, umilirile si înjosirile nedrepte aduse Memorandistilor, invectivele grobiene proferate împotriva rasei Românilor, cu câteva extrase din cuvântul final de apărare al Dr. I. Rațiu care, în vacarmul de insulte ale acuzatorilor maghiari, ținea să precizeze cu mare curaj: "*Exclusivismul de rasă a declarat războiul de exterminare limbii si națiunii noastre… Nu ne rămâne decât să denunțăm în fața întregii lumi civilizate sistemul asupritor care tinde să ne răpească ceeace un popor are mai scump: limba si naționalitatea*. ***Iată dece noi nu mai suntem acuzați, ci acuzatori****… Sunteți stăpânii persoanei noastre fizice,* – încheia doctorul Rațiu – *dar ceeace vă scapă este constiința noastră care este constiința poporului român"*); Ion Ursu – ***"Lupta Ardealului pentru intrarea României în acțiune"*** (memorii inedite, cu o trecere în revistă asupra alianțelor si înțelegerilor dinaintea primului război mondial încheiate de România); Horia I. Ursu – ***"Contribuții la marea Unire – Voluntarii Ardeleni în Italia"*** (un sumar istoric despre constituirea Legiunii Române de voluntari porniți să lupte împotriva trupelor austro-ungare la finele primului război mondial); Arsavir Acterian – ***"Cărturarii în luptă pentru Unire – Cântarea României"*** (este vorba, în prim plan, de Alexandru (Alecu) Russo si nemuritorul său poem **"Cântarea României"** care – ne spune autorul articolului - *"oglindeste toată cazna, credința si înflăcărarea ce le-au trăit Românii dealungul veacurilor de lupte pentru Unire",* o *"cutremurătoare mărturie de credință a unui român care-si iubeste cu neostoită pasiune țara",* înălțătoare "*doină si cântec de vitejie, bici de foc si cântare de biruință"*. *"Cinge-ți coapsa, țară română… si-ți întăreste inima…"* scria la finele poemului **"Cântarea României"** Alecu Russo. *"Iată* – încheie frumoasele-i rânduri Ar. Acterian - *care erau gândurile generației pasoptiste exprimate de unul din cei mai inspirați reprezentanți ai săi"*; Ion Băleanu – ***"Voevodul pătimirii, Brâncoveanu Constantin"*** (complexul

împrejurărilor morții apoteotice a Domnitorului român, *"lăsând pecete pe veacuri exemplul lui martiric pentru o credință nestrămutată")*; St. Mihail Lazăr – ***"Românii de peste hotare"*** (date statistice cuprinzând numărul celor 2 milioane si jumătate de Români, asezarea si răspândirea lor în teritoriile limitrofe[3)]); George Pantelie – ***"În drum cu bănățenii spre Unire"***. Alte semnalări: "Cezar Flamură – ***"Trifoliul Hurmuzachi"***; N. Davidescu – ***"Între Românism si Ortodoxie"***; N.C. Angelescu – ***"Un erou al pământului: Tudor Vladimirescu"***; L. Popovici – ***"Tradiție bizantină si Românism"***; Dumitru Gherasi – ***"Românii Macedoneni"***, cum si mai multe schițe, nuvele sau fragmente de roman pe care le semnează în cuprinsul revistei: Mircea Eliade – ***"Nuntă în cer"*** (fragment din lucrarea cu acelasi titlu); Iulian Vesper – ***"Omorârea lui Mihai Viteazul"*** (fiind narate ultimele 7 luni de viață ale viteazului Domn, primul unificator al celor trei țări române, cuprinzând vizita voevodului la împăratul Rudolf al II-lea în prima parte a anului 1601, sederea sa la Praga la invitația Arhiducelui Maximilian, victorioasa luptă asupra lui Sigismund Bathori de la Gorăslău, trădarea lui Basta si miselnica omorîre la Câmpia Turzii de la 9 August 1601); Cristofor Dancu – ***"Un erou al sufletului ardelean: Sofronie dela Cioara"***; Alexandru Predescu – ***"În satul vracilor"***; N. Papadopol – ***"Spovedanie"***, sau, prin realismul ei, dramatica si zguduitoarea schiță ***"Nicoară Potcoavă"*** de Ion Anestin, *"Nicoară, căpitan de oaste căzăcească si Voivod moldovenesc"*, viteaz comandant de osti, întemnițat si ucis cu sabia, cu accente istorice din vremea Măriei Sale Ion Vodă si a lui Stefan-Crai "Bathory", ajuns *"slugă a Turcilor"* cu *"toată liota de boeri cu suflet de muieri!".* Serviciul de cenzură intervine si scoate pasajul în care este descrisă scena întemnițării nedrepte a lui Nicoară Potcoavă, cu similarități frapante legate de cea a lui Corneliu Codreanu. Este ultima ediție din această primă serie, în care întâlnim numele atâtor ilustri colaboratori, osândiți apoi si ei la tăcere în cea mai mare parte, în valul de măsuri represive exercitate de dictatură.

Dispare în anul 1944 alături de multe alte publicații românesti din cauza condițiilor politice nou instaurate…

Tipografia "Vremea", Bucuresti.

1)________

- Articole (în mare parte) exponențiale despre naționalismul românesc al Miscării Legionare. Vezi: *"Mircea Eliade – Articole publicate în revista **Vremea**"* la adresa: http://www.miscarea.net/revista-vremea.htm sau *"Mircea Eliade - Articole din presa legionară"* la adresa: http://miscarea.net/mircea-eliade-presa-legionara3.htm

2)________

- Vezi si Colecția *"România eroică"*, *"Martirii Crestinismului"* sau celelalte apărute sub auspiciile editurii **"Vremea"**; în acelasi sens, fondul bibliotecii cu titlul omonim.

3)________

- Din datele prezentate, împărțirea rezultată clasifică existența în Ungaria a 250.000 de Români, în

Cehoslovacia (20.000), Ucraina (1.200.000), Iugoslavia, Banatul iugoslav (150.000) si Timocul iugoslav (300.000), Macedonia iugoslavă (50.000), Bulgaria, Timocul bulgăresc (120.000), Macedonia bulgărească (30.000), Grecia (Macedonia, 200.000), Albania (150.000), Italia (Istria, 3.000).

◆ **"VREMEA NOUĂ LITERARĂ"** (supliment al ziarului buzoian **"Vremea Nouă"** - ziar proiectat să apară conform anunțului din **"Buletinul Legionar"**, Buzău). Director: George Luca Oprescu. Conducerea revistei: Alexandru Lungu si Ion Caraion. Anul I, Nr. 1, Decembrie 1940 (se pare, singurul număr apărut). Colaboratori: Lorin Cedru, Lucian Velea, C. Pârlea, Sandu Vuia, Clementina Beschea.

◆ **"VULTURUL"** *(organ al Gărzii de Fier, Buzău).* Apărut *"sub conducerea unui Comitet".* Anul I, Nr. 1, 1 Iulie 1933. Dintre colaboratorii locali ai ziarului: Stelian Teodorescu, Gh. Maxen, V. Spiru, Gh. Popescu. Alte articole, reproduse din presa naționalistă, sunt semnate de Nichifor Crainic, Gh. Racoveanu, M. Condrus.

A dispărut în Octombrie 1933, după numai trei numere publicate, neputând rezista cenzurii guvernului condus de Ion Gheorghe Duca. *“Toate cele trei numere apărute,* - scria Ion Costea în prezentarea sa intitulată **“Vulturul” – Primul ziar al Gărzii de Fier la Buzău (1933)”***) - *aveau în partea stângă a titlului ziarului ‘Semnul nostru în alegeri’, iar la primele două numere ‘Deviza: Christos Regele Națiunea Legiunea’. La numărul 3, în locul acestei devize care situa pe rege înaintea ‘Legiunii Arhanghelului Mihail’ (si care era de fapt o declarație că ‘Miscarea Legionară’ era promonarhică), apărea un citat biblic: ‘Spre inimile cele necurate, care vin întru prea curata casă a lui D-zeu, fără milă întind sabia mea. Sf. Arh. Mihail’. Mesajul linistitor al devizei din primele două numere era înlocuit la numărul 3 al Vulturului cu un avertisment: ordine, dreptate se va face în țară numai folosindu-se măsuri dure, tăindu-se răul de la rădăcină”*.

*)______

- Vezi lucrarea autorului intitulată **“Presa legionară a Buzăului”**, apărută în cadrul editurii Vega din Buzău, 2007.

"Legionarul este împotriva comunismului si va lupta din toate puterile lui, pentru ca oriunde se va afla încuibat să fie demascat si răpus".

(Corneliu Codreanu – ***Cărticica Sefului de Cuib***)

"LIBERTATEA"

Centrul de Documentare Legionară

"Presa legionară binevesteste zorii Țării si flutură peste umerii ei duhul de înălțare al istoriei."

(Mircea Streinul, "*Buna Vestire*", Anul I, Nr. 100, 27 Iunie 1937)

Armatolii

Manifestul lui Iancu Caranica din 1930

Scrisoare către camarazii morți pentru biruința legionară

Iancu Caranica

Cuvântul Nou

Inscripție pe un mormânt

Cine știe să moară nu va fi robit niciodată

AXA

Garda de Fier la postul de onoare

Cranii de lemn...

Buna Vestire

In fața jertfei voastre sfinte...

Pe mormintele Eroilor

Cuibul, tabăra, lumnița legiunea

In temniță

Cu fruntea sus

22 Mai

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

Bătălia Cuvântului

Adevărata față a Angliei

Pământul Strămoșesc

Foaie de educație legionară, organizare și informații

Vestitorii

Arvuna Invierii noastre

Sofisma cea mare

Anul I. Nr. 1

5 Aprilie 1935

Însemnări Sociologice

Cuprinsul

Cuvântul Argeșului

Falanga

Fratia tarnacoapelor

Drumul nostru

MERGE LA ROMA

GARDA

„Jertfa este măsura creștinătății noastre".

10 DECEMBRIE 1922

REVISTA MEA

NUMĂR SPECIAL INCHINAT TABERELOR DE MUNCĂ

Dușmanul public Nr. 1

Dușmanul public Nr. 2

CRUCILE

Ardealul politic

RÂNDUIALA

ARHIVĂ DE GÂND ȘI FAPTĂ ROMÂNEASCĂ

LIBERTATEA

2 lei

Zi de închinare

CUVANTUL STUDENTESC

SFARSITUL UNUI MIT

Sclavie modernă

DECEMBRIE

Pentruce, Decembrie?

VICLENIA politicianismului

PRO DOMO

PRELUDIU LA UN PROCES

CĂPETENIE

F A C S I M I L E

PRESA DIN EXIL

DACIA

Tribuna de luptă românească

Carpații

CANTECUL GINTEI LATINE

Frederic Mistral 1830-1914

ȚARA ȘI EXILUL

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ

VESTITORII

PARTEA CARE NU MOARE

însemnări

(APUNTES)

LIBERTATEA

The LIBERTY

SCOPUL ACOPERĂ MIJLOACELE

LEGENDA LEGIUNII

VERS

1 DECEMBRIE
CUVÂNTUL ROMÂNESC
ÎNTRUPAREA ACT AL LIBERTĂȚII DUMNEZEEȘTI

EXILUL ROMÂNESC
INSEMNĂRI
Răspunderile

ROMANIA
ARMATA ROMANA
OMENAJE AL LIBERTADOR

LIBERTATEA
MADRID

Cuvântul
DE ZIUA ÎNVIERII

Carpat românesc

DRUM

FAPTA
1957

Cuvântul Argeşului
Armatolii
VESTITORII
RÂNDUIALA
AXA
Falanga
GARDA
ŢARA ŞI EXILUL
DACIA
Carpaţii
VERS
CUVANTUL STUDENTESC
LIBERTATEA
ÎNSEMNĂRI SOCIOLOGICE
REVISTA MEA
VESTITORII
însemnări
BUNA VESTIRE
LIBERTATEA
Cuvântul
Cuvântul Nou

C U P R I N S

D E A C E L A Ş A U T O R :

- ***"Bibliografia operelor autorilor legionari".*** Editura "***Libertatea"***, Jacksonville, Florida, 1993.
- ***"Publicații Legionare".*** Editura ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 1993.
- ***"În cumpăna vremii"*** (scurte nuvele). Colecția ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 1994.
- ***"VICTOR CORBUȚ - în pas cu noi".*** Colecția ***"Omul Nou",*** Hallandale, Florida, 1995.
- ***"Crâmpeie de viață – în pădurea cu fiare sălbatice"*** (vol. I – II). Editura ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 1995 - 1996.
- ***"Martirii ne veghează din ceruri"*** (vol. I). Editura ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 1997. Vol. II *(în pregătire).*
- ***"Snop de vise"*** *(versuri).* Colecția ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 1997.

Ediții îngrijite:

- ***"Acuzat, martor, apărător în procesul vieții mele"*** de Dumitru Banea. Colecția ***"Omul Nou",*** Miami Beach, Florida 1994.
- ***"Cărticică de cântece"*** *(legionare).* Editura ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 1995.
- ***"Jurnal numai pentru mine"*** de Niță Ghimbăsanu (I), caietele 1-2; în lucru, caietele 3-4. Colecția ***"Libertatea"***, Jacksonville, Florida, 1997.
- ***"Crăciun în Exil – mică antologie a celor mai frumoase versuri de Crăciun publicate în Exil".*** Colecția ***"Libertatea",*** Jacksonville, Florida, 2014.

DACIA
STRAJA NEAMULUI
ROMÂNIA EROICA
VESTITORII
Legionarii
Garda Prahovei
INDREPTAR
DACIA
DACIA NOUA
PREDANIA
RÂNDUIALA
GLASUL STUDENȚIMII
APEL
PRESA LEGIONARĂ